

Skupina poslank in poslancev
Državnega zbora Republike Slovenije
prvopodpisani Matjaž Nemec

Ljubljana, 9. junij 2020

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	09 -06- 2020	
Šifra:	020-12/20-27/1,4	
Povezava:		
EPA:	1204-VIII	EU:
Sign. zn.:		
Kratika:		

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
g. Igor Zorčič, predsednik

Na podlagi 118. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) in 250. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) podpisane poslanke in poslanci

vlagamo

INTERPELACIJO O DELU IN ODGOVORNOSTI
MINISTRA ZA NOTRANJE ZADEVE
ALEŠA HOJSA

zaradi

1. KRŠITVE USTAVNIH NAČEL IN TEPTANJA ČLOVEŠKEGA
DOSTOJANSTVA,

povzročene z objektivno in subjektivno odgovornostjo Aleša Hojsa z izdajo odločbe Ministrstva za notranje zadeve z dne 3.6.2020 št. 2151-1/2017/43 (1324-05), s katero se je odpravila odločba Upravne enote Maribor in omogočila javna prireditev - koncert Marka Perkovića Thompsona v Mariboru,

s čimer je bilo poteptano človeško dostojanstvo žrtev ustaškega režima, sorodnikov žrtev, sonarodnjakov in somišljenikov žrtev zločinskega ustaškega režima ter vseh pripadnikov slovenskega naroda, zavezanega antifašizmu, demokraciji, miru, svobodi in človekovim pravicam,

in povzročena kršitev Ustave Republike Slovenije in njena ustavna načela, predvsem načelo spoštovanja človekovega dostojanstva, neposredno utemeljeno v 1. členu ustave, ki Slovenijo opredeljuje kot demokratično republiko, kršitvijo pravice do enakosti pred zakonom in prepovedjo diskriminacije na temelju subjektivnih okoliščin iz 14. člena ustave, pravico do človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti ter osebnostnih pravic iz 35. člena ustave ter kršitvijo pravice do zaščite pred spodbujanjem k neenakopravnosti in nestrpnosti ter prepoved spodbujanja k nasilju in vojni iz 63. člena ustave.

*** * ***

Predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije

na podlagi 118. člena Ustave Republike Slovenije in 253. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije po končani razpravi o interpelaciji o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve Aleša Hojsa sprejme naslednji

SKLEP:

**Aleša Hojsa se razreši s funkcije
ministra za notranje zadeve.**

OBRAZLOŽITEV:

»Leta 1942 je takrat 19-letni ustaš Joso Orešković pričal o grozljivih zločinih v ustaškem koncentracijskem taborišču blizu Metajne na Pagu. Najprej ga je zgrozilo ravnanje s taboriščniki. Nemudoma so imeli "na voljo" ujetnice, a s pogojem, da jih morajo po posilstvu zaklati. Ni mogel. Pa je v taborišče je prišel klavec Maks Luburić, prvi mož taborišča Jasenovac, in dejal, da so izdajalci tisti, ki ne morejo ubijati Srbov, židov, komunistov in drugih nasprotnikov Hrvaške, ki da niso ljudje, ki so kuga. Nato je vprašal, kdo so "usraše", ki ne morejo pobijati. "Nekaj se nas je javilo. Dejal sem, da bi dal življenje za poglavnika, ubijal sovražnika v borbi, ne morem pa ubijati golorokih ljudi, še posebno ne žensk in otrok ... Nato so pripeljali dva dvoletna židovska otroka. Rekel mi je, naj ga zakoljem. Nisem mogel. Nato ga je zaklal pred mano. Ko sem prišel k sebi, mi je ukazal, naj dvignem škorenj. Pod njega je dal glavo drugega otroka. Zdrobil sem mu glavo. Tako sem ubil prvega otroka. Potem sem se napil do smrti. V pijanstvu sem posiljeval in ubijal.«

Kolumna Roka Kajzerja, objavljena v Večeru, 6. junija 2020, z naslovom "Fašizem ni okej. Klanje ni okej. Izzivanje Mariborčanov ni okej."

Zgoraj opisano se je dogajalo z uradnim pozdravom "Za dom spremni". To je pozdrav, ki ga na vsakem koncertu vzklika Marko Perković Thompson, pri čemur publika vneto sodeluje. Najpogosteje tako, da **Thompson zakriči "Za dom..."**, **publika pa "spremni!"** Ob tem tako obiskovalci koncertov, kot tudi Thompson sam, pogosto iztegnejo desnico v značilen fašistični pozdrav. Uporaba ustaškega gesla je reden del scenografije in ikonografije Thompsonovih koncertov. Že to bi moralo biti dovolj, da se koncert Marka Perkovič Thompsona prepove.

Jasno korelacijo med tem geslom in ustaškim režimom je v petek, 5. junija 2020, znova potrdilo tudi **Ustavno sodišče Republike Hrvaške** in pri tem ponovilo že večkrat izraženo stališče, da ustaško geslo "Za dom spremni" ni v skladu s hrvaško ustavo. Na svoji spletni strani je zapisalo: "Glede pozdrava "Za dom spremni" je

ustavno sodišče v svojih prejšnjih odločitvah že izrazilo jasno stališče, da gre za ustaški pozdrav Neodvisne države Hrvaške ter da ta pozdrav ni v skladu z ustavo Republike Hrvaške." Da je Za dom spremni uradni pozdrav Neodvisne države Hrvaške, je ugotovilo tudi **Evropsko sodišče za človekove pravice** v zadevi Josip Šimunić proti Hrvaški.

Ministrstvo za notranje zadeve je s svojo odločbo odpravilo prepoved Thompsonovega koncerta v Mariboru, s tem pa s politično voljo povozilo strokovno stališče Policijske postaje Maribor I in Upravne enote Maribor. Policijska postaja Maribor I je namreč predlagala prepoved koncerta, Upravna enota Maribor pa je v ponovljenem postopku sledila napotilom sodbe Upravnega sodišča in v skladu s temi napotili natančno utemeljilo razloge za prepoved koncerta. Ministrstvo za notranje zadeve svojo odločitev utemeljuje na tem, da zgolj verjetnost, da se bodo na koncertu zgodila kazniva dejanja (npr. poveličevanja ustaškega režima), ni zadosten razlog za prepoved. Pri tem je Ministrstvo za notranje zadeve namerno spregledalo dejstvo, da je poveličevanje ustaškega režima, širjenje nestrpnosti in sovražnosti ter celo k nasilju standarden del repertoarja, ikonografije, scenografije in dogajanja na koncertih Marka Perkovića Thompsona. To je Upravna enota Maribor v svoji odločbi tudi natančno dokumentirala, vključno s pridobljenimi podatki in dokazi Interpola ter dokazili o podobnih ukrepih v vrsti drugih mest in držav. Iz omenjene odločbe izhaja, da je bilo že prepovedanih več nastopov Marka Perkovića Thompsona v Avstriji, Nemčiji in Švici, "ravno zaradi njegovega renomeja fašističnega zagovornika in provokatorja". **To dokazujejo tudi omenjeni odgovori Interpolovih uradov v Bernu (Švica), na Dunaju (Avstrija) in v Wiesbadnu (Nemčija), kjer so bili njegovi koncerti prepovedani iz razlogov izvrševanja kaznivih dejanj, povzročanja nasilja in kršitev javnega reda.** Ministrstvo za notranje zadeve je namerno spregledalo tudi dejstvo, da celo **State Department Združenih držav Amerike** v svojem Poročilu o ravnanju na področju človekovih pravic ugotavlja, da Marko Perković Thompson poje proustaške pesmi.

Vsega navedenega pa ni spregledal **kriminolog Dragan Petrovec**, ki je glede zadnje odločbe Upravne enote Maribor za časopis Dnevnik 5. junija 2020 izjavil: »V nasprotju s predhodno odločbo iz leta 2017 (ki se je sklicevala predvsem na povečano varnostno tveganje, op. p.) je popolnoma jasna. **Rekla je bobu bob.** Ne

vsebuje nepotrebnega sprenevedanja, ne išče izmuzljivih razlogov za prepoved koncerta. Iz nje je nesporno, da nastopajoči izvaja sovražni govor in povečuje ustaški režim nekdanje Neodvisne države Hrvaške.«

Nenavadno pa je, da tega ni prepoznalo Ministrstvo za notranje zadeve. V zadevi Thompson je ministrstvo kot pritožbeni organ na drugi stopnji izdal dve odločbi, eno v letu 2017 in drugo v letu 2020. Obe odločbi sta spisali in podpisali isti uradnici. Po svoji vsebini pa sta diametralno nasprotni.

Ministrstvo za notranje zadeve z odločbo v letu 2017 potrdi prepovedi koncerta in pritožbo organizatorja kot neutemeljeno zavrne. Pri tem ugotavlja, "da je policija analizirala tudi dogajanja v drugih demokratičnih državah s podobno politično in družbeno ureditvijo in ugotovila, da simpatizerji Marka Perkovića Thompsona njegove performanse izkoriščajo za manifestacijo ustaške ikonografije. Na podlagi navedenih listih, iz katerih so nedvoumno razvidna dejanja glasbenika in udeležencev na koncertih, ki na sami prireditvi povsem odkrito simbolizirajo ideologijo pevca Marka Perkovića Thompsona, ki simpatizira z ustaško ideologijo, drugostopni organ (t.j. Ministrstvo za notranje zadeve, op.p.) ugotavlja, da okoliščine dejansko kažejo na to, da organizator prireditve kljub varnostnim ukrepom, ki jih je predvidel, ne bi mogel preprečiti tovrstnih dejanj na sami prireditvi v Mariboru..." **V tej odločbi ministrstvo ugotavlja, da "je predlagatelj prepovedi pravilno ocenil, da obstaja utemeljena bojazen, da bi na koncertu prišlo do dejanj, s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj in da je zato upravna enota ravnala zakonito, ko je sledila predlogu policije in prireditev prepovedala."**

Kljub temu, da je Upravna enota Maribor v skladu z napotili sodbe Upravnega sodišča ponovila postopek, bistveno razširila dokazni postopek in obširno utemeljila nevarnosti, zaradi katerih koncert prepoveduje tudi z novo odločbo, je **Ministrstvo za notranje zadeve 3. junija 2020 sprejelo diametralno nasprotno stališče od odločbe, izdane v letu 2017. Prvo in drugo odločbo sta napisali in podpisali isti uradnici, ki sta imeli sedaj v skladu s sodbo Upravnega sodišča in novo utemeljitvijo Upravne enote Maribor o prepovedi koncerta jasno argumentacijo za potrditev ugotovitev iz njune odločbe iz leta 2017. Ampak: nova odločba Ministrstva za notranje zadeve je povsem drugačna. V njej piše, da ministrstvo**

“ne more slediti argumentom predlagatelja prepovedi (policija, op.p.) in organu prve stopnje (upravna enota, op.p.), da je prireditelju potrebno prepovedati iz razloga, ker nastop Marka Perkovića Thompsona žali človeško dostojanstvo, žrtve ustaškega sistema in njihovih svojcev.” Pri tem celo nadaljuje, da ministrstvo kot organ druge stopnje ugotavlja, da “tudi v ponovljenem postopku ni izkazano, da je bil namen organizatorja, da bi na prireditvi pevec ali publika izvrševali kazniva dejanja ali pozivali k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma da je bila namen organizatorja, da bi se na prireditvi žalilo človekovo dostojanstvo ranljivih skupin - žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev...” Če je s prvo odločbo ministrstvo ugotovilo, da povečevanja ustaštva z nobenim ukrepi organizator ne more preprečiti, je z drugo odločbo ugotovilo, da četudi pride do povečevanja ustaštva, ima policija pravno podlago za ukrepanje zoper kršitelje. Ne ozirajoč se na dejstvo, da v tem primeru že pride do teptanja človeškega dostojanstva.

Navedbe Aleša Hojsa, da odločba upravne enote ni v skladu s sodbo upravnega sodišča ne držijo. Upravno sodišče je v svoji sodbi namreč jasno navedlo, da ima država koncert pravico prepovedati, če za to obstajajo utemeljeni razlogi in če je ta odločitev ustrezno obrazložena in konkretizirana z neposrednimi dokazi. Če bi Aleš Hojs prebral sodbo sodišča in zadnjo odločbo Upravne enote Maribor bi to vedel, kot bi tudi vedel, da je mariborska policija tokrat predlog prepovedi koncerta zelo jasno konkretizirala z dokazi, iz katerih nedvoumno izhaja, da je koncert Marka Perkovića Thompsona organiziran z namenom ali vsaj neposredno posledico povečevanja ustaštva in spodbujanja k sovražnosti. Verjetnost, da bodo na javni prireditvi nastopile posledice, ki ustrezajo kvalifikaciji kaznivih dejanj po pravnem redu Republike Slovenije, ni zgolj hipotetična, ampak je dokazana z ustreznimi dokazili o izvedbi njegovih dosedanjih koncertov.

Aleš Hojs je kot minister za notranje zadeve Republike Slovenije prisegel, da bo spoštoval ustavni red, da bo ravnal po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije.

Tudi če bi se Aleš Hojs kot slovenski državljan intimno strinjal z ustaštvom, pa kot minister za notranje zadeve nima pravice na kakršenkoli način podpirati ustaštvo, ker je prisegel, da bo spoštoval ustavni red Republike Slovenije.

Dovoliti povečevanje ustaštva na javni prireditvi ni v skladu z ustavnim redom Republike Slovenije. Z odločbo Ministrstva za notranje zadeve se dovoljuje izvedba javne prireditve, na kateri se bo povečevalo ustaštvo. Aleš Hojs to odločbo javno brani in utemeljuje, s čimer je izkazana ne le objektivna, temveč tudi subjektivna odgovornost za izdano odločbo. S tem ne krši le prisege, da bo varoval ustavni red, temveč krši tudi vse civilizacijske norme sodobnega časa.

Pravice posameznikov niso neomejene. Njihovo omejitev predstavljajo pravice drugih, kar jasno določa 3. odstavek 15. člena Ustave Republike Slovenije. Pravicam do zbiranja in združevanja, svobode izražanja ter svobodne gospodarske pobude stojijo nasproti pravice do enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije na temelju subjektivnih okoliščin iz 14. člena ustave, pravica do človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti ter osebnostnih pravic iz 35. člena ustave ter pravica do zaščite pred spodbujanjem k neenakopravnosti in nestrpnosti iz 63. člena ustave. Še posebej pa je treba izpostaviti pravico do človeškega dostojanstva žrtev, sorodnikov žrtev ter sonarodnjakov in somišljenikov žrtev zločinskega ustaškega režima, ki živijo v Republiki Sloveniji in uživajo ustavne pravice, ki jim jih zagotavlja slovenski ustavni red.

Človekovo dostojanstvo je v središču ustavnega reda Republike Slovenije. Kot temeljna vrednota ima človekovo dostojanstvo normativni izraz v številnih določbah ustave, zlasti je konkretizirano preko določb, ki zagotavljajo posamezne človekove pravice in temeljne svoboščine; te so namenjene prav varstvu različnih vidikov človekovega dostojanstva. V konkretnem primeru ne gre zgolj za dostojanstvo neke ožje skupine oseb, temveč za dostojanstvo več deset tisoč slovenskih državljanov srbskega rodu, več tisoč pripadnikov romske skupnosti, več deset pripadnikov judovske skupnosti in še večje število oseb z judovskimi koreninami, ter desettisoče antifašistično usmerjenih pripadnikov hrvaškega ali slovenskega naroda. Gre torej za številčno zelo veliko skupino ljudi, pri katerih je na kocki njihova najbolj temeljna, ustavno zavarovana človekova dobrina – človeško dostojanstvo. Temu stojijo nasproti oseba organizatorja, ki uveljavlja predvsem svoj ekonomski interes v obliki

svobodne gospodarske pobude, Marko Perković Thompson in del publike, ki skupaj z njim na njegovih koncertih prav tako povečuje ustaštvo.

Pri odločanju v upravnih zadevah je ključno iskanje ravnotežja med varstvom pravic strank in varstvom javnih koristi na način, da stranke ne uveljavljajo svojih pravic v škodo pravic drugih in ne v nasprotju z javnim interesom, ki je določen v zakonu ali drugem predpisu. Čeprav pojem javnega interesa sodi med vsebinsko nedoločne pojme, je po mnenju upravno-procesnih strokovnjakov moč sklepati, »da gre pri javnem interesu za takšen interes, ki je nad interesom posameznika. Javni interes je torej splošni interes: korist skupnosti na določenem območju«.¹

Ministrstvo za notranje zadeve je za razliko od Upravne enote Maribor ugotovilo, da bi v primeru neizvedbe koncerta prišlo do bistveno težjih posledic za varstvo človekovih pravic v Republiki Sloveniji, kot bodo nastale, če se koncert dovoli. V tehtanju pravic je Ministrstvo za notranje zadeve presodilo, da je s povečevanjem ustaštva poteptano človeško dostojanstvo široke množice ljudi manj pomembno od pravice do svobodne gospodarske pobude organizatorja koncerta oziroma svobode izražanja Marka Perkovića Thompsona, čeprav to vodi do povečevanja ustaštva.

S tem je Ministrstvo za notranje zadeve spretno izkoristilo dejstvo, da stvari, za katere je značilna prisotnost javnega interesa (oz. javne koristi) ni mogoče opredeliti niti naštetih, ker je angažiranost te koristi pogojena s političnimi okoliščinami², kar posledično tudi ovrže argumente ministrstva, da gre pri prevladi pravice do svobodne gospodarske pobude organizatorja koncerta in pravice Marka Perkovića Thompsona do svobodnega izražanja nad pravico do prepovedi diskriminacije na podlagi subjektivnih okoliščin, pravico do duševne celovitosti ter pravico do zaščite pred spodbujanjem k neenakopravnosti in nestrpnosti - za strokovno in ne politično odločitev.

Ne gre zgolj za preprečevanje potencialne propagande neke ideologije ali preprečevanje nelagodja med žrtvami in svojci žrtev. Iz dokaznega postopka, ki ga je

¹ Androjna, V., Kerševan, E., Upravno procesno pravo : Upravni postopek in upravni spor, GV Založba, Ljubljana, 2006, str. 93. Podobno npr. tudi v: Grafenauer, B., Breznik, J., Upravno pravo : procesni del : upravni postopek in upravni spor, GV Založba, Ljubljana, 2009, str. 33 – 37.

² Podrobneje o tem v: Androjna, Kerševan, 2006, str. 51.

izpeljala Upravna enota Maribor, jasno izhaja, da se na koncertih Marka Perkovića Thompsona dejansko slavi genocidna politika ustaškega režima. Takšno slavljenje genocidne politike v kombinaciji z ikonografijo fašistične države ter vzklikanjem fašističnih pozdravov predstavlja tudi izpolnjevanje zakonskih znakov kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in posledično ne predstavlja zgolj občutka nelagodja, temveč tudi občutek ogroženosti. **To je pa tista točka, od katere naprej je dolžnost države sporni koncert prepovedati.**

V utemeljitvi odločbe **Ministrstvo za notranje zadeve izenačuje rdečo zvezdo in ustaštvo** s tem, ko se sklicuje na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, ki je razsodilo, da propaganda neke ideologije (v tem primeru je šlo za rdečo zvezdo) ne more biti razlog za prepoved javne prireditve. S tem arbitrarno razlaga sodbo tega sodišča, ki je jasno zapisalo, da ima rdeča zvezda dvojno naravo, saj se lahko razume tako kot simbol režima in kot simbol mednarodnega delavskega gibanja. Ustaštvo, njegovi simboli in gesla, pa niso večpomenski, saj obstaja enoten konsenz, da gre za zločinski režim, ki ga je omogočil nacizem z osnovanjem Neodvisne države Hrvaške, odgovoren za številna grozodejstva, kot so se na primer zgodila v Jasenovcu kot najbolj organiziranem primeru terorja nad tistimi, ki so temu režimu nasprotovali, ali pa so bili pripadniki drugih narodnosti. Po oceni skupine strokovnjakov, ki je uporabila podobne metode kot pri ugotavljanju žrtev v Auschwitzu, je ocenjeno število žrtev zloglasnega ustaškega taborišča Jasenovac 700.000. Tam niso bili pokončani le Srbi, Romi in Židi, temveč tudi Hrvati in več sto Slovencev, od tega tudi 57 Slovenk in Slovencev iz severovzhodne Slovenije, pri čemer pa ne gre zanemariti, da je število žrtev ustaškega režima v resnici mnogo večje, saj so številni pokoli potekali na celotnem območju Neodvisne države Hrvaške, ki je obsegalo tudi del današnje Republike Slovenije.

To niso indici in domneve, kot trdi Aleš Hojs. To so ljudje, ki so bili z **zverinskimi metodami pokončani v Jasenovcu**. Ujetnike in vse, ki so končali v Jasenovcu, so ustaši klali s posebej oblikovanimi noži ali so jih ubijali s sekirami, macolami ter kladivi, prav tako so jih tudi streljali ali jih obešali na drevesa ali drogove. Nekateri so bili še živi zažgani v pečeh, mučeni v kaznilnici ali utopljeni v reki Savi. Tukaj so se uporabljale najrazličnejše oblike mučenja – z železnimi predmeti so vlekli ljudem

nohte iz nog in rok, ljudem so zabijali v oči igle, da so oslepele, rezali z njih meso in zatem rane solili. Prav tako so ljudi žive odirali, jim sekali nosove, ušesa in jezike odščipnili s kleščami za žico in jim zabadali šila v srce. Hčere so posiljevali pred očmi mater, sinove mučili pred njihovimi očeti.

Marko Perković Thompson je s pesmijo “Jasenovac i Gradiška stara” jasno opeval in poveličeval takšne metode:

*Jasenovac i Gradiška Stara,
to je kuća Maksovih³ mesara.*

*Kroz Imotski kamioni žure,
voze crnce Francetića Jure⁴.*

*U Čapljini, klaonica bila,
puno Srba Neretva nosila.*

*Oj Neretvo teci iza stranu,
nosi Srbe plavome Jadranu.*

*Ko je moga zamisliti lani,
da će Božić slaviti partizani.*

*Tko je reka, jeba li ga ćaća,
da se Crna Legija ne vraća.*

*Gospe sinjska ako si u stanju,
uzmi Stipu a vrati nam Franju.*

*Oj Račane jeba ti pas mater,
i onome tko je glasa za te.*

Sjajna zvijezdo iznad Metkovića,

*Jasenovac in Gradiška stara,
to je hiša Maksovih mesarjev.*

*Skozi Imotski vozijo tovornjaki,
vozijo “črnce” Jureta Francetića.*

*V Čapljini je bila klavnica,
polno Srbov je Neretva nosila.*

*Oj, Neretva, teci po strani,
nesi Srbe k modremu Jadranu.*

*Kdo si je lahko zamislil lani,
da bodo Božić slavili partizani.*

*Kdo je rekel, j*** ga oče,
da se Črna legija ne vrača.*

*Sinjska gospa, če le lahko,
vzemi Stipeta in nam vrni Franja.*

*Oj, Račan, j*** ti pes mati,
in tistemu, ki je glasoval zate.*

Sijajna zvezda iznad Metkovića,

³ Vjekoslav “Maks” Luburić je bil vodja sistema koncentracijskih taborišč v Neodvisni državi Hrvaški. Osebnost je nadziral in organiziral genocidna ubijanja Srbov, Judov in Romov.

⁴ Jure Francetić je bil ustaški komisar za Bosno in Hercegovino v času Neodvisne države Hrvaške in komandant prvega ustaškega regimenta, kasneje znanega kot Črne legije, odgovoren za masaker nad bosanskimi Srbi in Judi.

Takšne izraze spodbujanja sovraštva, medetičnega in političnega nasilja, je mogoče učinkovito preprečiti le s prepovedjo javne prireditve, na kateri bo nastopal avtor in izvajalec takšnih pesmi. To ni umetniški performans, ampak politično povzdigovanje ustaškega režima in promocija njegovega terorja in nasilja. In pri tem ne more iti za pravico umetnika do izražanja - Marko Perković Thompson namreč ni le glasbenik, ampak je politična ikona skrajne hrvaške desnice, utemeljene na obujanju ustaštva in genocida, etičnega čiščenja in kolaboracije z nacizmom in fašizmom.

Zato Aleš Hojs z branjenjem odločbe Ministrstva za notranje zadeve de facto omogoča javno manifestacijo za promocijo ustaškega režima in njegovih mitov, pri tem pa tepta človeško dostojanstvo žrtev ustaškega režima, sorodnikov žrtev, sonarodnjakov in somišljenikov žrtev zločinskega ustaškega režima ter vseh pripadnikov slovenskega naroda, zavezanih antifašizmu ter vrednotam demokratičnih naprednih idej, na katerih je utemeljena Evropska unija.

Posledično so tudi **argumenti Aleša Hojsa**, s katerimi poskuša upravičiti izdano odločbo, **nevredni ministra za notranje zadeve**, od katerega se varovanje ustavnega reda, javnega reda in miru, pa tudi varnosti in dostojanstva državljanek in državljanov pričakuje ne le zaradi moralne prisege, pač pa tudi zaradi njegove funkcije in nalog ministra na resorju, ki ga vodi. Izgovarjanje na to, da so odločbo pripravile uradnice Ministrstva za notranje zadeve, je nedopustno, saj s tem dokazuje, da je opustil svojo dolžnost, da varuje ustavni red in njegova načela, tudi s tem, da v okviru svojih pristojnosti prepreči nastanek škodljivih dejanj, ki so po pravnem redu Republike Slovenije kazniva, ki se redno ponavljajo na vseh koncertih Marka Perkovića Thompsona in ki jih učinkovito ni mogoče preprečiti drugače, kot s prepovedjo takšne javne prireditve. Dopusčanje takšne javne prireditve namreč dejansko pomeni dopuščanje kaznivih dejanj, na prvem mestu poveličevanja

⁵ Ante Pavelić, vodja Neodvisne države Hrvaške, ki je kot vodja ustaškega gibanja prevzel vodenje Neodvisne države Hrvaške, marionetne države nacističnega in fašističnega režima.

ustaštva, pozivanja k sovražnosti in k nasilju. **Če se pa minister z izdano odločbo ne strinja, ima v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku po nadzorstveni pravici možnost in dolžnost to odločbo odpraviti.**

Ministrstvo za notranje zadeve trdi, da je bil koncert organiziran z namenom zaslužka, ne pa z namenom izvajanja kaznivega dejanja. **Tudi heroin se prodaja z namenom zaslužka, pa to še ne pomeni, da se ga lahko prosto prodaja. Isto velja za poveličevanja ustaštva.** Poveličevanje ustaštva je prepovedano ne glede na dejstvo, ali pri tem nekdo ustvarja dobiček. Kvečjemu je zaradi tega še bolj zavržno, saj pomeni ustvarjanje dobička na račun teptanja človeškega dostojanstva.

Aleš Hojs ni zgolj minister za notranje zadeve, ki trdi, da zgolj intuicija ali indici, da bi morda lahko prišlo do kaznivega dejanja, "niso dovolj tehten razlog, da se javna prireditel prepove". **Je tudi predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve.** Potemtakem bi moral vedeti, da je slovenska milica v **akciji Sever** konec osemdesetih let intervenirala in vnaprej prepovedala javno prireditel »Miting resnice« v Sloveniji. Očitno Aleš Hojs meni, da je tudi ta prepoved bila nezakonita, saj je tudi takrat slovenska milica javno prireditel prepovedala vnaprej, še preden je prišlo do kaznivih dejanj, ogrožanja javne varnosti in celo poizkusa za razglasitev izrednih razmer, ki bi omogočili intervencijo zvezne armade proti republiškemu vodstvu.

Pri tem ni nepomembno, da je organizator koncerta Marka Perkovića Thompsona za lokacijo javne prireditel izbral Maribor. Maribor je bil v drugi svetovni vojni posebej prizadet in kot srce slovenske Štajerske podvržen načrtnemu ponemčevanju. Je edino slovensko mesto, ki ga je obiskal vodja nemške nacistične države **Adolf Hitler** in na balkonu Rotovža izrekel zlovešč ukaz: **"Napravite mi to deželo spet nemško."**

Ta ukaz se je uresničeval z veliko naglico in krutostjo s srditim in sistematičnim ponemčevanjem, izgonom Slovenk in Slovencev v koncentracijska taborišča, pa tudi v izgnanstvo v Srbijo, na Hrvaško in na prisilno delo v Avstrijo in Nemčijo. V mariborskih zaporih so se dogajali množični poboji talcev. V Mariboru so se organizirali množični transporti aretiranih, ki so z vlakovnimi kompozicijami nato potovali v Gradec in naprej v koncentracijska taborišča po vsej okupirani Evropi. Več

kot 5.000 Mariborčank in Mariborčanov je moralo čez noč zapustiti domove, vsi ostali pa so bili izpostavljeni nasilnemu ponemčenju. Zaprli so slovenske šole, sežigali slovenske knjige in uničevali slovensko kulturo.

Zato ne preseneča, da je bila **prav v Mariboru izvedena prva uporniška akcija na Slovenskem v II. svetovni vojni**, ko so skojevci 29. aprila 1941 v Volkmerjevem prehodu sežgali dva avtomobila gestapa. V juniju 1941 je v Mariboru začel delovati tudi mestni odbor Osvobodilne fronte, vendar je odporniško gibanje delovalo v težkih razmerah, saj je bil Maribor središče nemškega policijskega in raznarodovalnega delovanja. Zato je osvobodilno gibanje izraziteje zaživel v mestnem zaledju, še posebej na Pohorju s **slavnim Pohorskim bataljonom** in pred tem Ruško četo.

Kot pomembno industrijsko središče in železniško vozlišče je bil Maribor v drugi polovici vojne tarča številnih bombnih napadov, saj naj bi na mesto padlo več kot **15.000 bomb, uničenih pa kar 47 % zgradb**.

V Mariboru ni bilo kolaboracije, značilne za Ljubljansko pokrajino.

Kot močno industrijsko središče je bil Maribor v drugi polovici 20. stoletja mesto, kjer so se množično naseljevali tudi pripadniki drugih narodov in narodnosti nekdanje Jugoslavije. Zato ima mesto danes večnarodni značaj, saj v njem živi veliko Srbov, Muslimanov, Bošnjakov, Hrvatov, tudi Romov in Albancev. Za mesto je danes značilno sožitje med pripadniki različnih narodnosti, verskih prepričanj in kultur, to krhko ravnovesje različnosti pa je kljub vsemu ranljivo, če se dopusti provokacije, kot je načrtno povečevanje ustaštva na javni prireditvi v mestu.

Zaključek

V času, ko bi morala biti vsa pozornost slovenske politike namenjena sprejemanju potrebnih ukrepov za omilitev socialnih in gospodarskih posledic epidemije, ko so zaradi posledic epidemije prizadeti mnogi posamezniki in posameznice, družine, ogrožena delovna mesta in obstoj podjetij ter njihova perspektiva, se z odločitvijo Ministrstva za notranje zadeve po nepotrebnem odpirajo stare, nikoli zaceljene rane

v zgodovini slovenskega naroda in širšega prostora. **Nedopustno je, da se to počne načrtno in z namenom, da obujajo ideje, s katerimi se ogroža človeško dostojanstvo, sobivanje in sožitje.**

Zato je po prepričanju podpisnic in podpisnikov interpelacije nujno, da se takšni poizkusi preprečijo. Molk v takšnih primerih pomeni, da dopustimo, da sovražni govor, pozivanje k nasilju, maščevalnost, genocid in supremacistične ideje postopoma dobijo domovinsko pravico. **Ne smejo, ker so kot ideje v nasprotju z antifašistično naravo slovenske države in slovenske družbe in ki s samim obstojem pomenijo ogrožanje ustavnih načel, na katerih je utemeljena Republika Slovenija.**

Aleš Hojs je s svojimi izjavami in ravnanji v številnih dosedanjih primerih pokazal, da ni vreden časti in javnega zaupanja za opravljanje funkcije ministra za notranje zadeve Republike Slovenije. Očitkov, na katerih bi bilo mogoče utemeljevati interpelacijo zoper njega, je sicer več. Minister Hojs je namreč v zadnjem času objavil več tvtov, s katerimi je policiji javno sugeriral na kakšen način naj postopa v določenih konkretnih zadevah in na kakšen način naj »kaznuje« ravnanja določenih posameznikov.

Ne samo, da gre v teh primerih za neprimerno komunikacijo, ki se za ministra neke demokratične države ne spodobi, temveč gre tudi za nedopustno ravnanje, saj je minister s temi **ravnanji prekorščil svoja pooblastila**, ki jih ima po zakonu. Tako je minister recimo v svojem tvtu z dne 27. aprila, ko so po Sloveniji potekali protesti proti vladi, zapisal, da, citiramo: »vsem, ki sprašujete, kaj je počela policija danes v LJ in MB, odgovarjam, da je popisala večje število zbranih, ki bodo oglobljeni. Prav tako bo vložila ovadbe zoper organizatorje in udeležence, saj gre za kaznivo dejanje ogrožanja zdravja. Ne pričakujte pa, da bo ona vzrok nasilja.« V drugem tvtu z dne 27. aprila 2020 je zapisal še: »pričakujem, da bo policija za identifikacijo vseh tistih, ki jih je, kot udeležence petkovih in današnjih shodov, potrebno kazensko ovaditi, uporabila vse javno objavljene slike in prispevke medijev, oziroma socialnih omrežij! Večina državljanov skrbi za zdravje vseh in upošteva odloke!«

Organizacijo, delovanje in vodenje policije ter razmerje ministrstva, pristojnega za notranje zadeve do policije ureja Zakon o organiziranosti in delu v policiji (v nadaljevanju ZODPol). 3. člen ZODPol opredeljuje razmerje ministrstva do policije. Med drugim, 4. alineja tega člena določa, da ministrstvo za notranje zadeve usmerja in nadzoruje izvajanje nalog in pooblastil policije. Po 4. členu ZODPol usmerjanje policije pomeni sistematično in načrtno dajanje obveznih navodil in usmeritev za delo policije, usmerjanje pa se izvaja s pisnimi usmeritvami in navodili, ki jih izdaja minister.

Pisanje in objavljanje eno ali dvostavčnih tvtov po vzoru Donalda Trumpa seveda ne more zadostiti pogoju pisnih usmeritev in navodil, ki jih izdaja minister. Usmeritve in navodila morajo namreč biti dana **po posebnem postopku** določenem v Pravilniku o usmerjanju in nadzoru policije (v nadaljevanju Pravilnik). V skladu s Pravilnikom tako minister za notranje zadeve daje policiji temeljne, letne in posamične usmeritve za izvajanje nalog.

Posamične usmeritve se dajejo, kadar je potrebno takojšnje ukrepanje za odpravo pomanjkljivosti na posameznih delovnih področjih policije ali sprejetje dodatnih zakonitih ukrepov. Takrat minister generalnemu direktorju policije naloži, da policija za ta delovna področja pripravi načrt aktivnosti ali izvede vse potrebno za uspešno realizacijo usmeritev (posamične usmeritve). Načrt aktivnosti na predlog generalnega direktorja policije sprejme minister. Da je minister prekoračil svoja pooblastila je opozorila tudi nekdanja informacijska pooblaščenka Nataša Pirc Musar.

Res je, da je Policija organ v sestavi ministrstva za notranje zadeve, vendar je pri svojem delu avtonomna, zato so razmerja med Ministrstvom in Policijo točno določena v zakonu in pravilniku. Ministrove usmeritve morajo tako biti splošne narave, nikakor pa se ne smejo navodila in usmeritve nanašati na konkretne in posamične primere. **Ministrova vnaprejšnja namigovanja in govorjenje na pamet, da so posamezniki, ki so tisti dan protestirali, storili kazniva dejanja in da je zoper njih potrebno vložiti kazenske ovadbe, brez da bi se seznanil s vsemi okoliščinami posameznih primerov, so zato nedopustna.**

Minister je sicer povedal, da nima težav, da kdorkoli protestira proti komurkoli. Da pa ima pomisleke, saj se 98 odstotkov ljudi drži odlokov in ukrepov vlade zaradi lastnega in zdravja drugih in da je pozivanje na takšna zborovanja ob prepovedi zbiranja ljudi nezakonito. Nemško ustavno sodišče je sicer presodilo, da omejitve povezane z epidemijo koronavirusa, avtomatično ne razveljavljajo ustavno določene pravice posameznikov do zbiranja in združevanja. Če je protest izveden pod določenimi pogoji, kot sta vnaprej omejeno število ljudi in ohranjanje razdalje, je takšno zbiranje ljudi v javnosti dovoljeno. **Zato vnaprejšnje ministrovo pisanje na Twitterju, da so vsakršna zborovanja z namenom protestiranja, nezakonita, ni na mestu.**

S svojimi ekspresno hitrimi političnimi menjavami na ključnih kadrovskih položajih v slovenskem varnostnem in obveščevalnem sistemu je minister očitno pokazal interes po popolnem obvladovanju teh služb, vse z namenom, da se prikrijejo posamezne nepravilnosti, ki bremenijo osebe, povezane z vodilno stranko SDS. Še posebej izstopa menjava direktorja Nacionalnega preiskovalnega urada, za katero so celo nekateri pravniki opozorili, da je nezakonita. Pravniki Rajko Pirnat je tako recimo dejal: "Mislim, da zakon, ki ureja Nacionalni preiskovalni urad, ne dovoljuje uporabe posebnega razloga za razrešitev, po katerem lahko minister nekrivdno predlaga vladi razrešitev generalnega direktorja policije, tudi za to, da generalni direktor policije nekrivdno razreši direktorja NPU. Kar pomeni, da razrešitev ni skladna z zakonom."

Nadalje, njegova zavajanja in laži glede dodatnih pooblastil vojski (aktivacija 37. A člena Zakona o obrambi) in vzbujanje strahu pred množičnimi migracijami ter politični pritiski na delo policije in na sindikalno organiziranost policistk in policistov, zavajanje glede okoliščin za dodatna pooblastila vojski, neustreznega odziva na napade na policijo s strani samoorganiziranih političnih paravojaških enot, zastraševanja javnosti, laganja in povsem nedostojne javne komunikacije.

Ministrstvo za notranje zadeve je z odpravo prepovedi Thompsonovega koncerta kot drugostopenjski organ dopustilo organizacijo javne prireditve, na kateri bo nastopal pevec, ki tako z besedili svojih pesmi kot s celotno pojavnostjo in scenografijo dogodkov širi mednacionalno in medversko sovraštvo. Na svojih koncertih vzklika

gesla zločinskega, rasističnega in genocidnega režima, na nasprotovanju kateremu sta utemeljena državnost in ustavna reda tako Republike Slovenije kot tudi Republike Hrvaške, katere državljan je omenjeni pevec. **Ministrstvo za notranje zadeve bi ob strokovnem tehtanju pritožbe organizatorja nameravanega koncerta moralo ugotoviti, da obstajajo jasna in dokumentirana tveganja za javni red in mir ter kršitev ustavnih načel, v središču katerih je človeško dostojanstvo. S sorazmernim tehtanjem posameznih pravic bi moralo pritrditi predlogom Policije in Upravne enote Maribor ter kot drugostopenjski organ izvedbo koncerta dokončno prepovedati.**

Republika Slovenija je antifašistična država in tega dejstva ni mogoče spremeniti. Tudi Evropska unija je antifašistični, mirovni projekt, ki temelji na preseganju starih delitev, ne na njihovem obujanju. Ponos nad lastno zgodovino in uspešnim bojem za državno suverenost ne smeta – nikoli in nikdar! – prerasti v povečevanje lastnega naroda nad drugimi, odpiranje starih ran in podpihovanje novih sovraštev. Vse to v svojih javnih nastopih počne Marko Perković Thompson in, kar je še bolj skrb vzbujajoče, k temu spodbuja tudi obiskovalce svojih koncertov.

Ustaški pozdravi in fašistična ikonografija v nobenem kontekstu ne morejo pomeniti ponosa nad sodobno državnostjo ene ali druge države. Povezovanje narodne osamosvojitve z zločinskim režimom, ki je v službi tujega fašističnega režima začel osvajalno vojno, izvajal etnično čiščenje in zločine proti človečnosti ter, nenazadnje, nezakonito okupiral tudi del slovenskega ozemlja, pomeni spodkopavanje ustroja sodobne Evrope in temeljev slovenske državnosti. **S svojimi poskusi izenačevanja raznih ideologij preteklosti, v katerih prednjači minister Hojs, se antifašistična država spreminja v prostor, kjer je »smrt fašizmu« označen za sovražni govor, ustaška ikonografija in fašistični simboli pa za svobodo izražanja!**

To je nedopustno!

Biti antifašist je v sodobni Evropi temeljna državljanska dolžnost, je pred nekaj tedni zapisal Ervin Hladnik – Milharčič. Ne biti fašist ni dovolj. Zato pričakujemo, da bo vsaka vlada, v spoštovanju našega ustavnega reda, varovala antifašistične temelje slovenske državnosti, še posebej s spoštovanjem in uresničevanjem ustavnih načel, ki so grobo kršena takoj, ko se v Sloveniji omogoči organizirano propagiranje idej,

pesmi, simbolov in pozdravov, po katerih slovi Marko Perković Thompson.

Priloge:

- Priloga 1: odločba Upravne enote Maribor št. 215-352/2017-10 z dne 17. 5. 2017
- Priloga 2: odločba Ministrstva za notranje zadeve št. 2151-1/2017/8 (1324-05) z dne 22. 5. 2017
- Priloga 3: sodba Upravnega sodišča Republike Slovenije št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019,
- Priloga 4: odločba Upravne enote Maribor št. 215–253/2017–71 z dne 04. 05. 2020
- Priloga 5: odločba Ministrstva za notranje zadeve št. 2151-1/2017/43 (1324-05) z dne 3. 6. 2020

- Podpisi poslank in poslancev

Matjaž Nemeč
dr. Franc Trček
Matjaž Han
Predrag Bakovič
Samo Bevk
mag. Meira Hot
mag. Marko Koprivc
Soniboj Knežak
mag. Bojana Muršič
Jani Prednik
mag. Dejan Židan
Gregor Židan

Brane Golubović
Marjan Šarec
Tina Heferle
Jerca Korče
Aljaž Kovačič

Nik Prebil
Jože Lenart
Rudi Medved
Edvard Paulič
Robert Pavšič
Igor Peček
Lidija Divjak Mirnik
Andreja Zabret
Jani Möderndorfer

Dr. Matej T. Vatovec
Luka Mesec
Violeta Tomić
Miha Kordiš
Nataša Sukič
Boštjan Koražija
Željko Cigler
Primož Siter

Maša Kociper
Vojko Starovič
Franc Kramar
Andrej Rajh
Marko Bandelli

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA MARIBOR

Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor

T: 02 22 08 350

F: 02 22 08 340

E: ue.maribor@gov.si

www.upravneenota.gov.si/maribor/

Številka : 215 – 352/2017 – 10 (9137)

Datum : 17. 5. 2017

Upravna enota Maribor, izdaja na podlagi prvega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS, št. 64/11 - uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju ZJZ), v povezavi s prvim odstavkom 20. člena ZJZ, v upravni zadevi prijave javne prireditve, po uradni dolžnosti naslednjo

ODLOČBO

1. Predlogu Policijske postaje Maribor 1 za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncerta hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13, Maribor za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, se ugodí.
2. Javna prireditev »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« prijavljena za soboto, dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13 v Mariboru, se prepove.
3. Pritožba ne zadrží izvršitve odločbe.
4. Stroški postopka niso zaznamovani.

OBRAZLOŽITEV:

Policijska postaja Maribor 1 je dne 15. 5. 2017 tukajšnjemu organu posredovala predlog, št. 215-145/2017/7 (3F691-06) z dne 15. 5. 2017, za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, prijavljena za soboto, dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13 v Mariboru. Predmetna javna prireditev je bila pri pristojni policijski postaji prijavljena že dne 28. 4. 2017, v skladu z določili z ZJZ in objavljena na internetni strani Ministrstva za javno upravo – e-uprava (portal »Prireditve in dogodki«).

Policijska postaja Maribor 1 je v predlogu za prepoved javne prireditve navedla, da je Milan Trol s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj v zadnjih dneh marca 2017 pričel z medijskim oglaševanjem organizacije koncerta hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona, ki bo izveden 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent v Mariboru, Loška ulica 13. Organizator je v aprilu konkretiziral svojo namero s tem, ko je preko podjetja Eventim dal v prodajo 1.200 vstopnic, brez posebnih omejitev nakupa. Oglaševanje oz. napoved koncerta hrvaškega glasbenika - pevca Marka Perkovića Thompsona je v slovenskem prostoru povzročilo javno nasprotovanje le-temu, saj je pevec slovenski in tudi širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom ter imel izrazito radikalen odnos do Srbov. Predvsem glasbenikov odnos do ustaštva je pri različnih skupinah ljudi v Sloveniji povzročil zelo odklonilno mnenje do nastopa glasbenika. Njegovi nastopi so bili zaradi omenjenega povečevanja ustaštva evidentno prepovedani v posameznih mestih Avstrije, Švice, Nemčije in tudi v sami Hrvaški (prepoved koncerta v Reki). V nadaljevanju predloga je predlagatelj navedel, da je v opisanih okoliščinah organizator Milan Trol s.p., 28. 4. 2017 na Policijski postaji Maribor 1, Vošnjakova ulica 1, 2000 Maribor, podal prijavo javne prireditve, h kateri je priložil program prireditve in ostale predpisane priloge. V prijavi je navedel, da na

prireditvi pričakuje do 1.200 ljudi, da bo za red na prireditvi skrbel z najeto zasebno varnostno službo Elen Varovanje iz Murske Sobotne in z reditelji. Prav tako pa je sklenil tudi sporazum s policijsko postajo, da bo red na prireditvi zagotavljal tudi s pomočjo policistov. Nadalje Policijska postaja Maribor 1 v predlogu ugotavlja, da glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika - pevca Marka Perkoviča Thompsona obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležili koncerta, spodbujena kazniva dejanja oziroma, da bi se spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju, motenju javnega reda. Zlasti ta nevarnost grozi s strani posameznih skupin na koncertu. Policijska postaja Maribor 1 le-to utemeljuje zlasti z dejstvom, da organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev v smislu njihove pripadnosti oz. simpatizerstva z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov, ki izhajajo iz tega naslova. Prodaja vstopnic za koncert poteka preko slovenskega spletnega ponudnika vstopnic Eventim, pri tem pa so vzpostavljene spletne povezave s katerimi je mogoče vstopnice za koncert kupiti v prosti spletni prodaji na Hrvaškem in v Avstriji. Prav tako predlagatelj navaja, da obstaja verjetnost, da se vstopnice za predmetni koncert prodajajo še na drugih spletnih povezavah. Glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika - pevca Marka Perkoviča Thompsona, je predlagatelj predloga podal utemeljen sum, da obstaja verjetnost, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki iz okolij, kjer so bili koncerti glasbenika prepovedani oz. se bodo koncerta z namenom vsiljevanja in izvrševanja kaznivih ravnanj udeležili njegovi radikalni privrženci iz Hrvaške. Na verjetnost, da bo do izvrševanja kaznivih ravnanj na koncertu prišlo, nenazadnje nakazuje sam organizator s tem, ko na slovenski spletni strani prodaje dodatno opozarja oz. postavlja omejitve glede prihoda oz. udeležbe na koncertu. Policijska se s predmetno nevarnostjo sooča tudi iz naslova podane kazenske ovadbe na Okrožno državno tožilstvo v Mariboru, v zvezi suma storitve kaznivih dejanj javno spodbujanje sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15 in 38/16; v nadaljevanju KZ-1) in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu KZ-1, ki je bila podana zoper organizatorja koncerta 31. 3. 2017. V tej zvezi je Policijska uprava Maribor, 18. 4. 2017 podala na Okrožno državno tožilstvo v Mariboru poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe št. 2310-62/2017/3 (3F332-01), ker niso bili potrjeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, saj se koncert še sploh ni zgodil. K predlogu za prepoved prijavljene javne prireditve je bila priložena prijava javne prireditve, podrobnejša opredelitev kraja, časa, trajanja in programa prireditve za dne 20. 5. 2017, opis načina varovanja in zagotavljanje reda na prireditvi, izjavo presoje zdravstvene ogroženosti na prireditvi ter soglasje lastnika prireditvenega prostora družbe TRI-CEPS d.o.o. za soboto, dne 20. 5. 2017.

Na podlagi zgoraj navedenih dejstev predlagatelj Policijska postaja Maribor 1 v predlogu za prepoved prijavljene javne prireditve ocenjuje, da iz opisanega nedvomno izhaja, da bo koncert izrabljen za izvrševanje kaznivih ravnanj zato predlaga skladno s 1. odstavkom 6. člena ZJZ, da se organizatorju prepove izvedba predmetnega koncerta 20. 5. 2017, v Festivalni dvorani Lent v Mariboru.

Upravna enota Maribor je dne 15. 5. 2017 naslovila na Okrožno državno tožilstvo v Mariboru poizvedbo št. 215-253/2017-3 (9137), glede podane kazenske ovadbe zoper organizatorja javne prireditve, samostojnega podjetnika Milana Trola s.p. iz Ptuja, Abramičeva ulica 4 a, kot je bilo navedeno v predlogu za prepoved prijavljene javne prireditve s strani Policijske postaje Maribor 1. Dne 16. 5. 2017 je Upravna enota Maribor prejela s strani tožilstva odgovor št. Ktr/278/2017/SL/kš, v katerem obveščajo tukajšnji upravni organ, da o kazenski ovadbi, ki so jo prejeli dne 31. 3. 2017, v zvezi s poročilom Policijske uprave Maribor, Sektorja kriminalistične policije Maribor št. 2312-62/2017/3 (3F332-01) z dne 18. 4. 2017 pristojna državna tožilka do sedaj še ni odločila z ustreznim tožilskim aktom. V nadaljevanju dopisa sporočajo, da iz ugotovitev policije izhaja, da niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma ni podan utemeljen sum očitane kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in

nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitve slovenskega naroda po 165. členu KZ-1.

Dne 15. 5. 2017 je tukajšnji upravni organ prejel s strani Policijske uprave Maribor uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah, št. 2312-62/2017/5 (3F332-01) z dne 15. 5. 2017, v zadevi suma kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitve slovenskega naroda po 165. členu KZ-1, ki se nanaša na javno prireditev – koncert glasbenika Marka Perkovića z vzdevkom Thompson, predvidenega dne 20. 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent, na Loški ulici 13 v Mariboru. V predmetni zadevi je ugotovljeno, da je organizator prireditve oziroma koncerta glasbenika Marka Perkovića Thompsona, samostojni podjetnik Milan Troj, [redacted] na naslovu Abramičeva ulica 4 a na Ptuj, ki je najel festivalno dvorano za izvedbo omenjene prireditve. Z zbiranjem obvestil je Policijska uprava Maribor ugotovila, da se v zvezi koncerta, v medijih in v javnosti pojavljajo nasprotniki in podporniki prireditve, ki izražajo različna mnenja, kar je tudi navedeno v nadaljevanju predložene dokumentacije (članki iz različnih časnikov, internetnih strani, internetnih strani socialnega omrežja »facebook« in glasbenikova uradna stran). Z zbiranjem obvestil je bilo prav tako ugotovljeno, da so bili posamezni koncerti glasbenika Marka Perkovića Thompsona prepovedani v tujini in na Hrvaškem. Ob uradnem zaznamku o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah je bilo tukajšnjemu upravnemu organu posredovano tudi dokumentarno gradivo, kot priloge dopisu (18 prilog), iz katerih izhajajo ugotovljena dejstva.

Glede na dejstvo, da je pristojni organ v postopku ugotovil, da gre v navedenem primeru za prijavo javne prireditve, za katero je potrebno razjasniti stvari glede odločanja o predlogu Policijske postaje Maribor 1 za prepoved prijavljene javne prireditve, je za dne 16. 5. 2017 razpisal in opravil ustno obravnavo.

Na ustni obravnavi, je po ugotovitvi navzočnosti, uradna oseba seznanila prisotne, da je predmet ustne obravnave odločanje o predlogu za prepoved prijavljene javne prireditve podanega s strani Policijske postaje Maribor 1 »Koncert Thompson«, ki bo dne 20. 5. 2017, med 22.00 uro in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent, Loška ulica 13 v Mariboru. V nadaljevanju je bila organizatorju in njegovim strokovnim sodelavcem predstavljena vsebina predloga Policijske postaje Maribor 1 za prepoved javne prireditve ter se mu je predložila kopija dokumentacije - uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 15. 5. 2017, številka 2312-62/2017/5 (3F332-01), dostavljena upravnemu organu s strani Policijske uprave Maribor. Uradna oseba je pozvala organizatorja Milana Troja, da se je izjasnil glede navedenih in poslanih informacij in dejstev s strani Policijske postaje Maribor 1. Milan Troj je v svoji izjavi navedel, da se že četrtoletja ukvarja z glasbo in organizira koncerte, da mu do sedaj v celotni profesionalni karieri ni bil nikoli prepovedan nobeden koncert, prav tako ga tudi sam ni odpovedal. Želel se je široko osredotočiti na obrazložitev predloga PU Maribor o prepovedi prijavljene javne prireditve, katero je upravni organ prejel dne 15. 5. 2017 ob 10.15 uri. Potrdil je dejstvo, da je konec meseca marca medijsko napovedal organizacijo in izvedbo koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki se bo zgodil 20. 5. 2017. Prav tako je potrdil, da je za omenjen dogodek sklenil ekskluzivno pogodbo z zastopnikom za prodajo vstopnic. Dodal je, da ekskluzivno pomeni, da vstopnice za ta dogodek prodaja samo tole podjetje (opp. Eventim). Povedal je, da se je kar hitro, že v nekaj urah po objavi prodaje vstopnic, za omenjen koncert začelo dogajati v medijih marsikaj v zvezi s tem dogodkom in da je iz ure v uro prihajalo do neverodostojnih poročanj raznih medijev glede omenjenega glasbenika Marka Perkovića Thompsona, brez vsakršne verodostojne podlage, skratka prioriteto za povsem neverodostojno poročanje o omenjenem glasbeniku, s takšnimi ali drugačnimi izrazi, ki so njemu, kot organizatorju koncerta, tuji in nerazumevali, zato jih v podaji izjave ni želel omenjati. Poudaril je, da v kolikor bi od vseh teh neverodostojnih poročanj in poročanj brez podlage obstajal en procent resnice, ne bi tega koncerta organiziral. Dodal je, da so ga vse te neresnične medijske objave in vso neresnično dogajanje s tem dogodkom osebno prvotno zelo presenetilo, na koncu koncev tudi zelo prizadelo. Nadaljeval je, da je bil kot organizator tega koncerta že v preteklosti v stikih z menedžerjem g. Thompsona in povedal, da se je na ustni

obravnavi pridružil tudi . Dodal je, da je na to soočenje povabil zaradi tega, saj so že dalj časa bili v stiku glede organizacije koncerta ter iz razloga, da mu ne bo rabil ponovno razlagati kaj se dogaja, da bo sam videl, saj njemu, kot organizatorju, to predstavlja veliko časa in se lahko na morebitno vprašanje s strani policije ali UE sam odzove in poda verodostojni odgovor na kakršnokoli vprašanje. Kot organizator je želel tudi povedati, da ga bremenijo določene pogodbene obveznosti, ki niso »mačji kašelj«. Povedal je, da je s Policijsko postajo Maribor 1 vzpostavil v nekaj dneh od napovedi koncerta kontakt, prišlo je tudi do prvega neformalnega sestanka med njim in predstavnikom PP Maribor 1 in predstavnikom PU Maribor na katerem je bil prisoten tudi . Povedal je, da je šlo je za konstruktiven pogovor med njim kot organizatorjem in predstavniki policije glede omenjenega dogodka, o zadevi jih je podrobno obvestil in seznanil tudi osebno. Istočasno je dodal, da mu je policija predstavila njihovo videnje na osnovi aktualnih dogodkov v zvezi z omenjenim koncertom, prav tako pa jim je tudi on povedal vse iz njegove strani, torej iz strani organizatorja omenjenega koncerta. Nadaljeval je, da so se dogovorili kako bo komunikacija potekala v prihodnje, prav tako so se dogovorili za tesno sodelovanje. Povedal je tudi, da se je v prejšnjem tednu, v ponedeljek sestal z g. iz omenjene policijske postaje, sestanek je bil dogovorjen, kjer sta govorila o podrobnostih koncerta, na tem sestanku je s PP Maribor 1 sklenil tudi sporazum, da se bo red na prireditvi zagotavljal tudi z njihovo pomočjo. Poudaril je, da se je sestanek zaključil z besedami, da so do dneva omenjenega koncerta v tesnem stiku in da se na dan omenjenega koncerta tudi vidijo in se obvestijo o omenjeni komunikaciji. Poudaril je, da ga je obrazložitev, ki jo je podala PP Maribor 1 in predlog za prepoved prijavljene prireditve, katerega je Upravna enota Maribor prejela dne 15. 5. 2017, s strani policije, še toliko bolj presenetila. Omenil je, da se je na prvotnem sestanku s policijo med drugim tudi dogovoril, da bo prijavo prireditve podal prej kot je zakonsko predpisano, tudi na njihovo željo. Tega dogovora se je tudi držal in dne 28. 4. 2017 podal prijavo z vso potrebno dokumentacijo, kar pomeni 23 dni pred dogodkom. Poudaril je, da se je internega dogovora s policijo držal in dodal, da četudi bi bilo vse v zakonskem roku, če bi prijavo podal 5 dni pred izvedbo koncerta, kar pomeni, da bi lahko prijavo podal včeraj (opp. 15. 5. 2017). V nadaljevanju je povedal, da se je v tem času v medijih dogajalo ogromno v zvezi s tem koncertom, predvsem v komercialnih medijih, ki po njegovem mnenju, zaradi svoje gledanosti, velikokrat začinijo in posladkajo zgodbe še dodatno. Navedel je, da je kot odgovorni organizator seveda vso dogajanje v zvezi s tem koncertom budno in odprtimi očmi in ušesi spremljal, opazil je, da so se vedno znova pojavljale neresnice, neverodostojni podatki in kriva obtoževanja, kar se je dogajalo vse do včerajšnjega dneva. Povedal je, da je že omenil, da gre za komercialne medije in mnenje o tem kako kdo poslujejo lahko ima vsak svoja mnenja, katera so lahko različna, dodal je, da to spoštuje do neke mere razumnosti, če so predloženi verodostojni dokazi in dodal, da žal v tej zgodbi, v večini primerov, ni bilo tako. Želel je tudi povedati oziroma spomniti na medijsko poročanje dne 15. 5. 2017 v oddaji na nacionalni postaji TV Slovenija, v oddaji Tednik in dodal, da verjame le temu mediju. Prisotne je pozval na ogled oddaje. Prav tako je povedal, da je revija Reporter na včerajšnji dan 15. 5. 2017 objavila ekskluzivni intervju z g. Markom Perkovičem Thompsonom na 4 straneh, katerega je želel, da prisotni prav tako preberejo in si o njem ustvarijo svoje mnenje. Navedel je, da je v obrazložitvi med drugim PP Maribor 1 pisala, da gre za svetovno nazorstvo glede usmerjenosti pevcu Marka Perkoviča Thompsona ter povzel, da predlagatelj v tej navedbi tudi navajajo, da obstaja verjetnost, da bodo na prireditvi s strani obiskovalcev oz. s strani posameznih strani, ki se bodo udeležili koncerta lahko storila kazniva dejanja in bi se naj s tem koncertom spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda in miru. Dodal je, da so predlagatelji to celo utemeljili z dejstvom, da kot organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev, s čimer se ni strinjal. Prav tako je dodal, da je bilo v predlogu PP Maribor 1 navedeno, da prodaja vstopnic poteka preko slovenskega prodajalca vstopnic Eventim, kar je potrdil, da drži, je pa v nadaljevanju povedal, da je to mednarodno podjetje, ki se ukvarja s prodajo vstopnic po celem svetu. Omenil je tudi, da kot odgovorni organizator prodajo vstopnic za vsak dogodek vedno zelo natančno spremlja. Dodal je, da ima s strani Eventima

vsako želeno minuto podatke o prodaji vstopnic. Povedal je, da je PP Maribor 1 obljubil sodelovanje, da jim bo odgovoril na vsako vprašanje in da se bo ob vsakem času tudi oglasil. Nadaljeval je, da ga v zvezi s prodajo vstopnic, kot odgovornega organizatorja, niso vprašali, niti postavili nobenega vprašanja v zvezi s prodajo vstopnic, ki jo kot odgovorni organizator redno spremlja. Predložil je dokument, dopis katerega je včeraj, v popoldanskih urah, pridobil s strani podjetja Eventim in iz katerega je razvidno, da so za omenjen koncert prodali 1.148 vstopnic v Sloveniji in samo 28 vstopnic v tujih državah (omenjeni dokument je priloga zapisnika) ter dodal, da je ta podatek presenečil tudi njega. Zatrnil je, da bodo na koncertu zgolj in samo prioriteto slovenski obiskovalci, s peščico obiskovalcev iz Hrvaške in Avstrije, ki pevca Marka Perkovića Thompsona redno spremljajo na vseh koncertih. Torej je z vsem navedenim utemeljitev Policijske postaje Maribor 1, zavrnil. Povedal je, da je že prej omenil, da se vstopnice prodajajo samo preko podjetja Eventim in ne preko ostalih ponudnikov, da ga do tega obvezuje tudi pogodba, ki jo ima sklenjeno z izvajalcem. Poudaril je, da po vsem svojem dnevnem spremljanju prodaje vstopnic, kakor tudi na osnovi vseh klincev, ki jih je prejel, bodo na omenjenem koncertu prioriteto Slovenci. Omenil je tudi, da ga je v tem času namreč klicalo ogromno ljudi in ga kontaktiralo v zvezi s tem koncertom, kakor tudi z nakupom vstopnic in vse je usmeril, da kupijo vstopnico v sistemu Eventim. Povedal je, da so bili vsi ti, ki so ga kontaktirali slovensko govoreči ljudje, se pravi z vsemi se je razumel, torej jih je razumel kaj jih zanima. Povedal je tudi, da so med drugim v predlogu PP Maribor 1 tudi navedbe, da kot organizator na spletni strani dodatno opozarja oziroma postavlja omejitve glede prihoda in udeležbe na koncertu. Izjavil je, da tega ne razume, saj so ga v preteklosti za dogodke, ki jih je organiziral, še nedavno od tega dogodka, na katerem je sodeloval s policijo in na raznih soočenjih za vse dosežanje dogodka, policija vedno usmerjala in pozivala, da na vsaki takšni ali drugačni prireditvi, napiše »hišni red« prireditve, da obiskovalcem jasno in glasno pove, kaj je na prireditvi dovoljeno, kaj prepovedano, kaj se lahko in kaj se ne sme. Predložil je zapis na Eventimovi spletni strani ter dodal, da le-ta ne navaja nič takšnega, česar organizatorji koncertov in prireditev ne bi smeli. Poudaril je, da ga je to, namreč skozi vse te prireditve, naučila policija, s katerimi je sodeloval. Predvideval je, da je PP Maribor 1 in seveda za to odgovorni, to utemeljitev napisala tudi med drugim na podlagi izjave predsednika državnega zbora, g. Milana Brgleza, ki je v svoji izjavi, tako njega, kot tudi podjetje Eventim, označil, da s tem »hišnim redom«, ki ga bo imel na prireditvi, sami dajejo vedeti, da gre za nekaj spornega, če že ne za nekaj hudih problematičnega. Priložil je tudi javno objavljen zapis g. Brgleza, ki ga je objavil dnevnik Večer, ki je, po njegovem mnenju, v tej zgodbi še posebno aktiven in seveda iz dneva v dan širi neverodostojne podatke in seveda laži. V celoti je zavrnil tudi to obrazložitev s strani PP Maribor 1. Povedal je, da je osebno zelo prizadet in negativno presenečen, da je bila zoper njega (kar je izvedel iz predloga PP Maribor 1) podana tudi kazenska ovadba zaradi suma storitve kaznivih dejanj javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti ter sramotitev slovenskega naroda. Dodal je, da je osebno zelo zelo prizadet. Prav tako je pozval prisotne uradne osebe s strani policije, da mu podajo ime in priimek vlagatelja kazenske ovadbe zoper njega oz. morebitnega društva, grupacije oz. kogarkoli, ki je zoper njega podal kazensko ovadbo z imenom in priimkom, saj, kot je povedal, bo odreagiral in podal kazensko ovadbo zoper krive kazenske ovadbe proti njemu, kakor velja za vse ostale primere, v zvezi s tem. Dodal je, da med drugim policija tudi navaja, da imajo obvestila, da se zoper ta koncert pripravlja protestni shod. V kolikor to drži, je omenil, da je že novinarju medijske hiše, na podobno zastavljeno vprašanje okrog tega, kot odgovorni organizator raznih prireditev, podal odgovor približno v smislu, da pričakuj in upa, da bodo vse te razne napovedi vseh teh raznih društev oz. organizacij imela prijavljen shod tako kot on svojo prireditve, ki je glasbeni koncert in očitno je to zaleglo, v kolikor je do tega resnično prišlo. Omenil je tudi, da na prizorišču koncerta raznih protestov sigurno ne bo, saj organizatorji protestov nimajo nikakršnega dovoljenja s strani lastnika prireditvenega prostora, on pa ima vso potrebno dokumentacijo za izvedbo koncerta ter vse pogodbe z lastnikom prireditvenega prostora. Poudaril je, da kje in kaj se bo s tem protestom dogajalo, ni njegova stvar in ga po njegovem mnenju tudi ne bo, saj bi naj šlo samo za zastraševanje, katerega pa je v zadnjem času bilo z vseh strani kar nekaj. V

nadaljevanju je povedal, da so vsa ta zastraševanja bila več ali manj neverodostojna in da je prepričan, da ne more nič v zvezi s tem. Nadaljeval je, da ima za omenjen dogodek kot organizator sklenjeno pogodbo z varnostno službo Elen d.o.o, s katero je v preteklosti že sodeloval in dodal, da na njihovih skupnih dogodkih nikoli ni prišlo do nikakršnih večjih izgrediv. Prav tako je povedal, da se je z varnostno službo v preteklem mesecu večkrat sestal, med drugim tudi na samem prizorišču, kjer so v detajle proučili potek in organizacijo varnostne službe na omenjenem dogodku. Poudaril je, da so glede na dokumentacijo, ki so jo prvotno oddali zraven prijave prireditve, po včerajšnjem sestanku na PU Maribor in na osnovi tega sestanka, načrt varovanja dopolnili in dodelali in na osnovi vseh priporočil s strani PU Maribor tudi nadgradili. Povedal je, da so na predlog PU Maribor dodali načrt dela rediteljev, katere bodo zraven omenjenih varnostnikov seveda tudi angažirali za delo na omenjeni prireditvi. Povedal je, da bodo prireditveni prostor, tudi parkirišča, zagradili z varnostnimi ograjami, kar je bilo seveda tudi priporočilo policije, na včerajšnjem sestanku s PU Maribor. Dodal je, da so prav tako na osnovi priporočila s strani PU Maribor izdelali novo oceno tveganja za prireditve. Omenil je, da je bila vsa dokumentacija dne 16. 5. 2017 poslana na UE Maribor, v elektronski obliki. Povedal je, da sestanku s PU Maribor, z dne 15. 5. 2017 ob 12. uri ni bilo nikakršnega govora, da PU Maribor prepoveduje omenjen koncert oz. da so celo podali njihov predlog za prepoved koncerta upravni enoti, kot pristojnemu organu, kar ga je seveda na osnovi vseh dogodkov do sedaj, zelo presenetilo. Poudaril je, da je bil za to čas, glede na to da sem podal prijavo 28. 4. 2017, že daleč nazaj, ne glede na njihovo obrazložitev, ki je neverodostojna, brez dokazov zgolj in samo na osnovi neverodostojnega poročanja različnih medijev in pisanja po socialnih omrežjih. Povedal je tudi, da ga žalosti, da po vseh teh poročanjih, razen v Reporterju in Tedniku z dne 15. 5. 2017, ni nihče od medijev pogledal resnici v oči in poskrbel za verodostojne dokaze za vse takšne in drugačne navedbe in poročanja, prav tako med drugim tudi za zapise. Dodal je, da je predložil na ustni obravnavi nekaj dokumentov, ki potrjujejo njegove navedbe in trditve in se čudil zakaj nihče od medijev ni nikdar omenil, da je pesem Marka Perkovića Thompsona bila na Evropskem nogometnem prvenstvu uradna himna hrvaške nogometne reprezentance, se pravi navijačev, poslušala jo je cela Evropa oziroma svet. Prav tako je povedal, da nihče v slovenskih medijih ni omenil, da je ob obisku papeža na Hrvaškem, leta 2009, glasbenika Marka Perkovića Thompsona, na uradni sprejem, pred vsemi ostalimi funkcionarji, povabil sam papež ter da nihče v medijih ni poudaril, za kar so dokazi, da nikoli in nikdar na koncertih glasbenika Marka Perkovića Thompsona ni prišlo do nikakršnih izgrediv, dodal je, da je včeraj o tem poročal le Tednik in Reporter. Povedal je, da koncerta ne bi organiziral, v kolikor bi za to obstajali dokazi ter poudaril, da so brez dokazov vsa ta poročanja neverodostojna. Še enkrat je poudaril, da v kolikor bi kakršnikoli medij objavil, prikazal vsaj en sam incident, na kateremkoli dosedanjem koncertu Marka Perkovića Thompsona, on kot organizator tega koncerta ne bi delal. Dodal je tudi, da če bi takšen ali drugačen zapis obstajal, bi ga mediji z največjim veseljem pokazali slovenski javnosti, ampak tega ni in ne obstaja. Omenil je tudi, da so se prikazovale pesmi, pod katerimi ni podpisan glasbenik Marko Perković Thompson, za katere v zadnjih objavljenih intervjujih v Sloveniji (Tednik, Reporter) tudi izvajalec podaja izjave, da nikoli in nikdar ni te pesmi prepeval, da pod njo ni podpisan kot avtor in da je seveda na osnovi vsega tega zelo prizadet kot človek in glasbenik, saj so mu bile vse te zadeve bile podtaknjene in zmontirane z namenom, da njegovo petje ugasne.

Predstavniki Policijske uprave Maribor, g. [imena] je na ustni obravnavi izjavil, da so za tem, ko je v začetku aprila 2017 do policije prišel glas, da se na območju mesta Maribor pripravljala koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona na ta varnostni dogodek postali pozorni, zavedajoč se in iz splošnega poznavanja dejstev, da so njegovi nastopi tako doma na Hrvaškem, kot tudi v Evropi, medijsko zelo odmevni in da je na posameznih koncertih prihajalo do kršitev javnega reda in miru, oziroma kaznivih dejanj. Povedal je, da je z organizatorjem g. Milanom Trolom bil vzpostavljen kontakt na delovnem razgovoru v zvezi z organiziranjem prireditve, v prvi polovici aprila pa so bila dorečena osnovna izhodišča za varno izvedbo prireditve, tako na strani organizatorja kot tudi policije. Dodal je, da je za zagotavljanje

varnosti na prireditvi krajevno pristojna, glede na lokacijo izvedbe koncerta, PP Maribor 1 in nadaljeval, da je le-ta pričela z načrtovanjem varovanja predmetne javne prireditve, pri čemer je temelj varovanja ocena varnostnih razmer. Povedal je, da je organizacijski ustroj policije takšen, da manj tveganja varovanja iz vidika javnega reda izvaja policijska postaja sama, brez pomoči PU Maribor. Nadaljeval je, da je PP Maribor 1 v smeri izvedbe predmetnega varovanja pri pripravi načrta ves čas izhajala iz ocene varnostne ogroženosti prireditve, katera je bila vse do 15. 5. 2017, nizka. V okviru teh opravil je PP Maribor 1 28. 4. 2017 sprejela tudi prijavo javne prireditve s strani organizatorja. V nadaljevanju je povedal, da je po zaznavi določenih varnostnih dogodkov, pri čemer je bila ključna zaznava, da prodaja vstopnic za predmetni koncert poteka tudi v tujini ter da ta moment predstavlja novo dimenzijo tveganja predvsem v luči možnosti prihoda na koncert udeležencev iz tujine, nad katerimi organizator nima pregleda, glede na njihovo kategorijo in event. Obrazložil je, da je glede na nagnjenost k izvrševanju kaznivih dejanj, organizacijo varovanja prevzela PU Maribor ter o tem obvestila PP Maribor 1, hkrati oziroma istočasno je pa ocenila, da so podani razlogi za podajo predloga za prepoved prireditve upravni enoti, kot pristojnemu organu, saj je ocenila, da so podani pogoji iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih. Dodal je, da je PP Maribor 1 kot pristojna enota predlog podala, o sami podaji predloga pa je bil po telefonu z njegove strani obveščen predstavnik organizatorja g. Milan Trol, dne 15. 5. 2017 ob 10.20 uri. Povedal je tudi, da sta se pred tem klicala med 9.32 in 10.20 uro istega dne. V nadaljevanju je navedel, da je istega dne 15. 5. 2017, ob 12.00 uri bil z organizatorjem izveden delovni razgovor, v katerem je bil ponovno seznanjen, da je PU Maribor podala predlog za prepoved prireditve po 1. odstavku 6. člena ZJZ. Omenil je, da je organizatorja obvestil, da to nikakor ne pomeni dokončne odločitve, da je odločitev na strani pristojnega organa, to je Upravne enote Maribor. Dodal je, da je v nadaljevanju bil organizator pozvan, da dopolni oceno tveganja prireditve in načrt varovanja, saj da je bil načrt napisan v začetku aprila, da so po njegovi izdelavi nastopila nova dejstva, nova varnostna tveganja, ki jih je potrebno upoštevati tako v načrtu kot tudi v oceni tveganja. Povedal je, da policija tudi v tem trenutku še vedno izvaja aktivnosti načrtovanja varovanja predmetne prireditve, ob tem pa še vedno zagovarja podani predlog PP Maribor 1, da se prireditev prepove. Poudaril je, da ocenjujejo, da obstaja nevarnost, da na prireditvi pride do izvrševanja kaznivih dejanj; nenazadnje so to bili tudi razlogi zaradi katerih so bile posamezne prireditve odpovedane v sosednjih državah in tudi Hrvaški. Zlasti je želel opozoriti, da ni mogoče trditi, da na prireditvi ne bodo prišli posamezniki, ki so nagnjeni k izvrševanju kaznivih dejanj, saj za prireditev ni bila razpisana oz. ni urejena personalizacija, pa še ta v skrajnem primeru oz. v končni fazi tega ne zagotavlja.

Organizator prireditve, gospod Trol je v nadaljevanju dodal, da o podaji predloga na UE MB s strani PU MB ni bil obveščen, da pa je z [redacted] bil v kontaktu. Nato je še dodal, ne razume odločitve, da mu ni jasno, da se je posvetoval z več pravniki in so vsi istega mnenja, da bi pri tej prireditvi ne obstajajo razlogi za takšno odločitev PU Maribor. Še enkrat je povedal, da kar se tiče varnosti so za omenjen dogodek poskrbeli za varnost, kar je vse napisano v varnostnem načrtu. Poudaril je, da so upoštevali vse možne scenarije na osnovi priporočil policije in da so pripravljene na izvedbo tega koncerta. Poudaril je, da gre za glasbeni koncert in ne za politično zborovanje, temveč izrecno za glasbeni koncert. Dodal je, da vsi za mnenje sprašujejo samo politike, da pa so prožali 1.200 vstopnic slovenskim obiskovalcem, katerih ne zanima politika, temveč glasba. Želel je še samo dodati, da je dan pred koncertom glasbenika Marka Perkovića Thompsona koncert Riblje čorbe v Mariboru, kateri so medijski sponzorji, tisti ki negativno pišejo glede koncerta Marka Perkovića Thompsona.

Prav tako je želel podati izjavo tudi [redacted] ki je s pomočjo prevoda v slovenski jezik, s strani g. Trola povedal, da je uradna oseba, pred podajo izjavo, opozorila vse prisotne, da govorijo resnico, da pa opazja, da je iz obrazložitve policije vidno kar nekaj laži. Omenil je izjavo [redacted] da so na koncertih glasbenika Marka Perkovića Thompsona zabeležena kazniva dejanja in dodal, da je

to je laž, saj je, kot je dejal, v teh 10 letih bil prisoten na več kot 500 koncertih omenjenega glasbenika ter nikoli in nikdar; na nobenem koncertu po celem svetu, ni prišlo do policijske intervencije, prav tako ni bilo nobenega incidenta, ki bi resno ogrožal javni red in mir. Nadaljeval je, da je prav tako laž v obrazložitvi predloga PP Maribor 1, da glasbenik Marko Perkovič Thompson spodbuja in propagira ustaštvo ter prosi za dokaze. Prav tako je trdil, da je izjava, da pevec Marko Perkovič Thompson spodbuja sovraštvo proti Srbom, tudi laž. Omenil je, da ko nekdo govori o tem, verjetno misli na pesem » Bojna Čavoglave « v katerem je verz, ki se poje, saj je pesem nastala leta 1991, ko je v Hrvaški izbruhnila vojna in je bila država napadena od četnikov. Obrazložil je, da je ta pesem nastala na bojišču, kjer je glasbenik Marko Perkovič Thompson bil vojak. Poudaril je, da se pesem izvaja samo v zgodbah v Republiki Hrvaški ter da izven Hrvaškega ozemlja ni bila pesem nikoli izvedena na nobenem koncertu. Povedal je tudi, da ne drži, da so koncerti glasbenika Marka Perkoviča Thompsona prepovedani v Avstriji, Nemčiji, Švici ter Nizozemski, saj so v teh državah bili izvedeni koncerti, poudaril je tudi, da bo kmalu koncertu v Dortmundu. Nadaljeval je, da pevec Marko Perkovič Thompson na Hrvaškem ni kaznovana oseba, niti za kazniva dejanja, niti za prekrške, da živi mirno družinsko življenje, ima 5 otrok in ženo. Zaključil je z izjavo, da se oboževalci iz Slovenije preko raznih komunikacijskih poti obračajo na glasbenika Marka Perkoviča Thompsona, z vprašanji kdaj bo koncert v Sloveniji. Jamčil in zagotovil je, da na koncertu dne 20. 5. 2017 ne bo nobenih incidentov.

Na vprašanje uradne osebe ali glede na izjavo organizatorja ali policija še vedno vztraja pri predlogu za prepoved prijavljene javne prireditve, je predstavnik Policijske uprave Maribor g. odgovoril, da PU Maribor vztraja pri predlogu za prepoved prijavljenega javne prireditve.

Upravni organ ugotavlja, da je pravica do mirnega zbiranja in do javnih zborovanj zagotovljena v 42. členu Ustave Republike Slovenije, zakonske omejitve te pravice pa so dopustne, če to zahteva varnost države, ali javna varnost, ali varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni. V 15. členu Ustave RS je med drugim določeno, da se človekove pravice in temeljne svoboščine uresničujejo neposredno na podlagi ustave. Z zakonom je mogoče predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa ustava, ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine. Človekove pravice in temeljne svoboščine so omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ta ustava.

Način uresničevanja omenjene ustavne pravice do mirnega zbiranja in javnih zborovanj ureja ZJZ, ki v 1. odstavku 6. člena določa, da je prepovedano organizirati shode oziroma prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa. Pristojni organ prepove shod oziroma prireditve tudi v primerih, ko organizator ni izkazal zadostnih ukrepov za zagotovitev reda, varnosti življenja in zdravja udeležencev in drugih oseb, varnosti premoženja, varnosti javnega prometa, varstva okolja, brezhibnosti naprav ali varne uporabe predmetov, zaradi katerih je lahko ogroženo življenje, zdravje ali premoženje ljudi, če je uporaba prireditvenega prostora z odločbo državnega organa prepovedana ali če ministrica oziroma minister, pristojen za zdravstvo, v mejah z zakonom določenih pooblastil, prepove zbiranje ljudi na določenih javnih mestih.

Prvi odstavek 20. člena Zakona o javnih zbiranjih določa, da pristojni organ shod oziroma prireditve prepove, kadar okoliščine kažejo na to, da je organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ter v primerih iz drugega in tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

Skladno z zgornjimi ugotovitvami je po poročanju številnih medijev ter slikovnimi in audio zapisi¹, tako nesporno, da se koncertov pevca Marka Perkoviča Thompsona redno udeležujejo skupine in posamezniki, ki javno poveljujejo ustaštvo, na način, da so opremljeni z ustaškimi simboli, izvajajo ustaške pozdrave, slišijo se ustaški vzkliki. Prav tako iz predloga PP Maribor 1 nedvomno izhaja, da so bili nekateri koncerti glasbenika Marka Perkoviča Thompsona prepovedani v nekaterih državah (primeroma navajajo: Kanado, Nizozemsko, Švico, Avstrijo, Hrvaško, BiH) z zbiranjem obvestil pa so ugotovili, da se koncerta udeležujejo simpatizerji ustaštva in posamezniki drugih pojavnih oblik radikalizma, ter da so se karte za predmetno prireditve prodajale preko slovenskega spletnega ponudnika vstopnic Eventim, pri tem pa so bile vzpostavljene spletne povezave s katerimi je mogoče vstopnice za koncert kupiti v spletni prodaji na Hrvaškem in v Avstriji. PP Maribor 1 prav tako ugotavlja, da obstaja verjetnost, da so se vstopnice prodajale še na drugih spletnih povezavah.

Skladno z navedenim tako upravni organ ugotavlja, da obstaja utemeljena verjetnost, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki iz okolij, kjer so bili koncerti glasbenika Marka Perkoviča Thompsona prepovedani. Zato je utemeljena bojazen, da bi na koncertu lahko prišlo, do dejanj s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Ni pa mogoče spregledati tudi dejstva, da upravni organ obravnava vlogo za javni shod nasprotnikov omenjenega koncerta, zaradi česar bi lahko prišlo zaradi medsebojnega nasprotovanja udeležencev, tudi do konfliktnih situacij in posledično do izvrševanja kaznivih dejanj.

Takšna dejanja (javna poveljevanja ustaštva, javna uporaba ustaške ikonografije) pa so, na podlagi 297. člena Kazenskega zakonika (KZ -1, Uradni list RS, št. 55/2008, 66/2008 - popr., 39/2009, 55/2009 - odl. US, 91/2011, 54/2015, 38/2016), ki določa, da se kaznuje z zaporom do dveh let, kdor javno širi ideje o večvrednosti ene rase nad drugo ali daje kakršnokoli pomoč pri rasistični dejavnosti ali zanika, zmanjšuje pomen, odobrava, opravičuje, smeši ali zagovarja genocid, holokavst, hudodelstvo zoper človečnost, vojno hudodelstvo, agresijo ali druga kazniva dejanja zoper človečnost, kot so opredeljena v pravnem redu Republike Slovenije, kazniva.

Na verjetnost, da se bodo izvrševala kazniva dejanja oziroma, da se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, potrjuje tudi dejstvo, da je sam organizator na spletni strani prodaje dodatno opozoril oz. postavil omejitve glede prihoda oz. udeležbe obiskovalcev koncerta, s tem ko je navedel, da bodo zbrane varnostne službe ob vstopu obiskovalcev v dvorano temeljito izvajali površinske preglede vseh obiskovalcev omenjenega koncerta, da se bo preprečil vnos nevarnih stvari ali prepovedanih predmetov, ter predmetov (razni sporni napisi - znaki na oblačilih ...), ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Istočasno je organizator tudi opozoril obiskovalce koncerta na posledice, v kolikor bi le ti povzročili ali širili (z raznimi spornimi napismi - znaki na oblačilih, pokrivalih, šalih...) nestrpnost, sovražni govor, razne provokacije.

Na podlagi zgornjih ugotovitev in skrbni presoji vsakega dokaza in vseh dokazov skupaj, je upravni organ nesporno ugotovil, da obstaja dokazana verjetnost, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, zato je na podlagi 6. člena ZJZ, ugodil predlogu PP Maribor 1 o prepovedi prijavljene javne prireditve – Koncert hrvaškega pevca Marka Perkoviča Thompsona, v Festivalni dvorani Lent Maribor, dne 20. 5.

¹ Upravni organ jih zgolj primeroma nekaj našteva. Ostali viri se nahajajo v spisovni dokumentaciji upravne zadeve.
<https://www.rtvlo.si/zabava/glasba/thompson-sem-hrvaski-domoljub-ne-fasist/183714>
<http://www.vecer.com/thompsona-v-mariboru-ne-potrebujemo-6254700>
<http://www.delo.si/kultura/glasba/thompson-prihaja-v-slovenijo.html>
<http://lupiga.com/vijesti/thompsonu-zbog-ustastva-otkazali-dobrodoslicu-u-berlinu-s-takvim-stavovima-koncert-kod-nas-nece-odrzati>

2017 ter prepovedal predmetno prireditev, kot izhaja iz izreka odločbe. Pri predmetni odločitvi je upravni organ tehtal med ustavno pravico do združevanja in predloženih dokazov v predlogu, ki to pravico omejuje, prav tako je upošteval izjavo organizatorja podano na ustni obravnavi dne 16. 5. 2017, vendar je pri odločitvi pretehtalo dejstvo, da bi lahko, v kolikor bi prišlo do izvrševanja kaznivih dejanj na prireditvi, nastale bistveno večje posledice, kot s samo prepovedjo prireditve, saj organizator, kljub vsem ukrepom, ne more zagotoviti, da se koncerta ne bi udeležili posamezniki ali posameznik z namenom provokacije, spodbujanja ali izvrševanja kaznivih dejanj.

Tretja točka izreka odločbe je utemeljena v četrtem odstavku 21. člena Zakona o javnih zbiranjih, ki določa, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006 – UPB, 126/2007, 65/2008, 8/2010 in 82/2013) v prvem odstavku 113. člena določa, da stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, pravno zastopanje, oglase, prihod, izgubo dohodka, stroškovna pomoč, odškodnina za škodo, ki nastane pri ogledu ipd.), gredo v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel.

Postopek prijave javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovič Thompsona v Festivalni dvorani Lent Maribor«, se je začel na zahtevo stranke, stroški v tem postopku pa tako za stranko kot za organ niso nastali, zato je bilo potrebno odločiti tako, kot je navedeno v četrti točki izreka te odločbe.

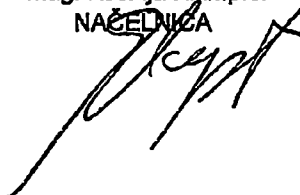
Odločba je takse prosta po 22. členu Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo, 32/2016; v nadaljevanju ZUT).

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije v Ljubljani, Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana. Pritožba se vložijo pri Upravni enoti Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, pisno neposredno, ali se pošlje priporočeno po pošti, lahko pa se poda tudi ustno na zapisnik pri organu, ki je to odločbo izdal. Pritožba se vložijo v 3 dneh od vročitve te odločbe. Taksa za pritožbo mora biti plačana po tarifni št. 2 ZUT z 18,10 EUR upravne takse. Taksa za pritožbo se lahko plača v gotovini pri Upravni enoti Maribor ali se nakaže na podračun Upravne enote Maribor, št. 01100-8450026023, sklic 11 62278-7111002-00002017.

Pripravila:
Tatjana Arslanovski
svetovalka

mag. Ksenija Klampfer
NAČELNICA

Vročiti:

1. Milan Trol s.p., Abramičeva ulica 4 a, 2250 Ptuj, osebno,
2. Policijska postaja Maribor 1, pp_maribor1.pumb@policija.si,
3. Policijska uprava Maribor, po elektronski pošti pumb@policija.si.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

Številka: 2151-1/2017/E (1324-05)

Datum: 22. 5. 2017

Ministrstvo za notranje zadeve s sedežem v Ljubljani, Štefanova 2, izdaja na podlagi drugega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5) na pritožbo Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) s 17. 5. 2017, v upravni zadevi prepovedi prireditve »Koncerta hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, naslednjo

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA MARIBOR

T: 01 428 40 00

F: 01 428 47 33

E: gp.mnz@gov.si

www.mnz.gov.si

Prejeto: 23. 05. 2017	Sig. znak: P137
Številka zadeve: 215-152/2017-21	Priloge: [signature]
	Vreča:

ODLOČBO

1. Pritožba Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) s 17. 5. 2017, se kot neutemeljena zavrne.
2. V postopku niso bili zaznamovani dodatni stroški.

Obrazložitev

Upravna enota Maribor je 17. 5. 2017 na podlagi prvega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5, v nadaljevanju: ZJZ) v povezavi s prvim odstavkom 20. člena ZJZ izdala odločbo št. 215-352/2017-10 (9137), s katero je predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved prijavljene prireditve »Koncerta hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, v Festivalni dvorani Lent Maribor, za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, ugodila ter javno prireditev prepovedala. V 3. in 4. točki izreka izpodbijane odločbe je navedla, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe ter da stroški postopka niso zaznamovani. V obrazložitvi odločbe je upravna enota med drugim navedla, da je Policijska postaja Maribor I posredovala predlog, št. 215-145/2017/7 (3F691-06) s 15. 5. 2017, za prepoved prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, ki je prijavljena za 20. 5. 2017 med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne v Festivalni dvorani Lent Maribor in ki je bila v skladu z določili ZJZ prijavljena pri policijski postaji 28. 4. 2017 ter objavljena na spletni strani e-uprava. Policijska postaja Maribor I je na podlagi dodatno zbranih podatkov in dejstev, ki jih je navedla v predlogu za prepoved prijavljene prireditve, ocenila, da bo nameravani koncert izabljen za izvrševanje kaznivih dejanj, zato je predlagala, da se prireditev, na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ, prepove. Po prejemu predloga je upravna enota sklicala in 16. 5. 2017 tudi izvedla ustno obravnavo, katere se je udeležil predstavnik organizatorja prireditve, ter predstavnik Policijske postaje Maribor I ter predstavnik Policijske uprave Maribor. Na podlagi predloga za prepoved, izvedene ustne obravnave in po preučitvi vseh listin, ki sta jih predložila tako organizator, kot tudi Policijska postaja Maribor I (sklicevanje na številne medije ter strokovne in avdio zapise), iz katerih izhaja, da se koncertov pevca Marka Perkovića Thompsona redno udeležujejo skupine in posamezniki, ki javno povečujejo ustaštvo na način, da so opremljeni z ustaškimi simboli, da le ti izvajajo ustaške pozdrave in da se na koncertih slišijo ustaški vzkliki, je upravna enota zaključila, da je predlog policije za prepoved prijavljene javne prireditve nesporno utemeljen in da obstaja utemeljena verjetnost, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki iz okolij, kjer so bili koncerti glasbenika Marka Perkovića Thompsona že prepovedani ter da je utemeljena bojazen, da bi na koncertu prišlo do dejanj, s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, kar je utemeljila tudi z dejstvom, da je sam organizator na spletni strani prodaje udeležence dodatno opozoril, da bo varnostna služba ob vstopu obiskovalcev v dvorano temeljito izvajala površinske preglede vseh obiskovalcev omenjenega

koncerta z namenom, da se bo preprečil vnos nevarnih stvari ali prepovedanih predmetov (razni sporni napisi – znaki na oblačilih), ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor, razne provokacije. Zato je predlogu Policijske postaje Maribor I ugodila ter javno prireditev na podlagi 6. člena ZJZ prepovedala. V obrazložitvi je upravna enota dodatno navedla, da je pri odločitvi tehtala tudi med ustavno pravico do zbiranja in predloženih dokazov v predlogu, vendar je pri odločitvi pretehtalo dejstvo, da organizator kljub vsem ukrepom, ki jih je predvidel, ne more zagotoviti, da se koncerta ne bi udeležili posamezniki z namenom provokacije, spodbujanja ali izvrševanja kaznivih dejanj in da bi zato nastale bistveno večje posledice, če bi na prireditvi prišlo do izvrševanja kaznivih dejanj kot s samo prepovedjo prireditve.

Zoper navedeno odločbo Upravne enote Maribor se je Milan Trol s.p. (v nadaljevanju: pritožnik) kot organizator javne prireditve pravočasno pritožil. V pritožbi je med drugim navedel, da je sprevrženo in preračunljivo postopanje državnih organov, ki so mu z izpodbijano odločbo prepovedali izvedbo samega koncerta le dva delovna dneva pred samim dogodkom, saj je javno prireditev prijavil 28. 4. 2017 in tudi glede na dejstvo, da je bilo že več kot mesec dni v javnosti več debat o primernosti koncerta. Če bi policisti imeli pomisleke glede varnosti ali kaznivih dejanj, bi lahko in bi morali nemudoma ukrepati in podati predlog za prepoved že tedaj. S tem, ko so s podajo predloga za prepoved počakali tako rekoč do zadnje minute, so procesno onemogočili in mu kot organizatorju prireditve odvzeli pravico enakopravnosti v tem postopku, saj bo o pritožbi odločeno šele po dnevu planiranega koncerta. Postopanje upravnega organa prve stopnje je zato nekorektno in preračunljivo, prav tako se namerno krši ustavne pravice iz 42. člena Ustave RS. Dodatno je navedel, da je odločba Upravne enote Maribor pomanjkljiva, neizvršljiva in se je ne da preizkusiti, saj ne pojasnjuje, komu se prepoveduje izvedba javne prireditve – odločba namreč ne vsebuje naslovnika, organ pa z odločbo prepoveduje zgolj prireditev, ne prepoveduje pa izvedbe javne prireditve pritožniku kot organizatorju, ki je prireditev prijavil. Prav tako je izpodbijana odločba skopa in neutemeljena, saj gre zgolj za povzemanje navedb predlagatelja prepovedi, ki pa ni predložil niti enega samega tehtnega dokaza o svojih trditvah. Poudaril je, da če želi država posegati in omejevati posameznikove pravice, morajo za to obstajati tehtni razlogi in utemeljeni sumi, da bi zaradi javne prireditve prišlo do storitve kaznivih dejanj ali drugega prepovedanega ravnanja, prav tako vse zakonske določbe, na katere se sklicuje organ prve stopnje izrecno določajo, da mora biti utemeljeno podan namen – torej da se mora prireditev organizirati z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja in motenja javnega reda. Poudaril je, da pritožnik zagotovo ni imel takega namena, saj je dogodek pravočasno prijavil, predložil varnostni načrt, poskrbel za varnost obiskovalcev koncerta in tudi drugih ter poskrbel za varovanje premoženja. Prav tako je vzorčno sodeloval s policijo, se udeleževal sestankov z njimi in sledil njihovim navodilom, česar ne bi storil, če bi bil njegov namen, da se na prireditvi izvršujejo kazniva dejanja. Na navedeno dodatno kaže dejstvo, da je na predlog policistov na spletni strani, kjer se je promoviral koncert, objavil, da se bo na prireditvi izvrševal poostren nadzor glede vnašanja predmetov, ki bi kakorkoli podpirali kakršnokoli nestrpnost med narodnostmi, da se bo poostreno nadziralo spoštovanje reda in miru in da bodo osebe, ki bi kakorkoli kršile red in mir ali širile kakršnokoli nestrpnost med udeleženci koncerta, s slednjega, kljub vstopnici odstranjene. Pomanjkljivost in pristranskost obrazložitve upravnega organa se kaže tudi v tem, da se sklicuje na predloge policije, ki izhajajo iz navedb medijev, za katere je znano, da ne poročajo objektivno. Prav tako izpodbija navedbe, da se zaradi internetne prodaje vstopnic ne ve, kdo so kupci in da zaradi tega obstaja utemeljen sum, da se bodo koncerta udeležile tudi skupine tujcev s skrajnimi političnimi nazori. V zvezi s tem je pritožnik priložil izpis prodanih kart, iz katerega je razvidno, da je bilo v Sloveniji prodanih 1148 vstopnic in da je bilo le 28 vstopnic prodanih v tujini po svetovnem spletu, kar potrjuje, da kart ni kupila skupina tujih radikalcev. V zvezi z ostalimi navedbami pa je pritožnik navedel, da je upravni organ v 3. točki izreka izpodbijane odločbe navedel, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, vendar je v obrazložitvi odločbe upravni organ navedel napačen sklic (na četrti odstavek 21. člena ZJZ). Glede na vse navedbe je pritožnik predlagal, da pritožbeni organ izpodbijano odločbo odpravi in predlog Policijske postaje Maribor I z dne 15. 5. 2017 kot neutemeljen zavrne. Pritožnik je 18. 5. 2017 podal urgenco in svojo pritožbo dopolnil, in sicer je drugostopni organ pozval, da o pritožbi odloči takoj, saj rok treh dni ni rok »treh delovnih dni«, ampak »tri dni« in da je to skrajni rok ter da je pri dogodkih, ki bodo čez dva dni,

organ dolžan odločiti prej. Pritožnik je navedel, da jim bo nastala velika premoženjska škoda v višini 150.000 evrov, škoda glasbeniku in 1200 udeležencem, samemu pritožniku pa grozi osebni stečaj v primeru odpovedi dogodka, saj je za doseganje stroške, ki jih je imel (najem dvorane, promocija dogodka itd.) porabil večji del denarja iz vstopnic. Dodatno je navedel, da izpodbijana odločba krši tudi svobodo izražanja in pravico do zbiranja tako njemu, nastopajočemu Perkoviću in 1200 udeležencem dogodka, ki so kupili vstopnico. Navedel je, da država lahko prepove določene dogodke in nastope, da pa svoboda izražanja in zbiranja nista neomejeni - ESČP in Ustavno sodišče RS namreč postavljata meje na način, da se dogodek lahko prepove, če bistvo in bistveni namen ter centralni del dogodka ni umetniški ali glasbeni nastop, ampak promocija in demonstracija sovraštva (pritožnik navede primer MbalaMbala proti Franciji) ter da njihov koncert te meje ne prestopi. Da bi iz tega razloga prepovedali koncert, bi morala izpodbijana odločba konkretizirati, kako njihov dogodek promovira in demonstrira sovraštvo. Ne zadostujejo zgolj pavšalne navedbe, da so tudi nekatere druge države prepovedale koncert po njihovem pravu in to povsem iz drugih razlogov ter da je bilo nekaj vstopnic prodanih v tujini ali navedbe, da se včasih na koncertih združujejo ljudje, ki imajo nesprejemljiva politična stališča ali so nekje promovirali sovraštvo. Tudi varnostni razlogi v ničemer niso konkretizirani in navedbe policije, na katere se izpodbijana odločba sklicuje, kažejo, da je varnostno tveganje precej manjše kot ob drugih podobnih dogodkih, npr. nogometnih tekmah.

Pritožba ni utemeljena.

Iz spisa zadeve je razvidno, da je 15. 5. 2017 Policijska postaja Maribor I podala Upravni enoti Maribor predlog, št. 215-145/2017/7 (3F691-06), za prepoved prijavljene javne prireditve – koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona v Festivalni dvorani Lent Maribor, za 20. 5. 2017 od 22.00 do 00.30 ure naslednjega dne, ki je bil v skladu z določili ZJZ prijavljen na Policijski postaji Maribor I, 28. 4. 2017. V obrazložitvi predloga je navedla, da je organizator koncerta konec marca 2017 pričel z medijskim oglaševanjem organizacije koncerta hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona, svojo namero pa je s tem, ko je preko podjetja Eventim v prodajo dal vstopnice (brez posebnih omejitev nakupa), tudi konkretiziral. Policija je dodatno navedla, da je oglaševanje oziroma napoved navedenega koncerta v slovenskem prostoru povzročila javno nasprotovanje le-temu, saj je pevec slovenski in širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom in imel izrazit radikalen odnos do Srbov, kar je pri različnih skupinah ljudi v Sloveniji povzročilo zelo odklonilno mnenje do nastopa glasbenika, njegovi nastopi pa so bili zaradi povečevanja ustaštva evidentno že prepovedani v posameznih mestih Avstrije, Švice, Nemčije in tudi v sami Hrvaški (prepoved koncerta v Reki). Kljub temu, da je organizator v prijavi prireditve navedel, da bo poskrbel za red na prireditvi z najeto varnostno službo in reditelji in da je z namenom zagotavljanja reda na prireditvi sklenil sporazum tudi s policijsko postajo, je Policijska postaja Maribor I na podlagi zbranih dokazil in splošno znane svetovne nazorske usmerjenosti glasbenika Marka Perkovića Thompsona ugotovila, da obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma, da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda. Navedeno verjetnost je dodatno utemeljila tudi z dejstvom, da organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev v smislu njihove pripadnosti oziroma simpatizerstva z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov, ki izhajajo iz tega naslova, kar dodatno nakazuje tudi organizator, ki na spletni strani prodaje vstopnic opozarja glede omejitve prihoda in udeležbe na samem koncertu. Ker je Policijska postaja Maribor I ocenila, da bo koncert Marka Perkovića Thompsona izrabljen za izvrševanje kaznivih ravnanj, kar je po 6. členu ZJZ prepovedano, je na podlagi 19. člena ZJZ upravni enoti predlagala, da prepove izvedbo navedene prireditve. Istega dne je upravna enota prejela tudi uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah Policijske uprave Maribor, Sektorja kriminalistične policije, št. 2312-62/2017/5 (3F332-01), 15. 5. 2015, v zadevi suma kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu Kazenskega zakonika in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu Kazenskega zakonika, ki se nanaša na prijavljeno javno prireditve – koncert Marka Perkovića z vzdevkom Thompson, predvidenega za 20. 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent v Mariboru. Iz uradnega zaznamka je razvidno, da je bilo z zbiranjem obvestil v zvezi z navedenim koncertom ugotovljeno, da se v medijih

in v javnosti pojavljajo tako nasprotniki kot tudi podporniki prireditve, ki izražajo različna mnenja glede izvedbe prireditve, kar je med drugim utemeljila z navedbami v članku časnika Večer, 31. 3. 2017, »Thompsona v Mariboru ne potrebujemo« (članek dostopen na spletni strani <http://www.vecer.com/thompsona-v-mariboru-ne-potrebujemo-6254700>). Navedeni članek navaja, da napovedan koncert sproža razburjenje in obsodbe in opisuje priložnost spodbujanja političnega ekstremizma, nacionalnega šovinizma in mednacionalne mržnje, navaja, da je ugotovljeno, da so glasbeniku zaradi ultradesničarskih sporočil njegovih pesmi, ustaških pozdravov in ustaške ikonografije, že večkrat prepovedali koncerte v tujini in na Hrvaškem. Za navedeni članek je podal izjavo tudi predsednik Hrvaškega kulturnega društva v Mariboru, in sicer da gre po njegovem mnenju pri glasbeniku Thompsonu za vzvod hrvaškega nacionalizma, saj je fenomen Thompson nastajal v času, ko je bila tretjina Hrvaške okupirana in ko je glasbenik tudi pričel uporabljati ustaške simbole in vzklik »Za dom pripravljeni«, da pa si ne želi, da bi mediji Thompsonu frenetično očitali ustaštvo, saj obstaja v demokraciji pluralizem mnenj. Nadalje je iz uradnega zaznamka razvidno, da je Policijska uprava Maribor na podlagi zbiranja obvestil ugotovila, da so bili posamezni koncerti glasbenika Marka Perkovića Thompsona prepovedani, in sicer mu je bila leta 2007 izrečena prepoved koncerta v Kanadi, v mestu Cleveland, saj je izvedbi koncerta nasprotovalo tamkajšnje gibanje Antifa in tedanji senator, George Voňovich, v letu 2009 mu je bila domnevno zaradi varnostnih razlogov izrečena splošna prepoved izvajanja koncertov na območju Švice in v posameznih mestih Nizozemske, v letu 2014 mu je bilo domnevno iz varnostnih razlogov in poveličevanja fašizma prepovedano nastopanje v posameznih mestih na območju Nemčije, zaradi varnostnih razlogov pa tudi v Bosni in Hercegovini (v Sarajevu), v Puili pa je bil razlog prepovedi formalne narave – nepravočasna prijava prireditve. Prav tako mu je bila uradna prepoved izvajanja koncerta poleti 2016 izrečena v Švici (v mestu Schillem) iz varnostnih razlogov, neuradno pa zaradi nepodpiranja fašizma, 29. 4. 2017 pa je bil zaradi zasedenosti dvorane in nepodpiranja vsakršnega ekstremizma prepovedan koncert v Avstriji (Kremsmuenster). Prav tako je iz uradnega zaznamka razvidno, da je policija v zvezi z že izvedenimi koncerti Marka Perkovića Thompsona preučevala več javno dostopnih člankov in objav na odprtih virih oz. internetu (članki in povezave do spletnih strani člankov so navedene v uradnem zaznamku), med drugim: »Otkazan koncert Marka Perkovića Thompsona u Austriji«, 27. 4. 2017, kjer je med drugim kot vzrok odpovedi tudi izvajaje ustaških pesmi glasbenika, po katerih je poznan, »Švicari traže zabranu Thompsonovog koncerta: On je bard mržnje in simbol ustaške prošlosti«, 22. 7. 2016, kjer je izkazan interes nasprotovanja izvedbe koncerta v Švici in prepovedi zaradi izvajanja ustaških pesmi in uporabe simbolov, »Uklonjena Facebook stranica Marka Perkovića Thompsona«, 6. 8. 2016, kjer so objavljene kršitve in uporaba fašističnih simbolov na koncertu v Kninu, zaradi česar je bila odstranjena FB stran glasbenika in še nekateri drugi članki. Po prejemu predloga za prepoved je upravna enota, 15. 5. 2017, za dne 16. 5. 2017, sklicala ustno obravnavo, na katero je povabila predstavnik organizatorja in Policijsko postajo Maribor I. Iz zapisnika ustne obravnave je razvidno, da je upravna enota organizatorja prireditve seznanila s prejetim predlogom za prepoved prireditve in uradnim zaznamkom. Predstavnik organizatorja je na ustni obravnavi med drugim navedel, da se je kmalu po objavi prodaje vstopnic začelo neverodostojno poročanje raznih medijev glede izvedbe koncerta in Marka Perkovića Thompsona samega, ki pa niso bila z ničemer podkrepljena. Po prijavi koncerta se je celo neformalno sestal s predstavniki Policijske postaje Maribor I in Policijske uprave Maribor glede nadaljnjega sodelovanja, na predlog policije je prijavo z vso dokumentacijo podal 23 dni pred dnevom prireditve, teden dni pred podanim predlogom za prepoved pa je s predstavnikom PP MB I sklenil sporazum, da bo red na prireditvi zagotavljal tudi s pomočjo policije. Zaradi navedenega in dejstva, da se je vseh dogovorov s policijo držal, ga je predlog za prepoved presenetil, ne glede na to, da je predvsem s strani komercialnih medijev v vsem času bilo objavljenih veliko neresnic, neverodostojnih podatkov in krivih obtoževanj. Verodostojno oddajo je izvedla le RTV Slovenija v oddaji Tednik, 15. 5. 2017, ter revija Reporter, ki je 15. 5. 2017, objavila ekskluzivni intervju z g. Markom Perkovičem. V zvezi z argumentom Policijske postaje Maribor I glede svetovno nazorske usmerjenosti pevca Marka Perkovića Thompsona in verjetnosti, da bodo na prireditvi s strani obiskovalcev oziroma posameznikov, ki se bodo udeležili koncerta, lahko storila kazniva dejanja in da bi se naj s koncertom spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilja in motenja javnega reda in miru, kar je predlagatelj prepovedi utemeljeval tudi z dejstvom, da organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev, je kategorično zanikal. Navedel je, da je s strani podjetja Eventim, ki je prodajal vstopnice za koncert,

pridobil podatke, da je bilo v tujini prodanih zgolj 28 vstopnic in zatrdil, da so obiskovalci zgolj in prioriteto slovenski obiskovalci in peščica obiskovalcev iz Hrvaške in Avstrije, ki pevca Thompsona redno spremljajo na vseh koncertih. V zvezi z napisom na Eventimovi spletni strani, da organizator opozarja oziroma postavlja omejitve glede prihoda in udeležbe na koncertu, je navedel, da je policija organizatorje na vsaki takšni ali drugačni prireditvi pozivala, da naj organizator napiše hišni red prireditve ter obiskovalcem jasno pove, kaj je na prireditvi dovoljeno, kar je prepovedano, kaj se lahko ali kaj se ne sme. Dodajno je navedel, da je osebno prizadet, ker je bila zoper njega podana kazenska ovadba zaradi suma storitve kaznivih dejanj javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja nestrpnosti in sramotitve slovenskega naroda. Glede nameravanega protestnega shoda je navedel, da mora tudi le ta biti prijavljen in da ga zagotovo ne bo, saj organizator shoda nima soglasja za uporabo prostora. Na koncu je poudaril, da je kot organizator predvidel zadostne ukrepe za zagotovitev reda na prireditvi (varnostno službo, redarje, varovano parkirišče ipd.) in da je obrazložitev Policijske postaje Maribor I neverodostojna, brez dokazov in temelji zgolj na osnovi neverodostojnega poročanja različnih medijev in pisanja po socialnih omrežjih. V zvezi s tem je priložil nekaj dokumentov, ki jih mediji niso objavljali, kot npr. da je bila pesem Thompsona na Evropskem nogometnemu prvenstvu uradna himna hrvaške nogometne reprezentance in navijačev, ki jo je poslušala cela Evropa oziroma svet, in da je v letu 2009, ko je Hrvaško obiskal Papež, le ta Thompsona povabil na uradni sprejem in poudaril, da na njegovih koncertih do sedaj še ni prišlo do incidenta.

je podal izjavo, da na koncertih Thompsona niso bila zabeležena kazniva dejanja, da na vseh koncertih, ki se jih je udeležil (cca 500), nikoli ni prišlo do policijske intervencije, da nikoli ni prišlo do incidenta, ki bi resno ogrožal javni red in mir ter da ne drži, da Thompson vzpodbuja in propagira ustaštvo. Predstavniki Policijske postaje Maribor I je na ustni obravnavi dodatno navedel, da je policija že v začetku aprila postala pozorna na navedeni varnostni dogodek, zavedajoč se splošno znanega dejstva, da so njegovi nastopi tako doma na Hrvaškem kot tudi v Evropi medljsko zelo odmevni in da je na posameznih od njih že prihajalo do kršitev javnega reda in miru oziroma kaznivih dejanj. Prav tako je policija ves čas zbirala podatke o koncertu in na koncu prišla do ocene, da obstaja nevarnost, da na prireditvi pride do izvrševanja kaznivih dejanj, kar so bili tudi razlogi, zaradi katerih so bili koncerti Thompsona odpovedani tudi v drugih tujih državah, med drugim tudi na Hrvaškem. Opozoril je, da ni mogoče trditi, da na prireditvi ne bodo prišli posamezniki, ki so nagnjeni k izvrševanju kaznivih dejanj - za prireditve pa ni bila urejena niti personalizacija. Upravna enota Maribor je 16. 5. 2017 prejela odgovor glede kazenske ovadbe zoper organizatorja javne prireditve Marka Perkovića Thompsona, iz katerega je razvidno, da pristojna državna tožilka o kazenski ovadbi, ki so jo prejeli 31. 3. 2017, še ni odločila z ustreznim tožilskim aktom, da pa iz ugotovitev policije izhaja, da niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma ni podan utemeljen sum očitane kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu Kazenskega zakonika in sramotitve slovenskega naroda po 165. členu Kazenskega zakonika. Dne 16. 5. 2017 je Policijska postaja Maribor I na upravno enoto naslovila še dodatno dokumentacijo - članke v zvezi s koncerti Marka Perkovića Thompsona. Na podlagi predloga policije in izvedene ustne obravnave ter po skrbni presoji vsakega dokaza in vseh dokazov skupaj, je upravna enota ugotovila, da obstaja dokazna verjetnost, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, kar je na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ prepovedano, zato je ugodila predlogu policije in izdala odločbo, s katero je prireditve - Koncert Marka Perkovića Thompsona za 20. 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent v Mariboru, prepovedala.

Pravica do zbiranja je ustavna pravica. Ustava Republike Slovenije namreč v 42. členu določa, da je vsakomur zagotovljena pravica do mirnega zbiranja in do javnih zborovanj, zakonske omejitve te pravice pa so dopustne le, če to zahteva varnost države ali javna varnost ali varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni. ZJZ, ki natančneje ureja način uresničevanja ustavne pravice do mirnega zbiranja in javnih zborovanj, glede omejevanja pravice do mirnega zbiranja v celoti sledi določbi 42. člena ustave, na podlagi katere je omejevanje ustavne pravice do mirnega zbiranja dopuščeno le v primerih ogrožanja temeljnih vrednot, kot so varnost države, javna varnost in preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni. Tako med drugim v prvem odstavku 6. člena določa, da je prepovedano organizirati shode oziroma prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma

oviranja javnega prometa. Pristojni organ po ZJZ lahko javni shod ali javno prireditev torej prepove le v primeru, če utemeljeno pričakuje, da je shod oziroma prireditev organizirana z namenom, ki ga zakon izrecno prepoveduje¹. Kaj se šteje za kazniva dejanja ZJZ ne opredeljuje, temveč so le ta opredeljena v Kazenskem zakoniku, in sicer se za kaznivo dejanje na podlagi 297. člena Kazenskega zakonika med drugim šteje tudi javno spodbujanje sovraštva, nasilja, nestrpnosti, ki temelji na narodnostni, rasni, verski ali etnični pripadnosti, političnem ali drugem prepričanju, spolni usmerjenosti ali katerikoli drugi osebni okoliščini, in je dejanje storjeno na način, ki lahko ogrozi ali moti javni red in mir. Kazniva dejanja ugotavljajo in preganjajo za to pristojni organi, med drugim policija. Zakon o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15-popr. in 10/17) namreč v prvem odstavku 4. člena določa, da je ena izmed nalog policije, ki izhaja iz njenih temeljnih dolžnosti, preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, ter vzdrževanje javnega reda, v ta namen pa je policija dolžna zbirati dokaze. Kadar pristojna policajska postaja oceni, da je prijavljeni shod oziroma prireditev organizirana z namenom iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, pristojnemu upravnemu organu nemudoma predlaga, da shod oziroma prireditev prepove (19. člen ZJZ), pristojni organ pa na podlagi prvega odstavka 20. člena ZJZ prepove shod oziroma prireditev, kadar okoliščine kažejo na to, da je organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ZJZ.

Po preučitvi spisa zadeve in pritožbe ter ob upoštevanju zakonskih določil, se drugostopni organ sicer strinja s pritožnikom, da je neprimerno, da je policija predlog za prepoved že prijavljene javne prireditve – koncert Marka Perkovića Thompsona na pristojno upravno enoto naslovila zgolj 5 dni pred dnevom prireditve, kljub temu, da je bila prireditev prijavljena že 28. 4. 2017, vendar pa glede na dejstvo, da je naloga in dolžnost policije, da odkriva in preprečuje nastanek morebitnih kaznivih dejanj, ki bi se lahko zgodila tudi na sami javni prireditvi, ter obrazložitve Policijske postaje Maribor I, da je policija ves čas od prejema prijave zbirala podatke glede varnostne ocene izvedbe koncerta in verjetnosti storitve morebitnih kaznivih dejanj na prireditvi, drugostopni organ ugotavlja, da je policija še vseeno pravočasno naslovila predlog za prepoved prireditve na pristojno upravno enoto. Iz spisa zadeve je namreč razvidno, da je bilo organizatorju oziroma pritožniku kljub izredno kratkemu roku omogočeno, da se seznanil z razlogi policije za prepoved, da mu je bila dana možnost, da se izreče o ponujenih dokazih in nenazadnje, da mu je bila odločba o prepovedi prireditve vročena pravočasno, zato drugostopni organ ne more slediti navedbi pritožnika, da so bila v postopku kršena procesna dejanja in da mu je bilo kršeno načelo enakopravnosti. Drugostopni organ pojasnjuje, da je policija na podlagi 19. člena ZJZ dolžna po uradni dolžnosti ugotoviti, ali morebitne okoliščine prijavljene javne prireditve kažejo na to, da je prireditev organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ZJZ. Dejstvo namreč je, da je policija pričela zbirati podatke šele po dejanski nameri organizatorja, da bo v Mariboru izvedel koncert pevca Marka Perkovića Thompsona (po podaji prijave prireditve in začetku prodaje vstopnic), saj prej za to ni imela pravne podlage. V primeru javne prireditve namreč lahko policija, na podlagi načela zakonitosti in sorazmernosti, prične zbirati in vrednotiti podatke o morebitnem namenu izvajanja kaznivih dejanj na javni prireditvi oziroma morebitni verjetnosti storitve kaznivih dejanj na sami prireditvi šele, ko organizator dejansko prijavi javno prireditev oziroma vloži vlogo za izdajo dovoljenja oziroma, ko na kakršenkoli drugačen način prične z javno objavo javne prireditve (npr. javna objava prireditve, začetek prodaje vstopnic). V zvezi s tem drugostopni organ dodatno pojasnjuje, da ZJZ ne določa, kdaj mora policajska postaja podati predlog za prepoved upravni enoti. Glede na navedeno in dejstvo, da policija s svojimi aktivnostmi pred prireditvijo zbira informacije, jih vrednoti in analizira ter pripravlja lastni načrt varovanja, če je glede na naravo zbiranja to potrebno², drugostopni organ ne more slediti navedbam pritožnika, da predlagatelj predlogu za prepoved prireditve ni priložil nobenega tehtnega dokaza o svojih trditvah. Iz spisa zadeve je razvidno, da je policija vse od prejetja prijave prireditve pa do vložitve predloga za prepoved, zaradi dejstva, da je oglaševanje oziroma napoved koncerta Marka Perkovića Thompsona v slovenskem prostoru povzročilo javno nasprotovanje le-temu³ in odklonilno mnenje do njegovega nastopa, saj je pevec

¹ Mile Nunič: Zakon o javnih zbiranjih s komentarjem, str 87.

² Mile Nunič: Zakon o javnih zbiranjih s komentarjem, str 87.

³ Npr. članek »Thompson prihaja v Slovenijo«, Delo, 15. 5. 2017, (dostopen na spletnih straneh www.delo.si); članek »To niso koncerti, to so romanja...«, Večer, 13. 5. 2017, (dostopen na spletni strani: <http://www.vecer.com/to-niso-koncerti-to-so-romanja-6262674?mView=1&tmpl=component>); članek »Thompsona

slovenski in širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom in imel izrazit radikalen odnos do Srbov, zbirala različne javno objavljene članke (in druge viře)⁴, ki so poročali oziroma pisali o dogajanju na koncertih, na katerih je nastopal Marko Perkovič Thompson in na podlagi katerih je ugotovila, da obstaja utemeljena nevarnost, da bodo na prireditvi, za katero je predlagala prepoved, s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, izvršila kazniva dejanja oziroma, da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda, kljub temu, da je organizator prireditve zgledno sodeloval s policijo. Drugostopni organ v zvezi s tem poudarja, da svetovna nazorska usmerjenost posameznika ne sme biti predmet presoje v upravnih postopkih oziroma drugih postopkih pred državo (npr. policijo) in ugotavlja, da v konkretnem primeru tudi ni bila, saj razlog za prepoved ni bila svetovno nazorska usmerjenost Marka Perkoviča Thompsona, temveč utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi, tudi zaradi pevčevega svetovnega nazora, s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma, da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda. Z ideološkimi opredelitvami javno prepoznanih osebnosti, ki imajo možnost "nagovarjati" javnost preko medijev, se namreč na javnih zbiranjih lahko identificira večje število ljudi, ki prepoznavajo odkrito in prikrito simboliko ideologije, ki jo javna osebnost izraža. V konkretnem primeru je pevec Marko Perkovič Thompson nesporno v svoji glasbeni karieri izražal simboliko, ki simpatizira z ustaško ideologijo oziroma so jo kot takšno prepoznali somišljeniki in žrtve ustaških zločinov med drugo svetovno vojno in ga kot takega prepoznavajo množice ljudi tako tistih, ki simpatizirajo z ustaško ideologijo kot tistih, ki imajo negativen odnos do zločinov, ki jih je ustaštvo povzročilo v času druge svetovne vojne. Drugostopni organ ugotavlja, da je je policija analizirala tudi dogajanja v drugih demokratičnih državah: s podobno politično in družbeno ureditvijo in ugotovila, da simpatizerji Marka Perkoviča Thompsona njegove performanse izkoriščajo za manifestacijo ustaške ikonografije⁵. Na podlagi navedenih listin, iz katerih so nedvoumno razvidna dejanja glasbenika in udeležencev na koncertih, ki na sami prireditvi povsem odkrito simbolizirajo ideologijo pevca Marka Perkoviča Thompsona, ki simpatizira z ustaško ideologijo, drugostopni organ ugotavlja, da okoliščine dejansko kažejo na to, da organizator prireditve kljub varnostnim ukrepom, ki jih je predvidel, ne bi mogel preprečiti tovrstnih dejanj na sami prireditvi v Mariboru, četudi v prijavi prireditve in z javnim oglaševanjem prireditve k tovrstnim dejanjem ni spodbujal. Drugostopni organ se namreč strinja s predlagateljem prepovedi, da je organizator s tem, ko je udeležence prireditve seznanjal, da je poleg nevarnih predmetov, na prireditveni prostor prepovedan vnos tudi predmetov, ki bi podpirali nestrpnost med narodi, tudi sam predvideval, da obstaja možnost, da se koncerta udeležijo posamezniki, ki bi na sami prireditvi izvajali kazniva dejanja, kar je na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ prepovedano. Drugostopni organ ugotavlja, da je predlagatelj predloga za prepoved

v Mariboru ne potrebujemo« Večer, z 31. 3. 2017, (dostopen na spletni strani <http://www.vecer.com/thompsona-v-mariboru-ne-potrebujemo-6254700>).

⁴ Npr. članek »Policija u 24 sata uhitila palitelje srpske zastave te prijavila Thompsona i HOS-ovce zbog ZDSI«, objavljen 22. 7. 2016, (dostopen na spletni strani <http://www.index.hr/vijesti/cianak/policija-u-24-sata-uhitila-palitelje-srpske-zastave-te-prijavila-thompsona-i-hosovce-zbog-zdsi/910984.aspx>); članek »Uklonjena facebook stranica Marka Perkoviča Thompsona«, objavljen 6. 8. 2016 (dostopen na spletni strani <http://www.index.hr/vijesti/cianak/uklonjena-facebook-stranica-marka-perkovic-thompsona/910986.aspx>); članek STA »Hrvaska zavrnila sprejem srbske protestne note«, objavljen 6.8.2016 (dostopen na spletni strani <https://www.sta.si/2291236/hrvaska-zavrnila-sprejem-srbske-protestne-note>); članek z naslovom »EKSKLUZIVNO Hasanbegović pozirao s kršiteljima zakona Thompsonom, Bujancem i HOS-ovcima!«, objavljen 6.8.2016, (dostopen na spletni strani <http://www.index.hr/vijesti/cianak/ekskluzivna-fotografija-hasanbegovic-pozirao-s-kršiteljima-zakona-thompsonom-i-hosovcima/911004.aspx>).

⁵ https://www.google.si/search?q=marko+perkovi%C4%87+thompson+koncerti&client=firefox-b&source=inms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiE78n64LUAhXC0xQKHVH_DeoQ_AUIBiqB&biw=1328&bih=706#imgrc=QmzKGRvr8dxjQM;
https://www.google.si/search?q=marko+perkovi%C4%87+thompson+koncerti&client=firefox-b&source=inms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiE78n64LUAhXC0xQKHVH_DeoQ_AUIBiqB&biw=1328&bih=706#imgrc=EAqH-MIBk7vHSM

priveditve na podlagi zbranih dokazil ugotovil, da so bili nastopi Marka Perkovića Thompsona zaradi njegove svetovno nazorske usmerjenosti in poveličevanja ustaštva evidentno že prepovedani v posameznih mestih Avstrije, Švice, Nemčije in tudi v sami Hrvaški (prepoved koncerta v Reki)⁶. Na podlagi vsega navedenega drugostopni organ meni, da je predlagatelj prepovedi pravilno ocenil, da obstaja utemeljena bojazen, da bi na koncertu prišlo do dejanj, s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, in da je zato upravna enota ravnala zakonito, ko je sledila predlogu policije in prireditvev prepovedala.

V zvezi z navedbo pritožnika, da namen organizatorja ni bil organizirati prireditve, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj in da bi v zvezi s tem morali obstajati tehtni razlogi in utemeljeni sumi, pa drugostopni organ dodatno pojasnjuje, da iz prijave prireditve in tudi posameznih dejanj organizatorja (npr. pravočasne prijave, vzorčnega sodelovanja s policijo, ipd.) dejansko ni razvidno, da bil namen organizatorja prireditve (Milana Trola s.p.) organizirati prireditvev, da bi se na njej izvajala dejanja, ki so na podlagi 6. člena ZJZ prepovedana, vendar pa je na podlagi dokazil, ki jih je priložil predlagatelj prepovedi, razvidno, da je utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi vzpodbujena kazniva dejanja s strani udeležencev ali nastopajočega oziroma, da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda že zaradi samega programa prireditve - nastopa Marka Perkovića Thompsona. Nekatera javna zbiranja namreč lahko že v izhodišču pomenijo izvajanje nezakonitih dejanj⁷, kar je predlagatelj prepovedi v upravnem postopku tudi utemeljil. Drugostopni organ poudarja, da 6. člen ZJZ izrecno ne določa, da bi moral namen podati zgolj organizator v vlogi, temveč lahko namen posamezne javne prireditvev izhaja že iz samega programa prireditve. Že iz narave stvari izhaja namreč dejstvo, da ni pričakovati, da bo organizator že ob prijavi navedel, da organizira prireditvev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja, zato je okoliščine, ki bi lahko kazale na to, dolžna na podlagi 19. člena ZJZ po uradni dolžnosti ugotavljati policija, ki lahko do zaključkov pride tudi na podlagi javnih objav in že izvedenih tovrstnih prireditvev.

⁶: npr. 2009: Izrečena splošna prepoved izvajanja koncertov glasbenika Thompsona na območju Švice, domnevno iz varnostnih razlogov. Tedaj mu je bila izrečena tudi prepoved vstopa na schengensko območje; prepoved nastopanja v posameznih mestih na območju Nizozemske, domnevno iz varnostnih razlogov in protestiranja tamkajšnje judovske skupnosti; 2014: prepoved nastopanja v posameznih mestih na območju Nemčije, domnevno iz varnostnih razlogov in poveličevanja fašizma; prepoved nastopanja v Bosni in Hercegovini, Sarajevu, domnevno iz varnostnih razlogov in poveličevanja fašizma; poleti 2016 v Švici v mestu Schliem je bila uradna prepoved izrečena iz varnostnih razlogov. Neuradno pa je bila prepoved javne prireditvev zaradi nepodpiranja fašizma; 29.4.2017 prepovedan koncert v Avstriji zaradi zasedenosti dvorane in nepodpiranja vsakršnega ekstremizma. O tem članek z naslovom »Otkazan koncert Marka Perkovića Thompsona u Austriji«, objavljen 27.4.2017 dostopen na spletni strani: <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/11/region/2716383/otkazan-koncert-marka-perkovica-tompsona-u-austriji.html>; članek z naslovom »Thompsonov menadžer: Koncert je otkazan zbog pritiska jugokomunista«, objavljen 25. 4. 2014 na spletni strani <https://www.vecernil.hr/showbiz/thompsonov-menadzer-marko-je-tuzan-all-je-uvjeren-da-ce-u-berlinu-pjevati-935016>; članek z naslovom »Švicarci traže zabranu Thompsonovog koncerta: On je brad mrznje i simbol ustaške prošlosti«, objavljen 22. 7. 2016 na spletni strani: <http://www.index.hr/vijesti/clanak/svicarci-traze-zabranu-thompsonovog-konceta-on-je-brad-mrznje-i-simbol-ustaske-proslosti/908126.aspx>; članek z naslovom »Uprava dvorane u Berlinu otkazala Thompsonov koncert- On je pjevac mrzitelj koji slavi fašizam«, objavljen 23.4. 2014 na spletni strani: <http://www.index.hr/vijesti/clanak/uprava-dvorane-u-berlinu-otkazala-thompsonov-koncert-on-je-plevac-mrzitelj-koji-slavi-fasizam/741623.aspx>; članek z naslovom »Austrija zabranila Thompsonov koncert«, objavljen 27. 4. 2017, dostopen na spletni strani: <https://www.vecernil.hr/showbiz/austrija-zabranila-thompsonov-koncert-ubudu-ce-malo-bolje-proveravati-1166187>; članek z naslovom »Nakon Švicarske, Njemačke i Holandije, otkazan koncert Thompsona i u Austriji« z dne 28. 4. 2017, dostopen na spletni strani <https://www.klix.ba/magazin/muzika/nakon-svicarske-njemacke-i-holandije-otkazan-koncert-thompsona-i-u-austriji/170428004>.

⁷ Nunič, M., Zakon o javnih zbiranjih s komentarjem (GV2011, str.46)

Drugostopni organ se prav tako ne more strinjati s pritožnikovo navedbo, da je dejanje prvostopnega organa, ki je odločal o predlogu za prepoved, nekorektno in preračunljivo ter da je kršil 42. člen Ustave Republike Slovenije. Iz spisa zadeve je namreč razvidno, da je Upravna enota Maribor predlog za prepoved prijavljene javne prireditve - koncert Marka Perkovića Thompsona prejela 15. 5. 2017 ter da je Policijska postaja Maribor I skladno z 19. členom ZJZ o podaji predloga za prepoved javne prireditve nemudoma obvestila pritožnika, Upravna enota Maribor pa je še istega dne za 16. 5. 2017 razpisala ustno obravnavo, na kateri je pritožnika seznanila z vsebino predloga za prepoved in z listinami, ki jih je predlagatelj predloga dodatno priložil k predlogu za prepoved, ter mu dala možnost, da se o predlogu in ponujenih dokazih izreče. Odločbo o prepovedi je izdala in organizatorju – pritožniku vročila 17. 5. 2017. Drugostopni organ zato poudarja, da je bil postopek pri Upravni enoti Maribor za prepoved prireditve, začel na predlog Policijske postaje Maribor I, kljub izredno kratkemu roku, izpeljan zakonito.

Drugostopni organ prav tako ne more slediti navedbam pritožnika, da je izpodbijana odločba pomanjkljiva in neizvršljiva, ker se z njo prepoveduje zgolj izvedba prireditve, ne prepoveduje pa pritožniku kot organizatorju, da bi izvedel prireditev. Drugostopni organ pojasnjuje, da ima podlagi prvega odstavka 2. člena ZJZ vsakdo pravico organizirati javne shode in prireditve in se jih udeleževati, zato ZJZ zaradi razlogov, ki so navedeni v 6. členu ZJZ, prepoveduje zgolj prireditev samo oziroma prepoveduje zbiranje ljudi na določenem kraju ob določeni uri zaradi določenega programa, ne glede na to, kdo je organizator takšnega zbiranja. Prav tako ZJZ v drugem odstavku 23. člena izrecno določa, da se nihče ne sme udeležiti prireditve, ki je prepovedana, kar jasno kaže, da se prepoved navezuje zgolj na samo zbiranje ljudi (na določenem kraju, ob določeni uri in zaradi določenega programa) in prireditve, ki je prepovedana, ne more organizirati oziroma izvesti noben organizator.

V zvezi s pritožbeno navedbo, ki se nanaša na napačen sklic določbe ZJZ (četrti odstavek 21. člena ZJZ namesto peti odstavki 21. člena ZJZ), ter pritožnikovo navedbo, da je utemeljeno podan pritožbeni razlog zmotne uporabe materialnega prava, drugostopni organ pojasnjuje, da je Upravna enota Maribor v 3. točki izreka izpodbijane odločbe odločila, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe in s tem sledila določbi petega odstavka 21. člena ZJZ. Na podlagi procesnega predpisa nastopi napačna uporaba materialnega prava v primerih, če je bil materialni predpis napačno uporabljen (pri tem gre lahko za napačno interpretacijo zakona ali drugega predpisa, ki ureja pravice ali obveznosti stranke v postopku, lahko pa tudi za napačno uporabo diskrecije, torej prostega preudarka pri odločanju) ali če materialni predpis sploh ni bil uporabljen, pri čemer je organ lahko zmotno spregledal, da določeno pravno situacijo ureja veljavni materialni predpis, ali pa je na podlagi napačne presoje o veljavnosti predpisov uporabil predpis, ki glede na časovno veljavo za odločanje o posamezni upravni zadevi ne pride v poštev.⁶ Glede na navedeno in ker je prvostopni upravni organ v izreku izpodbijane odločbe pravilno navedel določbo ZJZ, čeprav je v obrazložitvi te odločbe navedel napačen odstavek 21. člena ZJZ (namesto petega je navedel četrtega), drugostopni organ ugotavlja, da ne gre za napačno uporabo materialnega prava.

Prav tako ni upravičena pritožnikova navedba, da je rok, v katerem mora pritožbeni organ odločiti o pritožbi, tri dni in ne tridelovne dni in da je še to skrajni rok, saj bi moral pri dogodkih, ki bodo čez dva dni, odločiti prej. Drugostopni organ pojasnjuje, da rok za pritožbo, ki je določen v ZJZ, močno odstopa od rokov, ki so s procesnim predpisom določeni za odločanje o pritožbi (najkasneje v 2 mesecih od prejema pritožbe), in sicer prav zaradi dejstva, da se odloča o ustavni pravici do zbiranja. Zaradi navedenega ZJZ v šestem odstavku 21. člena določa, da mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, o pritožbi odločiti v roku treh dni po dejanskem prejemu pritožbe. V navedeni rok se ne štejejo dnevi, ko organ ne dela. Dodatno pojasnjujemo, da je postopek ugotavljanja, ali je bila odločba o prepovedi izvedbe prireditve zakonita, zahteven postopek in ga ni mogoče prejudicirati. Iz spisa zadeve (prejemna štampiljka Ministrstva za notranje zadeve na dopisu Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-12 (9137) s 17. 5. 2017) je razvidno, da je Ministrstvo za notranje zadeve dejansko

⁶ Jerovšek, Trpin: Zakon o splošnem upravnem postopku s komentarjem, str. 658.

prejelo pritožbo pritožnika 18. 5. 2017, istega dne pa je prejelo tudi urgenco in dopolnitev pritožbe. V zvezi z določbo ZJZ, da v rok se ne štejejo dnevi, ko organ ne dela, organ druge stopnje pojasnjuje, da po Uredbi o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/05, 106/05, 30/06, 88/06, 32/07, 63/07, 115/07, 31/08, 35/09, 58/10, 101/10 in 81/13) organi poslujejo pet dni v tednu, in sicer v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek, pri čemer je organ po tej uredbi, med drugim organ državne uprave, poslovni čas pa je čas poslovanja organa z drugimi organi ali drugimi državnimi organi.

V zvezi z pritožnikovo navedbo, da izpodbljana odločba krši svobodo izražanja in pravico do zbiranja pritožniku, nastopajočemu glasbeniku in 1200 udeležencem in da svoboda izražanja in zbiranja nista neomejeni oziroma da mejo določata le Ustavno in Evropsko sodišče človekovih pravic, ne pa upravna enota, Ministrstvo za notranje zadeve ali Upravno sodišče RS, drugostopni organ pojasnjuje, da pravico do mirnega zbiranja in javnih zborovanj, kot eno izmed temeljnih človekovih pravic in svoboščin, opredeljuje Ustava RS v 42. členu, ki v istem členu določa tudi, da je omejevanje te pravice dopustno le z zakonom, če to zahteva varnost države ali javna varnost ter varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni, kar pomeni, da pravica do zbiranja v Republiki Sloveniji ni neomejena. Izvajanje pravice do mirnega zbiranja in do javnih zborovanj je konkretizirano z ZJZ, ki skladno z Ustavo Republike Slovenije v 6. členu določa omejitve glede organiziranja javnih prireditev. V konkretnem primeru je bila javna prireditev »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« prepovedana zaradi okoliščin iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, kar je že konkretizirano v obrazložitvi te odločbe. Pravico do mirnega zborovanja določa tudi Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki v drugem odstavku 11. člena navaja, da je izvrševanje te pravice mogoče omejiti samo z zakonom, če je to nujno v demokratični družbi zaradi državne ali javne varnosti, za preprečitev neredov ali zločinov, za zaščito zdravja ali morale ali za zavarovanje pravic in svoboščin drugih ljudi, čemur pa Ustava RS in ZJZ sledita. Kot pravilno ugotavlja pritožnik tudi pravica do svobode izražanja oziroma govora ni neomejena, saj Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin določa, da izvrševanje teh svoboščin vključuje tudi dolžnosti in odgovornosti in je zato lahko podvrženo obličnostnim pogojem, omejitvam ali kaznim, ki jih določa zakon in ki so nujne v demokratični družbi zaradi varnosti države, njene ozemeljske celovitosti, zaradi javne varnosti, preprečevanja neredov ali zločinov, za zavarovanje zdravja ali morale, za zavarovanje ugleda ali pravic drugih ljudi, za preprečitev razkritja zaupnih informacij ali za varovanje avtoritete in nepristranskosti sodstva. Poleg tega pa organ druge stopnje pojasnjuje, da pravica do svobode govora ni neposredno povezana z izvedbo javne prireditve, ki je praviloma komercialne narave, temveč je v določeni meri vezana zgolj na javne shode, pri katerih udeleženci izražajo svoja stališča, zato se drugostopni organ do navedenega pojma v pritožbi ni posebej opredeljeval.

Glede na pritožbene navedbe in glede na utemeljitve in obrazložitve podane v odločbi, drugostopni organ na koncu pojasnjuje še, da je iz spisa zadeve in predvsem dokazil jasno razvidno, da je pevec Marko Perković Thompson poznan kot izvajalec, ki je javno simpatiziral z ustaštvom, zato je po mnenju organa druge stopnje tudi organizator na spletnih straneh Eventima, poleg obvestila udeležencem koncerta, da bodo varnostniki izvajali površinske preglede obiskovalcev in preprečili morebiten vnos nevarnih stvari ali prepovedanih predmetov (kar izhaja že iz določb ZJZ), obvestil udeležence koncerta tudi o strogi prepovedi vnosa stvari in predmetov, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije.⁹ To izkazuje, da je organizator že predvidel, da bo na koncertu prišlo do izvrševanja kaznivih dejanj oziroma napeljevanja h tem, kot izhaja iz prvega odstavka 6. člena ZJZ. Hkrati pa drugostopni organ pojasnjuje, da kljub strogi prepovedi organizatorja o vnosu stvari in predmetov, ki bi potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije, pa organizator z obvestilom ne more preprečiti izkazovanja drugih znakov ekstremizma (npr. vzklike »Za dom spremni«, značilno dviganje rok kot v fašistični pozdrav), kar pa se je že dejansko dogajalo na drugih koncertih omenjenega glasbenika, ne le s strani obiskovalcev koncertov, pač pa tudi s strani samega glasbenika (razvidno iz članka z naslovom »Policija u 24 sata uhitila paštelje srpske zastave te prijavila Thompsona i HOS-ovce zbog ZDS« in članka »Uklonjena Facebook stranica Marka Perkovića Thompsona«).

⁹ Obvestilo obiskovalcem koncerta Thompson v Mariboru.

Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju: ZUP) v 248. členu, določa, da organ druge stopnje zavrne pritožbo, če ugotovi, da je bil postopek pred odločbo pravilen, da je odločba pravilna in na zakonu utemeljena, pritožba pa neutemeljena. V skladu s tretjim odstavkom 248. člena ZUP pa je drugostopni organ dopolnil obrazložitev izpodbijane odločbe prvostopnega organa in odločil, kot je navedeno v prvi točki izreka te odločbe. Ker je odločitev o javnopravnem razmerju med organom ter stranko v upravnem postopku izražena v izreku odločbe, ki tudi kot edini del upravne odločbe postane dokončen in pravnomošen, namreč pritožbi ni mogoče ugoditi, če se ugotovi, da je bilo v izreku pravilno odločeno, čeprav je bila ta odločba pomanjkljivo obrazložena.

Med postopkom organu ali stranki niso nastali dodatni stroški, zato je upravni organ v skladu s prvim odstavkom 118. člena ZUP postopku odločil, kot je navedeno v drugi točki izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba niti ni dovoljen upravni spor. Upravni spor je možen zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) s 17. 5. 2017. Tožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, Zunanji oddelek v Mariboru, Ulica škofa Maksimilijana Držečnika 6, Maribor. Tožba se vloži pri pristojnemu sodišču neposredno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je potrebno priložiti po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

Postopek vodila:
Alenka Komljanec
višja svetovalka II

Kristina Magajna Miklavčič
sekretarka

Poslati:

- Upravni enoti Maribor, s splosom zadeve in dvema izvodoma odločb, od katerih se ena vroči Milanu Trolu s.p., Abramičeva ulca 4/a, Ptuj.

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: UP00026142

Datum odločbe: 11.06.2019

Senat, sodnik posameznik: Jasna Šegan (preds.), Mojca Medved Ladinek (poroč.), Nevenka Đebi

Področje: JAVNI SHODI IN JAVNE PRIREDITVE - UPRAVNI SPOR - ČLOVEKOVE PRAVICE

Institut: priglasitev javne prireditve - prepoved javne prireditve - kršitev človekovih pravic - nujnost in sorazmernost ukrepa - zakonski znaki kaznivega dejanja - trditveno in dokazno breme

Zveza: ZJZ člen 6, 6/1. ZUS-1 člen 4

Jedro

Za odgovornost za kaznivo dejanje ne zadošča le objektivno dejstvo, da je storilec s svojim dejanjem povzročil prepovedano posledico, temveč je potrebno tudi, da je njegovo telesno delovanje bilo spremljano z ustreznim kvalitetnim duševnim delovanjem. Potrebna je torej tudi subjektivna komponenta, torej volja.

Prepovedi javnih prireditev in/ali zborovanj ni mogoče sprejeti na podlagi časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ter komunikacij po spletnih portalih, saj to niso objektivni dokazi, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v uradnem postopku.

Potencialna propaganda neke ideologije zato po stališču ESČP ne more biti edini razlog za omejitev, tudi morebitne napovedane proti demonstracije ne morejo biti razlog za prepoved prireditve.

Izrek

Tožbi se ugodi in se odločba Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) z dne 17. 5. 2017, odpravi ter se zadeva vrne prvostopnemu organu v ponovni postopek.

Obrazložitev

1. Z izpodbijano odločbo je Upravna enota Maribor (v nadaljevanju UE MB) kot prvostopni organ ugodila predlogu Policijske postaje Maribor I (v nadaljevanju PP MB I) za prepoved prijavljene javne prireditve „Koncerta ... glasbenika A. A.“ v Festivalni dvorani Lent Maribor za dne 20. 5. 2017 med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne (tč. 1 izreka odločbe) ter to javno prireditev tudi prepovedala (tč. 2 izreka odločbe). Odločeno je bilo tudi, da pritožba ne zadrži izvršitve (tč. 3 izreka odločbe), ter da stroški postopka niso zaznamovani (tč. 4 izreka odločbe).

2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je A. s.p. kot organizator koncerta, v zadnjih dneh marca 2017, pričel z medijskim oglaševanjem organizacije koncerta ... glasbenika A.A., ki bi naj bil izveden dne 20.

ie - 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent Maribor. Organizator je v aprilu 2017 svojo namero konkretiziral in dal preko podjetja B. v prodajo 1.200 vstopnic. Oglaševanje oziroma napoved koncerta bi naj v slovenskem prostoru povzročilo javno nasprotovanje le-temu, saj je pevec slovenski in tudi širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom ter imel izrazito radikalen odnos do Srbov. Organizator koncerta je dne 28. 4. 2017 na PP MB I, v skladu z Zakonom o javnih zbiranjih (v nadaljevanju ZJZ), podal prijavo javne prireditve, h kateri je priložil program prireditve in ostale predpisane priloge. PP MB I bi naj po prijavi koncerta na podlagi dodatno zbranih podatkov in dejstev ocenila, da bo koncert izrabljen za izvrševanje kaznivih dejanj, zaradi česar je predlagala prepoved koncerta. V predlogu za prepoved javne prireditve je PP MB I navedla, da glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika oziroma s strani posameznih skupin, ki bi se koncerta udeležile, spodbujana kazniva dejanja oziroma da bi se na koncertu lahko spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda, saj organizator nima pregleda nad kategorijami morebitnih obiskovalcev.

3. V zvezi z razjasnitvijo stvari glede odločanja o predlogu je UE MB razpisala in opravila ustno obravnavo, katere se je poleg vabljenega organizatorja prireditve in predstavnika Policijske uprave Maribor (v nadaljevanju PU MB), na organizatorjevo povabilo udeležil tudi strokovni sodelavec organizatorja in zastopnik izvajalca koncerta. Organizator je v svoji izjavi zavrnil utemeljitve PP MB I glede utemeljenosti prepovedi koncerta, saj da ima pregled nad obiskovalci, in da prodajo vstopnic natančno spremlja. Predložil je tudi dokazilo podjetja B. d.o.o., da je za predmetni koncert prodalo 1.148 vstopnic in samo 28 vstopnic v tujih državah, kar po oceni organizatorja dokazuje, da bodo na koncertu prioriteto Slovenci. V zvezi z napovedanim protestnim shodom je povedal, da na prizorišču koncerta le-tega ne bo, saj organizatorji protestov, s strani lastnika prireditvenega prostora, nimajo nikakršnega dovoljenja, prav tako pa imajo za dogodek sklenjeno pogodbo z varnostno službo, dodatno pa bodo zgradili tudi varnostno ograjo. Predstavniki PU MB je povedal, da ključni moment pri odločitvi PP MB I za podajo predloga za prepoved koncerta predstavlja zaznava policije, da prodaja vstopnic poteka tudi v tujini, in da to predstavlja novo dimenzijo tveganja, ter da so na podlagi tega ocenili, da so podani pogoji iz prvega odstavka 6. člena ZJZ za prepoved prireditve. Na obravnavi je podal izjavo tudi zastopnik izvajalca koncerta, ki je povedal, da na nobenem koncertu A.A. ni prišlo do incidenta, ki bi resno ogrožal javni red in mir, in da jih tudi na koncertu dne 20. 5. 2017 ne bo.

4. Na podlagi predloga za prepoved koncerta, izvedene ustne obravnave in po preučitvi vseh listin ter glede na to, da je upravni organ obravnaval tudi vlogo za javni shod nasprotnikov koncerta, je upravni organ ugotovil, da obstaja dokazana verjetnost, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, zato je na podlagi 6. člena ZJZ ugodil predlogu PP MB I in javno prireditev prepovedal.

5. Navedeno odločitev je z odločbo potrdilo Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ) kot organ druge stopnje s tem, da je pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo. Pri tem je pojasnilo, da je policija na UE MB pravočasno naslovila predlog za prepoved koncerta, saj je v skladu z ZJZ po uradni dolžnosti dolžna ugotoviti ali morebitne okoliščine prijavljene javne prireditve kažejo na to, da je prireditev organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ZJZ, ter da razlog za prepoved ni bila svetovno nazorska usmerjenost posameznika temveč utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda.

6. S tožbo, ki so jo pri tukajšnjem sodišču vložili A. s.p., A.A. in B.B., tožniki izpodbijajo citirano odločbo UE MB, vlagajo pa tudi tožbo po 4. členu Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) zaradi kršitve ustavnih pravic. To tožbo je sodišče izločilo in jo vpisalo pod novo opravilno številko II U 412/2017, ki jo je dne 12. 10. 2017 tudi zavrglo, odločitev pa je postala pravnomočna dne 17. 1. 2018. Sodišče je s sklepom opr. št. II U 320/2017-36, z dne 20. 5. 2019, prav tako kot nedovoljeno, zavrglo tožbo drugo in tretje tožečih strank A.A. in B.B..

7. Tožnik zatrjuje, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker prepoved ni obrazložena in konkretizirana, in ker krši svobodo izražanja in pravico do zbiranja A. s.p. kot organizatorja, A.A. kot nastopajočega in 1.200 udeležencev dogodka. Nadalje zatrjuje še, da mu je kot organizatorju zaradi prepovedi koncerta nastala škoda. Tožnik poudarja, da razlogi, na katere se opira izpodbijana odločba, niso takšni, da bi bila prepoved nujna, temveč gre le za domneve, zaradi česar opozarja, da koncertu ni mogoče očitati, da je bil organiziran z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja. Sodišču predlagajo odpravo izpodbijane odločbe.

8. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih navedenih v obrazložitvi izpodbijane odločbe in odločbe organa druge stopnje ter predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

9. Tožba je utemeljena.

10. V ZJZ so urejene najpogostejše oblike javnega zbiranja, in sicer javni shodi in javne prireditve. Po tem zakonu ima vsakdo pravico organizirati javne shode in javne prireditve ter se jih udeleževati, nihče pa nima pravice preprečevati udeležbe na javnem shodu ali javni prireditvi, razen v primerih, ki jih določa zakon. Pravica do izražanja javnega mnenja in javnega nastopanja je ustavno opredeljena pravica tako v Ustavi Republike Slovenije (39. člen Ustave RS) in v Evropski konvenciji o človekovih pravicah in svoboščinah (v nadaljevanju EKČP). Zakonito organiziran javni shod ali javna prireditev lahko poteka brez kakršnihkoli omejitev, v skladu z zakonom, z napovedanim programom in izdanim dovoljenjem pristojnega organa. Na eni strani to pomeni, da mora organizator zagotoviti in poskrbeti za red, na drugi strani pa obveznost za vse, da ne motijo organizirane prireditve. Pri uresničevanju te temeljne človekove pravice je potrebno, v skladu z načelom sorazmernosti, presoјati tudi pravice drugih zaradi varovanja z ustavo zajamčenih vrednot (15. člen Ustave RS), torej tudi druge okoliščine, zaradi katerih je pri organizaciji prireditve organizatorju možno naložiti večjo odgovornost za izvedbo shoda ali prireditve in v zvezi s tem tudi način omejevanja izvrševanja te pravice.

11. 6. člen ZJZ določa omejitve javnih zborovanj izražanja misli, govora, javnega nastopanja ipd. Prvi odstavek 6. člena ZJZ določa, da je prepovedano organizirati shode oziroma prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda in miru oziroma oviranja javnega prometa. Po tem odstavku mora torej že ob samem organiziranju shoda ali prireditve obstajati namen organizatorja organizirati takšen shod ali prireditev, na kateri bi se izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Po Kazenskem zakoniku (v nadaljevanju KZ-1) je kaznivo dejanje tisto človekovo protipravno dejanje, ki ga zakon zaradi nujnega varstva pravnih vrednot določa kot kaznivo in hkrati določa njegove znake ter kazen za krivega storilca (16. člen KZ-1). Javna zbiranja ali prireditve na katerih bi organizator že v naprej imel namen, da se bodo izvrševala kazniva dejanja, so npr. shodi oziroma prireditve, na katerih bi že v vabilu, obvestilu ali programu organizator navedel, da bo množico pozval k izvrševanju kaznivih dejanj.¹

12. V predmetni zadevi je organizator A. s.p., ki je tudi tožnik, na UE MB podal vlogo za izvedbo koncerta ... glasbenika A.A. Skupaj s prijavo, ki je bila na UE MB posredovana 28. 4. 2017 za izvedbo koncerta dne 20. 5. 2017, je posredoval tudi zahtevane priloge, načrt varovanja, oceno stopnje tveganja, načrt izvajanja in nudenja pomoči, kot tudi odziv glasbenika medijem, kar je razvidno iz 8. točke obrazca „Prijava javne prireditve“ in listin v spisovnem gradivu organa I. stopnje tožene stranke. Iz rubrike „način varovanja prireditve“ izhaja tudi, da bo za red in varovanje skrbela varnostna služba C. d.o.o., pri čemer bodo varnostniki ob vstopu obiskovalcev opravljali površinske preglede in preprečili vnos nevarnih ali prepovedanih snovi in predmetov.

13. Med strankama je nesporno, da je organizator A. s.p. pravočasno in v skladu z zakonskimi določili prijavil javno prireditev koncert ... glasbenika A.A., in da je PP MB I, dne 15. 5. 2017 z dokumentom št. 215-145/2017/7, podala predlog za prepoved prijavljene javne prireditve koncerta. PP MB I je kot razlog predloga za prepoved prijavljene javne prireditve navedla, da je napoved koncerta „v slovenskem prostoru povzročila javno nasprotovanje“, saj je pevec „slovenski in tudi širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom ter imel izrazit radikalen odnos do Srbov“. Predvsem glasbenikov odnos do ustaštva bi naj „pri različnih skupinah ljudi v Sloveniji povzročil zelo odklonilno

mnenje do nastopa glasbenika“. PP MB I je svoje navedbe utemeljila tudi z obrazložitvijo, da so bili A.A. koncerti „zaradi povečevanja ustaštva evidentno prepovedani tudi v posameznih mestih Avstrije, Švice in na Hrvaškem“. Kljub dejstvu, da je organizator A. s.p. podal prijavo javne prireditve in zagotovil tudi, da bo poskrbel za red na prireditvi z najeto zasebno varnostno službo C. d.o.o. iz ... in reditelji, in še dodatno sklenil sporazum s policijo, da bo red na prireditvi zagotovljen tudi s pomočjo policistov, je PP MB I predlagala, da je potrebno koncert prepovedati, saj glede na „svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika pevca A.A. obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležili koncerta vzpodbujena kazniva dejanja oziroma da bi se k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju, motenju javnega reda vzpodbujalo“. Zlasti ta nevarnost grozi s „strani posameznih skupin na koncertu“, kar je PP MB I utemeljila z navedbo, da organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev v smislu njihove pripadnosti oziroma simpatizerstva z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov, ki izhajajo iz tega naslova. Prodaja vstopnic za koncert pa da poteka tako preko slovenskega spletnega ponudnika vstopnic B. in tudi preko spletne prodaje na Hrvaškem in v Avstriji, zaradi „česar organizator nima pregleda nad svetovno nazorsko usmerjenostjo obiskovalcev, za katere obstaja utemeljena verjetnost, da se bodo koncerta udeležili kot radikalizirani posamezniki iz okolij, kjer so bili koncerti glasbenika prepovedani z namenom vsiljevanja in izvrševanja kaznivih ravnanj“. PP MB I je dodatno štela, da na verjetnost, da bo do izvrševanja kaznivih ravnanj na koncertu prišlo, nakazuje sam organizator s tem, ko je na slovenski spletni strani prodaje vstopnic dodatno opozoril in postavljaj omejitve glede prihoda oziroma udeležbe na koncertu, pri čemer bi se naj policija s predmetno nevarnostjo soočala tudi zaradi podane kazenske ovadbe na Okrožno državno tožilstvo v Mariboru (v nadaljevanju ODT MB) v zvezi suma storitve kaznivih dejanj javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitve slovenskega naroda po 165. členu KZ-1, ki je bila podana zoper organizatorja koncerta 31. 3. 2017, v sled česar pa je PU MB 18. 4. 2017 na ODT MB podala poročilo, da niso bili potrjeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, saj se koncert še sploh ni zgodil. Zaradi vsega zgoraj navedenega je PP MB I predlagala, prepoved koncerta.

14. V izpodbijani odločbi je tožena stranka povzela vse navedbe iz postopka glede prepovedi koncerta ... glasbenika A.A., pri čemer pa ni pojasnila in konkretizirala na kakšni podlagi in katerih dokazih ali spornih dejstvih je zaključila, da je bil namen organizatorja koncerta tožnika A. s.p. organizirati koncert z namenom, da se bodo na njem izvrševala kazniva dejanja. Iz odločbe tudi konkretizirano ne izhaja, katere so „različne skupine ljudi v Sloveniji“, pri katerih bi naj prišlo do zelo odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in zato „povzročilo javno nasprotovanje, ker bi naj bil pevec poznan širši evropski javnosti kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom“. V odločbi prav tako ni konkretno pojasnjeno kakšen je radikalen odnos do Srbov ne s strani pevca A.A. in na kak način se izraža (npr. v pesmih ali posameznih neprimernih dejanjih), še manj pa je jasn namen organizatorja prireditve, torej tožnika. Zato sodišče ocenjuje, da zgolj s pavšalnimi navedbami v odločbi, ki jih je tožena stranka navedla, ni mogoče izkazati namena tožnika kot organizatorja koncerta, da je že predhodno imel namen, da bi se na prijavljenem koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma da je bil koncert organiziran z namenom, da bi se na njem pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj v luči povzročanja nasilja, motenja javnega reda in miru oziroma oviranja javnega prometa. Pojem namena iz ZJZ je mogoče tolmačiti s kazenskopravnim pojmovanjem naklepa. Za odgovornost za kaznivo dejanje po kazenskopravni teoriji namreč ne zadošča le objektivno dejstvo, da je storilec s svojim dejanjem povzročil prepovedano posledico, temveč je potrebno tudi, da je njegovo telesno delovanje bilo spremljano z ustreznim kvalitativnim duševnim delovanjem. Potrebna je torej tudi subjektivna komponenta: „scire“ ali „vedeti“, torej zavest, ter „velle“ ali „hoteti“, torej volja. Naklep se tako tvori iz delovanja dveh človekovih duševnih funkcij, intelektualne (zavesti) in voluntativne (volje). Na podlagi tega slovenska kazensko pravna teorija razlikuje med tako imenovanim direktnim naklepom, ko se storilec svojega dejanja zaveda in ga hoče storiti, in eventualnim (posrednim) naklepom, ko se storilec zaveda, da lahko zaradi njegovega ravnanja nastane prepovedana posledica, pa privoli, da takšna posledica nastane².

15. Nasprotno iz spisovnega gradiva organa I. stopnje tožene stranke izhaja, da je organizator storil vse, kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj preprečilo, ko je pravočasno prijavil prireditev, predložil načrt varovanja za javno prireditev, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva

na prireditvi, kakor tudi, ko je še dodatno sklenil pogodbo s policijo o dodatnem varovanju in objavil obvestilo obiskovalcem koncerta v Mariboru, da bo vstop obiskovalcev kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, razni sporni napisi, znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Iz tega razloga navedenega opozorila v obliki obvestila na spletni strani ponudnika vstopnic, ni mogoče šteti v škodo organizatorju, temveč kvečjemu izkazuje njegovo skrbnost, da bi kakršenkoli poskus vzbujanja nestrpnosti ali izvajanja kaznivih ravnanj preprečil že ob vstopu posameznih obiskovalcev na koncert. Tožena stranka v odločbi, kljub organizatorjevim predloženim dokazom strukture prodanih vstopnic po državah, ni pojasnila in konkretizirala, na kakšni podlagi je ocenila, da tožnik kljub natančni specifikaciji prodanih kart ni imel kontrole nad skupinami ljudi, katerim bi naj bile vstopnice prodane in konkretno kateri skupini obiskovalcev v tujini prodanih vstopnic, je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na koncertu. Iz spisovnega gradiva organa I. stopnje tožene stranke namreč izhaja, da je organizator v postopku predložil dokazilo, iz katerega je razvidno, da je podjetje B., ki je bilo edini ponudnik vstopnic za omenjeni koncert prodalo 1148 vstopnic, pri čemer je bilo samo 28 vstopnic prodanih v tujih državah, pa še te je imel organizator pod popolno kontrolo, saj iz izpisa strukture obiskovalcev oziroma kupcev kart izhaja, da je bilo v tujini prodanih 7 kart na Hrvaškem, 19 kart v Avstriji in 2 karti v Srbiji, skupaj torej zgolj 28 kart v tujini.

16. Tožena stranka v odločbi nadalje tudi ni pojasnila in ni konkretizirala, zakaj je kljub dopisu ODT MB, številka Ktr/278/2017/SL/kš, z dne 16. 5. 2017, iz katerega izhaja, da je policija ugotovila, da zoper organizatorja niso bili potrjeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje po podani kazenski ovadbi, ki je bila zoper organizatorja podana že 31. 3. 2017 (torej skoraj en mesec pred samo podajo predloga za izvedbo koncerta) ocenila, da so podani razlogi za prepoved koncerta ravno zaradi predmetne ovadbe. Kot izhaja iz predmetnega dopisa namreč že iz ugotovitev policije izhaja, da v zvezi s kazensko ovadbo, ki so jo prejeli dne 31. 3. 2017, niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma ni podan utemeljen sum očitane kaznivega dejanja javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 287. členu KZ-1 in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu KZ-1, kar je bilo očitano organizatorju koncerta.

17. Sodišče je tako po pregledu odločbe tožene stranke ugotovilo, da se tožena stranka v odločbi v ničemer ni opredelila do strukture vstopnic, ki jo je tožnik organizator A. s.p. v postopku izkazal, prav tako se ni opredelila do vseh navedb zahtevanih pogojev za izvedbo koncerta glede zagotovitve varnosti in zdravstvene pomoči, še posebej pa se ni opredelila na kakšni podlagi šteje, da svetovno nazorska usmerjenost glasbenika pevca A.A. izkazuje, da je imel organizator A. s.p. namen organizirati prireditev in koncert, na katerem bodo vzpodbujana ali da se bodo izvrševala kazniva dejanja, kljub izkazanemu aktivnemu sodelovanju organizatorja za preprečitev kakršnihkoli vzpodbujanj in sovraštva. Sodišče pripominja, da prepovedi javnih prireditev in/ali zborovanj ni mogoče sprejeti na podlagi časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ter komunikacij po spletnih portalih (kot izhaja iz spisovnega gradiva I. stopnje tožene stranke), saj to niso objektivni dokazi, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v uradnem postopku.

18. Tožeča stranka utemeljeno opozarja na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) v zadevi Baczkowski in ostali proti Poljski³, iz katere izhaja, da je dolžnost države, da pri javnih zbiranjih in shodih zagotovi uživanje svoboščin, pri čemer gre za kršitev 11. člena EKČP kolikor država za to ne poskrbi. Iz navedene sodbe tudi izhaja, da sicer ni absolutne pravice organizatorjev tovrstnih prireditev, da bi lahko prireditve ali shode organizirali brez omejitev, da pa mora iti, kolikor gre za prepoved prireditve ali shoda, za potreben poseg v demokratični družbi, ki mora biti tudi ustrezno obrazložen in utemeljen. ESČP je dodatno poudarilo, da je v demokratični družbi treba poseben pomen pripisati pluralizmu in strpnosti, ter da demokracija ne pomeni vedno, da mora v družbi prevladati mnenje večine. Država ima zato dolžnost zagotoviti učinkovito uživanje svoboščin, vključujoč svobodo zbiranja in združevanja iz 11. člena EKČP.

19. Iz citirane sodbe ESČP prav tako izhaja, da mora v primeru posega v svobodo zbiranja in združevanja v luči preprečitve kršitve 11. člena EKČP poseg v svoboščino zadostiti trem kriterijem, in sicer 1) poseg v svoboščino mora biti predpisan z zakonom, 2) poseg mora zasledovati enega izmed naštetih ciljev iz drugega odstavka tega člena (državna ali javna varnost, preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, varovanje zdravja ali

morale ter varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi) in 3) poseg mora biti nujen v demokratični družbi za dosego teh ciljev.

20. Kar se tiče tretjega kriterija, je ESČP v sodbi Vajnai proti Madžarski⁴ poudarilo, da morajo biti razlogi, s katerimi država utemeljuje poseg v svoboščino „relevantni in zadostni“, ter da mora biti poseg „sorazmeren z zastavljenim ciljem“, vsakršne izjeme pa se morajo tolmačiti ozko. Potencialna propaganda neke ideologije zato po stališču ESČP ne more biti edini razlog za omejitev. ESČP je dodatno pojasnilo, da nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov, lahko privede do nelagodja med žrtvami in svojci teh režimov, da pa takšna čustva, čeprav so razumljiva, ne morejo sama po sebi omejevati svoboščin iz EKČP, ter da morajo sankcije, ki jih izvede država, kljub temu biti sorazmerne z zastavljenim zakonitim ciljem.

21. Nadalje je potrebno pripomniti, da je ESČP⁵ v svoji praksi posebej izpostavilo, da morebitne napovedane proti demonstracije ne morejo biti razlog za prepoved prireditve, kot je to navedla v odločbi tožena stranka. Po stališču ESČP mora namreč država, kolikor so v postopku podani predlogi za nasprotne proteste, prepovedati shode ali proteste, ki so bili prijavljeni pozneje, zato ker so jih druge organizacije želele organizirati kot protishod na istem kraju ob istem času. Pri navedenem je potrebno izpostaviti, da bi morala tožena stranka ob prejemu predloga policije za prepoved koncerta, v upravnem postopku pretehtati vse okoliščine, ki so pomembne za njeno odločitev, pri čemer pa drži, da nobena človekova pravica, tudi ne pravica do zbiranja ali organiziranja koncertov ni absolutna, saj so človekove pravice po Ustavi RS in po EKČP omejene tudi s pravicami drugih in v primerih, ki jih določata tako Ustava RS kakor EKČP. Zato sodišče na tem mestu posebej izpostavlja, da ima država vsekakor pravico tudi prepovedati koncert, prireditev ali javno zbiranje, vendar mora pred dokončno odločitvijo opraviti presojo po načelu sorazmernosti med prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih lahko takšna prireditev imela. Ustava RS kakor tudi ZJZ nedvomno dopuščata tudi omejevanje posameznih ustavno varovanih pravic in svoboščin s strani države, vendar gre pri odločanju o omejevanju svobodnega združevanja ali pri prepovedi izvedbe neke javne prireditve za izredno občutljivo poseganje v temeljne svoboščine, ki jih je mogoče upravičiti le z varstvom svobodne demokratične družbe kot celote. Kolikor pa se v postopku izkaže, da bi lahko bila z izvedbo prireditve ogrožena varnost države ali njen pravni red ali njeni državljani, ali da je prireditev organizirana zoper ustavno ureditev Republike Slovenije ali celo njeno ozemeljsko celovitost in suverenost, je takšno prireditev dopustno prepovedati ali omejiti v skladu z 42. členom Ustave RS in z zakonom. Pri tem lahko država posamezne pravice omeji zaradi varnosti države, če združevanje ali prireditev deluje zoper njeno ustavno ureditev, ozemeljsko celovitost in suverenost, ali zaradi javne varnosti, če je to nujno zaradi pravic drugih, in torej prireditev ali shod omeji ali prepove⁶. Kolikor se država odloči za omejitev ali prepoved prireditve mora organ, ki odloča iskati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva ter teži posega (omejevanja). Poseg je dopusten samo toliko, da se doseže cilj. Če ni legitimnega cilja, tudi omejevanje človekovih pravic ni dopustno. Pri tem sodišče pripominja, da nobena pravica ni absolutna (tudi ne pravica do zbiranja, izražanja mnenj ali organiziranja prireditvev), da pa je naloga organov odločanja, da pri odločanju skušajo najti ustrezno ravnovesje z upoštevanjem načela sorazmernosti. Na ta način ima država možnost, da ali z zakonom ali pa tudi s svojimi akti človekove pravice omeji, pri čemer pa je zelo pomembno, da so pri odločitvi izkazani bistveni kriteriji glede jasne določitve, vsebine, namena in obsega urejanja ali prepovedi neke prireditve ali javnega shoda. Navedeno pomeni, da morajo biti razlogi, iz katerih država prepove neko prireditev, konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti, prav tako pa morajo navedbe organov temeljiti na dokazih.

22. Iz predmetne odločbe tožene stranke po oceni sodišča ni jasno razvidno, iz kakšnih razlogov je tožena stranka ugotovila namen organizatorja A. s.p. (ki je edini tudi stranka v postopku), da je koncert izvajalca A.A. organiziral z namenom izvrševanja posameznih kaznivih dejanj na koncertu ali z namenom vzpodbujanja h kaznivim dejanjem ali h kršitvi javnega reda in miru na koncertu, zaradi česar gre za odsotnost konkretizacije dejanskega stanu pod zakonsko normo prvega odstavka 6. člena ZJZ, saj ni jasno ali je tožena stranka koncert prepovedala zaradi namena pevca A.A., da bo pozival k izvrševanju kaznivih dejanj ali organizatorja A. s.p. Organ II. stopnje tožene stranke je v odločbi celo navedel, da koncert ni bil prepovedan zaradi svetovno nazorske usmerjenosti posameznika temveč zaradi utemeljene verjetnosti, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma, da se

bo k njim vzpodbujalo, kar pa ne ustreza konkretizaciji zakonske dikcije prvega odstavka 6. člena ZJZ. Zakonska dikcija navedenega člena namreč jasno določa, da mora biti pri organiziranju prireditev izkazan namen organizirati prireditev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa. Golo prepisovanje zakonskega besedila v odločbo zato ne zadosti standardu konkretizacije abstraktnega dejanskega stanu po prvem odstavku 6. člena ZJZ, kar onemogoča utemeljeno obrambo in pošten postopek stranki postopka, saj le opis dejanja določi predmet spora, stranki postopka pa daje možnost za pripravo in argumentacijo svojih navedb, kar tudi v skladu z EKČP predstavlja temeljno pravico vsakega poštenega postopka. Odločb državnih organov ni dovoljeno izdati na podlagi govoric, časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ali zaradi „določenih skupin državljanov“, pri čemer so navedbe tožene stranke iz obrazložitve tudi protispisne, saj tožena stranka ni pojasnila, zakaj je kljub dejstvu, da je organizator izkazal, da je imel pregled nad kategorijami obiskovalcev in tudi nad državami, v katerih so se vstopnice prodajale ocenil, da organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev in zakaj je ocenil, da kupci v Sloveniji pripadajo oziroma simpatizirajo z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov in zakaj je glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika in izkazan večinski nakup kart v Sloveniji, tožena stranka ocenila, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki. Zgolj prepis vseh dejstev iz postopka in navedb prič, brez zaključka organa o presoji dokazov, ki jih ima v postopku odločanja, ni dovolj za oceno in presojo ali je imel organizator namen organizirati koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj ali pozivanja h kaznivim dejanjem. Ne policija in tudi ne UE MB v postopku nista izkazali svojih trditve s kakršnokoli odločbo držav Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške ali BIH, iz katere bi izhajalo, da so uradni organi A.A. koncert prepovedali zaradi povečanja ustaštva (ne pa morebiti iz varnostnih razlogov), zaradi česar zgolj navedba, da je splošno znano, da so bili A.A. koncerti prepovedani v drugih državah, brez konkretnih dokazov (odločbe o prepovedi, odločbe o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgrelih javnega reda in miru), ne more biti dokaz, ki je konkretiziran do te mere, da bi ga bilo mogoče uporabiti v postopku odločanja. Zato sodišče pripominja, da „utemeljena bojazen, slikovni podatki, različnih medijev“ in zgolj trditve predlagatelja za prepoved koncerta, brez konkretnih dokazov glede svojih navedb, ne morejo zadostiti standardu, ki je potreben pri omejitvi demokratične pravice do izvedbe prireditve, še manj pa, da bi bil koncert prepovedan zaradi dejstva, da upravni organ obravnava vlogo za javni shod nasprotnikov omenjenega koncerta⁷. Iz navedenega torej izhaja, da tožena stranka ni jasno obrazložila in utemeljila že v zvezi z dokazi, ki so v spisovnem gradivu ali je koncert prepovedala zaradi morebitnih nasprotnikov omenjenega koncerta ali zaradi namena organizatorja, da bi koncert organiziral z namenom izvrševanja kaznivih dejanj, kar prav tako ne zadosti konkretizaciji zakonskega besedila prvega odstavka 6. člena ZJZ.

23. Sodišče se absolutno strinja, da so dejanja javnega povečevanja ustaštva, javna uporaba ikonografije in podobnih simbolov na podlagi 297. člena KZ-1 nedopustna in kazniva za vse, ki javno širijo idejo o večvrednosti ene rase na drugo ali dajo kakršnokoli pomoč pri rasistični dejavnosti ali zanikanju, zmanjšanju pomena, odobravanju, opravičevanju, smešenju ali zagovoru, genocida, holokavsta, hudodelstva zoper človeštvo, vojno hudodelstvo, agresijo ali druga kazniva, vendar je takšna dejanja potrebno tudi dokazati. Dokazovanje pa ni mogoče na način, da se organizatorju šteje v škodo dejstvo, da je v luči preprečitve morebitnih kaznivih dejanj na spletni strani uradnega ponudnika vstopnic prepovedal uporabo kakršnihkoli simbolov ali predmetov, spornih napisov, znakov na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije, temveč je takšno ravnanje mogoče kvečjemu oceniti za skrbnost organizatorja, da je želel vsakršen dvom vzbujanja nestrpnosti ali sovražnega govora preprečiti.

24. Pri presoji zakonitosti izdane izpodbijane odločbe tožene stranke o prepovedi koncerta, na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ, ne gre za presojo razkazovanja pevca A.A. in obiskovalcev koncerta s simboli ustaštva, temveč za presojo ali so bili v postopku ob podanem predlogu za prepoved koncerta s strani predlagateljice PP BM I podani dokazi, da je tožnik v Mariboru organiziral koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj. Navedeno pa ne pomeni, da država nima pravice (zaradi povečanega varnostnega tveganja in morebitne ocene organov odločanja policije in tožene stranke, da bi izvedba koncerta pomenila nevarnost za pozivanje k ustaštvu in k izvrševanju kaznivih dejanj na napovedanem koncertu), takšnega koncerta prepovedati, saj je prepoved iz tovrstnih razlogov lahko vsekakor

dopusten ukrep vsake posamezne države, ni pa prepovedi povečanega varnostnega tveganja na koncertu mogoče določiti na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ, glede namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja.

25. Na podlagi navedenega je sodišče v skladu s 4. in 2. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in zadevo, v skladu s tretjim odstavkom 64. člena ZUS-1, vrnilo prvostopenjskemu organu v ponovni postopek.

26. Tako se bo morala tožena stranka v ponovljenem postopku opredeliti do dokaznega gradiva, ki se že nahaja v spisu, saj je tokratna obrazložitev odločbe protispisna in tudi neustrezno temelječa na že obstoječih listinah in dokazih, ki bi zadostili in izpolnili dokaznemu standardu namena izvrševanja kaznivih dejanj na prireditvi s strani organizatorja. Pri navedenem sodišče posebej izpostavlja, da pa to ne pomeni, da upravnemu organu ni dopuščeno presojati pogojev morebitne prepovedi koncerta iz varnostnih razlogov, če bi le-ti bili podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi in omejitev ali prepoved napovedanega koncerta. Država ima vsekakor pravico izvedbo koncerta v določenem delu (posamezno pesem) omejiti ali pa ga v celoti prepovedati, če za to obstajajo razlogi varnosti države in/ali ljudi, ne more pa ga prepovedati iz razloga namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja koncerta, če za to ni neposrednih dokazov.

27. Sodišče na koncu še dodaja, da ni sledilo predlogu tožeče stranke za opravo glavne obravnave, saj je bilo že na podlagi tožbe, izpodbijane odločbe in podatkov spisa očitno, da je treba tožbi ugoditi in izpodbijano odločbo odpraviti, njena oprava pa glede na dejansko in materialnopravno stanje zadeve ne bi v ničemer vplivala na odločitev (drugi odstavek 59. člena ZUS-1).

1 Glej Zakon o javnih zbiranjih s komentarjem, GV založba, Ljubljana 2011, stran 45 in 46.

2 Kazenski zakonik s komentarjem, Splošni del, GV založba, Ljubljana 2001, str. 154 in naslednje.

3 Case of Baczkowski and others v. Poland, application no. 1543/06 z dne 3. 5. 2007, dokončna 24. 9. 2007.

4 Case of Vajnai v. Hungary, Application no. 33629/06 z dne 8. 7. 20018, dokončna 8.10.2008.

5 Case of Plattform "Ärzte für das leben" v. Austria, Application no. 10126/82 z dne 21. 6. 1988 (Zakon o javnih zbiranjih s komentarjem, GV založba, Ljubljana 2011, str. 90).

6 Odločba Ustavnega sodišča RS, opr. št. Up-258/96 z dne 5. 3. 1998.

7 Enako Case of Baczkowski and others v. Poland, application no. 1543/06 z dne 3. 5. 2007, dokončna 24. 9. 2007.

Datum zadnje spremembe: 23.09.2019

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA MARIBOR

Ulica heroja Staneta 1, 2501 Maribor

T: 02 22 08 350

F: 02 22 08 340

E: ue.maribor@gov.si

www.upravneenote.gov.si/maribor/

Številka : 215-253/2017-71

Datum : 04. 05. 2020

Upravna enota Maribor, izdaja na podlagi prvega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS, št. 64/11 - uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju ZJZ), v povezavi s prvim odstavkom 20. člena ZJZ, v upravni zadevi ponovnega postopka odločanja o predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13, Maribor za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, po uradni dolžnosti naslednjo

ODLOČBO

- I. Predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13, Maribor za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, **se ugodí.**
- II. Javna prireditev »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« prijavljena za soboto, dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13 v Mariboru, **se prepove.**
- III. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.
- IV. Tek rokov se v predmetni upravni zadevi ne prekine.
- V. O stroških postopka bo odločeno s posebnim sklepom.

OBRAZLOŽITEV:

1.) Policijska postaja Maribor I (v nadaljevanju PP I) je dne 15. 5. 2017, tukajšnjemu organu podala predlog št. 215-145/2017/7 (3F691-06) z dne 15. 5. 2017, za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, prijavljene za soboto, dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13 v Mariboru. Predmetna javna prireditev je bila pri pristojni policijski postaji prijavljena že dne 28. 4. 2017, s strani organizatorja prireditve Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4 a, Ptuj, v skladu z določili z ZJZ in objavljena na internetni strani Ministrstva za javno upravo – e-uprava (portal »Prireditve in shodi«).

Upravna enota Maribor je v predmetnem postopku izdala odločbo št. 215-352/2017-10 z dne 17. 5. 2017 s katero je ugodila predlogu PP I in prepovedala javno prireditev »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, ki je bila prijavljena za soboto, 20. 5. 2017. Zoper odločbo Upravne enote Maribor je organizator Milan Trol s.p., vložil pritožbo. Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju: MNZ) je z odločbo št. 2151-1/2017/8 (1324-05) z dne 22. 5. 2017, pritožbo zavrnilo. Zoper odločbo MNZ je organizator Milan Trol s.p., vložil tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije.

Na podlagi pravnomočne sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019, v zadevi prepovedi javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona, za dne 20. 5. 2017«, je bilo tožbi tožeče stranke Milana Trola s.p., zoper

loženo stranko Republiko Slovenijo, ki jo zastopa MNZ, ugodeno. Upravno sodišče Republike Slovenije je v skladu s 4. in 2. točko prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E, v nadaljevanju ZUS-1) odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137), z dne 17. 5. 2017, odpravilo ter zadevo, v skladu s tretjim odstavkom 64. člena ZUS-1, vrnilo prvostopenjskemu organu v ponovno odločanje.

Upravni organ je v ponovnem postopku s sklepom št. 215-352/2017-31 z dne 9. 7. 2019 ustavil postopek izdaje dovoljenja za izvedbo javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, za dne 20. 5. 2017. MNZ je z odločbo 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019, pritožbi Milana Trola s.p., ugodilo in sklep Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-31 z dne 9. 7. 2019, odpravilo in zadevo vrnilo organu prve stopnje v ponovni postopek.

2.) Upravna enota Maribor je z dopisom št. 215-253/2017-36 z dne 20. 11. 2019, pozvala PP I k dopolnitvi predloga za prepoved predmetne javne prireditve, v skladu z napotili pravnomočne sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019 in odločbe MNZ št. 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019, in sicer, da konkretizira razloge in podlago za prepoved predmetne prireditve, da morajo navedbe temeljiti na dokazih (14. točka sodbe); da predloži konkretne dokaze, da pevec Thompson povečuje ustaštvo, da ima radikalen odnos do Srbov (s slikami, video zapisi, zvočnimi zapisi) in na kakšen način se omenjeno izraža (npr. v katerih pesmih ali posameznih neprimernih dejanjih); da predloži konkretne dokaze, da na koncertih pevca Thompsona publika povečuje ustaštvo oz. ima radikalen odnos do Srbov (slika, video zapis, zvočni zapis); da predloži konkretne/objektivne dokaze oz. podkrepí svoje trditve s kakršnokoli odločbo držav Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške, BiH, iz katere bi izhajalo, da so uradni organi Thompsonov koncert prepovedali zaradi povečevanja ustaštva, odločbe o prepovedi, odločbe o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgredih javnega reda in miru (22. točka sodbe); opredeli, ali predlog za prepoved vlaga zaradi morebitnih nasprotnikov omenjenega koncerta, zaradi namena organizatorja, da bi organiziral koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj oz. zaradi namena pevca, da bi na koncertu pozival k izvrševanju kaznivih dejanj; konkretizira in izkaže razlog, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti namen organizatorja koncerta, da je predviden koncert organiziral z namenom izvrševanja posameznih kaznivih dejanj na koncertu ali z namenom vzpodbujanja h kaznivim dejanjem ali h kršitvi javnega reda in miru na koncertu (22. točka sodbe); da se opredeli in konkretizira ali bi se organizator koncerta moral zavedati, da lahko zaradi prireditve nastane prepovedana posledica (npr. povečevanje ustaštva); konkretizira katere so »različne skupine ljudi v Sloveniji«, pri katerih naj bi prišlo do odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in zato »povzročilo javno nasprotovanje, ker naj bi bil pevec poznan širši evropski javnosti kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom« (14. točka sodbe); pojasni in konkretizira, na kakšni podlagi tožnik kljub specifikaciji kart ne bi imel kontrole nad skupinami ljudi, katerim naj bi vstopnice bile prodane; na podlagi česa ocenjuje, da kupci kart simpatizirajo z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov in zakaj kljub izkazanemu večinskemu nakupu kart v Sloveniji, ocenjuje, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki (22. točka sodbe).

Upravni organ je s strani PP I, v roku prejel prošnjo za podaljšanje roka za dopolnitev predloga za prepoved predmetne javne prireditve. Podan je bil upravičen razlog za podaljšanje, zato je tukajšnji upravni organ prošnji za podaljšanje roka ugodil in s sklepom št. 215-253/2017-38 z dne 6. 12. 2019, podaljšal rok za dopolnitev predloga do 6. 2. 2020.

3.) Za razjasnitev dejanskega stanja je tukajšnji upravni organ zaprosil Muzej narodne osvoboditve Maribor za posredovanje dokumentov oz. podatkov iz arhivskega gradiva, vezane na nastanek in delovanje ustaškega gibanja, fašistične ustaške države NDH, podatke o številu žrtev ustaškega režima v taborišču Jasenovac, ki so prihajale iz SV Slovenije ter pomenu današnje uporabe ustaških simbolov in podpiranju ustaške ideologije.

Muzej narodne osvoboditve je tukajšnjemu upravnemu organu dne 9. 1. 2020, posredoval izvleček iz knjige »Hrvaška zgodovina«, zgodovinarja dr. Iva Goldstaina, v katerem je opisana zgodovina nastanka Neodvisne države Hrvaške (v nadaljevanju NDH), njeno delovanje in izvajanje genocida s strani ustašev nad nehrvaškim prebivalstvom na območju omenjene države. Muzej narodne osvoboditve Maribor je prav tako posredoval »Mnenje o ustaškem gibanju, fašistični ustaški državi NDH in današnji uporabi ustaških simbolov in zagovarjanja ustaške ideologije v luči prepovedi proustaškega pevca Marka Perkovića – Thompsona v Mariboru« (v nadaljevanju Mnenje), zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta. Muzej narodne osvoboditve Maribor je posredoval tudi poimenski seznam 57 žrtev iz SV Slovenije v taborišču Jasenovac in poimenski seznam 167 žrtev ustašev iz SV Slovenije.

4.) PP I je dne 6. 2. 2020 dopolnila predlog za prepoved prijavljene javne prireditve, v katerem navaja, da dopolnjuje predlog z dne 15. 5. 2017 z dejstvi oziroma dokazi, na podlagi katerih nedvoumno izhaja, da je bil pri organiziranju prireditve izkazan namen organizatorja Milana Trola s.p. iz 1. odstavka 6. člena ZJZ. PP I navaja, da je za razumevanje simbolike izražanja hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona na njegovih koncertih potrebno razumeti zgodovino Republike Hrvaške iz prve polovice 20. stoletja. Iz dopoljenega predloga izhaja, da se Republika Hrvaška že več let spopada s problemom nacionalizma, poveličevanjem ustaštva in NDH, ki je bila nekdanja marionetna država, ki je nastala na območju današnje Republike Hrvaške, delu konfederacije Bosne in Hercegovine, po razpadu Kraljevine Jugoslavije. V dopolnitvi predloga je navedeno, da se izraz »Ustaši« navezuje na pripadnike hrvaškega nacionalističnega gibanja z začetkom okoli 1930, vodja katerih je bil Ante Pavelić. Namestnik vodje ustašev, Slavko Kvaternik, je 1941 razglasil NDH s podporo Tretjega rajha in Italije, ki sta okupirala ta del Jugoslavije. NDH je bila »uresničitev stoletnih sanj hrvaškega naroda, da formira državo v okviru nacionalnih in etničnih meja, rešitev hrvaškega nacionalnega vprašanja pa je v NDH izhajala iz ideje o obstoju hrvaškega življenjskega prostora »v katerem ni prostora za Srbe in Žide, katerih prisotnost bi rušila nacionalno čisto državo ter za Čigane, ki bi naj bili rasno inferiorni«, »ustaško gibanje je temeljilo na rasizmu in antisemitizmu«. V času NDH je izvajan genocid v obliki čiščenja terena s kazenskim ekspedicijami, ki so na mestu pobile prebivalstvo, prisilno izseljevali prebivalstvo, zastraševali »nečiste narodnosti«, da so se odločili za begunstvo, prekrščevali katoličane, organizirali koncentracijska taborišča.

V nadaljevanju je navedeno, da se sodne oblasti Republike Hrvaške opredeljujejo do ustaškega pozdrava »Za dom – spremni«¹, do ustaške svastike in drugih simbolov, ki v evropskem zgodovinskem dogajanju simbolizirajo sovraštvo zoper ljudi drugačne verske ali etnične izpovedi, saj manifestirajo rasistično ideologijo ter omalovažujejo in podcenjujejo žrtve zločinov proti človeštvu, ravno zaradi tega pa izpolnjujejo vse znake sprevrženih ravnanj posameznika, med njimi tudi kršitev javnega reda in miru. Nadalje je navedeno, da se je do sprevrženosti takih dejanj opredelil tudi Visoki prekršajni sud Republike Hrvaške (VPSRH) z navedbo sodb, ki ugotavlja, da se v Republiki Hrvaški pojavljajo posamezniki, ki simboliko in ikonografijo Ustaštva in NDH uporabljajo za poveličevanje in izražanje pripadnosti, ne ozirajoč se na sodbe sodišč in dejstvo, da njihovo ravnanje ni sorazmerno s pravicami spomina na žrtve ustaških dejanj, hkrati pa s tem izvršujejo kazniva dejanja. Ugotovitvam VPSRH je pritrnilo tudi Ustavno sodišče Republike Hrvaške z navedbo sodb, v katerih je sodišče večkrat razsodilo, da je izrekanje ustaških pozdravov neustavno, nezakonito in da Republika Hrvaška ne temelji na NDH, ki je bila nacistična in fašistična tvorba. Takšno nedvoumno stališče pa je zavzelo in zagovarjalo tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (ESČP), ki je v odločitvi Josip Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019, pritrnilo pravosodnim organom RH in se opredelilo da je vzklikanje »Za dom spremni« nezdržljivo z vrednotami Evropske konvencije o človekovih pravicah (v nadaljevanju EKČP).

¹ V prevodu »Za dom – pripravljen«, v nadaljevanju bo navajan pozdrav v izvirnem jeziku

i

V nadaljevanju dopolnjenega predloga je navedeno, da je Vlada Republike Hrvaške ustanovila »Vijeće za sučeljavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima«², ki je pripravil »Dokument dialoga«³, v katerem so se opredelili do znakov in simbolike Ustaštva. PP I navaja, da se na Hrvaškem sodna teorija v praksi ni dosledno izvajala, da je hrvaška varuhinja človekovih pravic na predsednika vlade nasloвила dokument, v katerem je kot posebej nedopustno izpostavila ravnanje državnih organov Republike Hrvaške v primeru uporabe pozdrava »Za dom spremni« s strani Marka Perkovića Thompsona na njegovih nastopih, kot tudi na družbenih omrežjih. Izpostavila je uporabo omenjenega pozdrava na koncertih v Slunju 5. 8. 2017, Glini 5. 8. 2018, Gospiću 22. 12. 2018, službeni facebook strani 20. 2. 2019. Reakcije državnih organov so bile v nasprotju s pravno prakso na Hrvaškem. V dopolnitvi predloga je navedeno, da je ukrepanje zoper druge državljane, ki so 5. 8. 2018 na isti prireditvi, kjer je Marko Perković Thompson vzklikal »Za dom spremni«, nosili majice z napisom »HOS-za dom spremni«, »U«, »Crna legija«, to početje policija označila kot nošenje simbolov ustaškega gibanja NDH in da simbolizira sovraštvo zoper ljudi drugačne verske in etnične pripadnosti, kar predstavlja kršitev zakonodaje in pomeni izvršitev kaznivega ravnanja. Varuhinja v istem pisanju navaja, da je omenjen pozdrav uporabljan tudi v vojni na hrvaškem leta 1991, ko so ga uporabljali pripadniki Hrvaških obrambnih sil in opozarja, da je ta pozdrav, upošteva Ustavo Republike Hrvaške, tudi v tem času bil neustaven in nezakonit. V zaključku varuhinja posebej izpostavi, da so reakcije državnih institucij in predstojnikov ob neustreznem reagiranju na pojavno obliko ustaških vzklikov in simbolike skrb vzbujajoče in neustrezne, ter poziva predsednika vlade RH, da s svojim vplivom in avtoriteto doseže spoštovanje Ustave Republike Hrvaške. Varuhinja v poročilu za leto 2018 sporoča, da je ustaška simbolika in pozdrav »Za dom spremni« protiusstaven in je tak bil tudi v času državljanske vojne v Republiki Hrvaški, ter izpostavlja nekonsistentno ukrepanje policije in prvostopenjskih sodišč v primeru izrekanja pozdrava »Za dom spremni«, posebej pa izpostavlja primer obravnave Marka Perkovića Thompsona v letu 2017 s strani policije v Slunju.

V dopolnitvi predloga za prepoved koncerta je navedeno, da Marko Perković Thompson svoje neoustaško ravnanje ni omejeval le na območje Republike Hrvaške. Tako mu je pred napovedanim koncertom v Mariboru, v Evropski uniji bilo prepovedanih več nastopov v Avstriji, Nemčiji in Švici, ravno zaradi njegovega renomeja fašističnega zagovornika in provokatorja. Slednje dokazujejo odgovori Interpola Bern (Švica), Interpola Dunaj (Avstrija) in Interpola Wiesbaden (Nemčija), kjer so bili njegovi koncerti prepovedani iz razlogov izvrševanja kaznivih dejanj, povzročanja nasilja in kršitev javnega reda. Nadalje je navedeno, da je Marko Perković Thompson bil tudi na območju drugih nacionalnih držav Evropske unije jasno in nedvoumno identificiran ter prepoznan kot vnet zagovornik ustaškega pozdrava »Za dom spremni«, verjetno ker je bil uporabljan v času druge svetovne vojne na Hrvaškem s strani ustašev, katerih ravnanja so bila opredeljena kot vojni zločini in zločini proti človeštvu. Ko Marko Perković Thompson ta pozdrav uporablja na svojih koncertih in drugje v javnem prostoru, so njegova ravnanja s strani hrvaških oblasti nekonsistentna ter celo nesankcionirana, ob dejstvu, da ostale državljane procesuirajo skladno s pravno prakso in Ustavo Republike Hrvaške. Slednje potrjuje oz. dokazuje tudi prejeti odgovor Interpola Zagreb (Hrvaška) iz katerega je razvidno, da je bilo v dveh od skupno sedmih postopkov ugotovljeno, da elementi prekrška oz. kaznivega dejanja niso podani, medtem ko v ostalih petih primerih postopek še ni zaključen.

PP I navaja, da je simbolika in povečevanje ustaštva še vedno problem na Hrvaškem, kot tudi na vseh koncertih Marka Perkovića Thompsona. Nadalje je navedeno, da na območju Hrvaške uradna politika in državne institucije izvršilne oblasti ne obravnavajo ustrezno in enotno, kot sprevrženo dejanje. Slednje vzbuja celo občutek, da Marka Perkovića Thompsona vsaj tiho sprejemajo in tolerirajo, neenako obravnavajo, da enaka dejanja obravnavajo različno, ko gre za uporabo te simbolike s strani vplivnih ali javno prepoznavnih ljudi, kot npr. Marko Perković Thompson, in s

² »Svet za soočanje s posledicami vladavine nedemokratskih režimov«

³ »Dokument dialoga«

strani običajnih državljanov, ob dejstvu, da navedeno ravnanje na območju Evropske unije ni sprejemljivo in je strogo sankcionirano. Omenjeno naj bi nedvoumno potrjevalo, da je Marko Perković Thompson znan po slavljenju in povelečevanju ustaškega, pronacističnega režima, tako imenovane NDH v času druge svetovne vojne. Na spletu je objavljenih več fotografij iz časa državljanske vojne na Hrvaškem, iz katerih nesporno izhaja to njegovo slavljenje in neustavno povelečevanje. Zaradi svojega prepoznavnega statusa in renomeja v hrvaški družbi on ni nekdo, ki bi izrazno, tudi skozi pesmi, predstavil svoje misli in ideje, temveč nekdo, katerega misli in ideje so vnaprej poznane. So pro in neofašistične, kot take nesporejmljive in zakonsko prepovedane. Iz dopolnitve predloga izhaja, da je Marko Perković Thompson prepoznan kot »blagovna znamka«, ki jamči izražanje hrvaškega nacionalizma, ki je zaradi zgodovinskih dogodkov nesporno uperjen zoper Srbe, glede državljanske vojne iz leta 1991 in zoper Srbe, Rome, Jude, glede na čas II. svetovne vojne iz časa NDH. Osredotočenost in pozicioniranje dokazuje oz. potrjuje pesem Marka Perkovića Thompsona, ki simbolizira Thompsona, ki je nastala 1991, z naslovom »Bojna Čavoglave«. Ta pesem, je mogoče res služila dvigu morale hrvaških vojakov, ki so se borili za samostojno in neodvisno Hrvaško, vsebuje pa tudi vzklik, ki izvira od Ustašev iz časa NDH, ki ni sprejemljiv za območje Republike Slovenije in Evropske unije. Poleg omenjene pesmi, so na njegovem repertoarju tudi druge pesmi, ki jih izvaja na svojih koncertih oz. nastopih iz katerih jasno izhajajo elementi kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1, kot izhaja iz priloženih dokazov, ki prikazujejo in dokazujejo dejansko stanje na njegovih koncertih, postopanje policije, prikaz Marka Perkovića Thompsona iz preteklosti in povezave z ustaštvom, povelečevanje ustaštva, stališče ESČP glede pozdrava »Za dom spremni« in mnenje zgodovinarja Iva Goldstelna.

V dopoljenem predlogu je nadalje izpostavljena kvalifikacija neprimernosti in nelegalnosti ustaškega pozdrava »Za dom spremni« in ocena izražanja Marka Perkovića Thompsona na koncertih, opredelitev pravosodnih organov Republike Hrvaške do omenjenega pozdrava. Nadalje je navedeno, da je ustaški pozdrav »Za dom spremni« Marka Perkovića Thompsona na koncertih dosti krat nesankcioniran, da njegova izgradnja osebnosti na navedeni ustaški miselnosti, ki jo javno izpostavlja ob svojih nastopih, s tem apelira na točno določeno populacijo ljudi, od organov Republike Slovenije zahteva ustrezno obravnavo problema, ki upošteva nacionalno mešano populacijo v Mariboru in Sloveniji, potrjuje izvedbo ukrepa prepovedi koncerta.

Iz dopolnitve predloga nadalje izhaja, da vse navedeno nesporno pozna organizator Milan Trol s.p., saj je z namenom pozitivnega ekonomskega vidika – dobička od organizacije koncerta, kar potrjuje v kratkem času razprodan komplet 1200 vstopnic, s čemer je organizator izkoristil organizacijo koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki je zaradi njegovega povelečevanja ustaške simbolike, zaradi narodnostno mešanega okolja v Mariboru, obsojen na zgražanje in veliko verjetnost ogrožanja javne varnosti. PP I navaja, da ni utemeljeno stališče Upravnega sodišča, da organizator ni imel namena organizirati koncerta, na katerem se bodo izvrševala kazniva dejanja.

V dopolnitvi predloga za prepoved je navedeno, da je opravljanje dejavnosti samostojnega podjetnika pravnoorganizacijska oblika, v kateri se opravlja pridobitna dejavnost, da je s.p. podjetnik, fizična oseba, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost v okviru organiziranega podjetja, ob vpisu v poslovni register mora podjetnik registrirati dejavnost, ki jo namerava opravljati. Iz registra je razvidno, da je podjetnik Organizacija prireditev in koncertov, Milan Trol s.p. (matična št. 7221479000) vpisan v poslovni register, kot izhaja iz izpiska iz AJPEŠA.

Nadalje je navedeno, da je organizator vedel in ve kdo je in kaj predstavlja ter kaj in kako to počne Marko Perković Thompson na svojih koncertih, da ve, da povelečuje ustaštvo s simboliko, ki jo izraža tako v pesmih kot na družbenih omrežjih in v javnem ter zasebnem življenju, da je simbol in »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma. Da ima organizator voljo organizirati takšen koncert, saj sledi izključno ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel tak koncert in je privolil v nastanek morebitne nedovoljene posledice, saj ni nobenega jamstva, da bo kot organizator imel popoln

nadzor nad izvajalcem v smislu, da ne bi izpadel kot »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma, ko pa bo že nastala škodljiva posledica, pa se bo s sprenevedanjem poskušal izogniti odgovornosti s trditvijo, da je naredil vse, kar je bilo v njegovi moči.

V dopolnitvi predloga za prepoved koncerta je nadalje navedeno, da ni prav nobenega jamstva, da ima organizator popoln nadzor nad izvajalcem ali da ga bo v času izvedbe koncerta imel, posebej ob dejstvu, da Marko Perković Thompson nadaljuje z izvrševanjem poveličevanja ustaštva, tudi po prepovedi v Mariboru. Organizator je na ustni obravnavi na Upravni enoti Maribor celo zatrjeval, da na nobenem koncertu Marka Perkovića Thompsona ni prišlo do incidenta, ki bi resno ogrožal javni red in mir. Na podlagi priloženih dokazov, prosto dostopnih tudi na spletu, ki prikazujejo njegove koncerte, je bilo jasno vidno, da slednje absolutno ne drži. Tako je Marko Perković Thompson na koncertu v Požegi 15. 4. 2016 zaradi nevarnosti oz. ogroženosti, kot posledica prižgane bakle med občinstvom, celo prisiljen za nekaj trenutkov prekiniti s koncertom. S petjem je prenehal in pričel pozivati občinstvo, naj prenehajo, saj se bo sicer nekdo poškodoval, kot razvidno iz dokaza v prilogi št 21.

Nadalje, v dopolnitvi predloga je navedeno, da je po navedbah Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške, početje Marka Perkovića Thompsona s strani izvršilne oblasti Republike Hrvaške v nasprotju z ustaljeno pravno prakso in Ustavo Republike Hrvaške in da mu to verjetno daje občutek nedotakljivosti ali mu daje pravico ravnati tako, zato je popolnoma utemeljeno, da se njegov nastop v Mariboru ne dovoli. Nadalje je navedeno, da je pri organizatorju popolnoma jasno in nedvoumno prisoten namen, da tak koncert organizira in je pri njem prisotna »subjektivna komponenta«. Organizator ve, kdo je Marko Perković Thompson, kaj predstavlja in da poveličuje ustaštvo. Organizator ima voljo organizirati tak koncert zaradi ekonomskega cilja, pri tem pa je pripravljen tvegati oz. z veliko stopnjo tveganja dopustiti, da nastane škodljiva posledica, izvršitev kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja, nestrpnosti, ki je kot kaznivo dejanje opredeljeno v 297. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17 in 23/20, v nadaljevanju KZ-1). Organizator bi se že ob organizaciji koncerta, prav zaradi načina izvedbe in poveličevanja ustaštva Marka Perkovića Thompsona, moral in mogel zavedati, da lahko zaradi prikaza izražanja in vsebine pesmi Marka Perkovića Thompsona na koncertu nastane prepovedana posledica – poveličevanje ustaštva in ogrožitev javne varnosti.

V IV. točki dopolnitve predloga o prepovedi koncerta je navedeno, da je javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti kaznivo dejanje, opredeljeno v 297. členu KZ-1, kjer je inkriminirano napeljevanje k sovraštvu, nasilju in nestrpnosti, ki temelji na rasni, verski ali etnični pripadnosti. Nadalje je navedeno, da omenjeni člen inkriminira širjenje ideje o večvrednosti ene rase nad drugo, da je ob tem potrebno poudariti, da se zavedanje o samem namenu izvedbe koncerta Marka Perkovića Thompsona v smislu izvedbe očitnega kaznivega dejanja, ocena, da so kupci kart simpatizerji, sploh ni pomembna in ne predstavlja izhodišča o namenu izvedbe kaznivega dejanja, da je istomišljenost poslušalcev, lahko zgolj tista, ki prestavlja »zahtevo« ali »vzpodbudo« za nadaljnjo izvedbo kaznivega dejanja z novimi ali ponovnimi predstavitvami ustaških simbolov s strani Marka Perkovića Thompsona, ali ki predstavlja sum storitve kaznivega dejanja s strani posameznega somišljenika Marka Perkovića Thompsona iz njegovega poslušalstva na koncertu ali komentatorja na raznih omrežjih in sredstvih javnega obveščanja po koncertu.

Iz dopolnitve predloga za prepoved koncerta nadalje izhaja, da je vzklik »Za dom spremni« nesporno ustaški pozdrav, ki izhaja iz NDH, da so ustaši v obdobju druge svetovne vojne izvedli masovne pokole na celotnem ozemlju NDH, v katerih so ubili skupaj več sto tisoč Srbov, Romov, Judov in političnih nasprotnikov. Ravno v Mariboru in Sloveniji nasploh, je prisotna tako etnična skupnost Srbov, kot tudi Romov in Judov. V dopolnitvi je navedeno, da že sam nastop in koncert Marka Perkovića Thompsona posebej poveličuje ustaštva, in da je utemeljeno mogoče

pričakovati, da bi Marko Perković Thompson poudarjal simbole in ikonografijo, ki to izraža, saj predstavljajo njegovo identiteto in bit. Nadalje je navedeno, da je mogoče pričakovati, da organizator koncerta Milan Trol s.p., ne bo imel popolnega nadzora nad izvajanjem pesmi in vzklikov Marka Perkovića Thompsona, katerega osebnost in nastop posebjata ustaško identiteto.

PP I v predlogu za prepoved javne prireditve navaja, da bodo z nastopom nedvomno prizadete človekove pravice etničnih skupnosti, ki so v Mariboru in Sloveniji nasploh prisotni v relativno velikem številu ter so tudi slovenski državljani, predvsem etnične skupnosti Srbov, Romov, Judov, da slednje dokazujejo dejstva, da je na Okrožno tožilstvo v Mariboru bila podana kazenska ovadba s strani fizične osebe (dokaz 22); zalepljen plakat na pročelju stanovanjske stavbe v Mariboru (dokaz 23); objava v Večerju s povzeto izjavo takratnega (dokaz 24, 25); naknadno opravljen razgovor s (dokaz št. 26); objava v Večerju z izjavo takratnega (dokaz 27), odziv (dokaz 28) in opravljen razgovor s (dokaz št. 29); opravljen razgovor z predstavnikom (dokaz 30); opravljen razgovor z predstavnikom (dokaz 31); opravljen razgovor z predstavnikom (dokaz 32); opravljen razgovor z (dokaz 33).

Iz dopolnitve predloga izhaja, da podane izjave oz. opravljeni razgovori nespomo dokazujejo nasprotovanje izvedbe koncerta Marka Perkovića Thompsona, ravno iz razloga izvrševanja kaznivega dejanja Javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in predlaga, da se omenjene povabi na javno obravnavo v predmetnem postopku, na kateri bi potrdili in dodatno utemeljili svoje videnje.

V dopolnitvi predloga je nadalje navedeno, da je dokaz, da Marko Perković Thompson slavi in povečuje ustaški in pronacistični režim, dokazuje vsebina njegovih pesmi, ki jih na svojih nastopih oz. koncertih prepeva in v zvezi s tem je bila analizirana vsebina le nekaj njegovih pesmi, iz katerih jasno izhajajo elementi kaznivega dejanja po 297. členu KZ-1 (dokaz 35).

Nadalje, v dopolnitvi predloga je navedeno, da SSKJ opredeljuje varnost kot stanje varnega, javno varnost pa kot del državne uprave, ki skrbi zlasti za osebno, premoženjsko, prometno varnost, da se na podlagi tega splošna varnost opredeli kot stanje, v katerem ne prihaja do ogrožanj in v katerem se posamezna varnostna tveganja odpravljajo z ustreznimi aktivnostmi oseb in organov državne ali lokalne oblasti, da gre za najširši pomen, ki zajema stanje varnega in ukrepe, s katerimi se varujejo osebe in njihovo premoženje, pri tem pa spoštuje pravni red, da je pojem pravne varnosti, ki se ga lahko enači s pojmom splošna varnost, zelo nazorno opredeljen in pojasnjen v sodbi Vrhovnega sodišča Republike Slovenije VS 23533 lps 48/2006 z dne 30. 11. 2006, ki je v nadaljevanju citirana. Nadalje je v dopolnitvi zapisano, da je na podlagi omenjene definicije mogoče zaključiti, da lahko javno varnost in splošno varnost gre enačiti, ker gre za pojma, ki zajemata varnost v najširšem pomenu besede. Nadalje je zapisano, da je termin javna varnost pomemben, če se upošteva teorija o »družbeni pogodbi«, ki je po Hobbsu stanje, ko posameznik ugotovi, da je življenje v naravnem stanju nezadostno, neustrezno, ogrožajoče, zaradi česar se posamezniki združijo in postavijo pravila in zakone.

V dopolnjenem predlogu za prepoved prireditve je prav tako navedeno, da bi odobritev koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki posebjata in predstavlja povečevanje totalitarnega režima, torej ustaštva, resno ogrozilo javno varnost, ki jamči varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter javni oz. ustavni red države. Navedeno je, da če se izhaja iz testa sorazmernosti in zadevnega primera, je na test postavljenih več ustavnih pravic, da je v ospredju pravica do zbiranja in združevanja iz 42. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99 in 75/16 – UZ70a, v nadaljevanju Ustava RS), da je Upravna enota Maribor s prepovedjo koncerta, posegla v to pravico, kar ji omogoča ZJZ

Nadalje so navedene določila 15. člena Ustave RS, ki določajo, da se človekove pravice in temeljne svoboščine uresničujejo neposredno na podlagi Ustave RS, da je z zakonom mogoče urediti uresničevanje le-teh, če tako določa ustava, da je tako v primeru pravic iz 42. člena Ustave RS, toda, da so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene predvsem in samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa Ustava RS. Nadalje je navedeno, da je človekovo dostojanstvo v središču ustavnega reda Republike Slovenije, da Temeljna ustavna listina in Preambula k Ustavi RS zagotavljata temeljne človekove pravice in svoboščine in predstavljata njen etični in ustavnopravni pomen, da so v Temeljni ustavni listini začetna načela, ki izražajo temeljno ustavnopravno kakovost samostojne in neodvisne države, da je človekovo dostojanstvo temeljna vrednota, ki prežema ves pravni red Republike Slovenije in ima objektivni pomen pri delovanju oblasti v konkretnih postopkih. V nadaljevanju je navedeno, da je načelo spoštovanja človekovega dostojanstva neposredno utemeljeno v 1. členu Ustave RS, ki Slovenijo opredeljuje kot demokratično republiko. Načelo demokratičnosti po vsebini in pomenu presega opredelitev državne ureditve kot zgolj formalne demokracije, temveč vsebinsko opredeljuje Republiko Slovenijo kot ustavno demokracijo, kot državo, v kateri je ravnanje organov oblasti pravno omejeno z ustavnimi načeli ter s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami, da je obseg varovane pravice določen v 34. členu Ustave RS, ki ureja pravico do osebnega dostojanstva in varnosti.

Nadalje je navedeno, da ustavno pravni red Republike Slovenije v ospredje postavlja človekovo dostojanstvo in njegovo duhovno, politično in gospodarsko svobodo. V zadevnem primeru je na eni strani svoboda združevanja in izražanja, nasproti osebnega dostojanstva, ki je nedvomno, kršeno, če bi na tej prireditvi prišlo do izražanja in povečevanja ustaških simbolov, ki so v pravnem sistemu Republike Hrvaške, Republike Slovenije in Evropske unije izražena kot zakonsko nelegalna početja. Navedeno je, da je na osnovi preteklih ravnanj, neukrepanja izvršilne oblasti povsem utemeljeno pričakovati, da bo do takega protiustavnega ravnanja in izvrševanja kaznivega dejanja na tej prireditvi prišlo, zaradi česar je poseg v pravico do javnega zbiranja in prepoved organiziranja prireditve organizatorja koncerta Milana Troja s.p. legitimen, stvarno upravičen in dopusten ter nujen ukrep odločujočega organa, sploh zaradi dejstva, ker bi se organizator moral zavedati, da lahko zaradi prireditve nastane prepovedana posledica, kot je prav povečevanje ustaštva kot totalitarnega režima in izvršitev kaznivega dejanja ter je zaradi ekonomske koristi pristal v nastanek škodljive posledice. Nadalje je navedeno, da je v konkretnem primeru, ob dejstvu, da bi na koncertu prišlo do izvrševanja kaznivega dejanja, ne bi šlo zgolj za objektivno dejstvo, da je organizator Milan Troj s.p. povzročil prepovedano posledico, temveč se je organizator zavedal, da lahko zaradi njegovega ravnanja nastane prepovedana posledica, pa je privolil, da takšna posledica nastane. PP I navaja, da je glede na vse opisano nedvoumno, da je organizator Milan Troj s.p. javno prireditev organiziral z namenom iz 1. odstavka 6. člena ZJZ.

V zaključku dopolnjenega predloga za prepoved predmetne javne prireditve je ponovno navedeno, da je Marko Perković Thompson glasbenik, katerega kariera se je začela razvijati in vzpenjati v času vojne na Hrvaškem, da se je zaradi okoliščin krepila hrvaška domovinska zavest, tudi hrvaški nacionalizem, ki predvsem zaznamuje sovraštvo do Srbov, da se je vzporedno ponovno okrepila proustaška zavest in miselnost pri delu prebivalstva Hrvaške, da novo nastala Republika Hrvaška temelji na ideji NDH in ustaštva in da Ustava nove nastale Republike Hrvaške temu ne pritrjuje. Prav tako je ponovno navedeno, da vsebina prvih pesmi Marka Perkovića Thompsona, simbolika in ikonografija, način izvedbe, njegove zgodnje izjave v medijih, fotografije iz njegovih prvih nastopov in podobno, nedvomno izkazuje njegovo proustaštvo, da je ista in podobna ravnanja posameznikov večkrat obsodila hrvaška sodna veja oblasti, tudi varuhinja človekovih pravic, da ista in podobna ravnanja obsoja ESČP in da pravo EU napotuje države, da implementirajo striktno ukrepanje zoper vsako obliko nasilja, ki temelji na nacionalni, verski, spolni in manjšinski osnovi.

PP I v dopolnitvi predloga za prepoved javne prireditve navaja, da je pravica do javnega zbiranja in pravica izražanja v Republiki Sloveniji visoko zaščitena kategorija, a ni brezmejna, da ne more biti brezmejna takrat, ko je napadena ali ogrožena temeljna vrednota, človekovo dostojanstvo. PP

I navaja, da v konkretnem primeru test sorazmernosti potrdi in utemeljuje prepoved izvedbe javnega zbiranja, ki ga želi organizirati organizator, ki je kvalificirana oseba in ve, kdo je Marko Perković Thompson ter kakšen simbol in ikona koga je, da on ni kar nekdo, ki bi imel zgolj in samo umetniško izrazno vrednost, da je organizatorjeva temeljna kategorija najprej ekonomska naravnost, saj pevcu kot profesionalcu zagotavlja uresničevanje njegovih ekonomskih interesov, enako kot organizatorju, ki nastopa kot gospodarski subjekt. Nadalje je navedeno, da je pri pevcu prisotna ideološka kategorija, ki pa jo organizator zavestno zanemari in poudarja samo umetniško kategorijo Marka Perkovića Thompsona, z namenom doseganja lastne ekonomske kategorije, pri čemer pa bi se moral in mogel zavedati tveganja izvrševanja kaznivih dejanj. Navedeno je, da so storilci teh kaznivih dejanj lahko nastopajoči Marko Perković Thompson, kar je izkazano z njegovimi preteklimi ravnanji, zvesti obiskovalci javnega zbiranja, simpatizerji in zagovorniki proustaške ali nacionalistične ideologije uperjene zoper Srbe, Jude, Rome, ali z nastopom ali s simboliko in izražanjem udeležencev koncerta, izzvani posamezniki ali skupine. Nadalje je navedeno, da so Srbi, Judje, Romi, nacionalna kategorija Slovenskih državljanov, ki so preko svojih interesnih združenj podali jasno in nedvoumno odklonilno mnenje do izvedbe tega javnega zbiranja in predvsem izpostavili grožnjo, ki predstavlja nastop Marka Perkovića Thompsona za kršenje njihovega človeškega dostojanstva. Nadalje je navedeno, da je javna varnost stanje v družbi, v katerem sicer prihaja do nasilja in protipravnega vedenja, pri čemer si država in njeni organi oblasti prizadevajo, da tako ravnanje in vedenje zakonito preprečujejo in ga omejujejo na najmanjšo možno mero, predvsem takrat, ko imajo konkretne podatke in izkazano utemeljeno verjetnost izvrševanja kaznivih dejanj, podana pa je sorazmernost omejevanja določenih pravic enih, zaradi interesa in zaščite drugih. Zaključno je navedeno, da je upoštevanje vse navedeno, prepoved zadevnega javnega zbiranja utemeljen, ustrezen in sorazmeren ukrep državnega organa.

PPI je dopolnitvi predloga za prepoved javne prireditve predložila sledeče dokaze:

- Sodbo Visokega prekrškovnega sodišča v Zagrebu št. JŽ 188/2016 z dne 27. 1. 2016 (dokaz 1),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III1296/2016 z dne 25. 5. 2016 (dokaz 2),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III-2588/2016 z dne 8. 11. 2016 (dokaz 3),
- Analizo odločbe Josip Šimunčić proti Hrvaški z dne 26. 4. 2019 (dokaz 4),
- Dokument Vlade Republike Hrvaške št. 50301-24/4-17-2 (dokaz 5),
- Dokument dijaloga (dokaz 6)
- Ločeno mnenje k dokumentu dijaloga (dokaz 7)
- Dodatno mnenje k dokumentu dijaloga člana Vanja-Ivan Savić (dokaz 8),
- E-vir, Vlada R. Hrvaške, Odziv predsednika vlade na priporočila Sveta (dokaz 9),
- pismo Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške naslovljeno na hrvaškega predsednika vlade (dokaz 10),
- E-vir, Odziv varuhinje človekovih pravic R. Hrvaške, trije članki (dokaz 11),
- Odgovor Interpol Bern (dokaz 12),
- Odgovor Interpol Wiesbaden, Nemčija (dokaz 13),
- Odgovor Interpol Zagreb (dokaz 14),
- E-vir, sedem člankov v zvezi obiska Angele Merkel v Zagrebu z dne 18. 5. 2019 (dokaz 15),
- Uradno stališče Angele Merkel z 18. 5. 2019 z linki (dokaz 16),
- E-vir, fotografije, objavljene na svetovnem spletu, del članka z naslovom »Vračam se u Kanadu po Poglavnikovu zastavu za muzej u Čavoglavama« (dokaz 17),
- 4.18 Uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah s 4. 12. 2019 z dokumentacijo (dokaz 18):
- časopisni članki pod 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 18/5, 18/6, 18/7, 18/9, 18/10, 18/11, 18/12, ki niso bili prevedeni v slovenski jezik,
- članek »Thompson i ustaše« s fotogalerijo (dokaz 18/8),
- časopisni članek iz Mladine z naslovom »Nič več »Za dom spremnik?« (dokaz 18/13),
- časopisni članek »Hladen tuš za Josipa Šimunića v Strasbourgu:»Za dom spremni« je ustaški pozdrav« (dokaz 18/4),
- E-vir iz portala novosti z naslovom »Ovih 13 slika trebalo bi biti dovoljan dokaz svim idiotima koji

zagovaraju rehabilitacijo »Za dom spremni« s fotogalerijo, članek »Sjetili smo se simbola svastike koju su neki idloti nacrtali u Splitu«, in članek dr. Goldsteina z naslovom »Thompson je politička činjenica. Vama se samo čini da on pjeva, jer on svojom pjesmom i svakim pojavljivanjem šalje političku poruku« (dokaz 18/15),

- izpisek iz AJPESA (dokaz 19),

- Uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah št. 145/2017/7 (3F36-01) z dne 4. 12. 2019 s CD zgoščenko (dokaz 20),

Posnetki na CD zgoščenci, oštevilčeni kot v dokazu 21:

1. posnetek koncerta v Skradinu dne 31. 8. 2019,
2. posnetek koncerta v Kostreni dne 28. 4. 2018,
3. reportaža o koncertu v Slunju dne 5. 8. 2017,
4. posnetek koncerta v Rovišću 11. 6. 2017,
5. posnetek koncerta v Rovišću 11. 6. 2017,
6. posnetek koncerta v Mostarju dne 8. 6. 2017,
7. posnetek koncerta v Wuppertalu dne 4. 6. 2017,
8. posnetek koncerta v Filderstadt Club Hot Spot dne 9. 12. 2016,
9. posnetek koncerta v Čapljini dne 15. 9. 2016,
10. posnetek IX. Bojne, ki maršira po Kninu, z dne 5. 8. 2016,
11. posnetek incidenta na proslavi Dneva zahvalnosti na Hrvaškem, z dne 5. 8. 2016,
12. posnetek koncerta v Kninu leta 2016,
13. posnetek koncerta v Kninu 5. 8. 2016,
14. posnetek koncerta v Sydneyu leta 2016,
15. posnetek prispevka o koncertu v Požegi 15. 4. 2016,
16. posnetek koncerta v Kninu 5. 8. 2015,
17. posnetek koncerta v Kninu 5. 8. 2015,
18. posnetek koncerta v Münchenu dne 22. 6. 2013,
19. posnetek koncerta v Zagrebu 17. 6. 2007,
20. posnetek nogometne tekme Hajduk-Dinamo 17. 12. 2016,
21. posnetek nogometne tekme Hrvaška-Ukrajina 6. 6. 2009,
22. posnetek nogometne tekme Hrvaška-Islandija 19. 11. 2013.

- Uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah št. 215-145/2017/95 (3F691-06) z dne 14. 1. 2020, (dokaz 21), ovrednotena vsebina CD zgoščenske,

- Kazenska zadeva št. K/15941/2017 SL/kš (dokaz 22),

- Uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah št. 3F332-01 z dne 20. 4. 2017 (dokaz 23),

- članek v časniku Večer z naslovom »Thompsona v Mariboru ne potrebujemo« z dne 31. 3. 2017 (dokaz 24)

- članek v časniku Večer z naslovom »Ostane le aktivni bojkot« z dne 1. 4. 2017 (dokaz 25)

- Uradni zaznamek št. 215-145/2017 (3F691-06) z dne 23. 1. 2020, o zbranih obvestilih, o razgovoru s ... (dokaz 26),

- članek v časniku Večer z naslovom »Vrata festivalne dvorane na široko odprta« z dne 5. 4. 2017 (dokaz 27),

- objava ... na facebooku (dokaz 28),

- dokument št. 215-3/2020/4 (3G693-16) z dne 24. 1. 2020 o razgovoru s ... (dokaz 29),

- dokument št. 909-12/2020/2 (3G691-15) z dne 24. 1. 2020 o razgovoru s ... (dokaz 30),

- odgovor ... z dne 24. 1. 2020 (dokaz 31),

- dokument št. 0212-17/2020 (3G695-69) z dne 23. 1. 2020 o razgovoru s ... (dokaz 32),

- dokument št. 0212-45/2020/2 (3G691-69) z dne 21. 1. 2020 o razgovoru s razgovor ... z uradnim zaznamkom št. 0212-45/2020/2 (3E691-69) z dne 20. 1. 2020 in izjavi za javnost z dne 16. 7. 2019 in 6. 4. 2017 (dokaz 33),

- uradni zaznamek št. 269-2/2020/2 (3F3-09) z dne 30. 1. 2020 - utemeljitev izvrševanja kaznivega dejanja (dokaz 34),
- uradni zaznamek št. 215-145/2017 (3F691-06) z dne 14. 1. 2020 o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 14. 1. 2020, analiza pesmi (dokaz 35),
- priloga predloga za prepoved predmetne javne prireditve z dne vloge za prijavo javne prireditve z dne 28. 4. 2017, program prireditve, presoja zdravstvene ogroženosti na prireditvi, soglasje za izvedbo prireditve v prostorih Festivalne dvorane Lent, načrt varovanja, ocena stopnje tveganja, načrt izvajanja zdravstvenega varovanja in nudenje prve medicinske pomoči, repertoar pesmi za koncert v Mariboru, organizatorjevo obvestilo obiskovalcem s spletne strani EVENTIM, podatki o prodaji vstopnic za koncert na spletu in Petrolu.

5.) Upravni organ je z dopisom št. 215-253/2017-42 z dne 13. 2. 2020, pozval PP I za prevod listin v slovenski jezik po sodnem tolmaču, ker je dopolnitev predloga za prepoved predmetne javne prireditve, obsegala tudi več prilog v hrvaškem, angleškem in nemškem jeziku.

Upravni organ je z dopisom št. 215-253/2017-43 z dne 13. 2. 2020, posredoval organizatorju Milanu Trolu s.p. dopolnitev predloga za prepoved predmetne javne prireditve z dne 6. 2. 2020 in dokumente in podatke iz arhivskega gradiva Muzeja narodne osvoboditve Maribor z dne 9. 1. 2020.

6.) Upravni organ je v ponovnem postopku odločanja o predlogu PP I za prepoved predmetne javne prireditve, ponovno razpisal ustno obravnavo za dne 12. 3. 2020, na katero so bili vabljeni organizator Milan Trol s.p., PP I, PU Maribor, priče

ki je bil v času organizacije koncerta
zakoniti zastopnik
in

7.) Organizator Milan Trol s.p. je dne 20. 2. 2020 tukajšnjemu upravnemu organu posredoval pisno opredelitev do dopolnitve predloga za prepoved koncerta, v katerem je navedel, da vztraja pri postopku, ter se do vsebine pisno opredelil.

V odgovoru Milan Trol s.p. navaja, da je z odločbo MNZ št. 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019, natančno navedeno, kaj bi vse morala PP I in tukajšnji upravni organ dokazati, med drugim, da je bil namen organizatorja, da organizira navedeno prireditev z namenom organiziranja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj; katerim kupcem (od 28 kupcev tujcev) je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj; da morata pojasniti, na podlagi česa temelji ocena, da predlagatelj ne bo imel kontrole nad ljudmi, ki so jim bile vstopnice prodane; dokazati trditve z odločbami iz tujih držav, izdanih pred majem 2017. Nadalje je navedeno, da je upravna enota z dne 20. 11. 2019 v desetih alineah naštel, kaj vse mora biti v postopku dokazano, da bi lahko Upravna enota prireditev prepovedala. Nadalje je navedeno, da prejetih »dokazov«, ki jih je PP I predložila Upravni enoti na več kot 500 straneh, ni bral in da bo tukajšnji upravni organ lahko upošteval le dokaze v slovenskem jeziku in le sodno overjene prevode, in bo zato vsebino v tujih jezikih morala zavreči. V 4. točki odgovora je navedeno, da PP I dokazuje le, da je ustaštvo zločin, da to med strankama ni sporno in ni vprašanje tega spora, da temu, da je ustaštvo zločin, ne nasprotuje, zato so ti dokazi nepotrebni, da pa tistega, kar bi PP I morala dokazati, ni dokazala.

Milan Trol s.p. v nadaljevanju navaja, da bodo tudi predlagana zaslišanja društev in drugih prič dokazala le, da je ustaštvo zločin, ne pa tega, kar bi Upravna enota in PP I morala dokazati. Navedeno je tudi, da PP I dokazuje tudi, da je pevec Thompson kdaj v preteklosti (predvsem, ko je bilo na Hrvaškem še dovoljeno in preden je ESČP izdalo odločitev Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019) vzklikal ustaške vzklike ali pel vojaške vsebine ali nosil majico z ustaško

ikonografijo, a to ne more biti razlog, da oblast prepove dogodek, kjer bi nastopila oseba, ki je kdaj v preteklosti (ko je ali ni bilo to dovoljeno ali prepovedano) storila tako dejanje. V nadaljevanju je navedeno, da po slovenskem pravu in pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe v preteklosti in kot praktični primer navaja, če bi na neki pretekli nogometni tekmi nekdo storil neko dejanje (npr. igravec, gledalec, sodnik, razbiljal, kričal, se pretepal, uničeval lastnino, koga poškodoval, ubil), ne more biti razlog za preventivno prepoved neke druge prireditve v prihodnosti, da takšna preventivna sankcija po slovenskem pravu in pravu ESČP ni dovoljena, ker krši pravico do zbiranja vsem sodelujočim in bi bila nesorazmerna, da je primerna sankcija pregon storilca za dejanje, ki ga je storil.

Nadalje je navedeno, da PP I ne more dokazati, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli v tujini – in to kljub stotinam koncertov – kršil kakšna pravila ali napotke organizatorja ali oblasti, saj jih ni, da je v zadnjih letih vedno spoštoval napotke oblasti in organizatorjev. Nadalje je navedeno, da niti organizator niti izvajalec nista nikjer navedla, da bo izvajalec v Mariboru nosil majico s kakšno ikonografijo ali da bo pel pesmi in vzklikal vzklike, ki bi kogar užalile ali bile sporne in PPI takega dokaza nima, saj ne obstaja.

V 8. točki odgovora je nadalje navedeno, da PP I ni z ničemer dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira navedeno prireditve z namenom organiziranja kaznivega dejanja ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj in da organizator Milan Trol s.p. nikoli ni bil v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih ali obsojen. Nadalje je navedeno, da PPI ni navedla in dokazala, katerim kupcem (od 28 tujcev) je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj. Prav tako je navedeno, da PP I ni pojasnila, na podlagi česa temelji ocena, da predlagatelj ne bo imel kontrole nad ljudmi, ki so jim bile vstopnice prodane. Navedeno je, da je predmet postopka upravičenost prepovedi koncerta leta 2017 in točnost trditvev PP I leta 2017, da so tuje oblasti prepovedale koncert temu pevcu in da PP I ni dokazala niti z eno tujo odločbo, da bi katerakoli oblast v času do maja 2017 prepovedala njegov koncert. Da PP I ni dokazala tudi ostalega, kar bi morala in je naštetu v odločni MNZ in v desetih alineah sklepa Upravne enote, da je prepoved upravičena, PPI mora dokazati vse pogoje kumulativno in ne le nekatere od njih.

Organizator navaja, da je Upravno sodišče že ugotovilo, da je bila prepoved prireditve leta 2017 nezakonita, da takrat ni bilo podlage za prepoved in da predmet tega postopka ne more biti vprašanje, ali je takrat bila prepoved zakonita ali ne, da je to že ugotovilo sodišče, da je predmet tega postopka lahko le vprašanje, ali je bila zakonita prepoved prireditve, če bi se izvedla leta 2020, a so kupci vstopnic že vsi dobili vmjen denar, v primeru morebitnega novega koncerta bi kupci bili povsem druge osebe, pevec Thompson je med tem časom povsem spremenil svojo ikonografijo, majice ki jih nosi, tudi njegova publika se je zamenjala in pomladila. Nadalje je navedeno, da je bizarno, da je leta 2020 treba prepovedati koncert zaradi oseb, ki so že leta 2017 dobile denar za vstopnice vmjen in se leta 2020 sploh ne bi udeležile koncerta. Da bi PP I, če želi doseči prepoved leta 2020 na podlagi publike iz leta 2017, morala najprej dokazati, da se namerava koncerta leta 2020 udeležiti ista publika iz leta 2017.

V 14. točki organizator poziva PP I, da sporoči, koliko ur dela je bilo opravljenih in koliko ljudi je delalo na tej zadevi od leta 2017 do danes, koliko ur dela je bilo opravljenih in koliko ljudi je delalo na tej zadevi od začetka novembra 2019 do danes, da se z informacijo želi seznaniti tako, da mu jo organ pošlje po pošti.

V 15. točki odgovora organizator PP I predlaga, da svoj predlog za prepoved prireditve umakne. Da je mogoče razumeti, da je bila PPI 2017 v zmoti in prava ni poznala, da pa sedaj, po sodbi Upravnega sodišča, zadnji odločbi MNZ in zadnjem sklepu Upravne enote, bi PP I lahko priznala, da je ravnala napačno in bi svoj predlog umaknila, da je vztrajanje pri prepovedi lahko le pristransko politično ali odraz avtoritativnosti ali odraz nesposobnosti poštene presoje, gre pa tudi za nesmotno porabo javnih sredstev in kršitev ustavnih pravic oseb. Navedeno je tudi, da so zaradi

očitno neupravičenega vztrajanja, izpolnjeni pogoji za postopke nadzornih poti odgovornim na policijski postaji, policijski upravi in vodstvu policije, ter da mu policija ne pušča druge možnosti, kot da obvesti pristojne nadzorne organe v Sloveniji in v tujini.

Zaključno je organizator tukajšnji upravni enoti predlagal, da predlog policijske postaje zavrne, da ugotovi, da niso bili leta 2017 in niso danes izpolnjeni pogoji za prepoved prireditve ter da postopek o prepovedi prireditve s sklepom ustavi, da za tak sklep Upravne enote zadostuje že, da ugotovi, da policijska postaja ni izpolnila enega pogoja s sodbe Upravnega sodišča ali odločbe MNZ.

8.) Upravni organ je dne 4. 3. 2020 prejel s strani PP I prevod listin, ki so bile priloga dopolnitve predloga za prepoved predmetne javne prireditve. Upravni organ je z dopisom št. 215-253/2017 z dne 2. 3. 2020 pozval PP I, da predloži prevod omenjenih listin po sodnem tolmaču.

PP I je dne 10. 3. 2020 predložila overjene prevode:

- Sodbo Visokega prekrškovnega sodišča v Zagrebu št. Jž 188/2016 z dne 27. 1. 2016 (dokaz 1),
- Del odločbe Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III1296/2016 z dne 25. 5. 2016 (dokaz 2),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III-2588/2016 z dne 8. 11. 2016 (dokaz 3),
- Analizo odločbe Josip Šimunčić proti Hrvaški z dne 26. 4. 2019 (dokaz 4),
- pismo Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške naslovljeno na hrvaškega predsednika vlade (dokaz 10),
- Odgovor Interpol Zagreb (dokaz 14),
- E-vir, prevod dela članka »Vračam se v Kanado po poglavarjevo zastavo za muzej v Čavoglavah« in teksta ob fotografijah, objavljenih na svetovnem spletu (dokaz 17),
- članek »Thompson in ustaši« s fotogalerijo (dokaz 18/8),
- overjen prevod članka iz portala Novosti z naslovom »Teh 13 slik bi morale biti zadosten dokaz vsem idiotom, ki se zavzemajo za rehabilitacijo »Za dom spremni« s fotogalerijo in članka dr. Goldsteina z naslovom »Thompson je politično dejstvo. Vam se le zdi, da on poje, ker s svojo pesmijo in s vsakim pojavom pošilja politično sporočilo« (dokaz 18/15).
- overjen prevod dela Poročila Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške za leto 2018.

Upravni organ je dne 10. 3. 2020 posredoval organizatorju Milanu Trolu s.p. kopije overjenih prevodov listin iz dopolnjenega predloga za prepoved koncerta, do katerih se organizator ni opredelil. Iz vročilnice v spisu je razvidno, da je organizator prejel kopije prevodov listin dne 11. 3. 2020.

9.) Upravni organ je v ponovnem postopku dne 12. 3. 2020 ponovno razpisal ustno obravnavo, katere so se udeležili predstavnik PP I g. _____, predstavniki PU Maribor, g. _____,

_____ in _____, priče

Slovenije po neoblasti:

_____ in _____, ki je bil v času prepovedi koncerta _____ Javne obravnave se niso udeležili organizator Milan Trol, priča

_____ in _____, ki kljub izkazanemu prejemu vabila na ustno obravnavo, svojega izostanka nista opravičila, in priči _____ in _____

_____ in _____, ki sta opravičila svoj izostanek iz ustne obravnave.

10.) Upravni organ je dne 27. 3. 2020 posredoval organizatorju Milanu Trolu s.p. kopijo zapisnika o ustni obravnavi z dne 12. 3. 2020. Iz vročilnice v spisu je razvidno, da je organizator prejel zapisnik dne 30. 3. 2020.

11.) Organizator Milan Troj s.p. se ni udeležil ustne obravnave dne 12. 3. 2020. Kljub izkazanemu prejemcu vabila na ustno obravnavo, svojega izostanka ni opravičil. Zaradi navedenega, je upravna enota pri odločanju upoštevala tudi izjavo, ki je organizator Milan Troj izjavil na ustni obravnavi dne 16. 5. 2017, kot tudi izjave g. [imena], predstavnikov PP I in Policijske uprave Maribor. Milan Troj je na zapisnik izjavil, da se že četrto stoletje ukvarja z glasbo in organizira koncerte, da mu do sedaj v celotni profesionalni karieri ni bil nikoli prepovedan nobeden koncert, prav tako ga tudi sam ni odpovedal. Potrdil je dejstvo, da je konec meseca marca medijsko napovedal organizacijo in izvedbo koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki se bi naj zgodil 20. 5. 2017. Prav tako je potrdil, da je za omenjen dogodek sklenil ekskluzivno pogodbo z zastopnikom za prodajo vstopnic. Dodal je, da ekskluzivno pomeni, da vstopnice za ta dogodek prodaja samo podjetje Eventim. Povedal je, da se je po objavi prodaje vstopnic, za omenjen koncert začelo dogajati v medijih marsikaj v zvezi s tem dogodkom in da je iz ure v uro prihajalo do neverodostojnih poročanj raznih medijev glede omenjenega glasbenika Marka Perkovića Thompsona, brez vsakršne verodostojne podlage, skratka prioriteto za povsem neverodostojno poročanje o omenjenem glasbeniku, s takšnimi ali drugačnimi izrazi, ki so njemu, kot organizatorju koncerta, tuji in nerazumljivi, zato jih v podaji izjave ni želel omenjati. Poudaril je, da v kolikor bi od vseh teh neverodostojnih poročanj in poročanj brez podlage obstajal en procent resnice, ne bi tega koncerta organiziral. Dodal je, da so ga vse te neresnične medijske objave in vso neresnično dogajanje s tem dogodkom osebno prvotno zelo presenetilo, na koncu koncev tudi zelo prizadelo. Nadaljeval je, da je bil kot organizator tega koncerta že v preteklosti v stikih z menedžerjem g. Thompsona in povedal, da se je na ustni obravnavi pridružil tudi g. [imena], ki izvajalca koncerta predstavlja že 11 let. Dodal je, da je na to soočenje povabil g. [imena] zaradi tega, saj so že dalj časa bili v stiku glede organizacije koncerta ter iz razloga, da mu ne bo rabil ponovno razlagati kaj se dogaja, da bo sam videl, saj njemu, kot organizatorju, to predstavlja veliko časa in se lahko na morebitno vprašanje s strani policije ali UE sam odzove in poda verodostojni odgovor na kakršnokoli vprašanje. Kot organizator je želel tudi povedati, da ga bremenijo določene pogodbene obveznosti, ki niso »mačji kašelj«. Povedal je, da je s PP I vzpostavil v nekaj dneh od napovedi koncerta kontakt, prišlo je tudi do prvega neformalnega sestanka med njim in predstavnikom PP I in predstavnikom PU Maribor na katerem je bil prisoten tudi njegov polnoletni sin. Povedal je, da je šlo je za konstruktiven pogovor med njim kot organizatorjem in predstavniki policije glede omenjenega dogodka, o zadevi jih je podrobno obvestil in seznanil tudi osebno. Istočasno je dodal, da mu je policija predstavila njihovo videnje na osnovi aktualnih dogodkov v zvezi z omenjenim koncertom, prav tako pa jim je tudi on povedal vse iz njegove strani, torej iz strani organizatorja omenjenega koncerta. Nadaljeval je, da so se dogovorili kako bo komunikacija potekala v prihodnje, prav tako so se dogovorili za tesno sodelovanje. Povedal je tudi, da se je v prejšnjem tednu, v ponedeljek sestal z g. [imena]. Iz omenjene policijske postaje, sestanek je bil dogovorjen, kjer sta govorila o podrobnostih koncerta, na tem sestanku je s PP I sklenil tudi sporazum, da se bo red na prireditvi zagotavljal tudi z njihovo pomočjo. Poudaril je, da se je sestanek zaključil z besedami, da so do dneva omenjenega koncerta v tesnem stiku in da se na dan omenjenega koncerta tudi vidijo in obvestijo o omenjeni komunikaciji. Poudaril je, da ga je obrazložitev, ki jo je podala PP I in predlog za prepoved prijavljene prireditve, katerega je Upravna enota Maribor prejela dne 15. 5. 2017, s strani policije, še toliko bolj presenetila. Omenil je, da se je na prvotnem sestanku s policijo med drugim tudi dogovoril, da bo prijavo prireditve podal prej kot je zakonsko predpisano, tudi na njihovo željo. Tega dogovora se je tudi držal in dne 28. 4. 2017 podal prijavo z vso potrebno dokumentacijo, kar pomeni 23 dni pred dogodkom. Poudaril je, da se je internega dogovora s policijo držal in dodal, da četudi bi bilo vse v zakonskem roku, če bi prijavo podal 5 dni pred izvedbo koncerta, kar pomeni, da bi lahko prijavo podal včeraj (opp. 15. 5. 2017). V nadaljevanju je povedal, da se je v tem času v medijih dogajalo ogromno v zvezi s tem koncertom, predvsem v komercialnih medijih, ki po njegovem mnenju, zaradi svoje gledanosti, velikokrat začinijo in posladkajo zgodbe še dodatno. Navedel je, da je kot odgovorni organizator seveda vso dogajanje v zvezi s tem koncertom budno in odprtimi očmi in ušesi spremljal, opazil je, da so se vedno znova pojavljale neresnice, neverodostojni podatki in kriva obtoževanja, kar se je dogajalo vse do včerajšnjega dneva. Povedal je, da je že omenil, da gre za komercialne medije in mnenje o tem kako kdo poslujejo lahko ima

vsak svoja mnenja, katera so lahko različna, dodal je, da to spoštuje do neke mere razumnosti, če so predloženi verodostojni dokazi in dodal, da žal v tej zgodbi, v večini primerov, ni bilo tako. Želel je tudi povedati oziroma spomniti na medljsko poročanje dne 15. 5. 2017 v oddaji na nacionalni postaji TV Slovenija, v oddaji Tednik in dodal, da verjame le temu mediju. Prisotne je pozval na ogled oddaje. Prav tako je povedal, da je revija Reporter na včerajšnji dan 15. 5. 2017 objavila ekskluzivni intervju z g. Markom Perkovičam Thompsonom na 4 straneh, katerega je želel, da prisotni prav tako preberejo in si o njem ustvarijo svoje mnenje. Navedel je, da je v obrazložitvi med drugim PP I pisala, da gre za svetovni nazor glede usmerjenosti pevca Marka Perkoviča Thompsona ter povzel, da predlagatelji v tej navedbi tudi navajajo, da obstaja verjetnost, da bodo na prireditvi s strani obiskovalcev oz. s strani posameznih strani, ki se bodo udeležili koncerta lahko storila kazniva dejanja in bi se naj s tem koncertom spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda in miru. Dodal je, da so predlagatelji to celo utemeljili z dejstvom, da kot organizator nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev, s čimer se ni strinjal. Prav tako je dodal, da je bilo v predlogu PP I navedeno, da prodaja vstopnic poteka preko slovenskega prodajalca vstopnic Eventim, kar je potrdil, da drži, je pa v nadaljevanju povedal, da je to mednarodno podjetje, ki se ukvarja s prodajo vstopnic po celem svetu. Omenil je tudi, da kot odgovorni organizator prodajo vstopnic za vsak dogodek vedno zelo natančno spremlja. Dodal je, da ima s strani Eventima vsako želeno minuto podatke o prodaji vstopnic. Povedal je, da je PP I obljubila sodelovanje, da jim bo odgovoril na vsako vprašanje in da se bo ob vsakem času tudi oglasil. Nadaljeval je, da ga v zvezi s prodajo vstopnic, kot odgovornega organizatorja, niso vprašali, niti postavili nobenega vprašanja v zvezi s prodajo vstopnic, ki jo kot odgovorni organizator redno spremlja. Predložil je dokument, dopis katerega je včeraj, v popoldanskih urah, pridobil s strani podjetja Eventim in iz katerega je razvidno, da so za omenjen koncert prodali 1.148 vstopnic v Sloveniji in samo 28 vstopnic v tujih državah (omenjeni dokument je priloga zapisnika) ter dodal, da je ta podatek presenetil tudi njega. Zatrdil je, da bodo na koncertu zgolj in samo prioriteto slovenski obiskovalci, s peščico obiskovalcev iz Hrvaške in Avstrije, ki pevca Marka Perkoviča Thompsona redno spremljajo na vseh koncertih. Torej je z vsem navedenim utemeljitev PP I, zavrnil. Povedal je, da je že prej omenil, da se vstopnice prodajajo samo preko podjetja Eventim in ne preko ostalih ponudnikov, da ga do tega obvezuje tudi pogodba, ki jo ima sklenjeno z izvajalcem. Poudaril je, da po vsem svojem dnevnem spremljanju prodaje vstopnic, kakor tudi na osnovi vseh klicev, ki jih je prejel, bodo na omenjenem koncertu prioriteto Slovenci. Omenil je tudi, da ga je v tem času namreč klicalo ogromno ljudi in ga kontaktiralo v zvezi s tem koncertom, kakor tudi z nakupom vstopnic in vse je usmeril, da kupijo vstopnico v sistemu Eventim. Povedal je, da so bili vsi ti, ki so ga kontaktirali slovensko govoreči ljudje, se pravi z vsemi se je razumel, torej jih je razumel kaj jih zanima. Povedal je tudi, da so med drugim v predlogu PP I tudi navedbe, da kot organizator na spletni strani dodatno opozarja oziroma postavlja omejitve glede prihoda in udeležbe na koncertu. Izjavil je, da tega ne razume, saj so ga v preteklosti za dogodke, ki jih je organiziral, še nedavno od tega dogodka, na katerem je sodeloval s policijo in na raznih soočenjih za vse dosedanje dogodke, policija vedno usmerjala in pozivala, da na vsaki takšni ali drugačni prireditvi, napiše »hišni red« prireditve, da obiskovalcem jasno in glasno pove, kaj je na prireditvi dovoljeno, kaj prepovedano, kaj se lahko in kaj se ne sme. Predložil je zapis na Eventimovi spletni strani ter dodal, da le-ta ne navaja nič takšnega, česar organizatorji koncertov in prireditev ne bi smeli. Poudaril je, da ga je to, namreč skozi vse te prireditve, naučila policija, s katerimi je sodeloval. Predvideval je, da je PP I in seveda za to odgovorni, to utemeljitev napisala tudi med drugim na podlagi izjave g. , ki je v svoji izjavi, tako njega, kot tudi podjetje Eventim, označil, da s tem »hišnim redom«, ki ga bo imel na prireditvi, sami dajejo vedeti, da gre za nekaj spornega, če že ne za nekaj hudo problematičnega. Priložil je tudi javno objavljen zapis g. , ki ga je objavil dnevnik Večer, ki je, po njegovem mnenju, v tej zgodbi še posebno aktiven in seveda iz dneva v dan širi neverodostojne podatke in seveda laži. V celoti je zavrnil tudi to obrazložitev s strani PP I. Povedal je, da je osebno zelo prizadet in negativno presenečen, da je bila zoper njega (kar je izvedel iz predloga PP I) podana tudi kazenska ovadba zaradi suma storitve kaznivih dejanj javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti ter sramotitev slovenskega naroda. Dodal je, da je osebno zelo zelo prizadet. Prav tako je pozval

prisotne uradne osebe s strani policije, da mu podajo ime in priimek vlagatelja kazenske ovadbe zoper njega oz. morebitnega društva, grupacije oz. kogarkoli, ki je zoper njega podal kazensko ovadbo z imenom in priimkom, saj, kot je povedal, bo odreagirai in podal kazensko ovadbo zoper krive kazenske ovadbe proti njemu, kakor velja za vse ostale primere, v zvezi s tem. Dodal je, da med drugim policija tudi navaja, da imajo obvestila, da se zoper ta koncert pripravlja protestni shod. V kolikor to drži, je omenil, da je že novinarju medljske hiše, na podobno zastavljeno vprašanje okrog tega, kot odgovorni organizator raznih prireditvev, podal odgovor približno v smislu, da pričakuje in upa, da bodo vse te razne napovedi vseh teh raznih društev oz. organizacij imele prijavljen shod tako kot on svojo prireditvev, ki je glasbeni koncert in očitno je to zaleglo, v kolikor je do tega resnično prišlo. Omenil je tudi, da na prizorišču koncerta raznih protestov sigurno ne bo, saj organizatorji protestov nimajo nikakršnega dovoljenja s strani lastnika prireditvenega prostora, on pa ima vso potrebno dokumentacijo za izvedbo koncerta ter vse pogodbe s lastnikom prireditvenega prostora. Poudaril je, da kje in kaj se bo s tem protestom dogajalo, ni njegova stvar in ga po njegovem mnenju tudi ne bo, saj bi naj šlo samo za zastraševanje, katerega pa je v zadnjem času bilo z vseh strani kar nekaj. V nadaljevanju je povedal, da so vsa ta zastraševanja bila več ali manj neverodostojna in da je prepričan, da ne more nič v zvezi s tem. Nadaljeval je, da ima za omenjen dogodek kot organizator sklenjeno pogodbo z varnostno službo Elen d.o.o, s katero je v preteklosti že sodeloval in dodal, da na njihovih skupnih dogodkih nikoli ni prišlo do nikakršnih večjih izgredov. Prav tako je povedal, da se je z varnostno službo v preteklem mesecu večkrat sestal, med drugim tudi na samem prizorišču, kjer so v detajle proučili potek in organizacijo varnostne službe na omenjenem dogodku. Poudaril je, da so glede na dokumentacijo, ki so jo prvotno oddali zraven prijave prireditve, po včerajšnjem sestanku na PU Maribor in na osnovi tega sestanka, načrt varovanja dopolnili in dodelali in na osnovi vseh priporočil s strani PU Maribor tudi nadgradili. Povedal je, da so na predlog PU Maribor dodali načrt dela rediteljev, katere bodo zraven omenjenih varnostnikov seveda tudi angažirali za delo na omenjeni prireditvi. Povedal je, da bodo prireditveni prostor, tudi parkirišče, zagradili z varnostnimi ograjami, kar je bilo seveda tudi priporočilo policije, na včerajšnjem sestanku s PU Maribor. Dodal je, da so prav tako na osnovi priporočila s strani PU Maribor izdelali novo oceno tveganja za prireditvev. Omenil je, da je bila vsa dokumentacija dne 16. 5. 2017 poslana na UE Maribor, v elektronski obliki. Povedal je, da sestanku s PU Maribor, z dne 15. 5. 2017 ob 12. uri ni bilo nikakršnega govora, da PU Maribor prepoveduje omenjen koncert oz. da so celo podali njihov predlog za prepoved koncerta upravnim enotam, kot pristojnemu organu, kar ga je seveda na osnovi vseh dogodkov do sedaj, zelo presenetilo. Poudaril je, da je bil za to čas, glede na to da sem podal prijavo 28. 4. 2017, že daleč nazaj, ne glede na njihovo obrazložitev, ki je neverodostojna, brez dokazov zgolj in samo na osnovi neverodostojnega poročanja različnih medijev in pisanja po socialnih omrežjih. Povedal je tudi, da ga žalosti, da po vseh teh poročanjih, razen v Reporterju in Tedniku z dne 15. 5. 2017, ni nihče od medijev pogledal resnici v oči in poskrbel za verodostojne dokaze za vse takšne in drugačne navedbe in poročanja, prav tako med drugim tudi za zapise. Dodal je, da je predložil na ustni obravnavi nekaj dokumentov, ki potrjujejo njegove navedbe in trditve in se čudil zakaj nihče od medijev ni nikdar omenil, da je pesem Marka Perkovića Thompsona bila na Evropskem nogometnem prvenstvu uradna himna hrvaške nogometne reprezentance, se pravi navijačev, poslušala jo je cela Evropa oziroma svet. Prav tako je povedal, da nihče v slovenskih medijih ni omenil, da je ob obisku papeža na Hrvaškem, leta 2009, glasbenika Marka Perkovića Thompsona, na uradni sprejem, pred vsemi ostalimi funkcionarji, povabil sam papež ter da nihče v medijih ni poudaril, za kar so dokazi, da nikoli in nikdar na koncertih glasbenika Marka Perkovića Thompsona ni prišlo do nikakršnih izgredov, dodal je, da je včeraj o tem poročal le Tednik in Reporter. Povedal je, da koncerta ne bi organiziral, v kolikor bi za to obstajali dokazi ter poudaril, da so brez dokazov vsa ta poročanja neverodostojna. Še enkrat je poudaril, da v kolikor bi kakršnikoli medij objavil, prikazal vsaj en sam incident, na kateremkoli dosedanem koncertu Marka Perkovića Thompsona, on kot organizator tega koncerta ne bi delal. Dodal je tudi, da če bi takšen ali drugačen zapis obstajal, bi ga mediji z največjim veseljem pokazali slovenski javnosti, ampak tega ni in ne obstaja. Omenil je tudi, da so se prikazovale pesmi, pod katerimi ni podpisan glasbenik Marko Perković Thompson, za katere v zadnjih objavljenih intervjujih v Sloveniji (Tednik, Reporter) tudi izvajalec podaja izjave, da nikoli in

nikdar ni te pesmi prepeval, da pod njo ni podpisan kot avtor in da je seveda na osnovi vsega tega zelo prizadet kot človek in glasbenik, saj so mu bile vse te zadeve bile podtaknjene in zmontirane z namenom, da njegovo petje ugasne.

Predstavniki PU Maribor, g. [redacted] je na ustni obravnavi z dne 16. 5. 2017 izjavil, da so za tem, ko je v začetku aprila 2017 do policije prišel glas, da se na območju mesta Maribor pripravljajo koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona na ta varnostni dogodek postali pozorni, zavedajoč se in iz splošnega poznavanja dejstev, da so njegovi nastopi tako doma na Hrvaškem, kot tudi v Evropi, medijsko zelo odmevni in da je na posameznih koncertih prihajalo do kršitev javnega reda in miru, oziroma kaznivih dejanj. Povedal je, da je z organizatorjem g. Milanom Trolom bil vzpostavljen kontakt na delovnem razgovoru v zvezi z organiziranjem prireditve, v prvi polovici aprila pa so bila dorečena osnovna izhodišča za varno izvedbo prireditve, tako na strani organizatorja kot tudi policije. Dodal je, da je za zagotavljanje varnosti na prireditvi krajjevo pristojna, glede na lokacijo izvedbe koncerta, PP I in nadaljeval, da je le-ta pričela z načrtovanjem varovanja predmetne javne prireditve, pri čemer je temelj varovanja ocena varnostnih razmer. Povedal je, da je organizacijski ustroj policije takšen, da manj tveganja varovanja iz vidika javnega reda izvaja policijska postaja sama, brez pomoči PU Maribor. Nadaljeval je, da je PP I v smeri izvedbe predmetnega varovanja pri pripravi načrta ves čas izhajala iz ocene varnostne ogroženosti prireditve, katera je bila vse do 15. 5. 2017, nizka. V okviru teh opravil je PP I, dne 28. 4. 2017 sprejela tudi prijavo javne prireditve s strani organizatorja. V nadaljevanju je povedal, da je po zaznavi določenih varnostnih dogodkov, pri čemer je bila ključna zaznava, da prodaja vstopnic za predmetni koncert poteka tudi v tujini ter da ta moment predstavlja novo dimenzijo tveganja predvsem v luči možnosti prihoda na koncert udeležencev iz tujine, nad katerimi organizator nima pregleda, glede na njihovo kategorijo in event. Obrazložil je, da je glede na nagnjenost k izvrševanju kaznivih dejanj, organizacijo varovanja prevzela PU Maribor ter o tem obvestila PP I, hkrati oziroma istočasno je pa ocenila, da so podani razlogi za podajo predloga za prepoved prireditve upravni enoti, kot pristojnemu organu, saj je ocenila, da so podani pogoji iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih. Dodal je, da je PP I kot pristojna enota predlog podala, o samih podaji predloga pa je bil po telefonu z njegove strani obveščen predstavnik organizatorja g. Milan Trol, dne 15. 5. 2017 ob 10.20 uri. Povedal je tudi, da sta se pred tem klicala med 9.32 in 10.20 uro istega dne. V nadaljevanju je navedel, da je istega dne 15. 5. 2017, ob 12.00 uri bil z organizatorjem izveden delovni razgovor, v katerem je bil ponovno seznanjen, da je PU Maribor podala predlog za prepoved prireditve po 1. odstavku 6. člena ZJZ. Omenil je, da je organizatorja obvestil, da to nikakor ne pomeni dokončne odločitve, da je odločitev na strani pristojnega organa, to je Upravne enote Maribor. Dodal je, da je v nadaljevanju bil organizator pozvan, da dopolni oceno tveganja prireditve in načrt varovanja, saj da je bil načrt napisan v začetku aprila, da so po njegovi izdelavi nastopila nova dejstva, nova varnostna tveganja, ki jih je potrebno upoštevati tako v načrtu kot tudi v oceni tveganja. Povedal je, da policija tudi v tem trenutku še vedno izvaja aktivnosti načrtovanja varovanja predmetne prireditve, ob tem pa še vedno zagovarja podani predlog PP I, da se prireditve prepove. Poudaril je, da ocenjujejo, da obstaja nevarnost, da na prireditvi pride do izvrševanja kaznivih dejanj, nenazadnje so to bili tudi razlogi zaradi katerih so bile posamezne prireditve odpovedane v sosednjih državah in tudi Hrvaški. Zlasti je želel opozoriti, da ni mogoče trditi, da na prireditve ne bodo prišli posamezniki, ki so nagnjeni k izvrševanju kaznivih dejanj, saj za prireditve ni bila razpisana oz. ni urejena personalizacija, pa še ta v skrajnem primeru oz. v končni fazi tega ne zagotavlja.

Organizator prireditve, gospod Trol je v nadaljevanju ustne obravnave z dne 16. 5. 2017 dodal, da o podaji predloga na UE Maribor s strani PU Maribor ni bil obveščen, da pa je z g. [redacted] bil v kontaktu. Nato je še dodal, ne razume odločitve, da mu ni jasno, da se je posvetoval z več pravniki in so vsi istega mnenja, da bi pri tej prireditvi ne obstajajo razlogi za takšno odločitev PU Maribor. Še enkrat je povedal, da kar se tiče varnosti so za omenjen dogodek poskrbeli za varnost, kar je vse napisano v varnostnem načrtu. Poudaril je, da so upoštevali vse možne scenarije na osnovi priporočil policije in da so pripravljene na izvedbo tega koncerta. Poudaril je, da gre za glasbeni

koncert in ne za politično zborovanje, temveč izrecno za glasbeni koncert. Dodal je, da vsi za mnenje sprašujejo samo politike, da pa so prodali 1.200 vstopnic slovenskim obiskovalcem, katerih ne zanima politika, temveč glasba. Želel je še samo dodati, da je dan pred koncertom glasbenika Marka Perkovića Thompsona koncert Riblje čorbe v Mariboru, kateri so medijski sponzorji, tisti ki negativno pišejo glede koncerta Marka Perkovića Thompsona.

Na ustni obravnavi z dne 16. 5. 2017 je izjavo podal tudi strokovni sodelavec organizatorja in koncerta, g. _____, ki je s pomočjo prevoda v slovenski jezik, s strani g. Trola povedal, da je uradna oseba, pred podajo izjavo, opozorila vse prisotne, da govorijo resnico, da pa opaza, da je iz obrazložitve policije vidno kar nekaj laži. Omenil je izjavo g. _____, da so na koncertih glasbenika Marka Perkovića Thompsona zabeležena kazniva dejanja in dodal, da je to je laž, saj je, kot je dejal, v teh 10 letih bil prisoten na več kot 500 koncertih omenjenega glasbenika ter nikoli in nikdar, na nobenem koncertu po celem svetu, ni prišlo do policijske intervencije, prav tako ni bilo nobenega incidenta, ki bi resno ogrožal javni red in mir. Nadaljeval je, da je prav tako laž v obrazložitvi predloga PP I, da glasbenik Marko Perković Thompson spodbuja in propagira ustaštvo ter prosil za dokaze. Prav tako je trdil, da je izjava, da pevec Marko Perković Thompson spodbuja sovraštvo proti Srbom, tudi laž. Omenil je, da ko nekdo govori o tem, verjetno misli na pesem » Bojna Čavoglave « v katerem je verz, ki se poje, saj je pesem nastala leta 1991, ko je v Hrvaški izbruhnila vojna in je bila država napadena od četnikov. Obrazložil je, da je ta pesem nastala na bojišču, kjer je glasbenik Marko Perković Thompson bil vojak. Poudaril je, da se pesem izvaja samo v zgodbah v Republiki Hrvaški ter da izven Hrvaškega ozemlja ni bila pesem nikoli izvedena na nobenem koncertu. Povedal je tudi, da ne drži, da so koncerti glasbenika Marka Perkovića Thompsona prepovedani v Avstriji, Nemčiji, Švici ter Nizozemski, saj so v teh državah bili izvedeni koncerti, poudaril je tudi, da bo kmalu koncertu v Dortmundu. Nadaljeval je, da pevec Marko Perković Thompson na Hrvaškem ni kaznovana oseba, niti za kazniva dejanja, niti za prekrške, da živi mirno družinsko življenje, ima 5 otrok in ženo. Zaključil je z izjavo, da se oboževalci iz Slovenije preko raznih komunikacijskih poti obračajo na glasbenika Marka Perkovića Thompsona, z vprašanji kdaj bo koncert v Sloveniji. Jamčil in zagotovil je, da na koncertu dne 20. 5. 2017 ne bo nobenih incidentov.

12.) Predlog PP I je utemeljen.

13.) Predmet odločanja v ponovnem postopku odločanja o predlogu PP I za prepoved prijavljene javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, za dne 20. 5. 2017, je odločanje o organizatorjevem namenu organizirati predvideno prireditev, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda. Pri tem je upravni organ ugotavljal, ali so določeni in konkretnizirani razlogi in podlaga za prepoved javne prireditve ter podani ustrezni dokazi:

- da je organizator predviden koncert organiziral z namenom izvrševanja posameznih kaznivih dejanj na koncertu ali z namenom vzpodbujanja h kaznivim dejanjem na koncertu ali h kršitvi javnega reda in miru na koncertu,
- ali se predlog za prepoved vlaga zaradi morebitnih nasprotnikov omenjenega koncerta, zaradi namena organizatorja, da bi organiziral koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj oz. zaradi namena pevca, da bi na koncertu pozival k izvrševanju kaznivih dejanj,
- da pevec Thompson poveličuje ustaštvo (slika, video zapis, zvočni zapis) in na kakšen način se omenjeno izraža,
- da ima pevec Thompson radikalen odnos do Srbov (slika, video zapis, zvočni zapis) in na kakšen način se omenjeno izraža,
- da publika na koncertih pevca Thompsona poveličuje ustaštvo (slika, video zapis, zvočni zapis) oziroma ima radikalen odnos do Srbov (slika, video zapis, zvočni zapis),
- da so druge države pevcu Thomsonu zaradi poveličevanja ustaštva prepovedale nastope,
- ali je na koncertih Pevca Thompsona v preteklosti prihajalo do izgredev s katerimi je bil ogrožen javni red,

- kdo so »različne skupine ljudi v Sloveniji«, pri katerih naj bi prišlo do odklonilnega mnenja do nastopa pevca Thompsona in povzročilo »javno nasprotovanje ker naj bi bil pevec poznan širši evropski javnosti kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom«,
- zakaj PP I navkljub dejstvu, da je organizator v prijavi prireditve priložil vsa potrebna dokazila ter navkljub specifikaciji kart meni, da organizator ne bi imel kontrole nad skupinami ljudi, katerim naj bi vstopnice bile prodane in vztraja pri predlogu za prepoved prireditve,
- da kupci kart simpatizirajo z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov in zakaj se ocenjuje, da se bodo kljub izkazanemu večinskemu nakupu kart v Sloveniji, koncerta udeležili radikalizirani posamezniki,
- da bi se organizator moral zavedati, da lahko zaradi prireditve nastane prepovedana posledica pa je privolil, da takšna posledica nastane,
- da je prepoved prireditve nujna za doseg cilja (javna varnost) in če so posledice prepovedi manjše od posledic, ki bi jih takšna prireditev lahko imela.

Za razjasnitev dejanskega stanja je upravni organ tudi ugotavljal, ali je povečevanje ustaštva in radikalen odnos do drugih na podlagi narodnosti, rasni, verski ali etnični pripadnosti, prepovedano po zakonodaji Republike Slovenije.

14.) Upravni organ poudarja, da predmet odločanja v predmetnem postopku ni ugotavljanje, ali je ustaštvo zločin, saj gre za splošno priznano in nesporno dokazano zgodovinsko dejstvo.

PP I v predlogu za prepoved javne prireditve trdi, da pevec Marko Perković Thompson in del njegove publike, na njegovih koncertih povečujejo ustaštvo, zato je za odločitev v predmetnem postopku potrebno izpostaviti kaj je ustaštvo, katere pozdrave, simbole, besedila pesmi, ikonografijo, so uporabljali ustaši v času NDH in če pevec Marko Perković Thompson in del njegove publike uporabljajo na koncertih prav te pozdrave, besedila pesmi in ikonografijo.

Iz dopolnitve predloga za prepoved predmetne javne prireditve izhaja, da se izraz »Ustaši« navezuje na pripadnike hrvaškega nacionalističnega gibanja z začetkom okoli 1930, vodja katerih je bil Ante Pavelić. Namestnik vodje ustašev Slavko Kvaternik je 1941 razglasil NDH s podporo Tretjega rajha in Italije, ki sta okupirala ta del Jugoslavije. NDH je bila nekdanja marionetna država, ki je nastala na območju današnje Republike Hrvaške, delu konfederacije Bosne in Hercegovine, po razpadu Kraljevine Jugoslavije. NDH je prav tako obsegala del slovenskega teritorija. NDH je bila »uresničitev stoletnih sanj hrvaškega naroda, da formira državo v okviru nacionalnih in etničnih meja, rešitev hrvaškega nacionalnega vprašanja pa je v NDH izhajala iz ideje o obstoju hrvaškega življenjskega prostora« v katerem ni bilo prostora za Srbe in Žide, katerih prisotnost naj bi rušila nacionalno čisto državo ter za Cigane, ki bi naj bili rasno inferiorni, ustaško gibanje je temeljilo na rasizmu in antisemitizmu. V času NDH je izvajan genocid v obliki čiščenja terena s kazenskimi ekspedicijami, ki so na mestu pobile vso prebivalstvo, prisilna izseljevanja prebivalstva; zastraševanje »nečistih« narodnosti za odločitev za begunstvo; prekrščevanje katoličanov; organiziranje koncentracijskih taborišč.

Upravni organ nadalje ugotavlja in povzema razlago iz 6. točke Mnenja zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta, ki navaja, da je pozdrav »Za dom spremni« ustaški pozdrav, da je omenjen pozdrav nastal v ustaškem gibanju verjetno v začetku 30 let prejšnjega stoletja, da je 1932 bila napisana pesem »Puška puca«, neke vrste himna ustaškega gibanja, ki v prvi kitici vsebuje besedilo: »Sad ustaša bojak bije/Za Hrvatski dom!«, podobno besedilo vsebuje tudi pesem »Velebiški«, katero je napisal visoki funkcionar NDH Mile Budak, ki je hvalospev Anteju Pavellcu, besedilo katera se glasi: »S Velebita Ante kliče,/zublje gore, puške ore:/Bježite psine, preko Drine,/Hrvat se za Dom bore!«. V Mnenju je še naveden primer sarajevskega nadškofa Šarića, ki je v sarajevskem časopisu »Sarajevski novi list« napisal več slavospevov Paveliću, med drugim: »Poglavnik: »Za dom!«/Svi Hrvati: »Spremnil!«. Proglas NDH, marionetne tvorbe fašistične Italije in nacistične Nemčije 10. 4. 1941, je preko radijske postaje v Zagrebu prebral

namestnik poglavnika Anteja Pavelića, Slavko Kvaternik, ki se je končal z besedami »Bog i Hrvatil Za dom spremnil« V nadaljevanju Mnenja je navedeno, da je v »Propisniku o zadaci, ustrojstvu, radu i smjericama »Ustaše«-hrvatskog oslobodilačkog pokreta«, opredeljena vsebina, način organiziranja in delovanja, naloge, cilji in glavne oznake ustaškega gibanja, med ostalim tudi pozdrav z iztegnjeno desno roko do višine čela in izgovarjanje, s strani nadrejenih »Za poglavnika i dom«, skupina pa z iztegnjenimi desnicami odgovori »Spremni«. Redni profesor. dr. Repe je prav tako povzel izjavo predsednika Hrvaškega helsinškega odbora Ivana Zvonimira Čičaka, ki je med ostalim izpostavil, da je v ustaškem simbolnem sistemu, pozdrav »Za dom spremni« ekvivalenten nacističnemu pozdravu »Sieg Heil«. Nadalje, redni profesor. dr. Repe ugotavlja, da ni nobenega dvoma, da so pozdravi, katerih bistvo so besede »U boj«, »Za dom« in odgovorom »Spremni«, »Za dom spremni« in podobne različice, ki vsaka zase in vse skupaj, obenem z iztegnjeno desnico pri pozdravljanju, nedvoumno simbolizirajo ustaštvo in fašistično NDH.

Da je pozdrav »Za dom spremni« ustaški pozdrav, vzklikanje katerega je nedovoljeno in sankcionirano v Republiki Hrvaški, je razvidno tudi iz Poročila Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške za leto 2018, ki v omenjenem Poročilu navaja, da so v Pisarni Varuhinje zbrali 37 prvostopenjskih sodb o javni uporabo pozdrava »Za dom spremni« sprejetih med 2010 do 2018. V Poročilu je prav tako zapisano, da je narobe opravilchevati pozdrav »Za dom spremni« in ga skušati povezati s pozitivno konotacijo obrambe v Domovinski vojni na Hrvaškem, ker je tudi takrat bil v nasprotju z Ustavo Republike Hrvaške. Iz Poročila Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške je razvidno, da je Ustavno sodišče Republike Hrvaške v sodbah (kot tudi v zadevi Šimunić z odločbo U-III-2588/2016 z dne 8. 11. 2016), ki so obravnavale pozdrav »Za dom spremni«, poudarilo, da iz Ustave Republike Hrvaške jasno izhaja, da Republika Hrvaška ne temelji na zgodovinski dediščini NDH, ki je bila nacistična in fašistična stvaritev ter kot taka predstavljala absolutno zanikanje legitimnih teženj hrvaškega naroda po lastni državi in hudo zgodovinsko zlorabo teh teženj, a tudi to, da takšna stališča Ustavnega sodišča Republike Hrvaške predstavljajo tudi načelna stališča o značaju NDH kot negaciji temeljnih vrednot ustavnega reda Republike Hrvaške, torej je na Hrvaškem vzklik »Za dom spremni« nedovoljen in sankcioniran že od osamosvojitve Republike Hrvaške in sprejetja Ustave Republike Hrvaške.

Tudi iz Analize odločbe Josip Šimunić proti Hrvaški z dne 26. 4. 2019 (dokaz 4), je razvidno, da je ESČP v odločbi Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019, je ESČP ugotovilo, da so domača sodišča, ob pazljivem analiziranju vseh vidikov zadeve, zaključila, da je bil sporni izraz »Za dom«, ne glede na izvorno hrvaški književni in poetični pomen, v uporabi tudi kot uradni pozdrav ustaškega gibanja NDH, ki izvira iz fašizma in ki temelji na rasizmu ter s tem simbolizira sovraštvo zoper ljudi z različno versko ali etnično identiteto.

V 5. točki Mnenja zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta, je prav tako navedeno, da se je ustaško gibanje po drugi svetovni vojni in ustaška ideologija, deloma pa tudi praksa v obračunavanju s srbskim prebivalstvom, znova oživel v času zadnjih jugoslovanskih vojn, da je v Bosni in Hercegovini nastala paravojaška organizacija »Hrvaške obrambene snage« (HOS), ki jo je organizirala Hrvaška stranka prava (HSP), ki se je borila za Veliko Hrvaško z mejo na Drini, nekatere enote so nosile imena ustaških poveljnikov.

Iz pisma Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške naslovljeno na hrvaškega predsednika vlade (dokaz 10), je razvidno, da so na koncertu pevca Marka Perkovića Thompsona v Glini dne 5. 8. 2018, bili vloženi šteje obtožni predlogi zoper štiri obdolžence, ki so na isti dan in na isti prireditvi nosili majice z napisom »HOS-ZA DOM PRIPRAVLJENI (SPREMNI)« ter »U« in »Črna legija«, ki jih je policija opredelila kot simbole ustaškega gibanja NDH, ki simbolizirajo sovraštvo do ljudi, ki so drugačne verske in etnične pripadnosti, s čemer meni, da so storili prav prekršek iz 1. odstavka 5. člena Zakona o prekrških zoper javni red in mir.

V dokazu 34 je na 4. strani pod sliko št. 1, prikaz simbola HOS, ki vsebuje zapis »Za dom spremni« in simbol s tako imenovano hrvaško šahovnico, ki pa se začne z belim poljem, kar je identično šahovnici, ki so jo uporabljali Ustaši in NDH (slika št. 2) in enako velja tudi za »Za dom spremni«. V dokazu 34 je navedeno, da je na uradni zastavi sedanje Republike Hrvaške, ki se je razvila po odcepitvi od Jugoslavije in vojni 1991, šahovnica, kot prikazano na sliki št. 3, ki se začne z rdečim poljem.

Iz zgoraj navedenega je torej razvidno, da so pozdrav »Za dom spremni« in podobne različice tega pozdrava kot npr. »Za dom« ali »Za poglavnika i dom« z odgovorom »Spremni«, pozdrav z iztegnjeno desnico do višine čela ob pozdravljanju omenjenih pozdravov, kot tudi »U boj«, »HOS«, »U«, »Črna leglja«, šahovnica, ki se začne z belim poljem, nedvomno simboli ustaštva in nacistične NDH.

15.) PP I v predlogu za prepoved javne prireditve trdi, da bi pri »različnih skupinah ljudi v Sloveniji« prišlo do odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in zato »povzročilo javno nasprotovanje, ker naj bi bil pevec poznan širši evropski javnosti kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom«. Zaradi omenjenega je potrebno omeniti, nad katerimi skupinami so ustaši izvajali rasno zakonodajo v času NDH in kakšne posledice so tovrstna ravnanja pustila v ožjem in širšem okolju, predvsem v Mariboru.

Priča je ustni obravnavi z dne 12. 3. 2020 izjavil, da je »Maribor še posebej črna točka v zgodovini slovenstva, saj je tukaj Adolf Hitler izrekel besede: »Naredite mi to deželo spet nemško.« in dejansko izdal smrtno obsodbo slovenskemu narodu.« Prav tako je izjavil, da je »NDH delovala pod protektoratom nacistične Nemčije in na takšen način tudi izvrševala nacistično ideologijo.«

V 4. točki Mnenja zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta, navedeno, da je NDH izvajala holokavst nad Judi, Romi in Srbi, da je v času NDH bilo ubitih okrog 30.000 Judov, približno toliko Romov ter okrog 335.000 Srbov, od tega naj bi jih ustaši neposredno pobili okrog 217.000, celotna števila njihovih neposrednih žrtev pa je okrog 300.000. V 8. točki Mnenja zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta, je navedeno, da so v času NDH ustaši in hrvaški domobranci izvajali nasilje nad slovenskim prebivalstvom, blizu 400 Slovencev je bilo deportiranih v taborišče Jasenovac, da jih več kot 70% ni preživelo (po nepopolnih podatkih navedenih v spominskem parku Jasenovac je bilo pobitih 263). Prav tako je navedeno, da so ob koncu vojne, med umikov v Avstrijo, prav tako ubijali, mučili in zažigali vse na poti do avstrijske meje, da so oborožene enote NDH med Slovenci povzročile najmanj 823 žrtev (vir Nevenka Troha, 2014, Nasilje vojnih in poveljskih dni, Ljubljana: Inštitut za novejšo zgodovino, str. 17) kot tudi, da so Nemci s Štajerske, Gorenjske in iz Mežiške doline na Hrvaško izgnali več kot 10.000 Slovencev. V 8. točki Mnenja zgodovinarja rednega profesorja dr. Boža Repeta, je navedeno, da so v raziskovalnem programu o okupacijskih mejah, posneli več kot 250 pričevanj ljudi, ki so vojno preživljali ob današnji slovensko hrvaški meji, iz katerih je zaznati močan strah pred ustaši, močnejši kot pred Nemci ali Italijani.

Muzej narodne osvoboditve Maribor je posredoval tudi poimenski seznam 57 žrtev iz SV Slovenije v taborišču Jasenovac in poimenski seznam 167 žrtev ustašev iz SV Slovenije iz katerih je razvidno, da je med žrtvami bilo civilno prebivalstvo različne starosti, spola, poklicev, med katerimi so bili tudi duhovniki.

V zaključku Mnenja dr. Repe navaja, da pevec Thompson, »ki po prepričanju demokratične javnosti po vsej Evropi, pa tudi po Hrvaškem, propagira ustaško obliko fašizma«... »obiskovalci na njegovih koncertih nosijo ustaške, fašistične in nacistične simbole, vzklíkajo ustaška in druga šovinistična gesla«, s tem tudi v Sloveniji žalí čustva vseh tistih (večinskih) državljanov in državljanov Slovenije, ki zagovarjajo liberalne vrednote, spoštovanje človekovih pravic in enakopravnost med narodi in nasprotujejo obujanju fašistične ideologije, da še posebej žalí čustva ljudi, ki so neposredno izkusili

ustaško okupacijo slovenskega ozemlja in ustaško nasilje bodisi kot okupiranci, bodisi kot izgnanci na Hrvaško, bodisi kot obmejno prebivalstvo, ter čustva njihovih sorodnikov in potomcev. Kot je razvidno iz Predloga za prepoved javne prireditve PP I (v tej odločbi pod točko 4.7) so žrtve omenjenega režima in njihovi potomci, tudi iz etničnih skupnosti Srbov, Romov in Judov, ki živijo v Mariboru in Sloveniji nasploh.

Upravni organ na temelju navedenih obstoječih zgodovinskih virov in dokazov ugotavlja, da je Maribor v času II. svetovne vojne doživel hud teror, zaradi česar je ta sredina še posebej občutljiva na izražanje, ki zagovarja specifično opredeljeno ideologijo, ki spodbuja oživljanje fašizma in nacizma, čigar marioneta je bil ustaški režim.

16.) Upravni organ v predmetnem postopku presoja, ali so izpolnjeni znaki iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, ki določa, da je prepovedano organizirati shode oziroma prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa. 19. člen ZJZ, določa, da pristojna policijska uprava, kadar oceni, da je prijavljeni shod oziroma prireditev organizirana z namenom iz prvega odstavka 6. člena, oziroma obstajajo razlogi iz drugega in tretjega odstavka 6. člena tega zakona, pristojnemu organu nemudoma predlaga, da shod oziroma prireditev prepove ter o tem obvesti organizatorja. Po prvem odstavku 20. člena ZJZ pristojni organ shod oziroma prireditev prepove, kadar okoliščine kažejo na to, da je organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ter v primerih iz drugega in tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

V Poročevalcu 21/01 z dne 19. 3. 2001, so v 3. točki omenjenega dokumenta razvidni cilji in načela ZJZ, da zakon obravnava uresničevanje z ustavo zajamčene temeljne pravice in svoboščine, zaradi česar je osnovni cilj zakonske ureditve tega področja le preprečevanje takšnega uveljavljanja, ki med ostalim ogroža varnost države ali javno varnost. Pri opredeljevanju pogojev zakon upošteva tudi načelo, da mora intenzivnost vmešavanja države v uveljavljanje te pravice biti sorazmerna s stopnjo ogrožanja drugih varovanih vrednot, ki jo povzroča ali bi jo lahko uveljavljanje pravice povzročalo.

Navedbam prvega odstavka 6. člena ZJZ so podobne tudi navedbe Ustavnega sodišča, da gre pri ustavni ali zakonski omejitvi pravice do svobodnega združevanja za izredno občutljivo poseganje v temeljne svoboščine, ki ga je mogoče upravičiti le z varstvom svobodne demokratične družbe kot celota. Pri tem zakon ne more preko okvirov, ki jih določajo omejitve po tretjem odstavku 42. člena Ustave RS, ki določa, da so dopustne zakonske omejitve teh pravic, če to zahteva varnost države ali javna varnost oz. če je to nujno zaradi pravic drugih (3. odstavek 15. člena Ustave RS določa, da so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ta ustava). Ko se omejuje določena pravica, je treba iskati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si prizadevamo, in težo posega (omejevanja). Poseg je dopusten samo toliko, da se doseže cilj. Če ni legitimnega cilja, tudi omejevanje človekovih pravic ni dopustno. Pri kakršnemkoli omejevanju oz. poseganju v človekove pravice je potrebno upoštevati načelo, ki preprečuje čezmerno poseganje države, oz. načelo sorazmernosti (str. 48 komentarja ZJZ). Ustava RS pri nekaterih svojih normah izrecno dopušča možnosti za zakonsko urejanje in s tem tudi za omejevanje posameznih ustavno varovanih pravic in svoboščin. Poleg zahteve, da so takšne omejitve dopustne samo z zakonom in da morajo biti bistveni kriteriji (jasna določitev vsebine, namena obsega urejanja) za nadaljnje delovanje upravnih organov določeni že v samem zakonu (legalitetno načelo) se je pojavila dodatna zahteva po upoštevanju načela sorazmernosti v samem zakonu. S to zahtevo, ki izvira iz načela pravne države, se postavlja omejitev zakonodajalčevim omejitvam človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter vzpostavlja kvalificirana povezava med zakonodajalčevim motivom in namenom, za katerega si prizadeva, ter sredstvi in pravnonormativnimi rešitvami, ki jih v ta namen uporabi.⁴

⁴ Celoten odstavek povzet iz Zakona o javnih zbiranjih s komentarjem, GV založba, Ljubljana 2011, str. 48 in 49

Ustava RS v 1. odstavku 42. členu določa, da je zagotovljena pravica do mirnega zbiranja in javnih zborovanj. Tretji odstavek istega člena določa, da so dopustne zakonske omejitve teh pravic, če to zahteva varnost države ali javna varnost ter varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni.

Pravica do zbiranja ni absolutna in neomejena. Razlog omejitve pravice do zbiranja je javna varnost (npr. kršitev javnega reda in miru), vendar ne upravičuje posegov v pravico zgolj nekakšne hipotetične ali namišljene navedbe o morebitnih neredih brez dokazov, ki bi jih podpri.⁵ Upoštevati je treba tudi splošni omejitveni razlog iz 15. člena Ustave RS, in sicer, da je obe človekovi pravici mogoče omejiti zaradi varstva pravic drugih, pa tudi – kot izhaja iz ustavnosodne presoje – zaradi javnega interesa. Ob ugotovitvi, da je zakonodajalec sledil ustavno dopustnemu cilju, je treba na podlagi t. i. testa sorazmernosti, oceniti še, ali ne gre morda za prekomeren poseg (tj. ali je poseg nujen, primeren in sorazmeren v ožjem pomenu).⁶

Pravica do zbiranja je varovana le, če je zbiranje mirno, če ni ogrožena varnost ljudi in premoženja in če obstoječi proces zagotavljanja materialnih in nematerialnih dobrin poteka nemoteno. Zaradi varstva pravic drugih je namreč utemeljeno pričakovati, da ne uživa ustavnega varstva zbiranje nasilne narave, ki ogroža varnost ljudi in premoženja. Mirno uresničevanje pravice do zbiranja morajo zagotavljati tako udeleženci kot državni organi, pa tudi drugi ljudje. Jamstva prvega odstavka 42. člena Ustave RS se ne uporabljajo za srečanja, kjer ima organizator ali udeleženci nasilne namene, kjer se spodbuja nasilje ali drugače zavračajo temelju demokratične družbe.⁷

1. odstavek 63. člen Ustave RS določa, da je protiustavno vsakršno spodbujanje k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti ter razpihovanje narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti. 2. odstavek določa, da je protiustavno vsakršno spodbujanje k nasilju in vojni. Določba 63. člena Ustave RS varuje temeljno vrednoto slovenske ustavne demokracije – človekovo dostojanstvo – pred napadi s strani kogarkoli.⁸ Svoboda izražanja, ki izhaja iz vrednot pluralizma, širokostročnosti in strpnosti, ni absolutna pravica, saj je omejena z vrednoto človekovega dostojanstva, zaradi česar tudi ne varuje sovražnega izražanja.⁹ Človekovo dostojanstvo je tista vrednota, ki kot protiustavno prepoveduje sovražno izražanje v različnih oblikah. Določba zato prepoveduje sovražni govor, s čimer postavlja stvarno upravičene meje svobodnega izražanja.¹⁰ Prepoved sovražnega govora je povezana z načeloma demokratične (1. člen) in pravne države (2. člen), enakostjo pred zakonom (14. člen) ter pravico do svobode izražanja iz 39. člena Ustave RS.¹¹ Prepoved sovražnega govora je samoizvršljiva ustavna določba, ki jo dopolnjuje in konkretizira 297. člen KZ-1.¹² Ustavodajalec je prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti ter prepoved spodbujanja k nasilju in vojni vključil v ustavno besedilo zaradi posledic, ki jih lahko ima takšno izražanje za delovanje ustavne demokracije in učinkovito varovanje človekovega dostojanstva ranljivih skupin prebivalstva, kot so narodne, rasne, verske in druge manjšine.¹³ Prepoved sovražnega govora zavezuje kogarkoli, zavezuje fizične in pravne osebe tako v navpičnih razmerjih zoper državo kot v vodoravnih razmerjih med zasebniki.¹⁴

⁵ Komentar Ustave Republike Slovenije, Nova univerza, Evropska pravna fakulteta, Nova Gorica, 2019, str. 411, 412

⁶ Prav tam, str. 412

⁷ Celoten odstavek povzet iz Komentarja Ustave Republike Slovenije, Nova univerza, Evropska pravna fakulteta, Nova Gorica, 2019, str. 408

⁸ Prav tam, str. 527

⁹ Prav tam, str. 527

¹⁰ Prav tam, str. 527

¹¹ Prav tam, str. 527

¹² Prav tam, str. 528

¹³ Prav tam, str. 528

¹⁴ Prav tam, str. 528

1. člen Ustave RS določa, da je Slovenija demokratična republika. V sodni praksi, zlasti v precedenčni zadevi (U-I-109/10), Ustavno sodišče 1. člen Ustave RS razlaga tudi kot vir temeljne, vrhovne pravice slovenske ustavnopravne ureditve, tj. pravice do spoštovanja človekovega dostojanstva. 1. člen Ustave varuje t.i. izvorno človekovo dostojanstvo vsakogar. Kot navaja Kleindinst (s. 124), izvorno dostojanstvo »označuje status človekove absolutne notranje vrednosti. Gre za dimenzijo človekovega dostojanstva, ki človeku pripada zgolj na podlagi dejstva, da ga umeščamo v skupino bitij človeške vrste«. Izvorno človekovo dostojanstvo je neodtujljivo, pripada mu »univerzalen status«; ni se mu mogoče odpovedati ali ga (oblastno) omejiti.¹⁵

Človekovo dostojanstvo je v središču ustavnega reda Republike Slovenije, njegov etični in ustavnopravni pomen izhaja že iz Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 19/91 – popr.), ki ni samo ustavnopravni temelj slovenske državnosti, temveč so v njej začrtana načela, ki izražajo temeljno ustavnopravno kakovost države. Republika Slovenija je država, katere ustavna ureditev izhaja iz načela spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Kot temeljna vrednota ima človekovo dostojanstvo normativni izraz v številnih določbah Ustave Republike Slovenije, zlasti je konkretizirano prek določb, ki zagotavljajo posamezne človekove pravice in temeljne svoboščine. Kot posebno ustavnopravno načelo pa je načelo spoštovanja človekovega dostojanstva neposredno utemeljeno že v 1. členu Ustave RS, ki Slovenijo opredeljuje kot demokratično republiko. Človek in njegovo dostojanstvo sta v središču državnega obstoja in delovanja.¹⁶

ESČP je na podlagi 10., 11. in 17. člena EKČP razvilo bogato sodno prakso glede sovražnega govora. 1. odstavek 10. člena EKČP določa, da ima vsakdo ima pravico do svobode izražanja. Ta pravica obsega svobodo mišljenja ter sprejemanja in sporočanja obvestil in idej brez vmešavanja javne oblasti in ne glede na meje. Ta člen ne preprečuje državam, da zahtevajo dovoljenje za delo radijskih, televizijskih in kinematografskih podjetij. 2. odstavek istega člena določa, da izvrševanje teh svoboščin vključuje tudi dolžnosti in odgovornosti in je zato lahko podrejeno obličnosti in pogojem, omejitvam ali kaznim, ki jih določa zakon, in ki so nujne v demokratični družbi zaradi varnosti države, njene ozemeljske celovitosti, zaradi javne varnosti, preprečevanja neredov ali kaznivih dejanj, za varovanje zdravja ali morale, za varovanje ugleda ali pravic drugih ljudi, za preprečitev razkritja zaupnih informacij ali za varovanje avtoritete in nepristranskosti sodstva. 1. odstavek 11. člena EKČP določa, da ima vsakdo pravico do svobode zbiranja in združevanja, vključno s pravico, da ustanavlja sindikate in se jim pridruži, da bi zavaroval svoje interese. 2. odstavek istega člena določa, da je izvrševanje teh pravic mogoče omejiti samo z zakonom, če je to nujno v demokratični družbi zaradi državne ali javne varnosti, za preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, zaradi varovanja zdravja ali morale ali za varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi. Ta člen ne preprečuje, da bi pripadnikom oboroženih sil, policije ali državne uprave z zakonom omejili izvrševanje teh pravic. 17. člen EKČP določa, da nobene določbe v tej Konvenciji ni mogoče razlagati tako, kot da vsebuje za katerokoli državo, skupino ali posameznika, pravico do kakršnekoli dejavnosti ali dejanja, ki je usmerjeno h kršenju katerihkoli pravic ali svoboščin, ki so tu določene, ali k njihovem omejevanju v večjem obsegu, kot je določeno v tej Konvenciji.

297. člen Kazenskega zakonika (KZ-1) opredeljuje javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti in sicer v prvem odstavku določa, kdor javno spodbuja ali razpihuje sovraštvo, nasilje ali nestrpnost, ki temelji na narodnostni, rasni, verski ali etnični pripadnosti, spolu, barvi kože, poreklu, premoženjskem stanju, izobrazbi, družbenem položaju, političnem ali drugem prepričanju, invalidnosti, spolni usmerjenosti ali katerikoli drugi osebni okoliščini, in je dejanje storjeno na način, ki lahko ogrozi ali moti javni red in mir, ali z uporabo grožnje, zmerjanja ali žalitev, se kaznuje z zapornom do dveh let. 2. odstavek istega člena določa, da se enako kaznuje, kdor na način iz prejšnjega odstavka javno širi ideje o večvrednosti ene rase nad drugo ali daje kakršnokoli pomoč

¹⁵ Celoten odstavek povzet iz Komentarja Ustave Republike Slovenije, Nova univerza, Evropska pravna fakulteta, Nova Gorica, 2019, str. 27, str.29 in str. 30

¹⁶ Celoten odstavek povzet iz odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-109/10-11 z dne 26. 9. 2011

pri rasistični dejavnosti ali zanika, zmanjšuje pomen, odobrava, opravičuje, smeši ali zagovarja genocid, holokavst, hudodelstvo zoper človečnost, vojno hudodelstvo, agresijo ali druga kazniva dejanja zoper človečnost, kot so opredeljena v pravnem redu Republike Slovenije.

Storilec tega kaznivega dejanja je lahko vsakdo. Kazensko lahko odgovarja tudi pravna oseba. Kaznivo dejanje lahko stori le z direktnim naklepom. Iz 4. točke omenjenega komentarja je razvidno, da se kaznivo dejanje po prvem odstavku tega člena lahko stori z različnimi izvršitvenimi oblikami, s spodbujanjem, razpihovanjem sovraštva, nasilja nestrpnosti. Storilec s spodbujanjem narodnostnega, rasnega ali verskega in drugega sovraštva, razdora ali nestrpnosti hkrati krši določbo 14. člena Ustave RS o neenakosti pred zakonom. Spodbujanje pomeni povzročitev takšnega stanja, z razpihovanjem pa že obstoječa nasprotja v določenem okolju še povečamo. Sovraštvo pomeni, da med narodi, rasami ali verami obstaja pripravljenost, da se medsebojno lahko spopadejo ali povzročijo neprijetnosti, nestrpnost je oblika medsebojnega razdvajanja, izolacije in nepripravljenosti pomagati. Kaznivo dejanje je podano, če storilec z dejanjem tako, da hkrati ogrozi ali moti javni red ali pri dejanju uporabi grožnje, zmerjanje ali žalitev. Brez teh okoliščin ali načina storitve niso podani zahtevani znaki kaznivega dejanja. Kaznivo dejanje v obliki sovražnega govora izpolnjevati vse znake kaznivega dejanja in njegove posledice, kajti na drugi strani je z 39. členom Ustave RS zavarovana tudi svoboda izražanja. Zagotovljena je svoboda izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Sovražni govor kot kaznivo dejanje so izjave in prispevki, ki širijo ter napeljujejo nasilje, sovraštvo in neenakopravnost, svoboda govora pa varuje vse izjave in vrednostne ocene, ki so resnične oz. temeljijo na dejstvih. Sodišče mora v takih primerih pretehtati razmerje med pravico do enakosti iz 14. člena in svobodo izražanja iz 39. člena Ustave.¹⁷

17.) Iz sodne prakse slovenskih sodišč glede obravnavanja 297. člena KZ-1 je razvidno, kot denimo iz sodbe Višjega sodišča v Ljubljani II Kp 5357/2010 z dne 15. 6. 2011, kjer se je obtoženemu ni očitalo, da je le posredno vpil „pedri“ in „prokleti pedri“, pač pa da je prikorakal oblečen v črna oblačila in z zakritim obrazom do lokala O, bil pred tem oborožen ali z gorečo baklo ali s kamnom ali z delom asfalta, pri tem pa so člani skupine tudi vpili že večkrat omenjene žaljivke, vse z namenom, da bi obračunali z istospolno usmerjenimi, da je sodišče v predmetni zadevi ugotovilo, da takšen opis ravnanja obtoženca slednjega zelo nazorno umešča pod temeljno blanketno določbo kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti v sotoristvu in zato nikakor ne gre zgolj za prezentacijo pravice do svobode izražanja, niti za kakšno milejšo kaznivo dejanje.

Slovenska sodna praksa je izoblikovala stališče, da je iz zakonskega besedila prvega odstavka 297. člena KZ-1 razvidno, da mora biti podana zgolj potencialna in ne konkretna možnost ogrožanja ali motenja javnega reda in miru. Ne zahteva se, da bi do neposredne ogrožitve dejansko tudi prišlo, ampak zadošča, da je dejanje po vsebini, naravi, kraju ali drugih okoliščinah v katerih je bilo storjeno, sposobno povzročiti konkretno nevarnost, ki se kaže v ogrožitvi oziroma motenju javnega reda in miru. Gre za potencialno, abstraktno - konkretno ogrožanje, tako da ni treba, da je konkretna nevarnost dejansko nastopila, pač pa mora sodišče v okviru opisa dejanja ugotoviti, ali je bilo storilčevo ravnanje sposobno pripeljati do konkretne nevarnosti. Pri presoji mora ovrednotiti relevantne dejavnike obravnavanega življenjskega primera, kot so narava, vsebina, oblika, okoliščine v katerih je bilo dejanje storjeno, ozračje v družbi in podobno. Samo abstraktna nevarnost za javni red in mir pri prvi od alternativno navedenih oblik storitve kaznivega dejanja ne zadošča, pač pa mora presojo o potencialni nevarnosti ogrožitve temeljiti na presoji konkretnih okoliščin v katerih mora biti podana objektivna podlaga za takšno prognozo.¹⁸

¹⁷ Celoten odstavek povzet iz Kazenskega zakonika 2017 – posebni del s komentarjem, sodno prakso in literaturo, Poslovna založba MB, 2017, str. 675 in str. 676

¹⁸ Iz sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije I Ips 65803/2012 z dne 4. 7. 2019

V sodbi Vrhovnega sodišča Republike Slovenije I Ips 48/2006 z dne 30. 11. 2006 je opredeljeno, da pojem javne varnosti v najširšem pomenu obsega varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter javni oziroma ustavni red države. Nadalje je navedeno, da je v doktrini policijskega prava (glej Policijsko pravo in pooblastila, splošni del, avtorji mag. Bečir Kečanovič in ostali) javna varnost stanje v družbi, v katerem sicer prihaja do nasilja in protipravnega vedenja, pri čemer si država in njeni organi oblasti prizadevajo, da tako ravnanje in vedenje zakonito preprečujejo in ga omejujejo na najmanjšo možno mero. Prav tako je navedeno, da se v državnem pravu pojem javne varnosti uporablja v obliki generalnih (policijskih) klavzul, ki služijo kot ustavna in zakonska podlaga ukrepanju državnih organov, ko je to nujno in neogibno potrebno za preprečitev ali obvladovanje pojavov, ki odstopajo od "normalnih razmer" in jih z zakonom ni moč predvideti.

Upravni organ ugotavlja, da je ESČP obsodilo sovražni govor v številnih primerih širjenja idej nacizma, fašizma, rasizma, islamskega fundamentalizma.

V zadevi, ki je v neposredni zvezi s predmetnim postopkom, Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019, je ESČP je ugotovilo, da so domača sodišča, ob pazljivem analiziranju vseh vidikov zadeve, zaključila, da je bil spomni izraz »Za dom«, ne glede na izvorno hrvaški književni in poetični pomen, v uporabi tudi kot uradni pozdrav ustaškega gibanja NDH, ki izvira iz fašizma in ki temelji na rasizmu ter s tem simbolizira sovraštvo zoper ljudi z različno versko ali etnično identiteto.

V zadevi Norwood proti Združenemu Kraljestvu št. 23131/03 z dne 16. 11. 2004, ESČP pritrdilo angleškemu sodišču, ki so skrajnega desničarja Anthonyja Norwooda obsodila zaradi sovražnega govora, ker je pozival k izgonu muslimanov iz države.

V zadevi Le Pen proti Franciji št. 18788/09 z dne 20. 4. 2010, je ESČP soglašalo z obsodbo Jeana-Marie Le Pena, ki je v intervjuju za Le Monde izjavil, da je vse večje število muslimanov v Franciji nevamo za interese Francozov. Iz obrazložitve sodbe izhaja, da je z omenjenimi komentarji spodbujal nestrpnost in sovražnost med večinskim prebivalstvom in muslimansko skupnostjo. Po mnenju ESČP je s tem želel stigmatizirati muslimansko skupnost v Franciji in želel spodbuditi neenakopravnost, sovraštvo in nasilje.

Tudi v zadevi Sugg in Dobbs proti Švedski št. 45934/99 z dne 28. 8. 2001, je ESČP med ostalim poudarilo, da je prepoved rasističnega govora temeljnega pomena v demokratični družbi.

V zadevi Garaudy proti Franciji št. 65831/01 z dne 24. 6. 2003, je bil pritožnik obsojen zaradi zanikanja obstoja zločinov zoper človeštvo, obrekovanje skupine ljudi (judovske skupnosti) na podlagi rase in razpihovanja rasnega sovraštva. ESČP je zavrnilo njegovo pritožbo na podlagi 17. člena, ker je ugotovilo, da je šlo za zanikanje jasno ugotovljenih zgodovinskih dejstev, kar ne pomeni znanstvenega in zgodovinskega raziskovanja. Menili so, da je njegov resnični namen rehabilitirati nacionalsocialistični režim in žrtve okriviti potvarjanja zgodovine. Ta ravnanja pa so očitno nezdržljiva s temeljnimi vrednotami konvencije, zato pritožnik ni bil upravičen do zaščite pod 10. členom Konvencije. ESČP je ubralo pristop, da ne le zanikanje, ampak tudi minimiziranje stopnje grozodejstev izgubi zaščito 10. člena, kadar gre za jasno ugotovljena zgodovinska dejstva.

M'Bala M'Bala proti Franciji št. 25239/13 z dne 20. 10. 2015, je podoben primer negacionizma, ki je bil umeščen v predstavo. Konec leta 2008 je M'Bala M'Bala politično angažiran komik, ki ga je Francija obsodila zaradi javne razžalitve Judov, ker je med svojim nastopom povabil Roberta Faurissona, akademika, ki je bil v Franciji že večkrat obsojen zaradi svojih revizionističnih in negacionističnih mnenj, kjer mu je nato igralec, oblečen v judovskega deportiranca, izročil nagrado za nesramnost v obliki troramnega svečnika z jabolkom na vsaki »roki svečnika«. V tem primeru je ESČP menilo, da je bila komedija le dimna zaveza za nekaj, kar je bližje političnemu srečanju, ki spodbuja negacionizem in ta predstava »četudi satirična ali provokativna« ne spada pod 10. člen Konvencije, saj je bila v resnici glede okoliščine primera predstava sovraštva in antisemitizma ter

podpore zanikanju holokavsta.

ESČP je v zadevi Smajić proti Bosni in Hercegovini, št. 48657/16 z dne 16. 1. 2018, v kateri je A. Smajić spoznan za krivega zaradi spodbujanja nacionalnega, rasnega in verskega sovraštva, nestrinjanja/neenakopravnosti, nestrpnosti in netolerance in mu je bila izrečena enoletna pogojna kazen zapora. Izraze, ki je uporabljal so žalili pripadnike etnične skupine, posebej izrazi kot so »smrdljivi Božić«, »znebite se nevarnosti za hrbtom«, »središče mesta je potrebno počasi počistiti«, »Srbi, ki so prišli iz raznih lukenj«, za katere je bilo ugotovljeno, da niso izraz svobode govora in misli o aktualnih vprašanji splošnega interesa, temveč zelo neprimerna oblika dialoga, ki zagovarja določeno vrsto obnašanja zoper etnično skupino. Sodišče je ugotovilo, da je omejitev v pravico svobode izražanja bila predpisana z zakonom in je imelo legitimni cilj, predpisan v 2. odstavku 10 čl. EKČP – varovanje ugleda ali pravic drugih ljudi. Sodišče je izpostavilo, da svoboda izražanja eno od temeljnih načel demokratične družbe in vključuje ne samo informacije, ki so »sprejemljive in vpludne«, temveč tudi tiste, ki so žaljive, šokantne in vznemirjajo glede da to zahtevajo načela pluralizma, tolerance in svobodoumja, brez katerih demokratična družba ne obstaja. V konkretnem primeru je sodišče ugotovilo, da se je A. S. , kljub temu, da so njegove objave zapisane v hipotetični obliki, z vsebino dotaknil občutljivega vprašanja odnosa med etničnimi skupinami v povojni Bosni in Hercegovini in je predstavil zelo žaljivo in nesprejemljivo obliko dialoga, ki zagovarja določeno obnašanje zoper etnično skupino.

V zadevi Feret proti Belgiji št. 15615/07 z dne 16. 7. 2009, je politik Nacionalne fronte bil obsojen zaradi kaznivega dejanja javnega spodbujanja k diskriminaciji oz. sovraštvu. Politik, ki je v politični kampanji dell letake, ki so priseljence posplošeno predstavljali kot kriminogeno skupino, sarkastično zasmehovano z besedami »kuskus klan«, vulgarnimi karikaturami in jasno spodbujali k diskriminaciji, segregaciji in sovraštvu, utemeljeno na rasi, barvi kože in poreklu. Temeljni problem letakov g. Fereta je bilo njihovo primitivno posploševanje in pomankanje minimalne niansiranosti pri slikanju priseljencev. ESČP je ocenilo, da za dopustnost prepovedi določenega govora ni nujno, da gre za pozivanje k nasilju ali drugemu kaznivemu dejanju. Belgija je zaradi imperativne družbene potrebe zavarovati javni red in pravice priseljenke skupnosti upravičeno dala prednost boju proti rasističnemu izražanju, pa čeprav je šlo »zgolj« za žaljenje, posmehovanje in klevetanje določenih delov prebivalstva. Politični govor, ki spodbuja k mržnji, zasnovani na predsodkih, pomeni nevarnost za družbeni mir in politično stabilnost v demokratičnih državah.

Da je pozdrav »Za dom spremni« na Hrvaškem prepovedan in sankcioniran, je razvidno iz dela odločbe Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III1296/2016 z dne 25. 5.2016 (dokaz št. 2), s katero je sodišče zavrnilo ustavno pritožbo zoper sodbo Preiskovalnega sodišča v Karlovcu, Stalne službe v Slunju, št. 12 J-466/13 z dne 14. 4. 2014, s katero je sodišče obdolženca spoznal za krivega za storitev dejanja prekrška zoper javni red in mir na podlagi 5. člena Zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list RH št. 41/77, 55/89, 5/90, v nadaljevanju ZoPJR). V 2. odstavku 3. točke obrazložitve omenjene odločbe Ustavnega sodišča Republike Hrvaške, je navedeno, da je prvostopenjsko sodišče ugotovilo in obrazložilo, da je obdolženec, kot predsednik »Hrvaške čiste stranke prava«, spomnega dne organiziral komemoracijo v znak spomina na smrt ustaškega generala Jureta Francetića v Slunju, da je nesporno, da je obdolženec stopil pred skupino in opisoval ustanovitev NDH, črne legije, vojaške poti Jureta Francetića, po zaključku govora je vzkliknil »Bog in Hrvatje, za dom« medtem je neznan oseb iz skupine izgovorila »spremni« z iztegnjeno desno roko v zraku in s tem oponašal nacistični pozdrav.

Visoko prekrškovno sodišče v Zagrebu je s sodbo št. JŽ 188/2016 z dne 27. 1. 2016 (dokaz 1), spremenilo izpodbijano sodbo v odločitvi o prekrškopravni sankciji na način, da je obdolženca Josipu Šimuniću za dejanje, katerega dejansko stanje je opisano v izreku prvostopenjske sodbe (ker je dne 19. 11. 2013 ob 10.15 v Zagrebu, Maksimirska 128, na stadionu Maksimir, po uradnem zaključku tekme med nogometnima moštvoma Republike Hrvaške in Republike Islandije, medtem, ko so navijači še bili na stadionu, vzel mikrofon in šek na centralni del travnika, se obrnil proti

gledalcem in zavpil »Za dom«, na kar so gledalci odzdravili s »Pripravljeni«, čeprav se zaveda, da vzklik »Za dom« z odzdravom »Pripravljeni« simbolizira uradni pozdrav med totalitarnim režimom NDH ter kot takšen predstavlja manifestacijo rasistične ideologije, prezir do drugih zaradi njihove verske in etnične pripadnosti ter trivializiranje žrtev zločinov zoper človečnost, potem je z dvignjeno roko, ponovno, obrnjen proti gledalcem, zavpil »Za dom« na kar so gledalci odzdravili s »Pripravljeni, oz. se je to ponovilo trikrat; torej je gledalcem pošiljal sporočila, katerih vsebina vzbuja sovraštvo na podlagi rasne, nacionalne in verske pripadnosti«, pravno označeno kot prekršek iz 2. točke prvega odstavka 39.a člena Zakona o preprečevanju nasilja na športnih prireditvah, na podlagi istega predpisa izreklo višjo denarno kazen, kot v izpodbljani sodbi.

Zoper omenjeno sodbo se je Josip Šimunić pritožil. Ustavno sodišče Republike Hrvaške je z odločbo št. U-III-2588/2016 z dne 8. 11. 2016 (dokaz 3), zavrnilo ustavno pritožbo.

Upravni organ ugotavlja, da je iz primerjalnega ustavnega prava razvidno, da je nemško zvezno ustavno sodišče v postopku za preizkus ustavne pritožbe 4. 11. 2009 z odločbo št. BvR 2150/08 odločilo, da zakonska prepoved javnega odobravanja, poveličevanja in opravičevanja nacističnega režima v 4. odstavku 130. člena nemškega kazenskega zakonika, ne pomeni protiustavne kršitve svobode izražanja, ker je taka omejitev nujna za zaščito »najvišjih ustavnih vrednot« javnega reda in miru ter dostojanstev žrtev nacističnega režima. Odločitev sodišča je pomenila, da se zagovorniki neonacističnih ideologij ne smejo združevati z namenom odobravanja, poveličevanja ali opravičevanja nacističnega režima. Spodnji dom nemškega zveznega parlamenta (Bunestag) je leta 2005 uzakonil dopolnitev 4. odstavka 130. člena nemškega kazenskega zakonika, ki prepoveduje in inkriminira razpihovanje sovraštva oz. sovražno propagando. V skladu s to določbo se z zaporom do treh let ali z denarno kaznijo kaznuje vsakdo, ki: »javno ali na zborovanju moti javni red na način, ki krši dostojanstvo žrtev, z odobravanjem, poveličevanjem ali opravičevanjem nacionalistično-socialistične nasilne in samovoljne vladavine«. Na tej osnovi je bilo prepovedanih več neonacionalističnih shodov po vsej Nemčiji. Organizator shodov v Wundsiedlu Jürgen Riegel, je proti prepovedi sprožil upravni postopek, nemško zvezno upravno sodišče je 25. 6. 2008 prepoved na podlagi nove zakonodaje podprlo. Pritožnik je po neuspešnem upravnem postopku vložil ustavno pritožbo na zvezno državno ustavno sodišče, ki je presodilo, da je tak intenzivni poseg v konkretnem primeru izjemoma utemeljen, saj je ves sodobni nemški ustavni sistem zasnovan na ideji zavračanja totalitaristične ideologije nacističnega režima in da pravila, ki omejujejo specifično propagandistično odobravanje nacističnega režima, zato nista v neskladju z ustavo. Po mnenju zveznih ustavnih sodnikov, je taka izredna omejitev svobode izražanja, v luči krivic in grozodejstev, ki jih je povzročila nasilna in samovoljna nacistična vladavina, neizogibna za zaščito »najvišjih ustavnih vrednot« javnega reda in miru ter dostojanstva žrtev nacističnega režima. Omenjena odločitev nemškega zveznega ustavnega sodišča je zgodovinskega pomena, ker gre za prepoved izražanja specifično opredeljenega mišljenja in ideologije. Nadalje je navedeno, da v luči tragične izkušnje nacističnega totalitarizma nemški ustavni sistem temeljne pravice svobode mišljenja, izražanja in združevanja postavlja na sam vrh vrednot svobodne demokratične družbe, prav ta ista izkušnja pa po dobro utemeljenem mnenju zveznega ustavnega sodišča ne le upravičuje, temveč narekuje izredno omejitev svobode govora, namenjene propagandističnemu širjenju nacistične ideologije.¹⁹

18.) Upravni organ je v dokazne namene vpogledal v vse listine, pomembne za odločanje v tej zadevi, in sicer, vlogo za prijavo javne prireditve z dne 28. 4. 2017, program prireditve, presoja zdravstvene ogroženosti na prireditvi, soglasje za izvedbo prireditve v prostorih Festivalne dvorane Lent, načrt varovanja, ocena stopnje tveganja, načrt izvajanja ZV in nudenje PMP, repertoar pesmi za koncert, organizatorjevo obvestilo obiskovalcem s spletne strani EVENTIM, podatke o prodaji vstopnic za koncert na spletu in Petrolu, overjen prevod iz hrvaškega jezika dela Poročila Varuhinje

¹⁹ Celoten odstavek povzet od Švarc, D.: Prepoved javnega podpiranja nacističnega režima, Pravna praksa, št. 47, 2009, str. 29

človekovih pravic Republike Hrvaške za leto 2018, sodbo Visokega prekrškovnega sodišča v Zagrebu št. JŽ 188/2016 z dne 27. 1. 2016 (dokaz 1), del odločbe Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III1296/2016 z dne 25. 5. 2016 (dokaz 2), odločbo Ustavnega sodišča Republike Hrvaške št. U-III-2588/2016 z dne 8. 11. 2016 (dokaz 3), Analizo odločbe Josip Šimunić proti Hrvaški z dne 26. 4. 2019 (dokaz 4), pismo Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške naslovljeno na hrvaškega predsednika vlade (dokaz 10), odgovor Interpol Bem (dokaz 12), odgovor Interpol Wiesbaden, Nemčija (dokaz 13), odgovor Interpol Zagreb (dokaz 14), slikovni del dokaza 17 in del članka na 24 in 25 strani overjenega prevoda, članek iz dokaza 18 pod št. 8, članek dr. Goldsteina iz dokaza 18 pod št. 15, časopisni članek: Nič več za dom spremni, Mladina (dokaz št. 18/13), časopisni članek: Hladen tuš za Josipa Šimunića v Strasbourgu. »Za dom spremni« je ustaški pozdrav (dokaz 18/14), izpisek iz AJPEŠA (dokaz 19), iz dokaza 20 in 21. v povezavi s CD zgoščenko se upoštevajo vsi video posnetki, razen video posnetki pod zaporednimi št. 3 (Hajduk - Dinamo), 4 (Incident na proslavi Dana zahvalnosti), 5 (IX. bojna maršira Kninom), 6 (Josip Šimunić), 24 (Hrvaška - Ukrajina), uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 20. 4. 2017, na katerem je prikazan plakat z vsebino »Perković Marko in Pevelić Ante...vi niste muzikantje!« (dokaz 23), časopisna članka iz časopisa Večer: Thompsona v Mariboru ne potrebujemo z dne 31. 3. 2017 (dokaz 24), časopisni članek iz časopisa Večer: Ostane le aktivni bojkot z dne 1. 4. 2017 (dokaz 25), (dokaza 24 in 25 se upoštevata le zato, ker se priča na obravnavi sklicuje na izjave iz omenjenih člankov), uradni zaznamek št. 215-145/2017 (3F691-06) z dne 23. 1. 2020, o zbranih obvestilih, o razgovoru s (dokaz 26), članek v časniku Večer: Vrata festivalne dvorane na široko odprta (dokaz 27), zaradi izjave takratnega župana Mestne občine Maribor, objavo na facebooku (dokaz 28), dokument št. 215-3/2020/4 (3G693-16) z dne 24. 1. 2020 o razgovoru s (dokaz 29), dokument št. 909-12/2020/2 (3G691-15) z dne 24. 1. 2020 o razgovoru s z (dokaz 30), odgovor (dokaz 31), dokument št. 0212-17/2020 (3G695-69) z dne 23. 1. 2020 o razgovoru s z (dokaz 32), dokument št. 0212-45/2020/2 (3G691-69) z dne 21. 1. 2020 o razgovoru s razgovor z z uradnim zaznamkom št. 0212-45/2020/2 (3E691-69) z dne 20. 1. 2020 in izjavi za javnost z dne 16. 7. 2019 in 6. 4. 2017 (dokaz 33), uradni zaznamek št. 269-2/2020/2 (3F3-09) z dne 30. 1. 2020 - utemeljitev izvrševanja kaznivega dejanja (dokaz 34) in uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 14. 1. 2020, analiza pesmi (dokaz 35).

Časopisni članki, ki so navedeni med dokaznimi listinami, kot tudi časopisni članki priloženi predlogu za prepoved predmetne javne prireditve dne 15. 5. 2017, se v predmetnem postopku upoštevajo le kot dodatna podkrepitev ugotovljenih dejstev.

Upravni organ pri odločanju ni upošteval s strani PP I predlagani dokaz 5 (Dokument Vlade Republike Hrvaške št. 50301-24/4-17-2), dokaz 6 (Dokument dijaloga), dokaz 7 (Ločeno mnenje k dokumentu dijaloga), dokaz 8 (Dodatno mnenje k dokumentu dijaloga člana Vanja-Ivan Savić), dokaz 9 (E-vir, Vlada R. Hrvaške, Odziv predsednika vlade na priporočila Sveta), dokaz 11 (E-vir, Odziv varuhinje človekovih pravic R. Hrvaške, 3x), dokaz 15 (E-vir, sedem člankov v zvezi obiska Angele Merkel v Zagrebu z dne 18. 5. 2019), dokaz 16 (Uradno stališče Angele Merkel z dne 18. 5. 2019, z linki), časopisni članki iz dokaza 18 pod 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, ker niso bili prevedeni v slovenski jezik. Upravni organ prav tako ni upošteval dokaz 22, ki se nanaša na kazensko zadevo št. Ki/15941/2017 SL/kš, ker je nerelevanten za odločanje v predmetni zadevi, ne predstavlja razloge za prepoved predmetnega koncerta.

19.) PPI v dopolnitvi predloga za prepoved predmetnega koncerta navaja, da so storilci kaznivih dejanj na koncertu lahko nastopajoči Marko Perković Thompson, obiskovalci ali izzvani posamezniki ali skupine.

Ker organizator Milan Trol s.p. organizira koncert pevcu Marka Perkovića Thompsona, upravni organ ugotavlja, da je potrebno omeniti določena dejstva o samem pevcu. Odrsko ime in vzdevek

hrvaškega pevca Marka Perkovića je »Thompson«, kar se nanaša na puško z istim imenom, katero je tudi sam uporabljal v času vojne na Hrvaškem. Pevac Marko Perković Thompson je postal znan leta 1991 s pesmijo »Bojna Čavoglave«²⁰, ki je nastala med vojno na Hrvaškem in se začne z ustaškim pozdravom »Za dom spremni«, vsebina katere je boj proti Srbom med vojno na Hrvaškem. Pevac Marko Perković Thompson je bil v času vojne na Hrvaškem pripadnik Zbora narodne garde, član 142. Dmiške brigade, ki je sodelovala v zaključnih bojih osamosvojitvene vojne na Hrvaškem.

Iz dokazov 20 in 21 v povezavi z video posnetki iz CD zgoščenke, so razvidna ravnanja pevca Marka Perkovića Thompsona in dela njegove publike na njegovih koncertih. Pevac Marko Perković Thompson je zapil »Za dom spremni« na koncertu v Skradinu dne 31. 8. 2019, kot razvidno v 1.50 minuti posnetka, na koncertu v Kostreni dne 28. 4. 2018, v 1.18 minuti zavpije »Za dom«, publika odgovori s »spremni«, iz reportaže o koncertu v Slunju dne 5. 8. 2017 je v 0.43 sekundi vidno, da pevec Thompson zavpije »Spremni«, pred tem je v 0.38 sekundi viden večji plamen in dim, ki so posledica treh prižganih bakel med občinstvom, na koncertu v Rovišču 11. 6. 2017, 0.52 sekundi, pevec prepeva pesem »Lijepa li si« skupaj z občinstvom, med katerim so vidni ustaški simboli (na zastavah, oblačilih), del publike v zrak izteguje desno roko z odprto dlanjo (ustaško-fašistični pozdrav), na koncertu v Rovišču pevec pri prepevanju pesmi »Bojna Čavoglave«, kot razvidno iz 0.52 sekunde posnetka, zavpije »Za dom spremni«, na koncertu v Mostarju dne 8. 6. 2017 publika vzklika »Za dom spremni«, del publike dviguje v zrak desno roko, na koncertu v Wuppertalu dne 4. 6. 2017 poje pesem »Lijepa li si« v 3.38 minuti vidni dve osebi, ki iztegujeta v zrak desno roko (ustaško-fašistični pozdrav), na koncertu v Filderstadt Club Hot Spot dne 9. 12. 2016 prepeva »Lijepa li si«, del občinstva v zrak dviguje desnico (ustaško-fašistični pozdrav), v 10. sekundi posnetka oseba, ki snema dogajanje na odru, ki ima na sprednji in zadnji strani ustaško zastavo, na koncertu v Čapljini dne 15. 9. 2016 takoj na začetku pesmi »Bojna Čavoglave« pevec Thompson zavpije »Za dom«, občinstvo (nekateri tudi z iztegnjeno desno roko) odvrne »spremni«, nato tudi pevec zavpije »spremni«, med 0.19 in 0.24 sekundo posnetka je viden transparent z napisom »Za dom spremni«, med obiskovalci in zastavami so vidni ustaški simboli (med 1.11 in 1.18 minuto), v 0.34 in med 1.02 in 1.10 sekundo sta med občinstvom prižgani bakli, na koncertu v Kninu leta 2016, med izvajanjem pesmi »Kninska kraljica«, je v prvi polovici posnetka vidnih več prižganih bakel, med občinstvom človek s črno majico z ustaško zastavo na hrbtni strani, na koncertu v Kninu 5. 8. 2016 med izvajanjem pesmi »Lijepa li si« so vidni ustaški simboli v 1.32 minuti, 2.43, 3.55, 4.11, v 1.48 minuti so na platnu prikazani oboroženi vojaki in sokoli s krili (na videz identičen nemškemu orlu), na koncertu v Sydneyu leta 2016 je na odru na velikem zaslonu prikazan sokol s krili, viden v 55. sekundi, Thompson poje pesem »Bojna Čavoglave« v kateri v 20.55 minuti posnetka zavpije »Za dom« in takoj za tem »spremni«, na koncertu v Požegi 15. 4. 2016 v 1.03 minuti posnetka Thompson zavpije »Za dom«, občinstvo odgovori s »spremni«, za tem še Thompson zavpije »spremni«, v 1.19 minuti Thompson zaradi bakle preneha s petjem in pozove občinstvo naj prenehajo, v 1.45 bakla ugasne in Thompson nadaljuje s koncertom, iz prispevka novinarja je prikazan koncert v Kninu, na katerem naj bi bilo prisotnih približno 80.000 ljudi, ki so, po besedah novinarja, skandirali »Ubij Srbina«, »Mi Hrvati ne pijemo vina, pijemo krv Četnika iz Knina«, na istem koncertu je Thompson na oder prišel s pozdravom »Za dom spremni«, del občinstva nosi ustaške simbole, kar je vidno v 30 sekundi, 1.29 minuti, 1.34 minuti, v 28. sekundi občinstvo vpije »Ubij Srbina«. V Kninu 5. 8. 2015 na začetku posnetka Thompson zavpije »Za dom« in nato »Spremni«, istočasno tudi občinstvo. Med 00.58 in 1.03 so med občinstvom vidni bakli, občinstvo poje s Thompsonom, med njimi so vidni ustaški simboli (zastave), ustaški simbol nosi na desnem rokavu tudi Thompson, na koncertu v Münchenu dne 22. 6. 2013, Thompson z občinstvom poje »Bojna Čavoglave«, na odru je velik ekran, na katerem se občasno pokaže sokol s krili (na videz identičen nemškemu orlu), na koncertu v Zagrebu 17. 6. 2007, obiskovalci na koncertu štiri krat

²⁰ Del teksta pesmi »Bojna Čavoglave« se glasi ...»tolče thompson, kalašnikovka kot tudi zbrojevka, vrzi bombo, goni bando preko izvora, korak naprej, puška pripravljena in ob pesmi vsi, za Dom bratje, za svobodo, borimo se mi, čujte srbski prostovoljci, banda četniška, naša roka vas bo dohitela tudi v Srbiji...«

vzklíknejo »Za dom spremni«, del občinstva odzdravi z nacistično-ustaškim pozdravom z iztegnjeno desno roko.

S predloženimi video posnetki na CD zgoščenki PP I dokazuje tudi, da je pevec Marko Perković Thompson na svojih koncertih vzklikal »Za dom spremni«, tako pred, kot tudi po predvidenem koncertu v Mariboru, torej po 20. 5. 2017. Prav tako je razvidno, da je pevec Thompson prepeval pesem »Bojna Čavoglave« v tujini (Münchenju dne 22. 6. 2013 in Sydneyju leta 2016). Omenjeni posnetki prav tako dokazujejo, da pevčeva ravnanja na koncertih spodbudijo reakcijo pri delu publike.

Upravni organ tako ugotavlja, da na podlagi zgoraj navedenih dokazov, ne drži izjava gospoda Barišića, menedžerja pevca Thompsona, dana na zapisnik o ustni obravnavi z dne 16. 5. 2017, da se pesem »Bojna Čavoglave« izvaja samo v zgodbah v Republiki Hrvaški ter da izven Hrvaškega ozemlja ni bila pesem nikoli izvedena na nobenem koncertu.

V dokazu 35, uradnem zaznamku PP I št. 215-145/2017 (3F691-06) z dne 14. 1. 2020, je analizirana vsebina nekaterih pesmi Marka Perkovića Thompsona. Pod št. 1 je pesem z naslovom »Bojna Čavoglave«, pesem, ki je nastala leta 1991, v času domovinske vojne na Hrvaškem. Pesem se začne s pozdravom »Za dom - spremni«, besedilo pa je uperjeno zoper Srbe oz. Četnike, ki dokler bodo Hrvati živi, nikoli ne bodo osvojili Čavoglav. Čavoglave je sicer rojstni kraj pevca Marka Perkovića Thompsona na Hrvaškem. Besedilo pesmi prav tako govori, da če je potrebno, da Hrvati preženejo Srbe, bo »pokal« thompson, kalašnikov in zbrojevka (orožje), tudi bombe. Pesem pod št. 2 je »Moj Ivane«, v kateri gre za povečevanje zloglasne ustaške enote Črna legija iz druge svetovne vojne, ki je v boju proti partizanom zagrešila vojne zločine nad srbskim prebivalstvom. Ko Thompson v pesmi opeva »Kupreške junake«, govori o pripadnikih črne legije, ki so sicer leta 1942 obranili kraj Kupreš na področju takratne NDH (danes Bosna in Hercegovina) od partizanske ofenzive, pri tem pa izvršili niz vojnih zločinov proti srbskim civilistom. Po smrti prvega poveljnika Jure Francetića, je poveljstvo enote prevzel polkovnik Ivan Stipković, ki je padel v bojih septembra 1943. Pesem pod št. 3 je »Lijepa li si«, pesem, ki je nastala 1998, v njej pa Marko Perković Thompson z ljubeznijo opeva pokrajino Hrvaške, h kateri prišteva oz. med hrvaško ozemlje uvršča Herceg-Bosno. Gre sicer za ozemlje v zahodnem delu Bosne in Hercegovine, kjer so živeli bosanski Hrvati. Tudi v Bosni in Hercegovini je med leti 1991 in 1995 potekal spopad med Hrvati in Srbi in v pesmi »Lijepa li si«, ki je posledično uperjena zoper Srbe, Marko Perković Thompson namenoma med hrvaške pokrajine prišteva tudi Herceg-Bosno. Pod št. 4 je pesem »Anica – Kninska kraljica«, za razumevanje katere je potrebno biti seznanjen z zgodovino območja Kninske krajine, na območju katere so skozi zgodovino živeli pretežno Srbi (ki so bili pregnani s Kosova) in kot večinsko prebivalstvo so se ohranili vse do začetka 90. let 20. stoletja. Ker se Srbi na tem območju niso želeli priključiti Hrvaški, ampak Srbiji, je februarja 1991 Republika Kninska krajina sprejela resolucijo o razdružitvi od Hrvaške in da bo ostala v Jugoslaviji, če pa ta razpade, pa se bo priključila Srbiji. Hrvaške oblasti so od 4. do 7. 8. 1995 v vojaškem udaru z vojsko in policijo v operaciji, imenovani Nevihta (Oluja), pregnali Srbe iz tega območja. Pesem se nanaša na opisane dogodke, in je nastala leta 1994, torej še preden je Hrvaška zavzela Knin. Pesem je uperjena zoper Srbe oz. srbsko prebivalstvo na tem območju in Marko Perković Thompson v tej pesmi predvideva oz. opisuje množičen požig zapuščenih srbskih hiš ter napoveduje vrnitev Hrvatov v osvobojeni Knin. Iz navedenega je razvidno, da pevec z omenjenimi besedili spodbuja sovraštvo na osnovi narodnostne pripadnosti in etničnem poreklu in odobrava vojno hudodelstvo in agresijo iz časa NDH.

Iz dokaza 34 je razvidno, da je pevec Marko Perković Thompson na svojih koncertih uporabljal simbol HOS, kar prikazuje tudi slika na str. 3 dokaza 34, ki vsebuje tudi pozdrav »Za dom spremni« in simbol s šahovnico, ki se začne z belim poljem, kar je identično šahovnici, ki so jo uporabljali Ustaši in NDH (slika 2), enako velja tudi za »Za dom spremni«. Ker je na uradni zastavi sedanje Republike Hrvaške, ki se je razvila po odcepitvi od Jugoslavije in vojni 1991, šahovnica (šahovnica

prikazana na sliki št. 3), ki se začne z rdečim poljem, je z omenjenim nesporno izkazana Perkovičeva nagnjenost k povelečevanju ustaštva in nedvomno izražanje hrvaškega nacionalizma.

PP I trdi, da je Marko Perković Thompson znan pri ljudeh kot glasbenik in pevec, katerega pesmi so nacionalistične in ki slavi in povelečuje ustaštvo, ustaški, pronacistični režim, tako imenovane NDH iz časa druge svetovne vojne, kar dokazuje s fotografijami (dokaz 17) iz časa državljanske vojne na Hrvaškem in tudi po vojni, iz katerih ta nacionalizem in predvsem njegovo neustavno slavljenje in povelečevanje ustaštva nesporno izhaja. Dve fotografiji prikazujeta pevca Thompsona z vzdignjeno desnico (fašistični pozdrav), na eni sliki je na vozilu, ki ima na vratih sliko Anteja Pavelića, na eni sliki objema sliki Anteja Pavelića in Jureta Francetića.

PP I trdi, da je iz časopisnih člankov, izjav Marka Perkovića Thompsona in njegovih slik, razvidno, da povelečuje ustaški režim in NDH, kar dokazuje z dokazom 18/8, člankom iz portalnovosti.com, objavljenim dne 4. 8. 2018, ki prikazuje pevca Thompsona z vzdignjeno desnico (nacistični pozdrav), v samem članku pa so povzete izjave pevca Marka Perkovića Thompsona, ki je med ostalim, za hrvaški časopis »Slobodna Dalmacija« izjavil: »Moje politično prepričanje je dejansko takšno, da spoštujem poglavnik... Če ne bi bilo NDH, ne bi bilo današnje Hrvaške«. Prav tako je navedeno, da je zaradi prepovedi njegovih koncertov leta 2003 na Nizozemskem: »obtožil Jude, češ da so »križali tudi Jezusa«. Za hrvaški časopis »Večernji list« je izjavil: »Ustaške pesmi me ne motijo, pravzaprav jih prepevam«. Iz dokaza št. 18/15, časopisnega članka z naslovom »Thompson je politično dejstvo. Vam se le zdi, da on poje, ker s svojo pesmijo in vsakim pojavom pošilja politično sporočilo«, je zgodovinar dr. Ivo Goldstein med ostalim zapisal: »verjetno se razburjanje okoli Thompsona ne bi ustvarjalo, če bi on, z minevanjem let prenehal vzklikati »Za dom spremni« v začetku »Čavoglava« in če v naslednjih letih ne bi izdal številnih pesmi z zelo podobnimi sporočili... vse to lahko preberete iz besed pesmi. Ena pesem je naslovljena »Na ljutu ranu ljutu travu«/»Na hudo rano hudo travo«, ki je bila Paveličeva domisljica, s katero je leta 1941 razglasil genocid nad Srbi. V njej pravi: »To isto našo srjaco obleci/postavi jo na podstrešje, zame jo spravi./ Spet bo sinu po meri / kot je bila mojemu dedku in meni«. Pesem »Moj Ivan« govori o »kupraškem junaku/kupreških junakih«, ki pa ne morejo biti drugo, kot pripadniki Črne legije, ki pa Kupres leta 1942 ubranili pred partizansko ofenzivo, vendar so hkrati storili vrsto zločinov nad srbskimi civilisti.« V omenjenem članku navaja, da je pevec Marko Perković Thompson v preteklosti priznal, da je prepeval pesem »Jasenovac in Gradiška Stara«, ustaško pesem že iz časa druge svetovne vojne. Besede pesmi »Jasenovac in Gradiška Stara«: »Jasenovac in Gradiška Stara, to je hiša Maksovih mesarjev. Skozi Imotski tovornjaki hitijo, vozijo črnice Francetić Jureta. / V Čapljini je bila klavnica, veliko Srbov je Neretva nosila. / O, Neretva, teci ob strani, nosi Srbe k modremu Jadranu! / Kdo bi si lahko predstavljaj lani, da bodo božič praznovali partizani. / Kdo bi rekel, jebenti očeta, da se Črna legija ne vrača. / Gospa sinjska, če lahko, vzemi Stipa in nam vmi Franja. / O Račan, jebenti pas mater in tistemu, ki je glasoval zate! Sijajna zvezda nad Metkovićem, pozdravi Anteja Pavelića.« Navaja, da obstajajo posnetki o Thompsonu, ki poje to pesem, da ko so jo našli leta 2004, je Thompson sprva zanikal njihovo pristnost, nato pa priznal, da je pesem »pel na vseh hrvaških trgih in dvoranah«.

Iz dokaza 14, dopisa INTERPOL Zagreb, izhaja, da so zoper Marka Perkovića Thompsona bili vloženi štiri obtožni predlogi, v zvezi z njegovimi ravnanji na njegovih koncertih, zaradi suma storitve prekrška po 5. členu ZKPJRM, v enem postopku je bila sprejeta prvostopenjska sodba, kjer je bil glasbenik oproščen obtožb (Slunj 5.8. 2017), pritožba ni bila vložena, sodba je postala pravnomočna, medtem ko sta bili v dveh postopkih (5. 8. 302 In 5. 8. 2016 v Kninu) sprejeti sodbi prvostopenjskega sodišča o oprostilvi obtožb glasbenika, ampak so bile vložene pritožbe ter so postopki v teku na Visokem prekrškovnem sodišču, v enem postopku še ni bila sprejeta odločitev pristojnega prvostopenjskega sodišča.

Upravni organ prav tako ugotavlja, da je ravnanja pevca Marka Perkovića Thompsona zaznalo tudi Ministrstvo za zunanje zadeve Združenih držav Amerike, Urad za demokracijo, človekove pravice

in delo, ki je v Poročilu o ravnanju na področju človekovih pravic v državah po svetu za leto 2017 – za Republiko Hrvaško, zapisalo, da je avgusta 2017 pevec Marko Perković »Thompson«, izvajal proustaške pesmi na koncertu s katerim se je proslavljala Dan zmage in domovinske hvaležnosti v Slunju zaradi česar je policija zoper njega vložila obtožni predlog zaradi kršenja javnega reda in miru.²¹

Tudi Varuhinja človekovih pravic Republike Hrvaške v Poročilu za leto 2018 navaja, da je bil leta 2017 sprožen prekrškovni postopek zoper Marka Perkovića Thompsona zaradi vzklíkanja »Za dom spremni« pri izvajanju pesmi »Bojna Čavoglave«, Policijska postaja Slunj se ni pritožila zoper prvostopenjsko oprostilno sodbo iz leta 2018 in je s tem onemogočila, da se o zadevi izreče Visoko prekrškovno sodišče. Policija pa za ponavljanje istega ni vložila prekrškovne prijave, ker je menila, da niso izpolnjeni znaki prekrška in sklicujoč se na oprostilno odločitev, ki je to postala le zato, ker zoper njo ni bil vloženo pravno sredstvo, ki ga je imela policija na voljo. Na str. 204 Poročila, Varuhinja poudarja, da je policija na Hrvaškem, skupaj s prvostopenjskimi sodišči, z opustitvijo kreirala prakso, na katero se je kasneje sklicevala, katera ne bi smela biti osnova za postopanje v nadaljnjih postopkih, ker policija in sodišča delujejo v skladu z Ustavo, mednarodnimi pogodbami, zakoni in drugih veljavnih virov prava, ob upoštevanju predhodnih odločitev/sodb najvišjih sodišč, ne pa na osnovi mnénja, ki ga je v posameznem primeru zavzelo nižje stopenjsko sodišče. Iz omenjenega je razvidno, da je pevcu Marku Perkoviću Thompsonu za vzklíkanje pozdrava »Za dom spremni« bila izdana oprostilna sodba, zoper katero ni bilo vloženo pravno sredstvo, čeprav je omenjena odločitev v nasprotju z odločitvami višje stopenjskih sodišč v Republiki Hrvaški, policija pa pri vseh nadaljnjih ponavljanjih omenjenega vzklíka/pozdrava s strani Marka Perkovića Thompsona na njegovih koncertih ni ravnala v skladu z le-to, temveč se je sklicevala na prejšnjo oprostilno sodbo. Zato tudi ni bilo mogoče predložiti sodb, s katero bi se lahko izkazalo, da je Marko Perković Thompson kdaj v preteklosti bil kaznovan zaradi vzklíkanja pozdrava »Za dom spremni« ali katerih drugih ustaških parol ali nošenja ustaških simbolov.

Iz Poročila Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške za leto 2018, izhaja, da je pevec Marko Perković Thompson, ki na svojih koncertih uporablja ustaški pozdrav »Za dom spremni«, s strani izvršilne veje oblasti Republike Hrvaške obravnavan v nasprotju z ustaljeno pravno prakso in Ustavo Republike Hrvaške. Iz predloga za prepoved predmetne javne prireditve prav tako izhaja, da je početje pevca Marka Perkovića Thompsona, v nasprotju z ustaljeno pravno prakso in Ustavo Republike Hrvaške in da mu to verjetno daje občutek nedotakljivosti ali mu daje pravico tako ravnati, kar PP I dokazuje z navedbami Varuhinje človekovih pravic Republike Hrvaške. Varuhinja v svojem Poročilu (str. 203) navaja, da so v Pisarni Varuhinje zbrali 37 prvostopenjskih sodb o javni uporabi pozdrava »Za dom spremni« sprejetih med 2010 do 2018. Iz dokaza 10 je razvidno, da je Varuhinja človekovih pravic Republike Hrvaške 26. 4. 2019, na predsednika Vlade Republike Hrvaške, nasloвила dokument, v katerem je med ostalim navedeno, da je ukrepanje zoper druge državljane, ki so 5. 8. 2018 na isti prireditvi, kjer je Marko Perković Thompson vzklíkal »Za dom spremni«, nosili majice z napisom »HOS-za dom spremni«, »U«, »Crna legija«, to početje policija označila kot nošenje simbolov ustaškega gibanja NDH in da simbolizira sovraštvo zoper ljudi drugačne verske in etnične pripadnosti, kar predstavlja kršitev zakonodaje in pomeni izvršitev kaznivega ravnanja. Dr. Repe je v Mnenju prav tako navedel, da gre v hrvaški politiki, ki je s Thompsonom močno povezana, v bistvu za tiho podpiranje (neo)ustaštva kot nekakšne poluradne ideologije, da so kontraverzne odločitve hrvaških sodišč in hrvaške policije, ker v nekaterih primerih nošenje in uporabo hrvaških simbolov sankcionirajo, v drugih obtožence oprostijo, da do tovrstnih incidentov prihaja na praktično vseh Perkovićeveh koncertih, kar je moč ugotoviti že z bežnim preletom hrvaških in drugih spletnih strani.

Iz dopisov INTERPOLA je razvidno, da so v preteklosti že bili povedani koncerti Marka Perkovića Thompsona in da je na njegovih koncertih prihajalo do izgredov (dokaz 12 in 13).

²¹ Internetni vir: <https://www.state.gov/reports/2017-country-reports-on-human-rights-practices/croatia/>

Iz dokaza 12, odgovora INTERPOLA Bern, je razvidno, da se pri njih lahko javne prireditve prepovejo z izdajo dovoljenja na občinski ravni. Da to zahteva verjetnost grožnje javnemu redu in miru ali grožnje varnosti ljudi in/ali lastnine. Za koncert Marka Perkovića Thompsona v kraju Schlieren, Švica, z dne 3. 9. 2016, so lokalne oblasti imele razlog, da verjamejo, da obstaja velika verjetnost, da bi bil koncert moten. Ni bilo mogoče oceniti potenciala nasilja nasprotnikov koncerta in glede na to in razpoložljivih virov policije javne varnosti ni bilo mogoče zagotoviti. Da so se o prepovedi koncerta v Švici lahko odločile na občinski ravni in je upravni ukrep, saj za takšne dogodke potrebuje dovoljenje policije in je to dovoljenje možno preklicati. Občinski svet mesta Schlieren se je s sklepom 152/2016 35.06.30 z dne 29. 7. 2016, odločil za odvzem dovoljenja.

Kot razlogi za prepoved vstopa Marka Perkovića Thompsona na območje Schengena za obdobje treh let, izdano v letu 2009, je navedeno, da je Perkovićevo odrsko ime »Thompson«, ki se nanaša na istoimensko ime orožja, da so nekatere njegove pesmi očitno ekstremistične. Da je leta 1991 postal znan po pesmi »Bojna Čavoglave«, ki govori o boju proti srbskim borcem med državljansko vojno na Hrvaškem. Junija 2008 so avstrijske oblasti izdale prepoved koncertov, ker so bili videti grožnja javnemu miru, redu in varnosti. Nadalje je navedeno, da Perkovićeve pesmi vsebujejo odlomke povelečevanja vojne in genocida, da se zavzema za ultra nacionalističen odnos, ki se veže v fašistično preteklost Hrvaške, da v svoji pesmi »Bojna Čavoglave« poje, da je treba Srbe bombardirati in streljati z orožjem in pretepati s pestmi. Na koncertu 2. 6. 2007 v Kriensu (Luzem) je zaradi tega odlomka nastalo agresivno razpoloženje med publiko, ki se je končalo z množičnim pretepom. Nadalje je navedeno, da je cilj njihovih oblasti bil preprečiti, da bi se hrvaška diaspora v Švici radikalizirala z udeležbo na njihovih koncertih, da je obstajala tudi nevarnost, da bi srbski bosanski državljani v Švici lahko nasilno reagirali na vsebino njegovih koncertov in vedenje ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi lahko privedlo do motenja javnega miru v Švici.

INTERPOL Dunaj je odgovoril, da je planirani koncert Thompsona v športni dvorani Kremismünster 28. 4. 2017 prepovedan zaradi okoliščin, oblast ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, zato je bil župan prisiljen odpovedati in prepovedati dogodek, da je prepoved temeljila na zakonskih določbah v skladu z 7. odstavkom 4, 15. člena 1 Österreichs Verfassungsgesetz (zakon, ki ureja organizacijo prireditev Zgornje Avstrije), Deželni zakonski list št. 78/2007, ff. Da v skladu s četrtem členom morajo biti dogodki organizirani tako, da (Z1 1) ne ogrožajo življenja, zdravja ali telesne varnosti oseb, nit lastnine ali stvarnih pravic (Z1 3) in da ne predstavljajo nerazumno motenje javnega reda in varnosti, niti kršitev splošno sprejetih pravil in družbenih standardov ali drugega javnega interesa, zlasti zaščite mladih.

V dokazu 13, odgovoru INTERPOLA Wiesbaden, Nemčija, je navedeno, da je koncert leta 2008 v Hamburgu organizirala lokalna univerza, a je bila pogodba s skupino Thompson razdrta, ko so ugotovili, da je pevec Marko Perković. Nastop v Wuppertalu se je odvijal dne 4. 6. 2017, prireditelj dogodka je za koncert najel diskoteko »Apollo21«. Koncerta se je udeležilo približno 1000 ljudi, publiko so predstavljali izključno hrvaški državljani ali osebe s hrvaškimi koreninami, ki so na dogodek pripotovali iz vseh delov Porenja-Vestfalije in tudi iz drugih delov Nemčije. Poleg drugih policistov, je enota za državno varnost v Appolo klub poslala policista, ki govori hrvaški jezik. Za nikogar iz »Thompsonove« ekipe ali njegovih poslušalcev ni bilo ugotovljeno, da bi prepevali pesmi, skandirali ali kako drugače izgovarjali vsebino, namenjeno vzpodbujanju ljudi k nemiru ali nasilju. Enako velja za prepovedane simbole-tudi na tem področju niso bila storjena kazniva dejanja. Glede na vse, je dogodek minil brez motenj ali posebnih incidentov. Pred dogodkom je lokalna leva usmerjena skupina želela preprečiti koncert. Pristopili so do upravitelja »Appolo21« in od njega zahtevali, da odpove koncert. Ko se je vseeno odločil, da dogodek izvede kot načrtovano, je bila zunanost 31. 5. 2017 tarča napada z butanojsko kislino. Še več, med rednim obratovanjem diskoteke, so neznan storilec poskušal onesposobiti moško stranišče z uporabo hitro sušечеega betona. V ta namen so pripravljeno mešanico stresli v straniščne školjke in nanjo nalili vodo, gostje so pravočasno opazili zamašena stranišča in obvestili zaposlene, zato se mešanica ni strdila in je

bila hitro odstranjena. Po njihovih informacijah, načrtovan koncert Marka Perkovića Thompsona v Bochumu 2009 ni bil izveden. Prepoved so oznanili parlamentarni voditelji stranke SPD in zelene stranke Bochuma 27. 5. 2009. Temu je sledil namen stranke »Die Linke« (levičarske stranke), da naprej posreduje urgentno pobudo v svetu z namenom prepovedi desničarskega dogodka na »RuhrCongress Bochum«. Ta je temeljila na dejstvu, da je kazanje ustaških in ultra nacionalističnih simbolov na Thompsonovih koncertih nekaj običajnega. Navajala je, da glasbenik, ki nostalgično prepeva o vodji ustašev Anteju Pavliču in pozitivno komentira najhujša hrvaška koncentracijska tabora med drugo svetovno vojno, Jasenovac in Staro Gradliško, od svojega občinstva odkrito zahteva, da se identificirajo z genocidnim ustaškim režimom in da druge podrobnosti o prepovedi koncerta na posedujejo.

PP I navaja, da ima pevec Marko Perković Thompson prepoznavni status in renome v hrvaški družbi, da ni vsakdo, ki bi rad izrazno, skozi pesmi predstavil svoje misli in ideje, temveč nekdo, katerega misli in ideje so vnaprej poznane. Nadalje je navedeno, da so pro in neofašistične, nesprejemljive in zakonsko prepovedane, kar v delu pozdrava »Za dom spremni« prepozna tudi Varuhinja človekovih pravic Republike Hrvaške. Navedeno je, da je v ekonomskem leporečju prepoznan kot »blagovna znamka«, ki jamči, nesporno izražanje vsaj hrvaškega nacionalizma, za večino ljudi pa nedvomno predstavlja povečevanje ustaštva in NDH. V povezavi z omenjenim je potrebno dodati, da redni profesor dr. Božo Repe v Mnenju navaja, da bi, tudi če bi se pevec Marko Perković Thompson na koncertih odrekel vzklikanju ustaških gesel in petju pesmi z ustaško vsebino, njegov nastop pomenil jasno sporočilo, »statement«, da je pač ustaštvo nekaj normalnega in sprejemljivega.

Upravni organ ugotavlja, da se pevec Marko Perković Thompson, kot oseba, ki se je borila v vojni, še toliko mora zavedati, kaj lahko povzročijo: ustaški pozdrav, pozivanje na fizični obračun s Srbi, ustaški revizionizem o katerih prepeva v svojih pesmih. Če primerjamo besedila ustaških pesmi, navedenih pod točko 14. in besedila Thompsonovih pesmi, vidimo, da določene pesmi Marka Perkovića Thompsona vsebujejo podobno izrazoslovje, kot besedila navedenih ustaških pesmi. Če držijo izjave Marka Perkovića Thompsona, da spoštuje poglavnika Anteja Paveliča in da brez NDH ne bi bilo današnje Hrvaške, pomeni, da se pevec prav tako mora zavedati zločinov, ki sta jih Pavelič in ustaštvo pustila za sabo. Pevec mora vedeti kaj je bila NDH, da je NDH z izvajanjem rasne politike povzročila veliko gorja med nehrvaškim prebivalstvom (iz Mnenja dr. Repeta izhaja, da je bilo ubitih okrog 30.000 Judov približno toliko Romov ter okrog 335.000 Srbov. Od tega naj bi jih ustaši neposredno pobili okrog 217.000, celotno število njihovih neposrednih žrtev pa je okrog 300.000), da je v času NDH bilo ustanovljeno zloglasno taborišča Jasenovac, kjer so končale premnoge žrtve ustaškega režima, med katerimi so bili tudi Slovenci.

Nesprejemljivo je dejstvo, da pevec kot znana in popularna oseba pri omenjenih ravnanjih vztraja, jih zavestno in hote ponavlja na koncertih in s tem vpliva na obiskovalce koncertih do te mere, da se del obiskovalcev odziva na njegova ravnanja z istovrstnimi ali celo hujšimi ravnanji, kot so ustaški pozdrav »Za dom spremni«, bakle, transparenti z ustaško simboliko »HOS-za dom spremni«, »U«, »Crna legija«, dvigovanje desnice (ustaško-fašistični pozdrav), vzklikanje »ubi, ubi Srbina«, »Mi Hrvati ne pijemo vina, pijemo krv Četnika iz Knina«.

Na podlagi navedenega, upravni organ ugotavlja, da sporni pozdrav »Za dom spremni«, vsebina Thompsonovih pesmi s spremljajočo ikonografijo, kljub temu, da je pri tem gre tudi za avtorske pesmi, ne spreminja dejstva, da vsebina teh pesmi simbolizira sovraštvo zoper ljudi z drugačno versko in etnično pripadnostjo ter poveličuje ustaštvo. Predstavlja manifestacijo rasistične ideologije, kot tudi žalitev žrtev zločinov zoper človečnost in je v nasprotju s 63. členom Ustave RS, ki določa, da je protustavno vsakršno spodbujanje k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti ter razplihovanje narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti v povezavi s 1. in 2. odstavkom 297. KZ-1 (Javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti). Takšna ravnanja ustvarijo stanje, ki vpliva na javni red, spodbuja druge k izražanju

sovraštva in nasilja, ustvarja se latentna nevarnost, nelagodje in vznemirjenost pri osebah, tako pri osebah, ki so bile žrtve ustaškega režima in njihovih svojcih, kot tudi pri osebah, ki niso bile žrtve ustaškega režima, saj pomenijo žalitev temeljnih demokratičnih načel.

Upravni organ ugotavlja, da je z zgoraj opisanimi ravnanji in opisano vsebino pesmi pevca Marka Perkovića Thompsona, ki spodbujajo k fizičnemu obračunavanju s Srbi, ustaškim pozdravom »Za dom spremni«, ki ga redno uporablja za nagovarjanje publike na svojih koncertih, ikonografijo, katero je v preteklosti uporabljal na koncertih, dokazano, da pevec Marko Perković Thompson na svojih koncertih s svojo obliko izražanja promovira ustaško ideologijo, ki zrcali njegov radikalen odnos do Srbov. Njegova ravnanja na koncertih je možno razumeti kot odkrito in neposredno podporo ustaškim stališčem in ustaški revizionizmu. Njegove pesmi, vzkliki, simboli, ne ohranjajo ustrezne distance do ustaških dejanj, izjav, idej, saj je njihova vsebina in pevčevo ponavljajoče izvajanje le-teh, mogoče interpretirati kot odobravanje in povečevanje ustaških nazorov. Učinek njegove sporočilnosti učinkuje hitro in močno na zavest publike in javnosti, saj so njegovi javni koncerti zelo odmevni.

20.) Upravni organ ugotavlja, da se koncertov Marka Perkovića Thompsona udeležuje tudi del publike, kateremu je poleg tovrstne glasbe, blizu tudi ustaška ideologija. Odziv dela publike na pesni pevca Marka Perkovića Thompsona je razviden iz CD zgoščenke, dokazov 21 in 22, in podrobneje opisan v 19. točki predmetne odločbe, na podlagi katerih ni nobenega dvoma, da del publike na koncertih Marka Perkovića Thompsona skandira »Za dom spremni«, »ubi, ubi Srbina«, po navedbah novinarja, na koncertu v Kninu tudi »Mi Hrvati ne pijemo vina, pijemo krv Četnika iz Knina«, iz posnetkov je prav tako razvidno, da del publike na Thompsonovih koncertih nosi ustaške simbole (zastave z ustaško šahovnico, oblačila in transparente z napisom »Za dom spremni«, »U«..), izvajajo ustaški/fašistični pozdrav z vzdignjeno desnico, kar PP I dokazuje tudi z dokazom 17, v katerem so slike iz Thompsonovega koncerta, na katerih je prikazan tudi del publike, ki nosi ustaške simbole (majice z napisi »Ljuto travu na ljuto ranu«, »U«), na eni fotografiji je viden transparent z napisom »Srbe u Jasenovac«.

Upravni organ ugotavlja, da ne držijo trditve organizatorja Milana Troja s.p., navedene v 13. točki odgovora z dne 20. 2. 2020, kjer med ostalim navaja, da je pevec Thompson (od leta 2017) »med tem časom povsem spremenil svojo ikonografijo, majice ki jih nosi, tudi njegova publika se je zamenjala in pomladila«, saj je iz predloženih video posnetkov na CD zgoščenki (npr. na koncertu Slunju dne 5. 8. 2017 je v 0.43 sekundi vidno, da pevec Thompson zavpije »Spremni«, pred tem je v 0.38 sekundi viden večji plamen in dim, ki so posledica treh prižganih bakel med občinstvom, na koncertu v Rovišču 11. 6. 2017, 0.52 sekundi, pevec prepeva pesem »Lijepa li si« skupaj z občinstvom, med katerim so vidni ustaški simboli (na zastavah, oblačilih), del publike v zrak izteguje desno roko z odprto dlanjo (ustaško-fašistični pozdrav), na koncertu v Rovišču pevec pri prepevanju pesmi »Bojna Čavoglave«, kot razvidno iz 0.52 sekunde posnetka, zavpije »Za dom spremni«, na koncertu v Mostarju dne 8. 6. 2017 publika vzklika »Za dom spremni«, del publike dviguje v zrak desno roko, na koncertu v Wuppertalu dne 4. 6. 2017 poje pesem »Lijepa li si« v 3.38 minuti vidni dve osebi, ki iztegujeta v zrak desno roko (ustaško-fašistični pozdrav), na koncertu v Filderstadt Club Hot Spot dne 9. 12. 2016 prepeva »Lijepa li si«, del občinstva v zrak dviguje desnico (ustaško-fašistični pozdrav), v 10. sekundi posnetka oseba, ki snema dogajanje na odru, ki ima na sprednji in zadnji strani ustaško zastavo) ni razvidno, da bi se pevec ali del publike, ki povečuje ustaštvo, karkoli spremenila po 20. 5. 2017. Pevec Thompson prepeva še vedno iste pesmi, ki pozivajo k fizičnemu obračunu s Srbi, vzklika isti ustaški pozdrav »Za dom spremni«, publika nosi ustaške simbole na oblačilih, transparentih, zastavah, izvaja ustaško-fašistični pozdrav.

Upravni organ ugotavlja, da je iz posnetkov na CD zgoščenki razvidno, da pesmi Marka Perkovića Thompsona, kot npr. »Bojna Čavoglave«, »Anica kninska kraljica«, ki pozivajo k sovraštvu in obračunavanju s Srbi, njegovo vzklikanje ustaškega pozdrava »Za dom spremni«, kot navaja PP I v predlogu za prepoved predmetne javne prireditve, nesporno spodbudijo pri delu publike, ki

zagovarja ustaško ideologijo, občutke ekstremnega ustaškega nacionalizma, sovraštva do Srbov. Iz posnetkov je razvidno, da pevec Marko Perković Thompson zavestno vpliva na voljo, razum, čustva in strasti drugih, kar lahko povzroči določen premik v duševnem stanju posameznika in mobilizaciji sovraštva, nasilju in nestrpnosti in da del publike v določenih primerih tudi zahteva od izvajalca tovrstno izražanje. PP I v predlogu za prepoved javne prireditve navaja, da drugi ne predstavljajo samo publike Marka Perkovića Thompsona na prireditvi, temveč tudi osebe, ki so izzvane z izvedbo njegovih koncertov in njegovim izražanjem na koncertih, to so pripadniki srbske, romske, židovske skupnosti in morebiti druge, ne samo na območju Maribora, temveč na celotnem slovenskem območju, ki so bili žrtve ali so svoji žrtev ustaškega režima, ki ga pevec Thompson vztrajno promovira.

Iz pravne teorije izhaja, da predstavlja zbiranje želeno, organizirano in časovno omejeno oz. kratkotrajnejše srečanje ali povezovanje vsaj dveh oseb, bodisi v zaprtem prostoru ali na prostem, bodisi v zasebnem krogu ali javno, z namenom kolektivnega oblikovanja in skupnega izražanja idej, mnenj, stališč, prepričanj ter zagovarjanja skupnih interesov.²² Zbiranje vključuje izbiro časa, kraja in načinov zbiranja in predpostavlja vsaj neko notranjo povezanost zbirajočih.²³

Upravni organ ugotavlja, da se del publike, ki tudi sam simpatizira z ustaštvom in ima radikalen odnos do Srbov, zaveda kaj pomeni ustaški pozdrav »Za dom spremni«, kaj pomenijo ustaški simboli »U«, ustaška šahovnica, »HOS«, ki jih nosijo, vzkliki »ubi, ubi Srbina«, pozdravljanje z dvigovanjem desnice (ustaško-fašistični pozdrav), kaj pomeni prepevanje pesmi, vsebina katerih poziva na fizični obračun s Srbi in predstavlja ustaški revizionizem, ter da se zaveda tudi kaj lahko povzročijo. Iz posnetkov na CD zgoščenki in fotografijah publike (iz dokaza 17), je razvidno, da se med publiko na koncertih Marka Perkovića Thompsona nahaja veliko mladine, kar je glede na izvajanja zgoraj omenjenih ravnanj na koncertih, še posebej zaskrbljujoče. Upravni organ ugotavlja, da je omenjen problem zaznala tudi Evropska komisija proti rasizmu in nestrpnosti (ECRI), ki je v svojem Poročilu za Republiko Hrvaško 2018, ugotovila, da je v javnem diskurzu prisoten rasističen in neznosen sovražni govor uperjen zoper (med ostalim) Srbe in Rome. Prav tako je izpostavljeno, da je v porastu nacionalizem, posebej med mladimi, zlasti v obliki poveličevanja fašističnega ustaškega režima.²⁴

Organizator je predložil specifikacijo prodanih kart za koncert iz katere je razvidno, da je bil prodanih skupno 1148 kart, od tega 7 na Hrvaškem, 19 v Avstriji, 2 v Srbiji, ostale v Sloveniji.

Upravni organ ugotavlja, da ima organizator pregled nad prodanim številom kart in pregled nad krajem prodaje kart, s tem pa še nima pregleda nad kategorijami obiskovalcev, saj v Sloveniji na podlagi ZJZ, razen za športne dogodke, ni predpisana personalizacija kart, tako da organizator ne ve, kdo se bo udeležil koncerta. Zaradi česar posledično tudi ne more zagotoviti, da se koncerta ne bodo udeležili tudi obiskovalci, ki simpatizirajo z ustaštvom. Na podlagi zgoraj navedenih dokazov je razvidno, da se Thompsonovih koncertov udeležuje tudi del publike, ki ob tem, da rada posluša glasbo Marka Perkovića Thompsona, simpatizira z ustaško ideologijo, ki nato na Thompsonovih koncertih izraža kolektivno oblikovano skupno mnenje, stališče, sploh do Srbov. Prav tako dejstvo, da je večinski del kart prodan v Sloveniji, ne pomeni, da radikalizirani posamezniki ne morejo prihajati tudi iz Slovenije, saj so se med in po vojni na Hrvaškem, v Slovenijo priselili tako Hrvati, kot tudi Bosanci in Srbi.

Upravni organ ugotavlja, da je iz dopisa INTERPOLA Bern, razvidno, da so se s podobnim problemom srečali tudi v Švici, kjer so pevcu Marku Perkoviću Thompsonu prepovedali vstop na

²² Komentar Ustave Republike Slovenije, Nova univerza, Evropska pravna fakulteta, Nova Gorica, 2019, str. 408

²³ Prav tam, str. 408

²⁴ Internetni vir: <https://rm.coe.int/fifth-report-on-croatia-croatian-translation-16808b57c0>, ECRI Report on Croatia (fifth monitoring cycle), adopted on 21. 3. 2018, published on 15. 5. 2018, str. 9

območje Schengena za obdobje treh let (leta 2009), cilj njihovih oblasti je bil preprečiti, da bi se hrvaška diaspora v Švici radikalizirala z udeležbo na njegovih koncertih, kot tudi, da je obstajala tudi nevarnost, da bi srbski in bosanski državljani v Švici lahko nasilno reagirali na vsebino njegovih koncertov in vedenje ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi lahko privedlo do motenja javnega miru v Švici. Iz dopisa INTERPOLA Wiesbaden prav tako izhaja, da ni bil izveden načrtovan koncert v Bochumu leta 2009, da so prepoved oznanili parlamentarni voditelji stranke SPD in zelene stranke Bochuma 27. 5. 2009. Temu je sledil namen stranke »Die Linke« (levičarske stranke), da naprej posreduje urgentno pobudo v svetu z namenom prepovedi desničarskega dogodka na »RuhrCongress Bochum«. Ta je temeljila na dejstvu, da je kazanje ustaških in ultra nacionalističnih simbolov na Thompsonovih koncertih nekaj običajnega. Navajala je, da glasbenik, ki nostalgično prepeva o vodji ustašev Anteju Paveliću in pozitivno komentira najhujša hrvaška koncentracijska tabora med drugo svetovno vojno, Jasenovac in Staro Gradiško, od svojega občinstva odkrito zahteva, da se identificirajo z genocidnim ustaškim režimom in da druge podrobnosti o prepovedi koncerta na posedujejo.

Upravni organ ugotavlja, da kljub izdelanemu varnostnemu načrtu, organizator ravno nad tem delom publike ne bi mogel imeti nadzora, saj kot je na ustni obravnavi izjavil predstavnik PP I, policija ne more preprečiti verbalnih in gestikuliranih izgrediv. Prav zaradi navedenega, bi v primeru izvedbe koncerta Marka Perkovića Thompsona v Mariboru, obstajala nevarnost, da se koncerta udeleži tudi del ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi lahko privedlo do motenja javnega reda, zaradi česar tudi PP I vztraja pri predlogu za prepoved javne prireditve.

21.) PP I v dopolnitvi predloga navaja, da so storilci kaznivih dejanj lahko tudi izzvani posamezniki ali skupine. Iz predloga za prepoved predmetne javne prireditve prav tako izhaja, da bodo z nastopom nedvomno prizadete človekove pravice etničnih skupnosti, predvsem etnične skupnosti Srbov, Judov, Romov, ki so v Mariboru in Sloveniji prisotne v relativno velikem številu, ki so državljani Republike Slovenije.

PP I dokazuje, da je v času organizacije koncerta Marka Perkovića Thompsona, v Mariboru in Sloveniji nasploh bilo zaznati več nasprotovanj in odzivov na izvedbo predvidenega koncerta, tako anonimnih kot tistih s strani vodstva Mestne občine Maribor in krovnih organizacij skupnosti Srbov, Judov in Romov in , torej skupin, ki so bile žrtve ustaškega režima oz. njihovi svojci.

Iz dokaza 23 je razvidno, da je PU Maribor, Sektor kriminalistične policije, dne 20. 4. 2017, na podlagi prijave fizične osebe, na pročelju stavbe v centru Maribora evidentirali plakat z vsebino »Perković Marko/ in Pavelić Ante/ vi niste muzikantje/ no pasaran!«, kar dokazuje, da se je nekdo iz okolice odzval na predviden koncert, mu nasprotuje, saj povezuje pevca Marka Perkovića Thompsona z ustaškim režimom.

Iz dokaza 26, uradnega zaznamka št. 215-145/2017 (3F691-06) z dne 23. 1. 2020 je razvidno, da je dne 23. 1. 2020, PP I opravila razgovor s , ki je bil.

v času organizacije koncerta, v katerem je potrdil izjave iz časopisnega članka in dodatno pojasnil, da pevec Marko Perković Thompson simbolizira in poveličuje ustaštvo, kar je v Sloveniji nesprejemljivo. Prav tako je izjavil, da je sodeloval v postopkih izvedbe večjega števila koncertov, tudi glasbenikov, ki so v preteklosti prepevali sporne pesmi, vendar pa so le-ti s slednjimi prenehali, medtem ko Marko Perković Thompson to svojo simboliko na svojih koncertih širi naprej. Prav tako je izjavil, da je prepričan, da bi koncert Marka Perkovića Thompsona povzročil negativen odziv, tudi morebitne incidente, zlasti s strani skupin oz. skupnost, ki bile z njegovim nastopom zelo prizadete, da gre za Rome, Srbe in Jude, kar nakazuje dejstvo, da so ga pred predvidenim koncertom v letu 2017 iz tudi kontaktirali (poklicali po telefonu) in pozvali, da naj napovedani koncert preprečijo. Prav tako je izjavil, da je pred nameravanim koncertom v letu 2017 prejemal kar precej ustnih pozivov občanov, da naj koncerta ne izvedejo. Prav tako je izjavil, da v kolikor Marka

Perkovića Thompsona v Republiki Hrvaški sprejemajo in tolerirajo, oz. ga ne sankcionirajo, pa slednje ne sme veljati v Republiki Sloveniji, da so mu koncerte prepovedali tudi v tujini in da organizaciji koncerta, tako v Mariboru, kot tudi kjerkoli drugje v Sloveniji, odločno nasprotuje.

..., se je udeležil ustne obravnave dne 12. 3. 2020. Na zapisnik o ustni obravnavi je izjavil, da je njegovo stališče do koncertov tega izvajalca negativno, zaradi pogostih nacionalističnih in fašističnih besed, ki jih ima v svojih besedilih in v pesmih, ki jih izvaja na koncertih. K svoji izjavi je dodal, da je pomembno vedeti, da je ta glasbeni izvajalec uporablja fašistično retoriko v svojih nastopih tudi v današnjem času. Prav tako je izjavil, da se konkretno spomni, da je prav te besede, pred približno pol leta pred tem napovedanim koncertom, v hrvaškem Kninu izrekel te besede »Za dom spremni«, ki veljajo za nacistični pozdrav in da zato meni, da se ne more nihče izgovarjati, da je ta pevec to počel nekoč in danes tega ne počne, ker so javno dostopni video posnetki na svetovnem spletu, ki potrjujejo aktualnost tega spornega izražanja. Prav tako je izjavil, da meni, da bi zaradi njegovih sovražnih besed v njegovih nastopih lahko prišlo do incidenta na samem koncertu v Sloveniji, da že dejstvo, da ima na področju Istre prepoved nastopanja, je dovolj, da se zavedamo, za kako pomembno zadevo gre v tem primeru. Če ima že v delu lasne države prepoved nastopanja. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali je v času, ko je opravljal funkcijo

bil politik, odgovoril pritrdilno. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali se ga lahko dojema kot predstavnika določene populacije volivcev na območju Maribora in ali je njegovo stališče, ki ga je iznesel na ustni obravnavi, tudi stališče ... v tistem času, je

... odgovoril pritrdilno, da je omenjeno stališče bilo usklajeno z uradnim stališčem vodstva občine v tistem času. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali se lahko razume, da je to stališče tudi stališče ljudi, ki jih je predstavljal v Mariboru, odgovoril pritrdilno, in dodal, da so v tistem času na njega apelirali nekateri občani, da naredijo vse kar je v njihovi moči, da preprečijo izvedbo koncerta. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali so prejeli kakšna nasprotovanja, da bi koncert morali izvesti, je odgovoril, da se osebno ne spomni nasprotovanja, da bi se koncert moral izvesti, da so verjetno bila. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali bi kot politik na lokalnem nivoju izvajanje Marka Perkovića Thompsona, privrženecv ali udeležencev koncerta okarakteriziral kot sovražni govor, je odgovoril, da so med njegovimi privrženeci koncertov na Hrvaškem definitivno tudi njegovi privrženeci, ki javno izkazujejo ustaško ikonografijo in vzklikajo nacistična gesla. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali to za njega, kot takratnega ..., predstavlja sovražni govor, je odgovoril, da absolutno. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali bi takšen način v Mariboru predstavljal tveganje za javno varnost in javni mir, je odgovoril, da je Maribor mesto v katerem korektno shajajo različne narodnostne skupnosti in takšen sovražni govor na morebitni izvedbi koncerta bi vsekakor med njih vnesel razkol. Prav tako je izjavil, da bi posledica tega lahko bili incidenti v različnih oblikah glede na to, da je v Mariboru več tisoč predstavnikov hrvaške in srbske skupnosti, tudi Romov, Židov, in bi obstajala velika verjetnost, da bi prišlo do incidenta, tudi po samem koncertu. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali je v tistem času, ko se je napovedal ta koncert, imelo ožje vodstvo občine strah, skrb, da bi prišlo do kršitve javnega reda in miru ob izvedbi takšnega koncerta, je ... odgovoril pritrdilno, da so se o tem pogovarjali in izrazili zaskrbljenost, hkrati pa se tudi dogovorili, da bi, v kolikor bi se pojavila namera o izvedbi koncerta tega glasbenika na javnem prostoru Mestne občine Maribor oz. v objektu, ki je v posredni ali neposredni lasti Mestne občine Maribor, takšno vlogo zavrnili.

Iz dokaza 29, dopisa Policijske postaje Lendava št. 215-3/2020/4 (3G693-16) z dne 24. 1. 2020, je razvidno, da je opravljen razgovor s ... v katerem je izjavil, da je izjava, napisana na facebook profilu društva z dne 4. 4. 2017 (dokaz 28), pristna in izraža stališča članov društva, tudi njegova. Prav tako je izjavil, da je bil seznanjen z organizacijo koncerta in njegovim namenom, da pevca spremlja, zaradi izvedbe pesmi in besedil, ki so uperjena proti Srbom. Prav tako je izjavil, da je proti izvedbi takih koncertov, saj je uperjen proti vsem drugim narodnostim, razen Hrvatom in prav tako pomeni kršenje človekovega dostojanstva v obliki poniževanja drugih narodnosti razen Hrvatov ter poveličevanja ustaštva. Prav tako je izjavil, da niso sprožili nobenih

postopkov, so pa se člani društva zgražali nad izvedbo takega koncerta. Prav tako je izjavil, da je pripravljen sodelovati v postopku odločanja na Upravni enoti Maribor, tako on, kot vsi njihovi člani in da je društvo absolutno proti organizaciji koncertov glasbenikov, ki imajo podobne vsebine in namene, da žalijo druge narodnosti in spodbujajo sovraštvo, nasilje in nestrpnost, kar pevec Marko Perković Thompson zavestno počne proti srbskemu narodu.

Je na zapisnik o ustni obravnavi z dne 12. 3. 2020, izjavil, da je z omenjenim koncertom bil seznanjen iz medijev, da je njegovo stališče do izvedbe koncerta absolutno odklonilno, da za njega Marko Perković Thompson ni pevec, ampak propagandist ustaške ideologije, da so njegove pesmi žaljive do drugih nacij, predvsem pesmi »Bojna Čavoglave« in »Jasenovac i Gradiška Stara«, »Evo zore, evo dana«. Izjavil je, da je pesem »Bojna Čavoglave« napisana v času vojne na Hrvaškem, ki poziva pregon srbskega prebivalstva v Srbijo, in da jih bo dosegla njihova roka pravice tudi v Srbiji, pesem »Jasenovac i Gradiška Stara« povečuje Maksa Luburiča, glavnega ubijalca v taborišču Jasenovac in Ante Pavelića, ki je bil glavni v državi NDH. Prav tako je izjavil, da je »Anica, Kninska kraljica« tudi zanimiva, napisana v času vojne operacije Nevlhta na Hrvaškem, kjer svoje soborce poziva, dobesedno na zažiganje Krajine, do cesar je v resnici tudi prišlo. Povzel je časopis Večer, da Thompson ponekod prepeva pesmi »Jasenovac i Gradiška Stara«, ki povečuje zločin in zločince iz taborišča Jasenovac v času II. svetovne vojne. Prav tako je izjavil, da veja spomniti, da je v tem taborišču umrl tudi 266.000 Slovencev, od tega nekaj otrok, večina iz Štajerske, Srbi, Židje, Romi, so bili ubiti na najbolj zverinski način s klanjem, med slovenskimi žrtvami je bil tudi duhovnik Janez Godič, ki je bil v postopku beatifikacije, ubit v Jasenovcu leta 1942.

Je izjavil, da zaradi navedenega, takšna oseba ne more nastopiti v Sloveniji. Da je na uradni facebook strani v času, ko je izvedel za predviden koncert, zapisal, da predlaga tudi organizacijo protesta zoper izvedbo tega koncerta, da bi za njega in člane njihovega društva izvedba koncerta, kot tudi ljudi, ki so preživeli ustaški režim v državi NDH, predstavljalo ponižanje, saj kot člani društva delajo na tem, da stikejo vezi s Slovenijo na kulturnem, političnem, ekonomskem področju. Izjavil je, da nasprotujejo koncertu Thompsona, kot tudi podobnim izvajalcem, ki povečujejo sovraštvo in nasilje in pozivajo k mednarodnim obračunom, ne glede na nacionalnost izvajalca, pevca. Je izjavil, ker ni prišlo do izvedbe koncerta, ga je to napolnilo z veseljem, da je dobil to informacijo. Prav tako je izjavil, da njihovo društvo šteje med 60 in 80 članov.

Je na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , če je dne 4. 4. 2017 osebno zapisal izjavo na internetno stran svojega društva, odgovoril pritrdilno. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , ali je zapisal: »Katera pesem ni nacionalistična?«, je odgovoril, da se v njegovih pesmih, ki jih je analiziral, prepozna pregon in sovraštvo, ki bazira na nacionalizmu.

Je pritrdilno odgovoril na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , če je predlagal organizacijo protesta na dan izvedbe koncerta in da so vsi, ki hodijo na njegove koncerte njegovi somišljeniki, njegove pesmi razen nacionalizma nimajo nikakršno umetniško vrednost, kot trdijo organizatorji.

Je na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , ali je predlagal organizacijo protesta na dan izvedbe koncerta zaradi tega, ker bi se z nastopom imenovanega pevca počutil ponižano in ker bi z koncertom bilo načeto oz. kršeno njegovo človeško dostojanstvo, prav tako odgovoril pritrdilno.

Je na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , ali so njihovi člani in ostali, ki jih predstavljajo v njihovem kulturnem društvu v večini tudi državljani Republike Slovenije, odgovoril, da so vsi državljani Republike Slovenije.

Je na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , ali se sedaj v Republiki Sloveniji počuti varno, odgovoril pritrdilno in še dodal, da v zvezi s predlagano organizacijo protesta lahko pove, da bi se v organizacijo vključila razen srbskih društev tudi romska skupnost in židovska društva, ki bi bila z izvedbo tega koncerta ponižana, da so jim za pomoč pri organizaciji protestov pomoč ponudili tudi srbska kulturna društva iz Avstrije, konkretno Gradca in na srečo do vsega tega ni moglo priti. Je na vprašanje predstavnika PU Maribor g. , ali bi v primeru organizacije koncertov lahko prišlo do kršitve javnega reda in miru, odgovoril, da z njihove strani absolutno ne, ampak ne vejo, kako bi odreagirali ostali udeleženci, ki bi bili prisotni.

Iz dokaza 30 je razvidno, da je Policijska postaja Murska Sobota opravila razgovor z [redacted], ki jim je poslal odgovor na vprašanja, povezana s prepovedjo koncerta Thompsona, in sicer, da s koncertom Marka Perkovića Thompsona, niso bili seznanjeni kot organizacija, morda so bili seznanjeni nekateri posamezniki romske skupnosti, da bi Marka Perkovića Thompsona morali sprejeti kot glasbenega umetnika, vendar ga romska skupnost ne sprejema, saj preko svojih nastopov sporoča svoj negativen odnos do različnih, drugačnih in drugih manjšinskih skupnosti, da so njegovi nastopi izzivalni in pozivajo predvsem skrajno desno usmerjene skupine (tudi posameznike), k kršenju človekovih pravic in njihovega dostojanstva. Prav tako je zapisal, da romska skupnost ni sprožila nobenega postopka v primeru izvedbe koncerta, vendar odločno nasprotujejo morebitni izvedbi koncerta v Sloveniji, da je romska skupnost pripravljena preko svojih pooblastil in pristojnosti, nasprotovati koncertu ter izraziti svoje mnenje ustreznim državnim organom, ki odločajo o izvedbi ali ne-izvedbi koncertov. Prav tako je zapisal, da je na podlagi Ustave Republike Slovenije prepovedano izvajanje (javno), ki poziva k nestrpnosti, sovražnosti ter sovražnemu govoru (verske skupnosti, rase, manjšine,...).

Iz dokaza 31 je razvidna korespondenca po elektronski pošti med g. [redacted] iz PU Maribor in [redacted], ki je v elektronskem sporočilu zapisal, da je [redacted] bila ustanovljena 2. 6. 2019, da v času napovedi izvedbe predmetnega koncerta ni obstajala in da z zahtevo po izvedbi ni bil seznanjen. Zapisal je, da so njihovi sedanji člani [redacted] tako kot ostali občani v Mariboru, s tem bili seznanjeni iz sredstev javnega obveščanja. Prav tako je zapisal, da člani zveze generalno ne sprejemajo pevcev, ki s svojimi besedili kakorkoli žalijo, pozivajo k nasilju ali omalovažujejo druge ljudi. Prav tako je zapisal, da besedila, ki jih Perković poje v svojih pesmih, naj prepeva, če že, v svoji domovini. Da se jim izvedba koncerta ne zdi primerna. Da v Sloveniji, kjer bivajo v prijateljskih odnosih z vsemi narodi bivše Jugoslavije, si ne želijo tovrstnih koncertov ne iz vrst srbskih, hrvaških, ali katerih drugih narodov. Da se absolutno zavzemajo za spoštovanje vsakega posameznika in državljana Slovenije ter si želijo, da jim država Slovenija to tudi zagotavlja. Prav tako je zapisal, da v zvezi z napovedanim koncertom njihovi člani niso prejeli nobenih pritožb, ki bi bile znane njihovi zvezi. Prav tako je zapisal, da iz verjetno razumljivih razlogov, si ne bi želeli sodelovati v javnih nastopih za prepoved koncerta, saj menijo, da je to vsekakor delo institucij države Slovenije, ki pa jih v tej zadevi seveda absolutno podpirajo in se zahvaljujejo za izraženo skrb in delo na tem področju. Prav tako je omenil, da so imeli člani [redacted] dne 20. 5. 2017, letni koncert v hotelu Habakuk in so izrazili zaskrbljenost, v kolikor bi do koncerta Perkovića prišlo, je obstajala možnost, da se morebiti zgodi kak neljub incident, ki si ga nikakor niso želeli, a ga tudi preprečiti ne bi mogli, zato so bili pomirjeni, ko je obveljala prepoved koncerta.

Ustne obravnave z dne 12. 3. 2020 se je udeležila [redacted], pooblaščenka [redacted], ki je na zapisnik o ustni obravnavi izjavila, da je z izvedbo koncerta bila seznanjena iz medijev. Dodala je, da zastopa [redacted], ki je bila ustanovljena 2. 6. 2019, ki v času predvidenega koncerta ni obstajala, zato je govorila v svojem imenu, kot oseba, ki je v tistem času živela v Mariboru in k izjavi, ki so jo že podali, nimajo več ničesar dodati. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], koliko članov je včlanjenih v njihovo zvezo, je izjavila, da je v zvezo društev včlanjenih 17 društev, 2 sta v postopku pridružitve, da so to društva iz Slovenije. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], ali se ji zdi točen podatek, da v Sloveniji živi 40.000 Srbov, je odgovorila, da po njeni oceni v Sloveniji živi več kot 40.000 Srbov. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], ali je večina članov zveze Srbov, državljanov Republike Slovenije, je odgovorila, da zagotovo ja, v večji meri. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], ali se njihovi člani v Republiki Sloveniji počutijo vamo, je odgovorila, da seveda, absolutno. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], da je v odgovoru zapisano, da se jim izvedba koncerta Marka Thompsona ne zdi primerna, je izjavila, da to, kar so zapisali, tako menijo. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. [redacted], ali je [redacted] v svoj odgovor zapisala, da je na dan predvidenega koncerta 2017, bil organiziran koncert [redacted] in so zaradi sovpadanja obeh prireditev

organizatorji obeh prireditev bili v skrbeh, da bi lahko prišlo do neželjenega incidenta, ki si ga niso želeli, a tudi preprečiti ne bi mogli, zato so zaradi prepovedi pomirjeni in ali meni, če bi bile enake okoliščine tudi danes, ali bi lahko prišlo do kršitve javnega reda in miru, je odgovorila, da je istočasno, ki je takrat imelo koncert, dne 20. 7. 2017. Prav tako je izjavila, da ne morejo za nobenega od njihovih članov, ne glede na politiko njihovega društva, jamčiti, da takšni dogodki lahko pripeljejo do potencialnih incidentov. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. če bi hipotetično prišlo do tega koncerta, ali bi to za njihove člane zveze pomenilo ponižanje in morebiti kršitev človeškega dostojanstva, je odgovorila, da mora poudariti, da ne želijo in ne podpirajo nobenega, ki dela proti drugemu narodu, so proti poniževanju, žaljenju drugih narodov, da želijo živeti mirno in složno, da je to temelj njihovega in, da obsojajo tudi tovrstne koncerte, organizirane s strani drugih narodnosti.

Iz dokaza 32, dopisa Policijske postaje Ljubljana Vič št. 0212-17/2020 (3E695-69) z dne 23. 1. 2020, je razvidno, da je Policijska postaja Ljubljana Vič, opravila razgovor s predstavnikom, ki je povedal, da je bil seznanjen s koncertom Thompsona in tudi z njegovo odpovedjo, da so namreč samo leta 2017 podal predlog za ukinitvev oz. prekinitvev njegovega koncerta, saj ne odobravajo sporočil v pesmih glasbenika Thompsona, v katerih govori o nacionalizmu, o klanju in drugem nasilju.

Iz dokaza 33, dopisa Policijske postaje Ljubljana Bežigrad št. 0212-45/2020/2 (3E691-69) z dne 21. 1. 2020, je razvidno, da je Policijska postaja Ljubljana Bežigrad opravila razgovor z, o katerem so sestavili uradni zaznamek, iz katerega je razvidno, da so na sedežu bili seznanjeni z omenjenim koncertom v letu 2017 in so izdali dve izjavi za javnost, ki so priloga UZ, da ne sprejemajo Marka Perkovića Thompsona, saj širi sovražnen govor, povečuje fašizem, hujskaštvo proti določeni skupini ljudi, čaščenje sistema, ki je želel iztrebiti Slovenski narod. Na vprašanje, kaj takšen koncert za njih pomeni oz. kako slednje na njih vpliva v smislu kršenja človekovega dostojanstva, je odgovoril, da so v prvi člani borci in udeleženci II svetovne vojne, da so se člani ob najavi tega koncerta počutiljo prizadete, saj so neposredno doživeli ustaško nasilje, katere pevec Thompson povečuje. Prav tako je izjavil, da ta koncert, ne samo vzpodbuja negativna čustva pol pretekle zgodovine ampak je to lahko velik varnostni problem, da so udeleženci na takem koncertu lahko nasilni kot v drugih podobnih primerih, kjer so druge države tak koncert neposredno prepovedale. Priloga UZ je izjava podpredsednika dne 16. 7. 2019, v kateri je zapisano, da je aprila 2017 protestiralo proti nameravanemu koncertu Marka Perkovića Thompsona, znanega po proustaških besedilih svojih pesmi. V omenjeni izjavi protest ponavljajo in se obenem čudijo organom slovenske zakonodaje, izvršne ter sodne oblasti, da takšnega koncerta niso sposobni preprečiti. V izjavi je nadalje navedeno »Kaj Marko Perković na svojih koncertih povečuje«, ter zgodovinska nastanka NDH in navedbe o žrtvah Ustašev v času NDH. Na koncu izjave pozivajo pristojne organe Republike Slovenije, da Marku Perkoviću ne dovolijo koncerta na slovenskih tleh. Priloga UZ je prav tako izjava z dne 6. 4. 2017, v kateri navaja, da na najavo, da bo v Mariboru pel Marko Perković Thompson, ki je znan po proustaških besedilih svojih pesmi, se je ogorčeno odzvalo precej članov in skoraj vsa združenja njihove organizacije z zahtevo, da pristojni organ Republike Slovenije prepreči to prireditev. Da se je na dosedanjih Perkovičevih koncertih lahko videlo histerično divjanje množice obiskovalcev, da je že navedeno, da oblasti sosednje prijateljske države dovoljujejo takšno obnašanje, da se pojavlja ustaška ikonografija, množično pozdravljanje z dvignjeno desnico in pozdrav »Za dom spremni«, in da v tem sodelujejo predvsem mladi ljudje, ki so rojeni po razpadu skupne države, vzbuja skrb nad prihodnostjo naših sosedov. Prav tako je navedeno, da so takšne dejavnosti v večini držav EU, predvsem v državah, ki imajo z več kot polstoletno demokracijo, z zakoni prepovedane. Oblosti tam na pojave neonacizma odločno reagirajo s policijo in sankcijami, in postavlja vprašanje, mar je v naši državi zaradi »demokracije« vse dovoljeno. Prav tako je navedeno, da se slovenski javnosti

postavlja vprašanje, kako naj v takšne neonacističnem vzdušju skupaj pod evropsko streho živimo prebivalci naše nekdanje države, kateri predniki so bili žrtve ustaških zločinov. Prav tako pozivajo pristojne organe Republike Slovenije, da ne dovolijo tega koncerta na slovenskih tleh.

se je udeležil ustne obravnave z dne 12. 3. 2020 in je na zapisnik o ustni obravnavi izjavil, da so bili o koncertu seznanjeni iz medijev, da se z dvema izjavama za javnost izrekla o predvidenem koncertu, zato je nasprotuje temu koncertu iz več razlogov, da se predvsem obračajo na vsebinske vzroke, ki so bolj čustvene narave, da ti koncerti vzpodbujajo oz. obujajo idejo o fašizmu. Izjavil je, da to pomeni podpiranje kolaboracije in sodelovanja z okupatorjem. Prav tako je izjavil, da menijo, da je takšna prireditev v nasprotju z ustavnimi temelji in načeli slovenske države in v nasprotju s sodobnimi standardi, da to vpliva na čustva ljudi in temu primerne čustvene odzive, kar lahko pomeni varnostno tveganje. Naštel je vsebinske razloge, da pesmi avtorja poveljujejo ustaški režim, ustaška država NDH pa je bila pod protektoratom nacistične Nemčije, ki je izvajala teror, tako nacistična Nemčija na slovenskem območju, kot država NDH na slovenskem območju. Dodal je, da pevec Thompson že s samo pojavo na prireditvi, če tudi ne prepeva teh spornih ustaških pesmi, predstavlja simbol človeka, ki podpira fašistične ideje in širi sovraštvo in nestrpnost med ljudi, da je širši javnosti poznan po podpiranju sovražnost zoper druge nacionalnosti in je sporna že sama njegova pojava na prireditvi v Mariboru, ne glede na vsebino pesmi, ki bi jih prepeval v Mariboru, tudi če bi izvzeli tiste sporne pesmi. Prav tako je izjavil, da je Maribor še posebej črna točka v zgodovini slovenstva, saj je tukaj Adolf Hitler izrekel besede: »Naredite mi to deželo spet nemško.«, in dejansko izdal smrtno obsodbo slovenskemu narodu, NDH pa je delovala pod protektoratom nacistične Nemčije in na takšen način tudi izvrševala nacistično ideologijo. Prav tako je izjavil, da Thompson s svojo pojavo in pesmimi predstavlja te ideje nacizma oz. fašizma, ki so za sodobno Evropo nesprejemljive. Prav tako je izjavil, da je ta ustaški režim med II. svetovno vojno neposredno vplival tudi na Slovence in navedel zgodovinska dejstva o okupaciji slovenskega ozemlja s strani NDH in številu slovenskih žrtev v taborišču Jasenovac, med katerimi so bili tudi duhovniki. Vsa zgodovinska dejstva je navajal na podlagi uradnih podatkov zgodovinarja dr. Repeta in Nevenke Troha. Prav tako je izjavil, da so koncert prepovedale tudi druge države, po javno dostopnih podatkih Nemčija, Švica in Nizozemska. Da bi izvedba tega koncerta lahko čustveno vznemirila državljane Republike Slovenije, zlasti tiste, ki so še živi in so doživeli nasilje II. svetovne vojne in tudi njihove potomce do te mere, da obstaja varnostno tveganje protesta zoper to prireditev. Prav tako je izjavil, da uradnih postopkov niso sprožili, da so se odzvali z dvema izjavama za javnost, kjer so pristojne organe Republike Slovenije pozvali, da ne dovolijo koncerta na slovenskih tleh, da bi njihovo članstvo bilo z izvedbo koncerta zelo prizadeto in da si upa trditi, da bi med katerimi člani ta koncert vzpodbudil tudi dejanja, ki niso dovoljena, saj bi v primeru, da bi država dovolila takšen koncert, njihovi člani izgubili zaupanje v državo in njen varnostni sistem. Prav tako je izjavil, da taka prireditev povečuje ideološke režime, ki so v nasprotju s temelji slovenske države ter da je še njegovo splošno mnenje, da je slovenska država utemeljena na temeljih proti nacifašizmu, zmage partizanov nad okupatorji, katera dejstva nam priznavajo vsi zahodni zavezniki in Rusija in da je zaradi tega nesprejemljivo izvajanje kakršnihkoli prireditev, ki povečujejo simbole in ideologijo, ki je zatirala slovenski narod, če bi ti simboli med II. svetovno vojno zmagali, danes ne bi bilo samostojne države Slovenije. Prav tako je izjavil, da njihova zveza ima po zadnjih podatkih okoli 39.000 članov. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ki je citiral odgovor g. ..., da bo ta koncert vzbujal negativna čustva in da Perkoviču očita proustaštvo, in glede na to da je g. ... pravnik, ali bi izvedba koncerta in odziv članov imel lahko resno grožnjo za javni red in mir, je ... odgovoril pritrdilno in dodal, da ocenjuje, da bi bila to huda čustvena provokacija, ki bi lahko njihovo članstvo in podpornike NOB privedla do dejanj, ki lahko ogrozijo varnost v Mariboru. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali se pridružuje mnenju, da enako velja tudi za celotno Slovenijo, je odgovoril, da bi se enake posledice lahko zgodile kjerkoli v Sloveniji. Na vprašanje predstavnika PU Maribor, g. ..., ali je, glede na to, da je preučil ravnanje in vedenje pevca in njegovih simpatizerjev in obiskovalcev njegovih koncertov, prepoznal na teh dogodkih tudi elemente sovražnega govora in ali bi s podobnim ravnanjem, bodisi pevca, bodisi simpatizerjev,

bodisi udeležencev koncerta, bilo lahko kršeno človeško dostojanstvo vseh, ki jih predstavlja, odgovoril pritrdilno in dejal, da dodatno menijo, da bi z izvedbo takšne prireditve delovali v nasprotju z ustavno ureditvijo Republike Slovenije, ki je utemeljena na proti fašizmu. Na vprašanje predstavnika PU Maribor g. ..., ali bi s takšno izvedbo koncerta in udeležbo lahko bilo kršeno človeško dostojanstvo, samo njihovih članov ali tudi nacionalnih članov Srbov, Romov, Židov, državljanov Republike Slovenije, je odgovoril, da bi bilo z izvedbo take prireditve brez dvoma kršeno dostojanstvo vseh naštetih, zlasti pa državljanov Slovenije, ne glede na to, ali so člani njihove organizacije ali ne. ... je še dodal, odkar so se posmrtni ostanki po vojni usmrčenih pripadnikov NDH oz. ustašev prestavili v Maribor, v grobnico, da je to iz vidika pietete spomina nesporno in obstaja nevarnost zlorabe te pietete z namenom povečevanja fašističnega ustaškega sistema po vzoru zborovanja, ki so vsako leto maja odvija v Pliberku v Republiki Avstriji in povzroča tako velike varnostne težave za to državo, zlasti pa zbujajo negativna čustva pri vseh prizadetih ljudeh, ki so trpeli v fašizmu in nacizmu. Prav tako je izjavil, da zato morda ni naključje, da je želja po tem koncertu prav v Mariboru in bi lahko sprožil dolgoročne posledice, ko bi se na tem grobišču lahko sprožile manifestacije, ki bi tudi med slovenskimi državljani sprožila negativna čustva in odzive in potencialno privedle do izvedbe kaznivih dejanj bodi s strani izvajalcev te manifestacije ali nasploh.

iz vseh izjav prič je razvidno, da je vsebina izražanja Marka Perkovića Thompsona sprožila v času organiziranja koncerta zgoraj navedene odzive in vznemirjenje, tako pri takratnem vodstvu Mestne občine Maribor, kot tudi krovnih srbskih, romskih in judovskih organizacijah oz. društvih v Republiki Sloveniji, člani oz. svojci katerih so bili v zgodovini žrtve ustaškega sistema, za katere bi izvedba koncerta Marka Perkovića Thompsona predstavljala žalitev in kršitev in ogrožanje njihovega človeškega dostojanstva. Priče so izjavile, da se jim izvedba koncerta Marka Perkovića Thompsona ne zdi primerna. ... je kot odziv na predviden koncert podal predlog za ukinitvev oz. prekinitvev njegovega koncerta, ker ne odobravajo sporočil v pesmih glasbenika Marka Perkovića Thompsona, v katerih govori o nacionalizmu, o klanju in drugem nasilju. ... v času predvidenega koncerta ni sprožila nobenega postopka v času izvedbe koncerta, vendar pa je njihov predsednik ... izjavil, da pevca Marka Perkovića Thompsona romska skupnost ne sprejema kot glasbenega umetnika, ker preko svojih nastopov sporoča negativen odnos do različnih, drugačnih in drugih manjšinskih skupnosti, da so njegovi nastopi izzivalni in pozivajo predvsem skrajno desno usmerjene skupine (tudi posameznike), k kršenju človekovih pravic in njihovega dostojanstva, da je romska skupnost pripravljena preko svojih pooblastil in pristojnosti, nasprotovati koncertu ter izraziti svoje mnenje ustreznim državnim organom, ki odločajo o izvedbi ali ne-izvedbi koncertov, da je na podlagi Ustave Republike Slovenije prepovedano javno izvajanje, ki poziva k nestrpnosti, sovražnosti ter sovražnemu govoru zoper verske skupnosti, rase, manjšine.

... g. ... je leta 2017, pred predvidenim datumom koncerta na facebook strani društva predlagal organizacijo protesta zoper izvedbo tega koncerta, iz razloga, ker bi za njega in člane njihovega društva izvedba koncerta, kot tudi ljudi, ki so preživeli ustaški režim v državi NDH, predstavljalo ponižanje. Predstavnica ... je izjavila, da so organizatorji njihovega koncerta, ki se je odvil prav na dan 20. 5. 2017, bili v skrbeh, da bi zaradi sovpadanja obeh prireditev, lahko prišlo do incidenta, ki ga ne bi želeli, a tudi preprečiti ne bi mogli, kar nakazuje, da bi lahko prišlo do ogrožanja javnega reda in miru in javne varnosti, saj bi bila podana nevarnost nasilja med člani njihovega društva in publiko Marka Perkovića Thompsona.

... je izjavil, da so o koncertu bili seznanjeni iz medijev, da se je ... z dvema izjavama za javnost izrekla o predvidenem koncertu, da nasprotujejo temu koncertu iz več razlogov, da se predvsem obračajo na vsebinske vzroke, ki so bolj čustvene narave, saj ti koncerti vzpodbujajo oz. obujajo idejo o fašizmu, da pevec Thompson s svojo pojavo in pesmimi predstavlja te ideje nacizma oz. fašizma, ki so za sodobno Evropo nesprejemljive. Prav tako je izjavil, da je ta ustaški režim med II. svetovno vojno neposredno vplival tudi na Slovence in navedel zgodovinska dejstva o okupaciji slovenskega ozemlja s strani NDH in njenem surovem ravnanju nasploh kot tudi

slovenskih žrtvah v taborišču Jasenovac, med katerimi so bili tudi duhovniki. Izjavil je, da ima njihova zveza 39.000 članov in da ocenjuje, da bi bila izvedba koncerta huda čustvena provokacija, ki bi lahko njihovo članstvo in podpornike NOB privedla do dejanj, ki lahko ogrozijo varnost v Mariboru, da bi izvedba tega koncerta lahko čustveno vznemirila državljane Republike Slovenije, zlasti tiste, ki so še živi in so doživeli nasilje II. svetovne vojne in tudi njihove potomce do te mere, da obstaja varnostno tveganje protesta zoper to prireditel.

Upravni organ ugotavlja, da so žrtve ustaškega sistema in njihovi svojci, ki so člani zgoraj navedenih romskih, židovskih, srbskih skupnosti v Sloveniji, ki so državljani Republike Slovenije ter simpatizerji NOB, izgradili svojo identiteto na temelju ideje, da sta v času ustaške vladavine NDH bila izvedena genocid in holokavst nad nehrvaškim prebivalstvom, med katerimi so bili tudi sami žrtve oz. njihovi svojci. Da se z izvedbo koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki s svojim nastopom promovira ustaštvo, žali njihovo človeško dostojanstvo in s tem tudi ogroža javno varnost, saj obstaja utemeljena nevarnost, da bi se na izvedbo koncerta odzvale prizadete skupine ali posamezniki, ki bi lahko nasilno reagirali na vsebino Thompsonovega koncerta in vedenje dela ultra nacionalističnih oboževalcev.

22.) PP I v predlogu za prepoved predmetne prireditve trdi, da je organizator Milan Trol s.p. vedel in ve kdo je in kaj predstavlja ter kaj in kako to počne pevec Marko Perković Thompson na svojih koncertih. Ve, da povečuje ustaštvo s simboliko, ki jo izraža tako v pesmih, kot na družbenih omrežjih in v javnem ter zasebnem življenju, da je simbol in »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma. Navedeno je, da ima organizator kot podjetnik voljo organizirati tak koncert, saj sledi izključno ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel tak nastop Marka Perkovića Thompsona in je privolil tudi v nastanek morebitne nedovoljene posledice, saj ni prav nobenega jamstva, da bo kot organizator imel popolni nadzor nad izvajalcem v smislu, da ne bi izpadel kot »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma, ko pa bo nastala škodljiva posledica, pa se bo verjetno s sprenevedanjem poskušal izogniti odgovornosti s trditvijo, da je naredil vse, kar je bilo v njegovi moči. Iz predloga tudi izhaja, da je nesporno, da ni prav nobenega jamstva, da ima organizator popoln nadzor nad izvajalcem ali da ga bo v času izvedbe imel, posebej, ker pevec Marko Perković Thompson nadaljuje z izvrševanjem poveličevanja ustaštva, tudi po prepovedi v Mariboru.

Nadalje je navedeno, da je pri organiziranju popolnoma jasno in nedvoumno prisoten namen organizatorja, da tak koncert organizira in je pri tem prisotna »subjektivna komponenta«, da organizator ve, kdo je pevec Marko Perković Thompson, kaj predstavlja in da povečuje ustaštvo. Prav tako je navedeno, da ima organizator voljo organizirati tak koncert zaradi ekonomskega cilja, pri tem pa je pripravljen tvegati oz. z veliko stopnjo tveganja dopustiti, da nastane škodljiva posledica, izvršitev kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja, nestrpnosti, ki je kot kaznivo dejanje opredeljeno v 297. členu JZ-1 in da bi se organizator že ob organizaciji koncerta, prav zaradi načina izvedbe in povelečevanja ustaštva Marka Perkovića Thompsona, moral in mogel zavedati, da lahko zaradi prikaza izražanja in vsebine pesmi Marka Perkovića Thompsona, na koncertu nastane prepovedana posledica – povelečevanje ustaštva in ogrožitev javne varnosti.

Upravni organ ugotavlja, da ne držijo izjave organizatorja Milana Trola s.p. in gospoda , pevca Thompsona, dana na zapisnik dne 16. 5. 2017, da na koncertih pevca Marka Perkovića Thompsona v preteklosti ni prihajalo do incidentov oz. izgredov, ki bi resno ogrožali javni red in mir ter da njegovi koncerti niso bili prepovedani v tujini, saj je iz predloženih dokazov razvidno, da je na koncertih Marka Perkovića Thompsona prihajalo do incidentov, ki so ogrožali javni red in mir, ki so prosto dostopni tudi na spletu, iz kateri je razvidno, da je pevec Marko Perković Thompson na koncertu v Požegi 15. 4. 2016, zaradi nevarnosti oz. ogroženosti, zaradi prižgane bakle med občinstvom, za nekaj trenutkov prekinil koncert, tako da je prenehal s petjem in pričel pozivati občinstvo, naj preneha, ker se bo sicer nekdo poškodoval, kot je razvidno iz dokaza v prilogi št. 21 in posnetka na CD zgoščenki. Iz dokaza 12, odgovora INTERPOLA Bern, je razvidno, da je bil prepovedan koncert Marka Perkovića Thompsona leta 2016 v mestu Schlieren, Švica z dne 3. 9.

2016, ker so lokalne oblasti imele razlog, da verjamejo, da obstaja velika verjetnost, da bi bil koncert moten, ker ni bilo mogoče oceniti potenciala nasilja nasprotnikov koncerta in glede na to in razpoložljivih virov policije javne varnosti ni bilo mogoče zagotoviti, je Občinski svet mesta Schlieren s sklepom 152/2016 35.06.30 z dne 29. 7. 2016, odločil za odvzem dovoljenja, iz istega dopisa je razvidno, da je pevec Thompson imel celo tri letno prepoved vstopa v Schengensko območje od leta 2009. Junija 2008 so avstrijske oblasti izdale prepoved koncertov, ker so bili videti grožnja javnemu miru, redu in varnosti. Prav tako je razvidno, da je leta 2007 na njegovem koncertu v Kriensu, Luzern, nastalo agresivno razpoloženje med publiko, ki se je končalo z množičnim pretepom. Cilj oblasti preprečiti, da bi se hrvaška diaspora v Švici radikalizirala z udeležbo na njihovih koncertih, da je obstajala tudi nevarnost, da bi srbski bosanski državljani v Švici lahko nasilno reagirali na vsebino njegovih koncertov in vedenje ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi lahko privedlo do motenja javnega miru v Švici. Iz dopisa INTERPOL Dunaj je razvidno, da je bil Perkovičev koncert, predviden v športni dvorani Kremsmünster 28. 4. 2017, prav tako prepovedan, ker oblast ni mogla zagotoviti varnost za obiskovalce. Iz dokaza 13, odgovora INTERPOL Wiesbaden, je razvidno, da je bila razdrta pogodba za koncert Marka Perkovića Thompsona leta 2008 v Hamburgu, ko so ugotovili, da bi nastopal pevec Thompson, prav tako ni bil izveden koncert v Bochumu leta 2009, zaradi že omenjenih dejstev.

Glede navedbe organizatorja Milana Troja v odgovoru z dne 20. 2. 2020, da PP I ni podkrepila trditve z odločbami iz drugih držav, izdanih pred majem 2017, upravni organ ugotavlja, da so dopis INTERPOLA Bern, dopis INTERPOLA Dunaj (dokaz 12) in dopis INTERPOLA Wiesbaden (dokaz 13) veljavni dokazi, ki potrjujejo, da so v preteklosti bili prepovedani koncerti Marka Perkovića Thompsona v tujini in da je na koncertih prihajalo do izgredov in motenja javnega reda in miru, kot je izdatno pojasnjeno zgoraj.

Upravni organ ugotavlja, da ne držijo navedbe organizatorja v odgovoru z dne 20. 2. 2020, ki v 6. točki navaja, da je na Hrvaškem v preteklosti bilo dovoljeno vzklikati ustaške vzklike in nositi majice z ustaško ikonografijo pred izdajo odločitve ESČP v zadevi Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019. PP I dokazuje, da je Marko Perković Thompson, to počel tako pred napovedanim koncertom v Mariboru, med napovedanim koncertom v Mariboru in odločitvijo ESČP v zadevi Šimunić proti Hrvaški št. 2037/17 z dne 22. 1. 2019, kot tudi po 22. 1. 2019.

Iz predloženih dokazov 34 in CD zgoščenke je razvidno, da je pevec Thompson na svojih koncertih vzklikal »Za dom spremni« ali nosil ustaške simbole: iz posnetka koncerta v Krinu z dne 5. 8. 2015, v 0:13 sekundi, je razvidno, da pevec Thompson na svojih koncertih nosi znak »HOS«, ki je skrajšava za »hrvaške obrambne sile«, na katerem je tudi pozdrav »Za dom spremni« in šahovnica, ki se začne z belim poljem, kar je identično šahovnici, ki so jo uporabljali Ustaši in NDH, na koncertu v Sydneyu leta 2016 je pevec Thompson pel pesem »Bojna Čavoglave«, v 20.55 minuti posnetka zavpije »Za dom« in takoj za tem »spremni«, na koncertu v Požegi 15. 4. 2016 v 1.03 minuti posnetka Thompson zavpije »Za dom«, na koncertu v Kostreni dne 28. 4. 2018 v 1.18 minuti zavpije »Za dom«, publika odgovori s »spremni«, iz reportaže o koncertu v Slunju dne 5. 8. 2017 je v 0.43 sekundi vidno, da pevec Thompson zavpije »Spremni«, na koncertu v Skradinu dne 31. 8. 2019, je zavpil »Za dom spremni« kot razvidno v 1.50 minuti posnetka. Tovrstno ravnanje (vzklikanje »Za dom spremni« ali nošenje ustaških simbolov) pa je po slovenskem pravu in pravu Evropske Unije, prepovedano in sankcionirano.

Upravni organ ugotavlja, da je organizator Milan Trol s.p., ki se po lastnih besedah že četrto stoletje ukvarja z glasbo in organizira koncerte, strokovnjak za organiziranje koncertov. Vsakemu organizatorju je kot strokovnjaku za organizacijo koncertov znano kdo je izvajalec koncerta, katero zvrst glasbe izvaja, katera je pričakovana publika posameznega koncerta in kako je publika na preteklih koncertih ravnala. To so ključni podatki za organizacijo koncerta, upoštevajoč, da organizator kot podjetnik pri organiziranju javne prireditve, investira svoja lastna finančna sredstva in prevzema poslovno tveganje, vse z namenom, da na trgu verificira svojo vizijo oziroma realizira

temeljni ekonomski motiv, to je ustvarjanje dobička.

V 6. točki odgovora z dne 20. 2. 2020, organizator Milan Trol s.p. med ostalim navaja, da po slovenskem pravu in pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe v preteklosti. V 7. točki organizator Milan Trol s.p. navaja, da PP I ne more dokazati, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli v tujini kršil kakšna pravila ali napotke organizatorja ali oblasti, saj jih po navedba organizatorja ni. Prav tako je navedel, da organizator in izvajalec nikjer nista navedla, da bo izvajalec nosil majico s kakšno ikonografijo ali pel pesmi ali vzklikal vzklike, ki bi kogarkoli užalile ali bile sporne, da takega dokaza policija nima, saj ne obstaja in da PP I z ničemer ni dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira navedeno prireditev z namenom organiziranja kaznivega dejanja ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj in da nikoli ni bil v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih obsojen.

Organizator Milan Trol s.p. v 4. točki odgovora z dne 20. 2. 2020 navaja, da med strankama ni spomo, da je ustaštvo zločin.

Na podlagi omenjene navedbe, upravni organ ugotavlja, da če se organizator Milan Trol s.p. zaveda in strinja, da je ustaštvo zločin kot trdi, potemtakem mora poznati ustaški pozdrav »Za dom spremni«, simbol »U«, ustaško šahovnico in najpomembnejše, mora poznati posledice ustaškega režima. Ni možno, da organizator Milan Trol s.p. ne bi vedel, da Marko Perković Thompson na svojih koncertih vzklika »Za dom spremni«, da se publika odziva z enakim vzklikom. Ni možno, da organizator Milan Trol s.p. ne bi poznal vsebine pesmi Marka Perkovića Thompsona, ki izražajo radikalni odnos do Srbov in odziv dela publike pozdravi z desnico (fašistično-ustaški pozdrav) in skandiranje »Ubij Srbina«. Tudi ni možno, da organizator Milan Trol s.p. ne bi poznal terorja, ki ga je Maribor bil deležen v drugi svetovni vojni in da velik del populacije dojema Marka Perkovića Thompsona kot nekoga, ki slavi in povečuje ustaštvo ter s tem žali človekovo dostojanstvo in ogroža javno varnost, kot ugotavlja tudi PP I.

Upravni organ je na podlagi določb ZUP, pozval PP I k prevodu dokaznih listin v slovenski jezik, ker je dopolnitev predloga za prepoved predmetne javne prireditve, obsegala tudi več prilog v hrvaškem, angleškem in nemškem jeziku. Tudi organizator Milan Trol s.p. je v odgovoru z dne 20. 2. 2020 navedel, da prejetih »dokazov«, ki jih je PP I predložila Upravni enoti Maribor na več kot 500 straneh, ni bral in da bo tukajšnji upravni organ lahko upošteval le dokaze v slovenskem jeziku in le sodno overjene prevode, in bo zato vsebino v tujih jezikih moral zavreči. Omenjeno je upravni organ upošteval, skladno z določili ZUP, vendar pa tudi ugotavlja, da organizator Milan Trol s.p. razume in govori hrvaški jezik, saj je na ustni obravnavi z dne 16. 5. 2017, prevajal gospodu pevca Marka Perkovića Thompsona, v slovenski jezik, kot razvidno iz zapisnika o ustni obravnavi z dne 16. 5. 2017.

Upravni organ ugotavlja, da je PP I s predloženimi dokazi, izkazala, da obstaja organizatorjev namen, da zaradi ekonomskega dobička, dopusti, da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj zaradi katerih obstaja velika verjetnost, da bi bil moten javni red. Organizator je predložil vse, kar je z zakonom določeno za izvedbo prireditve, izpolnil je zakonske zahteve za izvedbo prireditve, dejstvo pa je, da organizator namenoma spremlja ponavljajoče se širjenje sovražnih in nestrpnih ravnanj pevca Marka Perkovića Thompsona (podrobneje opisanih in podkrepljenih v točki 19 te odločbe) in zavestno želi dopustiti možnost, da tudi na koncertu v Mariboru pride do tega, da pevec Thompson, kot na dosedanjih koncertih, pozdravlja publiko z vzklikanjem ustaškega pozdrava »Za dom spremni«, prepeva pesmi, ki pozivajo k fizičnemu obračunu s Srbi, čeprav se je vojna na Hrvaškem končala leta 1995, na katere reagira del njegove publike (podrobneje opisano in podkrepljeno z dokazi v točki 20 te odločbe) z vzklikanjem »Za dom spremni«, »ubi, ubi Srbina«, »Mi Hrvati ne pijemo vina, pijemo krv Četnika iz Knina«, nosijo ustaške simbole »U«, »Za dom spremni«, »HOS«, ustaško šahovnico ipd. in pozdravljajo z iztegnjenimi desnicami (izvajajo ustaško-fašistični pozdrav). Pevec z

omenjenimi ravnanji nadaljuje tudi po 20. 5. 2017, zaradi česar upravni organ dvomi, da bi koncert v Mariboru predstavljal izjemo. V kolikor bi se pevec od leta 2017 res spremenil, bi kot glavni akter svojih koncertov, ki ima vpliv na publiko, saj ga prihajajo gledati množice (kot razvidno iz posnetkov), obsodil zgoraj navedene vzklike publike, kar pa se, kot je razvidno iz predloženih dokazov, ni zgodilo. Z omenjenimi ravnanji tako pevec kot del publike odprto podpirajo ustaški režim, ki izvira iz zločinske NDH in spodbujajo sovraštvo, nasilje ter nestrpnost na narodnostni in etnični pripadnosti, na način, ki lahko ogrozi javni red in mir. Na organizacijo koncerta so se odzvale srbske, romske, judovske skupine in člani, člani katerih so v preteklosti bile žrtve ustaškega režima, ki živijo v Mariboru in Sloveniji nasploh ter so državljani Republike Slovenije, ki so se v času organizacije koncerta odzvali na organizacijo koncerta tako, da so podali jasno in nedvoumno odklonilno mnenje do izvedbe koncerta, prav tako pa so izpostavili grožnjo, ki predstavlja nastop Marka Perkovića Thompsona za kršenje njihovega človeškega dostojanstva. Upravni organ ugotavlja, da prav tako obstaja velika gotovost, da bi se na izvedbo koncerta odzvali z izvedbo koncerta izzvane skupine ali posamezniki, ki bi lahko nasilno reagirali na vsebino izvedbe njegovega koncerta v Mariboru in vedenje dela ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi prav tako lahko privedlo do motenja javnega miru na koncertu v Mariboru. Upravni organ ugotavlja, da je iz opisanih ravnanj pevca in dela njegove publike, zaznati vse zakonske znake prvega in drugega odstavka 297. člena KZ-1. Opisana ravnanja pevca Thompsona in dela njegove publike, ki je PP I podkrepila s posnetki, fotografijami in članki, si je možno ogledati tudi preko javno dostopnega spleta, zato organizator, sploh ker je strokovnjak za organiziranje koncertov, ki se s tem ukvarja že četrto stoletje, ne more trditi, da z omenjenimi ravnanji ni seznanjen. Kljub temu, da organizator Milan Trol s.p. ve, kaj se dogaja na koncertih pevca Marka Perkovića Thompsona, je več kot očitno pripravljen dopustiti tovrstna ravnanja pevca, dela publike in morebitnega odziva nasprotnikov njegovega koncerta, dopustiti povečevanje ustaštva, spodbujanje sovraštva, nasilja in nestrpnosti na narodnostni in etnični pripadnosti, čeprav bi se moral in mogel zavedati, da s tem lahko ogrozi javni red in človeško dostojanstvo žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, ki živijo v Sloveniji, vendar ga pri izvedbi koncerta vodi le ekonomski interes, zaradi česar je pripravljen dopustiti nastanek prepovedane posledice. Upravni organ ugotavlja, da so s tem izpolnjeni vsi zakonski znaki 1. odstavka 6. člena ZJZ, ki določa da je prepovedano organizirati prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda ali oviranja javnega prometa.

23.) Predmetna odločba je prežeta z vprašanjem varovanja človekovih pravic, še posebej, ker gre za prepoved javne prireditve, ki bi se naj šele zgodila. Zato je upravni organ opravil temeljit pregled ustavnosodne presoje in judikature tako domače kot tudi tuje v podobnih primerih ter preučil pravno teorijo v primerljivih primerih. Tudi tako imenovano jogurtno revolucijo oziroma Miting resnice, ko je slovenska mlilica skupaj z Republiškim sekretariatom za notranje zadeve (RSNZ) v akciji Sever konca osemdesetih let intervenirala in prepovedala »dogajanje naroda« v Sloveniji.

Z izdano odločbo upravni organ brani temelje ustavne ureditve in sicer vladavino prava, človeško dostojanstvo in pluralizem. Pluralizem ni nekaj kar je neomejeno. Ko so podani stvarno upravičeni razlogi in obstaja družbena potreba v demokratični družbi, ko sta pravici do javnega zbiranja in svobode izražanja izrabljeni za cilje, ki so v nasprotju s EKČP in Ustavo RS, je upravni organ dolžan ukrepati. Stvarno upravičeni razlogi za prepoved javne prireditve so dokazani na podlagi ravnanj pevca in dela publike na prejšnjih javnih prireditvah Marka Perkovića Thompsona pred letom 2017 in po letu 2017 vse do danes. Brez pluralizma ni demokratične družbe. Povečevanje ustaštva in spodbujanje k sovraštvu na javni prireditvi nista pluralizem. Je direkten napad na temeljne vrednote EKČP in Ustave RS. V tem primeru ne gre za iritanten, ekscentričen, provokativen govor, ampak za govor, ki je usmerjen v izzivanje nasilja. Zgodovina je dokaz tega nasilja. Tako javno prireditev upravni organ ni prepovedal zaradi svetovnih nazorov in ideologije organizatorja in pevca kot poskuša prikazati organizator, ampak ker v Republiki Sloveniji povečevanja ustaštva in spodbujanja sovraštva na javni prireditvi ni dovoljeno.

Upravni organ ugotavlja, da odločanje v tej zadevi posega v vrsto ustavno zavarovanih pravic. V prvi vrsti je tu pravica do zbiranja in združevanja iz 42. člena Ustave RS, prav tako tudi pravica svobode izražanja iz 39. člena Ustave RS. Prav tako je v ozadju tudi ustavno zagotovljena pravica organizatorja do svobodne gospodarske pobude iz 74. člena Ustave RS. Toda pravice posameznikov niso neomejene. Njihovo omejitve predstavljajo pravice drugih, kar jasno določa 3. odstavek 15. člena Ustave RS. In pravicam do zbiranja in združevanja, svobode izražanja ter svobodne gospodarske pobude stojijo nasproti pravice do enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije na temelju subjektivnih okoliščin iz 14. člena Ustave RS ter pravica do zaščite pred spodbujanjem k neenakopravnosti in nestrpnosti iz 63. člena Ustave RS. Še posebej pa je treba izpostaviti pravico do človeškega dostojanstva žrtev, sorodnikov žrtev ter sonarodnjakov in somišljenikov žrtev zločinskega ustaškega režima, ki živijo v Republiki Sloveniji in uživajo ustavne pravice, ki jim jih zagotavlja slovenski ustavni red. Upravni organ nadalje ugotavlja, da usklajevanje zaščite med seboj nasprotujočih si interesov in pravic različnih skupin predpostavlja poseganje v ustavno zagotovljene pravice. Takšno poseganje pa mora nujno temeljiti na opravljenem testu sorazmernosti oz. prepovedi prekomernih posegov, kakor ga je razvilo Ustavno sodišče Republike Slovenije v svoji odločbi U-I-77/93 z dne 06. 07. 1995. Upravni organ mora pri tem pretehtati ali so ukrepi, ki so določeni v zakonu, skladni z njegovimi nameni. Ukrepi mora biti utemeljeni s ciljem tako, da v najmanjši meri vpliva na pravice in interese prizadetih subjektov.

Poseg v človekove pravice lahko temelji le na legitimnem, stvarno upravičenem cilju in mora biti hkrati v skladu z načeli pravne države iz 2. člena Ustave RS. To pomeni, da mora biti takšen poseg tudi sorazmeren. Poseg pa je sorazmeren, če prestane t.i. strogi test sorazmernosti:

1. Vprašati se je potrebno ali je poseg nujen v tem smislu, da cilja ni mogoče doseči brez posega oziroma da cilja ni mogoče doseči s kakšnim drugim in blažjim posegom.
2. Vprašati se je treba ali je poseg primeren za doseganje zasledovanega cilja na način, da je zasledovani cilj sploh mogoče doseči.
3. Vprašati se je treba ali je teža posledic sorazmerna (oz. sorazmerna) vrednosti zasledovanega cilja ali koristi, ki bo nastala.

Poseg je ustavno dopusten šele, če prestane vse tri vidike testa.

Prvi kriterij tridelnega testa sorazmernosti je primernost. Pomen prvega podnačela se nanaša na to, ali so izbrana sredstva smiselna (razumna), uporabna in možna ter ali kot taka pridejo v poštev za doseganje zasledovanega cilja.²⁵ Drugi kriterij testa sorazmernosti je nujnost. Sredstvo je nujno, v kolikor ne obstaja drugo učinkovito sredstvo, ki bi manj omejevalo temeljne pravice prizadetih. Uporabiti se mora načel najmilejšega oz. najmanj obremenjujočega sredstva.²⁶ Tretji kriterij testa sorazmernosti je sorazmernost v ožjem smislu, ki predstavlja optimizacijo v okviru dejanskih možnosti.²⁷ Nobena od pravic, ki sta v koliziji, nima vnaprej zagotovljene prednosti, imata pa v konkretnem primeru, kjer se v presoji upoštevajo dane okoliščine, različno težo.²⁸

Upravni organ ugotavlja, da pravica do združevanja, svobode izražanja in svobodne gospodarske pobude grobo posega v pravico do enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije na temelju subjektivnih okoliščin, pravico do zaščite pred spodbujanjem k neenakopravnosti in nestrpnosti in pa predvsem pravico do človeškega dostojanstva vseh, ki so bili sami neposredno žrtev zločinov ustaškega režima v NDH ter njihovih sorodnikov, pa tudi tistih, ki pripadajo narodnim ali etničnim skupinam, ki so bile žrtve ustaške genocidne politike ali pa pripadajo idejam, ki jih je ustaški režim preganjal. Takšne osebe so Srbi, Judi, Romi, Slovenci in Hrvati, vključno z osebami, ki živijo v Republiki Sloveniji in so državljani Republike Slovenije. Glede na vsa dejstva, ki izhajajo iz

²⁵ Komentar Ustave Republike Slovenije, 2002, str. 56

²⁶ Prav tam, str. 56

²⁷ po R. Alexy, 2014, str. 53

²⁸ Po J. Zobec, 2012, str. 89

dokaznega postopka, je organizator vedel, kakšna je narava koncertov izvajalca Marka Perkovića Thompsona, da besedila pozivajo k sovraštvu in da na koncertih redno prihaja do ustaških incidentov. Prav tako je organizator vedel, da pevec Marko Perković Thompson z vso svojo zgodovino, ikonografijo, besedilni pesmi, izjavami v medijih, vzkliki na koncertih itd. predstavlja simbolno povečevanje ustaškega režima in ideologije. Izvedba takšnega koncerta, še posebej z uradnim dovoljenjem slovenske države, bi predstavljala hud poseg v človeško dostojanstvo vseh žrtev ali potencialnih žrtev ustaškega režima. Vse to je bilo organizatorju znano, pa je na takšno posledico pristal v zasledovanju svojega ekonomskega interesa. Za doseg legitirnega cilja zavarovanja človeškega dostojanstva vseh teh oseb je torej nujno, da se prepreči sama izvedba koncerta oziroma, da se koncert prepove. V okviru tega dela testa sorazmernosti je upravni organ tudi preveril ali ne bi bilo mogoče tega cilja doseči s kakšnim drugim in blažjim posegom. V tej luči je upravni organ preučil tudi možnost, da se koncert izvede ob strogih varnostnih ukrepih in z vnaprej določenimi pesmi. Toda zgodovina nastopov Marka Perkovića Thompsona kaže, da noben varnostni ukrep ne more preprečiti spontanih proustaških izpadov samega izvajalca ali publike, s čimer pa je človeško dostojanstvo žrtev že prizadeto. Namreč četudi bi upravni organ na primer prepovedal izvajati pesem Bojna Čavoglave, ne oorganizator ne pevec ne moreta zagotoviti, da ne bi del publike od pevca zahtevala izvedbo te pesmi, oziroma jo pričel kar sam prepevati in vzklikati Za Dom Spremni. Na podlagi tega upravni organ zaključuje, da je poseg nujen in da zanj ne obstaja blažja alternativa.

V drugem delu testa sorazmernosti se je upravni organ vprašal ali bo s posegom sploh mogoče doseči zasledovani cilj, to je varovanje človekovega dostojanstva in drugih pravic žrtev ustaške ideologije. Upravni organ je ugotovil, da bo preprečitev povečevanja ustaške ideologije na koncertu ustrezno zavarovala žrtve pred grobim posegom v njihove pravice in človeško dostojanstvo. Izvedba takšnega koncerta v demokratični državi, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, bi zanje pomenila veliko prizadetost in ponovno viktimizacijo, hkrati pa bi tudi budila dvom v raven varovanja njihovih pravic in človekovega dostojanstva. To svojo prizadetost so tudi izkazali predstavniki teh skupin oseb s svojimi izjavami v dokaznem postopku. Po drugi strani pa prav prepoved koncerta daje pomembno sporočilo tem skupinam oseb, da so v Republiki Sloveniji vami v uživanju svojih pravic in svojem človeškem dostojanstvu. Na podlagi tega upravni organ zaključuje, da se s prepovedjo koncerta ustrezno dosega legitimno zasledovani cilj varovanja pravic in človeškega dostojanstva pripadnikov skupin, ki so bili ali bi lahko bili žrtve ustaške genocidne, fašistične in totalitarne ideologije.

V tretjem delu testa sorazmernosti je upravni organ pretehtal ali je teža posledic prepovedi koncerta sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja ali koristi, ki bo nastala. Pri tem je upravni organ izhajal iz pomena človeškega dostojanstva v demokratični družbi. Kot je že poudarilo Ustavno sodišče Republike Slovenije v svoji odločbi U-I-109/10 z dne 03. 10. 2011, predstavlja »spoštovanje človekovega dostojanstva pravno-etični temelj sodobnih držav, ki temeljijo na konceptu ustavne demokracije, tj. na predpostavki, da mora biti oblast omejena z nekaterimi temeljnimi pravicami in svoboščinami, ki človeku pripadajo zaradi njegove lastne vrednosti.« Ustavno sodišče je opozorilo, da je načelo spoštovanja človekovega dostojanstva utemeljeno s sprejetjem ustavnih dokumentov iz časa nastajanja ZDA in francoske revolucije, potem pa se je po drugi svetovni vojni razvilo kot univerzalno načelo, npr. v Ustanovni listini ZN, Splošni deklaraciji človekovih pravic, Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah ter Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kar jasno kaže tudi judikatura ESČP. Tudi Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe postala zavezujoč del prava Evropske unije, v preambuli navaja, da "Unija, ki se zaveda svoje duhovne in moralne dediščine, temelji na nedeljivih in univerzalnih vrednotah človekovega dostojanstva, svobode, enakopravnosti in solidarnosti; temelji na načelu demokracije in na načelu pravne države. Posameznika postavlja v središče svojih dejavnosti z vzpostavitvijo državljanstva Unije in oblikovanjem območja svobode, varnosti in pravice." Listina varuje človekovo dostojanstvo tudi kot posebno človekovo pravico, saj že v 1. členu določa, da je človekovo dostojanstvo nedotakljivo ter da ga je treba spoštovati in varovati.

Človekovo dostojanstvo je tudi v središču ustavnega reda Republike Slovenije. Kot temeljna vrednota ima človekovo dostojanstvo normativni izraz v številnih določbah Ustave, zlasti je konkretizirano prek določb, ki zagotavljajo posamezne človekove pravice in temeljne svoboščine; te so namenjene prav varstvu različnih vidikov človekovega dostojanstva.

Iz navedenega torej jasno izhaja, da je pravica do varstva človekovega dostojanstva ena najbolj temeljnih vrednot slovenskega pravnega reda. Tu ne gre zgolj za dostojanstvo neke ožje skupine oseb, temveč za dostojanstvo več deset tisoč slovenskih državljanov srbskega rodu, več tisoč pripadnikov romske skupnosti, več deset pripadnikov judovske skupnosti in še večje število oseb z judovskimi koreninami, ter desettisoče antifašistično usmerjenih pripadnikov hrvaškega ali slovenskega naroda. Gre torej za številčno zelo veliko skupino ljudi, pri katerih je na kocki njihova najbolj temeljna ustavno zavarovana človekova dobrina – človeško dostojanstvo. Temu stojijo nasproti oseba organizatorja, ki uveljavlja predvsem svoj ekonomski interes v obliki svobodne gospodarske pobude, 1.148 kupcev kart, ki potencialno uveljavljajo svojo pravico do združevanja in oseba izvajalca, ki pa tudi sama nosi breme odgovornosti za svoje pesmi, svoje besede na koncertih, svoje izjave v medijih in svojo celotno medijsko podobo. Upravni organ ugotavlja, da bi v primeru izvedbe koncerta prišlo do bistveno težjih posledic za varstvo človekovih pravic v Republiki Sloveniji, kot bodo nastale zaradi prepovedi izvedbe koncerta. Posledično je teža posledic posega povsem proporcionalna (oziroma sorazmerna) vrednosti zasledovanega cilja ali koristi, ki bo nastala.

Upravni organ upošteva vse zgoraj navedeno ugotavlja, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le s prepovedjo koncerta lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanje k izvrševanju kaznivih ravnanj in motenja javnega reda na koncertu, s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, ustaških pozdravov, z besedili pesmi, ki pozivajo k fizičnemu obračunavanju s Srbi, s strani pevca ali publike in morebitnemu odzivu prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno odreagirale na organiziran koncert Marka Perkovića Thompsona v Mariboru, kar bi posledično lahko privedlo do motenja javnega reda.

Glede na to, da je predvideni poseg (to je prepoved koncerta) v očeh upravnega organa povsem prestal test sorazmernosti, je poseg tudi ustavno dopusten. Pri tem pa upravni organ poudarja, da z vidika vrednostne ocene posega v človekovo dostojanstvo z organiziranjem koncerta Marka Perkovića Thompsona ni bistvene razlike, kot če bi organizirali v Mariboru koncert izvajalca, ki je znan, da na koncertu vzklika »Heil Hitler« ali »Sieg Heil« in ki bi takšne vzklike vtikal celo v svoje pesmi, ki bi v pesmih slavil nacistične zločince, ki bi spodbujal obiskovalce h kričanju takšnih vzklikov in ki bi v svojih izjavah za medije slavil nacizem in Adolfa Hitlerja. Če bi upravni organ odločal o prepovedi takšnega koncerta, bi bilo dvomov o sorazmernosti posega v obliki prepovedi verjetno zelo malo. Pri tem pa upravni organ poudarja, da je zločinska narava ustaškega režima enakovredna nacistični, vzklik »Za dom spremni!« pa je ekvivalent nacističnemu pozdravu »Heil Hitler« ali »Sieg Heil«. Tudi žrtve obeh fašističnih, genocidnih in totalitarnih režimov se v precejšnji meri prekrivajo.

Upravni organ je v nadaljevanju za presojo sorazmernosti posega prepovedi koncerta Marka Perkovića Thompsona v Mariboru izvedel tudi test, ki ga je razvilo ESČP v zadevi *Baczowski and others v. Poland*, application no. 1543/06 z dne 3. 5. 2007). V tej sodbi je ESČP razvilo test upravičenega poseganja v svobodo zbiranja in združevanja zaradi prepreditve kršitve 11. člena EKČP. Poseg mora v danem primeru zadostiti trem kriterijem:

1. Poseg mora biti predpisan z zakonom.
2. Poseg mora zasledovati enega izmed ciljev iz drugega odstavka 11. člena EKČP.
3. Poseg mora biti nujen v demokratični družbi za doseg te ciljev.

Glede prvega kriterija upravni organ ugotavlja, da je prepoved koncerta zakonsko predviden ukrep

prepovedi prireditve, ki je opredeljen v prvem odstavku 19. člena ZJZ v zvezi s prvim odstavkom 6. člena ZJZ. To pomeni, da gre za zakonsko predpisan poseg. Glede drugega kriterija upravni organ ugotavlja, da je takšen poseg dopusten samo, če je to nujno v demokratični družbi zaradi državne ali javne varnosti, za preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, zaradi varovanja zdravja ali morale ali za varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi. Kot je bilo že v okviru splošnega testa sorazmernosti ugotovljeno, je prepoved koncerta poseg, ki je nujen zaradi varovanja pravic in svoboščin drugih ljudi, v povezavi s tem pa tudi za preprečitev kaznivih dejanj po 297. členu KZ-1. In tretjič, upravni organ je presodil tudi ali je takšen poseg v demokratični družbi nujen za doseg te ciljev. Tudi o tem je upravni organ že razpravljal v okviru splošnega testa sorazmernosti, tu pa še posebej poudarja, da obstajajo utemeljeni, relevantni in zadostni razlogi, ki so sorazmerni zastavljenim ciljem, da se izvedba koncerta prepove. Tu ne gre zgolj za preprečevanje potencialne propagande neke ideologije ali preprečevanje nelagodja med žrtvami in svojci žrtev. Iz dokaznega postopka izhaja, da se na koncertih Marka Perkovića Thompsona dejansko slavi genocidna politika ustaškega režima. Med drugim je bila prav za koncert v Mariboru predvidena izvedba pesmi »Moj Ivanek«, ki slavi ustaško Črno legijo, ki je na območju NDH zagrešila številne zločine nad civilnim prebivalstvom. Takšno slavljenje genocidne politike v kombinaciji z ikonografijo fašistične države, ter vzklikanjem fašističnih pozdravov pa predstavlja tudi izpolnjevanje zakonskih znakov kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in posledično ne predstavlja zgolj občutka nelagodja, temveč tudi občutek ogroženosti. Pri tem upravni organ še posebej poudarja, da je ESČP posege prepovedi rdeče zvezde v zadevi Vajnai (Vajnai v. Hungary, Application no. 33629/06 z dne 8. 7. 2018) presojalo specifično, saj je za rdečo zvezdo ugotovilo, da ima dvojno naravo – po eni strani je simbol totalitarnega režima, po drugi strani pa tudi simbol mednarodnega delavskega gibanja, kot je sodišče poudarilo v 52. točki sodbe. To pa je bistveno drugačna situacija kot v primeru ikonografije ustaškega režima in slavljenja ustaških zločincev. Zanje obstaja praktično konsenz o zločinski naravi, kar priznava celo sam organizator. Prav tako se zadeva Vajnai nanaša na kršitev 10. člena EKČP, test Baczkowski pa se nanaša na kršitev 11. člena EKČP. Temu je treba dodati tudi to, da je EKČP v zadevi Fáber (Fáber v. Hungary, Application no. 40721/08, z dne 24. 07. 2012, točka 58) poudarilo, da sodišče ne izključuje, da je pomemben kontekst prikazovanja simbola, ki bi bil sicer zaščiten v okviru svobode izražanja, ki zato ni nujno enako dovoljen na vseh krajih in ob vsakem času. Če kontekst odgovarja glorificiranju vojnih zločinov, zločinov proti človeštvu ali genocidu, se spremeni pomen sicer zaščitenega načina izražanja.

Upravni organ ugotavlja, da sta cilja, ki ju v predmetnem postopku upravni organ zasleduje, javna varnost in varstvo človekovega dostojanstva, stvarno upravičena, uporabljeno sredstvo s katerim se varujeta, prepoved koncerta, pa pravno dopustno na podlagi 42. člena Ustave RS v povezavi s 1. odstavkom 6. člena ZJZ.

V tem konkretnem primeru upoštevajoč sorazmernost, sta javna varnost in varstvo človekovega dostojanstva zaradi nevarnosti povečevanja ustaštva in spodbujanja sovraštva, ogroženi do te mere, da odtehta poseg upravnega organa v organizatorjevo pravico do javnega zbiranja. Na osnovi vseh zbranih dokazov iz preteklih javnih prireditev, je absolutno dovolj konkretno izkazana nevarnost ponovitve povečevanja ustaštva in spodbujanja k sovraštva, tudi na javni prireditvi v Mariboru.

PP I s predlogom za prepoved predmetne javne prireditve zasleduje legitimni cilj in sicer javno varnost, ki jo Ustava RS zagotavlja v 3. odstavku 42. člena in varstvo človeškega dostojanstva, ki ga varuje 1. člen Ustave RS, saj utemeljeno meni, da bi z izvedbo koncerta bilo poseženo v ti pravici, ker bi se dopustilo, da se njem povečuje ustaštvo in spodbuja sovraštvo, nasilje in nestrpnost na narodnostni in etnični pripadnosti, na način, ki lahko ogrozi javni red in dopusti teptanje človeškega dostojanstva žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, ki živijo v Republiki Sloveniji.

Odločitev upravnega organa je posledica teže načel, ki jih vsebujejo nasprotujoče si pravice v konkretnem primeru. Ali gre za pravici, ki lahko sobivata, ali pa gre za pravici, pri katerih se mora pravica z neznatno težo umakniti pravici s sorazmerno bistveno večjo težo.²⁹ Tako ne more iti za nedopusten poseg v pravico do zbiranja, ker je le na ta način mogoče učinkovito doseči ustavno dopusten cilj, to je zaščita javne varnosti in varstvo človekovega dostojanstva pred nedovoženim javnim poveličevanjem ustaštva in javnem spodbujanjem k sovražstvu. Prepoved javne prireditve v tem konkretnem primeru, je v luči grozodejstev ustaškega režima, neizogibna za zaščito temeljnih ustavnih vrednot. Tako tudi ne more biti prepoved javne prireditve v nasprotju s pravnim redom RS, upoštevajoč, da je slovenski pravni red zasnovan na temelju zavračanja totalitarističnih ideologij, tudi ustaštva, fašizma in nacizma. Vse navedeno ne le upravičuje, ampak prepoved predmetne javne prireditve celo narekuje.

Poseg prepovedi koncerta je nujen, saj spodbujanje sovražstva zoper narodne in etnične skupine, širjenje ustaške ideologije, ne more biti obravnavano z milejšimi ukrepi, sploh glede na dejstvo, da gre za ponavljajoča ravnanja, da se vse zgoraj omenjeno na Thompsonovih koncertih dogaja tudi po 20. 5. 2017, zaradi česar upravni organ ne more verjeti trditvam in zagotovitvam organizatorja, da se omenjena ravnanja ne bi izvajala na koncertu v Mariboru oziroma, da se je publika po 20.5.2017 spremenila. Iz predloženih dokazov to ne izhaja.

V tem primeru ne gre za zasebni pogovor med organizatorjem prireditve in pevcem, ampak gre za javno prireditev z izrazito močnim ehom in javnim dosegom. Zato je bilo v predmetni zadevi nujno upoštevati celoten kontekst predmeta odločanja. Če bi upravni organ dopustil izvedbo javne prireditve, na kateri bi se poveličevalo ustaštvo in spodbujalo k sovražstvu, bi zanikal temeljne vrednote EKČP in Ustave RS ter izkazal priznanje ustaštva. Upravni organ je dolžan braniti temeljne vrednote, pred dejanji, ki jih ogrožajo.

Na podlagi preteklih ravnanj pevca in dela publike, ugotovljenih v 19. in 20. točki predmetne odločbe, je upravni organ ugotovil, da je iz opisanih ravnanj pevca in dela njegove publike, zaznati vse zakonske znake prvega in drugega odstavka 297. člena KZ-1, in da je povsem utemeljeno pričakovati, da bi v primeru izvedbe koncerta obstajala velika verjetnost, da bi s strani pevca Marka Perkovića Thompsona in dela publike, prav tako kot na dosedanjih koncertih, prišlo do spodbujanja sovražstva, nasilja in nestrpnost na narodnostni in etnični pripadnosti, predvsem zoper Srbe, na način, ki lahko ogrozi javni red in mir in odprtega podpiranja ustaškega režima, ki izvira iz zločinske NDH. Ker so se na organizacijo koncerta odzvale srbske, romske in judovske skupine, ki so podali odklonilno mnenje do izvedbe koncerta, izpostavili grožnjo, ki predstavlja nastop Marka Perkovića Thompsona za kršenje njihovega človeškega dostojanstva in ker obstaja velika gotovost, da bi se na izvedbo koncerta odzvali, z izvedbo koncerta izzvane skupine ali posamezniki, ki bi lahko nasilno reagirali na vsebino izvedbe njegovega koncerta v Mariboru in vedenje dela ultra nacionalističnih oboževalcev, kar bi prav tako lahko privedlo do motenja javnega miru na koncertu v Mariboru, česar bi se organizator moral in mogel zavedati, vendar je zaradi ekonomske koristi pristal v možnost nastanka škodljive posledice, zaradi česar je prepoved izvedbe predvidenega koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, ki je nujno in neogibno potreben.

S prepovedjo predvidenega koncerta se predvsem omeji možnost širjenja sovražnega govora, nacionalizma, poveličevanja fašističnega ustaškega režima, ki je glede na dejstvo, da tudi evropski organi ugotavljajo, da je v nekaterih evropskih državah (Hrvaška) zaznati rasističen in neznosen sovražni govor uperjen zoper (med ostalim) Srbe in Rome in da je v porastu nacionalizem, posebej med mladimi, zlasti v obliki poveličevanja fašističnega ustaškega režima.³⁰

²⁹ Dr. Marjan Pavčnik, Človekovo dostojanstvo in ustava, Revija Odvetnik, 3/2019, str. 10

³⁰ Internetni vir: <https://rm.coe.int/fifth-report-on-croatia-croatian-translation-16808b57c0>, ECRI Report on Croatia (fifth monitoring cycle), adopted on 21. 3. 2018, published on 15. 5. 2018, str. 9

Upravni organ ugotavlja, da bi izvedba koncerta lahko prispevala k širjenju in krejitvi določenih stališč, idej in vrednot, ki niso v skladu s slovensko demokratično ureditvijo. Izvedba koncerta bi pomenila priznanje nekdanjega nedemokratičnega režima, ki ne sodi v demokratično družbo.

Pri tehtanju je upravni organ prav tako upošteval, da bi posledica neizvedbe koncerta za organizatorja pomenila izgubo ekonomskega dobička. Kljub temu je upravni organ ugotovil, da bi zaradi izvedbe predvidenega koncerta, lahko nastale bistveno večje posledice za javno varnost in varstvo človekovega dostojanstva, kot v primeru prepovedi koncerta za organizatorja in posledično izgubo dobička. Javna varnost in varstvo človekovega dostojanstva nista merljiva v denarju. Organizator kljub vsem zagotovljenim ukrepom ni dokazal, da lahko zagotovi, da na koncertu ne bo prišlo do kršitev, ki se redno dogajajo na koncertih Marka Perkovića Thompсона s strani samega pevca in dela publike, kot je to bilo predhodno nazorno obrazloženo.

24.) Upravni organ je upošteval vsa napotila v sodbi Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019 in odločbi MNZ št. 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019 ter se opredelil do vseh navedb tako sodbe kot tudi odločbe. Na podlagi zgoraj ugotovljenega in skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj, je nesporno ugotovil, da obstaja velika gotovost, da je bil predviden koncert Marka Perkovića Thompсона za dne 20. 5. 2017, organiziran s strani organizatorja Milana Trola s.p. z namenom, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj in z namenom motenja javnega reda, zato je na podlagi 20. člena ZJZ, ugodil predlogu PP I za prepoved javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompсона« prijavljena za soboto, dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, v Festivalni dvorani Lent Maribor, Loška ulica 13, Maribor, ter prepovedal predmetno prireditev, kot izhaja iz izreka odločbe.

III. točka izreka temelji na določbah 6. odstavka 21. člena ZJZ, ki določa, da je zoper odločbo dopustna pritožba v roku treh dni od vročitve odločbe in da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

IV. točka izreka temelji na določbah 3. odstavka 6. člena Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2-19 (Uradni list RS, št. 36/20, 61/20, v nadaljevanju ZZUSUDJZ), ki določa, da se tek rokov ne prekine v posamičnih upravnih zadevah, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javni red in mir, za javno varnost, za premoženje večje vrednosti, če je od odločitve v zadevi odvisno preživljanje stranke, če je od odločitve odvisno uveljavljanje drugih pravic ali če je to nujno za učinkovito izvajanje oblasti za doseg namena iz 1. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nujne zadeve). V odločbi, sklepu ali drugem dokumentu, s katerim se določi rok, se stranko opozori o teku roka v skladu s tem členom (4. odstavek ZZUSUDJZ).

Iz Usmeritev za delo za izvrševanje ZZUSUDJZ na področju upravnih notranjih zadev in migracij, št. 219-69/2020/3 (13) z dne 27. 3. 2020, ki je izdalo Ministrstvo za notranje zadeve, Direktorat za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo, je razvidno, da je postopek za prepoved javnega zbiranja nujni upravni postopek, zato se tek rokov na podlagi 3. odstavka 6. člena ZZUSUDJZ ne prekine. Za odločitev o prepovedi veljajo roki, določeni v 21. členu ZJZ, prav tako se odločbe o prepovedi vročajo na način, kot je določen v 21. členu ZJZ.

25.) O stroških postopka bo odločeno s posebnim sklepom.

Odločba je takse prosta po 22. členu Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 - uradno prečiščeno besedilo 14/16 - ZUUJFO, 84/15 - ZzeIP-J in 32/2016, 30/18 ZKZaš, v nadaljevanju ZUT).

S tem je odločba utemeljena.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije v Ljubljani, Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana. Pritožba se vloži pri Upravni enoti Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, pisno neposredno, ali se pošlje priporočeno po pošti, lahko pa se poda tudi ustno na zapisnik pri organu, ki je to odločbo izdal. Pritožba se vloži v 3 dneh od vročitve te odločbe. Taksa za pritožbo mora biti plačana po tarifni št. 2 ZUT z 18,10 EUR upravne takse. Taksa za pritožbo se lahko plača v gotovini pri Upravni enoti Maribor ali se nakaže na podračun Upravne enote Maribor, št. 01100-8450026023, sklic 11 62278-7111002-00002020. Vse obvezne dajatve se lahko plačajo s plačilnimi karticami brez stroškov plačilnih storitev na negotovinskih plačilnih mestih UJPlačam (www.ujp.gov.si).

Ker je predmetna odločba izdana v ponovnem postopku odločanja o prepovedi javne prireditve, ki je nujni upravni postopek, vas v skladu s 6. členom ZZUSUDJZ seznanjamo, da za izdajo predmetne odločbe ne veljajo posebni ukrepi, ki vplivajo na tek roka, določenega v pravnem pouku te odločbe, kar pomeni, da določen 3 dnevni rok za vložitev pritožbe zoper predmetno odločbo, začne teči od dneva vročitve odločbe in da ni prekinjen, ker gre za nujno zadevo.

Štečka Dugov
NAČELNIK

Vročiti:

1. Milan Trol s.p., Abramičeva ulica 4 a, 2250 Ptuj, osebno
2. Policijska postaja Maribor 1, pp_maribor1.pumb@policija.si
3. Policijska uprava Maribor, po elektronski pošti pumb@policija.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka: 2151-1/2017/43 (1324-05)
Datum: 3. 6. 2020

Ministrstvo za notranje zadeve s sedežem v Ljubljani, Štefanova 2, izdaja na podlagi drugega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5) na pritožbo Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, v upravnih zadevah prepovedi javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, se ugodi. Odločba Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, se odpravi.
2. Postopek za prepoved javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« za dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne v Festivalni dvorani Lent Maribor, uveden na predlog Policijske postaje Maribor I, se ustavi. Prijava javne prireditve se vrne Policijski postaji Maribor.
3. V postopku niso bili zaznamovani dodatni stroški.

Obrazložitev

Upravna enota Maribor je v ponovljenem postopku z odločbo, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, na podlagi prvega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5, v nadaljevanju: ZJZ) v povezavi s prvim odstavkom 20. člena ZJZ, ugodila predlogu Policijske postaje Maribor I (v nadaljevanju: PP MBI) za prepoved prijavljene prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« v Festivalni dvorani Lent Maribor za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, ki jo je organiziral Milan Trol s.p. ter javno prireditve prepovedala. V 3., 4. in 5. točki izreka izpodbijane odločbe je navedla, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, da se tek rokov v predmetni upravnih zadevi ne prekine ter da bo o stroških postopka odločeno s posebnim sklepom. V obrazložitvi odločbe je med drugim navedla, da je na podlagi sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, s katero je le-to ugodilo tožbi Milana Trola s. p. zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) z dne 17. 5. 2017 (v zvezi z odločbo Ministrstva za notranje zadeve, št. 2152-1/2017/8 (1234-05) z dne 22. 5. 2017), v ponovljenem postopku na podlagi dodatnih dokazov, ki jih je k predlogu za prepoved predložila PP MBI, izvedene ustne obravnave, katere so se poleg PP MBI kot priče udeležili tudi predstavniki

in v času predvidenem za izvedbo prireditve, ter ob upoštevanju zgodovinskih dejstev in dokazov glede ustaštva (na sploh in v Republiki Sloveniji) ter ob upoštevanju prava Republike Slovenije in prava Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) ugotovila, da je s predloženimi dokazi izkazano, da je bil namen organizatorja, da zaradi ekonomskega dobička dopusti, da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, zaradi katerih obstaja velika verjetnost, da bi bil moten javni red. Kot nesporno dejstvo je ugotovila, da se je organizator zavedal, kaj se dogaja na koncertih, na katerih nastopa pevec Marko Perkovič Thompson (povečevanje ustaštva, spodbujanje sovraštva, nasilja in nestrpnosti na narodnostni in etični pripadnosti), in da je bil kljub temu več kot očitno pripravljen dopustiti tovrstna ravnanja pevca in dela publike na sami prireditvi, čeprav bi se moral in mogel zavedati, da s tem lahko ogrozi javni red in človeško dostojanstvo žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, ki živijo v Sloveniji (Srbi, Romi, Židi) in da so zato izpolnjeni vsi zakonski pogoji iz prvega odstavka 6. člena ZJZ

za prepoved tovrstne prireditve. V obrazložitvi odločbe je nadalje poudarila, da z izdano odločbo brani temelje ustavne ureditve, in sicer vladavino prava, človekovo dostojanstvo in pluralizem ter da je na podlagi testa sorazmernosti ugotovila, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le tako lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanje k izvrševanju kaznivih ravnanj ter motenje javnega reda na prireditvi s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, pozdravil in besedilih pesmi. S tovrstnimi dejanji (nevarnosti povečevanja ustaštva in spodbujanja sovražnosti) sta namreč javna varnost in varstvo človekovega dostojanstva ogroženi do te mere, da prepoved prireditve odtehta poseg upravnega organa v organizatorjevo pravico do javnega zbiranja, saj se s prepovedjo predvidenega koncerta omeji možnost širjenja sovražnega govora, nacionalizma, povečevanje fašističnega ustaškega režima oziroma vrednot, ki niso v skladu s slovensko demokratično ureditvijo. Pri tehtanju posledice neizvedbe koncerta in izgube ekonomskega dobička organizatorja je ugotovila, da bi v primeru izvedbe predvidenega koncerta lahko nastala bistveno večja posledica za javno varnost in varstvo človekovega dostojanstva, kot je izguba dobička organizatorja v primeru prepovedi koncerta. V zaključku obrazložitve je poudarila, da je po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj nesporno ugotovila, da obstaja velika gotovost, da je bil predviden koncert Marka Perkoviča Thompsona za dne 20. 5. 2017, ki ga je organiziral Milan Trol s. p., organiziran z namenom, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo na prireditvi pozivalo k izvajanju kaznivih dejanj in z namenom motenja javnega reda, zato je na podlagi 20. člena ZJZ ugodila predlogu PP MBI za prepoved navedene javne prireditve in prireditev prepovedala.

Zoper navedeno odločbo se je Milan Trol s.p. (v nadaljevanju: pritožnik) kot organizator javne prireditve pravočasno pritožil. V pritožbi je med drugim navedel, da je upravna enota pri izdaji odločbe zmotno uporabila materialno pravo, napačno ugotovila dejansko stanje, kršila pravila postopka in kršila ustavne pravice organizatorja. Izpodbijana odločba namreč ne upošteva niti sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, niti odločbe Ministrstva za notranje zadeve, št. 2151-1/2017/30 (1324-05) s 7. 11. 2019, v katerih je natančno navedeno, kaj vse bi morala policija in upravna enota dokazati, da bi upravna enota lahko prepovedala prireditev. Poudaril je, da si upravna enota ni pridobila nobene odločbe tuje države, izdane pred majem 2017, s katero bi le-ta prepovedala nastop pevca Thompsona (zaradi ustaštva), temveč se je v odločbi sklicevala le na pisma in opazanja policistov in uslužbencev Interpola, »zaznavanja« tujih ministerstev glede dogajanja na koncertih pevca Thompsona. Glede sklepa občinskega sveta mesteca v Švici, ki ima pristojnost politično ocenjevati in dovoliti ali ne dovoliti dogodke v svojih dvoranh, ter »razdrte pogodbe« z univerzo in o najemu dvorane v Nemčiji, je navedel, da navedeno niso upravne ali sodne odločbe, zato niti predlagatelj niti upravna enota z njimi nista dokazala, kar bi morala dokazati (da so uradni organi Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške ali BiH z odločbo prepovedali Thompsonov koncert zaradi povečevanja ustaštva, ne pa morebiti zaradi varnostnih razlogov). Upravna enota prav tako ni z ničemer dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira navedeno prireditev z namenom organiziranja kaznivega dejanja ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj, niti pritožnik oziroma organizator koncerta nikoli ni bil v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih niti obsojen za tovrstna dejanja. Nadalje je navedel, da upravna enota ni dokazala, katerim od 28 kupcev, ki so tujci, je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj oziroma se do te zahteve iz sodbe upravnega sodišča in odločbe Ministrstva za notranje zadeve ni opredelila. Prav tako upravna enota ni dokazala ničesar, kar je sama v dopisu z dne 20. 11. 2019, naslovljenem na PP MBI naštel, da se v ponovljenem postopku mora dokazati. Navedel je, da odločba dokazuje le, da je ustaštvo zločin, kar med strankama v postopku ni sporno oziroma čemur tudi sam ne nasprotuje in da so zato ti dokazi nepotrebni. Glede dokazovanja, da je pevec Thompson kdaj v preteklosti (ko je bilo to na Hrvaškem še dovoljeno in preden je ESČP izdalo sodbo Šimunić proti Hrvaški) vzklikal ustaške vzklike ali pel vojaške vsebine ali nosil majico z ustaško ikonografijo, je navedel, da to ne more biti razlog, da bi oblast prepovedala dogodek, na katerem bi nastopila oseba, ki je kdaj v preteklosti storila tako dejanje, saj niti po slovenskem pravu niti po pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe v preteklosti. Kot primer je navedel da ravnanje udeleženca na nogometni tekmi, na kateri bi le-ta razbijal, kričal, se pretepal, uničeval lastnino ali celo koga poškodoval, ne bi mogel biti razlog za preventivno prepoved neke druge nogometne prireditve v prihodnosti. Nadalje je navedel, da upravna enota prav tako ni dokazala, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli zunaj Hrvaške kršil pravila ali napotke organizatorja ali oblasti, temveč je uspela zatrjevati le, da sta na nekem koncertu pred več leti, dve osebi iztegnili desnico ali vpiili »Ubi Srbina«, ob čemer pripominja, da so to dogodki, ki se na vsaki nogometni tekmi pojavijo v še večjem obsegu, pa se zaradi njih ne prepovejo nogometne tekme v bodoče, ampak se kršitelje preganja. Prav tako niti organizator niti izvajalec nista navedla, da bo pevec Thompson v Mariboru nosil majico s kakšno

ikonografijo ali da bo pel pesmi ali vzklikal vzklike, ki bi kogarkoli užalle ali bile sporne. Nadalje je navedel, da upravna enota ni dokazala in pojasnila, na podlagi česa temelji ocena, da organizator ne bo imel kontrole nad ljudmi, katerim so bile vstopnice prodane in poudarja, da bi morala policijska postaja dokazati vse pogoje iz sodbe upravnega sodišča kumulativno in ne le nekatere od njih, prav tako je prerekal navedbo upravne enote, da je upoštevala vsa napotila iz sodbe upravnega sodišča in odločbe Ministrstva za notranje zadeve in da se je opredelila do vseh navedb sodbe. V zvezi s tem je dodatno navedel, da je upravna enota v izpodbijani odločbi odgovarjala na povsem druga vprašanja - vprašanja, ki si jih je zastavila sama, in poudaril, da so dokazi, ki so kasnejšega datuma kot datum koncerta neupoštevni pri odločanju o prepovedi dogodka leta 2017, zato se na njih izpodbijana odločba ne bi smela opirati. V konkretnem postopku je namreč šlo za ponovljeni postopek, zato so dovoljeni le dokazi, ki bi jih upravna enota lahko imela že leta 2017. Pritožnik je nadalje navedel, da so bile z dolgotrajnostjo postopka tako njemu, kot organizatorju, kot tudi izvajalcu in kupcem kart ter poslovnim partnerjem kršene pravice do svobode izražanja, zbiranja, svobodne gospodarske pobude in pravica do lastnine, pravica do poštenega sojenja in učinkovitega postopka ter pravica do pravnega sredstva, saj je bila pritožniku dano zgolj tri dni časa za pritožbo zoper odločbo, spisano na 55 straneh, katero je upravna enota pripravljala pol leta. V zvezi s tem je dodatno navedel, da takšen kratek rok ne omogoča obrambe in priprave kvalitetne pritožbe, prav tako krši pravico do odvetnika, saj nobeden v tako kratkem roku ni bil pripravljen preučiti spisa in napisati pritožbe. Tako kratek rok za pritožbo, naložen v času, ko ni upravičen kratek rok, saj ne gre za aktualno prireditve in zato ne sledi nobenemu legitimnemu cilju, je po mnenju pritožnika nezakonit in protiustaven, zato gre za kršitev pravice do pravnega sredstva, pravice do pritožbe, enakosti orožij, načela pravne države in kršitev načel upravnega postopka, prav tako je izpodbijana odločba nezakonita tudi iz razloga ker jo na podlagi Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (v nadaljevanju: ZZUSUDJZ) opredeljuje kot nujno zadevo. Poudaril je, da je tridnevni rok za pritožbo napisan le za postopek v dnevih pred dnevom dogodka in okoli predvidenega dogodka ne pa za postopek in odločanje tri leta po predvidenem dnevu dogodka, zaradi česar odločbe tudi ni mogoče izvršiti, organizator pa je že lani upravni enoti sporočil, da novega koncerta ne bo organiziral in da želi le zaključek postopka z ugotovitvijo, da je bil koncert nezakonito prepovedan ter povrnitev stroškov. Dodatno je poudaril, da mora biti organizatorju koncerta, katerega so državni organi prepovedali, kasneje pa ugotovili, da je prepoved nezakonita, in ko je vmes preteklo toliko časa, da dogodka ni mogoče več izvesti, na voljo ustrezen postopek, ki privede do končne ugotovitve o nezakonitosti prepovedi, ki je nato podlaga za zahtevke za povrnitev škode; v nasprotnem primeru so mu kršene ustavne pravice in pravice iz Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP). Na koncu je navedel, da se je upravna enota v odločbi ukvarjala z ocenjevanjem pevca in udeležencev koncerta, ni pa navedla, da bi kdaj kdorkoli od v Sloveniji živečih ljudi imel ustaške, sovražne ali drugačne izpade, ki jih odločba predvideva. Organu druge stopnje je predlagal, da ugotovi, da leta 2017 in danes niso izpolnjeni pogoji za prepoved prireditve, da se postopek za prepoved prireditve s sklepom ustavi, oziroma ugotovi, da je izpodbijana odločba nezakonita ter da sam odpravi pomanjkljivosti in sam reši zadevo ali pa jo vrne zadevo v ponovni postopek organu prve stopnje.

Organ druge stopnje je po pregledu izpodbijane odločbe in pritožbe ugotovil, da je organ prve stopnje napačno uporabil določila Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2-19 (Uradni list RS, št. 36/20 in 61/20, v nadaljevanju: ZZUSUDJZ), ko je v odločbi navedel, da gre pri konkretni upravni zadevi za nujno upravno zadevo in da se zato tek rokov ne prekine. Pritožnika je z dopisom, št. 2151-1/2017/34 (1324-05) s 13. 5. 2020, seznanil, da odločanje o predlogu policijske postaje za prepoved prireditve, ki bi naj se odvila pred tremi leti (20. 5. 2017) in katero organizator ne namerava izvesti v »aktualnem« času oziroma času, ko zaradi preprečitve širjenja virusne okužbe COVID-19 na vseh področjih veljajo posebni ukrepi, ni zadeva, ki bi se morala na podlagi tretjega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ obravnavati kot nujna zadeva, saj se z izpodbijano odločbo ne prepoveduje organizirano zbiranje ljudi na javni prireditvi, pri izvedbi katere bi lahko obstajala nevarnost za zdravje ljudi ali katerakoli druga nevarnost, prav tako izdaja izpodbijane odločbe ni nujna za učinkovito izvajanje oblasti za dosego namena ZZUSUDJZ – preprečitev širjenja virusne okužbe COVID-19, in zato roki v upravnih zadevi, v kateri je organ prve stopnje izdal izpodbijano odločbo, zoper katero je vložena pritožba, na podlagi prvega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ, ne tečejo. Dodatno ga je seznanil, da lahko pritožbo vloži (oziroma že vloženo pritožbo dopolni) v roku, določenem v drugem odstavku 6. člena ZZUSUDJZ, na podlagi katerega začnejo roki v nenujnih zadevah teči s prenehanjem ukrepov v skladu z 2. členom ZZUSUDJZ, oziroma da organ druge stopnje obvesti, da pritožbe ne bo spremenil ali dopolnil.

Pritožnik je dne 27. 5. 2020 poslal dopolnitev pritožbe in med drugim ponovno navedel, da je odločba upravne enote nezakonita, saj ne sledi zahtevam sodbe Upravnega sodišča RS in odločbe Ministrstva za notranje zadeve iz leta 2019, ter da bi upravna enota lahko prepovedala prireditve le, če bi bili kumulativno izpolnjeni vsi pogoji, ki sta jih organa naštevala. Dodatno je navedel, da bi upravna enota morala upoštevati načelo sorazmernosti, ki ne dovoljuje, da se krati pravice vsem kupcem kart, če je na voljo milejši ukrep z blažjim posegom v pravice (na primer nadzor pri vhodu, izločitev kršiteljev s prireditve), česar odločba upravne enote ni upoštevala. Upravna enota bi morala konkretno navesti, katere so različne skupine, ter kdaj in kje v Sloveniji so bile videne ali sankcionirane, kdo so njihovi člani, kateri ustaški dogodki so že bili ter utemeljiti, zakaj meni, da se bodo te skupine ali posamezniki udeležili koncerta, kar pa ni storila. Dodatno je navedel, da bi tudi v primeru, da bi takšne skupine in njihovi člani bili poznari, videni ali že kaj sankcionirani, morali le tem po načelu sorazmernosti ob vhodu onemogočiti vstop, ne pa prireditve prepovedati. Na koncu je navedel, da se je upravna enota v odločbi poslužila mnogih navedb in dokazov, ki jih leta 2017 še ni imela ali niso obstajale, ter da slovenski pravni red in Ustavno sodišče RS ne dovoljujeta prepovedi dogodka brez dokazov in dodajanja dokazov tri leta kasneje. Pritožnik s pritožbo zahteva povrnitev vseh stroškov postopka in taks.

Pritožba je utemeljena.

Pravico do zbiranja in združevanja opredeljuje že ESČP, ki v 11. členu določa, da ima vsakdo pravico do svobode zbiranja in združevanja, izvrševanje teh pravic je mogoče omejiti samo z zakonom, če je to nujno v demokratični družbi zaradi državne ali javne varnosti, za preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, zaradi varovanja zdravja ali morale ali za varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi. Navedeno pravico kot temeljno človekovo pravico in svoboščino določa tudi Ustava RS, in sicer v 42. členu določa, da je vsakomur zagotovljena pravica do mirnega zbiranja in do javnih zborovanj, zakonske omejitve pa so dopustne le, če to zahteva varnost države ali javna varnost ali varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezní. ZJZ, ki natančneje ureja način uresničevanja ustavne pravice do mirnega zbiranja in javnih zborovanj, glede omejevanja pravice do mirnega zbiranja v celoti sledi določbi 42. člena Ustave RS, na podlagi katere je omejevanje ustavne pravice do mirnega zbiranja dopuščeno le v primerih ogrožanja temeljnih vrednot, kot so varnost države, javna varnost in preprečevanje širjenja nalezljivih bolezní. Tako med drugim v prvem odstavku 6. člena ZJZ določa, da je prepovedano organizirati prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa. Pristojni organ pa na podlagi 20. člena ZJZ prireditve med drugim prepove, kadar okoliščine kažejo na to, da je organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ZJZ.

Iz spisa zadeve je razvidno, da je Upravna enota Maribor, 15. 5. 2017, prejela predlog PP MBI, št. 215-145/2017/7 (3F691-06), za prepoved prijavljene javne prireditve – koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona v Festivalni dvorani Lent Maribor, za 20. 5. 2017 od 22.00 do 00.30 ure naslednjega dne, ki je bil v skladu z določili ZJZ prijavljen na Policijski postaji Maribor I, 28. 4. 2017. V obrazložitvi predloga je med drugim navedla, da glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika oziroma s strani posameznih skupin, ki bi se koncerta udeležile, spodbujana kazniva dejanja oziroma da bi se na koncertu lahko spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda, saj organizator nima pregleda nad kategorijami morebitnih obiskovalcev. Organ prve stopnje je na podlagi predloga policije in izvedene ustne obravnave ter po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj, ugotovil, da obstaja dokazna verjetnost, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, kar je na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ prepovedano, zato je ugodil predlogu PP MBI ter prireditve – Koncert Marka Perkovića Thompsona za 20. 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent v Mariboru, prepovedal. Zoper navedeno odločbo je pritožnik vložil pritožbo, ki jo je organ druge stopnje z odločbo, št. 2151-1/2017/8 (1324-05) z 22. 5. 2017, kot neutemeljeno zavnil, pritožnik je zoper odločbo organa prve stopnje sprožil upravni spor, Upravno sodišče Republike Slovenije pa je s sodbo, št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019, tožbi pritožnika ugodilo, odločbo organa prve stopnje, št. 215-352/2017-10 z dne 17. 5. 2017 odpravilo in zadevo vrnilo organu prve stopnje v ponovni postopek. V 26. točki obrazložitve sodbe je navedlo, da se bo organ prve stopnje v ponovnem postopku moral opredeliti do dokaznega gradiva, ki se že nahaja v spisu, saj je bila obrazložitev odločbe o prepovedi protispisna in neustrezno temelječa na že obstoječih listinah in dokazih, ki bi zadostili in izpolnili dokaznemu standardu namena izvrševanja

kaznivih dejanj na prireditvi s strani organizatorja. Posebej je poudarilo, da je upravnemu organu v ponovnem postopku dopuščena presoja pogojev morebitne prepovedi koncerta iz varnostnih razlogov, če bi le ti bili podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi in omejitve ali prepoved napovedanega koncerta, ter pojasnilo da ima država pravico, da omeji koncert v določenem delu (posamezno pesem) ali ga v celoti prepove, ča za to obstajajo razlogi varnosti države in/ali ljudi, ne more pa ga prepovedati iz razloga namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja koncerta, če za to ni neposrednih dokazov. V ponovljenem postopku je organ prve stopnje, dne 9. 7. 2019 izdal sklep, št. 215-253/2017-31, s katerim je ustavil postopek izdaje dovoljenja za izvedbo javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkoviča Thompsona«, organizator prireditve se je zoper izdani sklep pravočasno pritožil, organ druge stopnje pa je z odločbo, št. 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019, pritožbi ugodil, izpodbijani sklep odpravil ter zadevo vrnil organu prve stopnje v ponovno odločanje. V obrazložitvi odločbe je organ druge stopnje seznanil organ prve stopnje, da se mora v ponovljenem postopku za prepoved prireditve (in ne v postopku za izdajo dovoljenja za izvedbo prireditve kot je navedel organ prve stopnje v izpodbijanem sklepu), skladno s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2017 z dne 21. 6. 2019, konkretno opredeliti do dokaznega gradiva, ki ga je v predlogu za prepoved navedla oziroma priložila PP MBI in pretehtati vse okoliščine, ki so pomembne za odločitev glede predloga za prepoved prireditve, in sicer, ali je na podlagi dokaznega gradiva mogoče ugotoviti, da je bil namen organizatorja (Milana Trola s. p.), organizirati navedeno javno prireditev z namenom, da bi se na prireditvi izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se na prireditvi pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj (24. točka obrazložitve sodbe). Prav tako ga je seznanil, da bo skladno s sodbo upravnega sodišča moral svoje ugotovitve in utemeljitve opreti na objektivne dokaze, ki jih je mogoče upoštevati v upravnem postopku (npr. odločbe pristojnih organov, pravna podlaga v zakonu itd.) In ne le na časopisne članke, televizijske prispevke in komuniciranja po spletnih portalih, kot je to bilo navedeno v odpravljani odločbi organa prve stopnje (17. točka obrazložitve sodbe) in da bo moral presojo dokazov pred dokončno odločitvijo opraviti po načelu sorazmernosti med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva (odločanje o predlogu za prepoved) ter teže posega (omejevanja) oziroma prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih lahko takšna prireditev imela, pri čemer je sodišče v obrazložitvi sodbe dodatno navedlo, da je poseg v človekove pravice dopusten samo toliko, da se doseže cilj, zaradi katerega država prepove prireditev (21., 22. in 26. točka obrazložitve sodbe). Nadalje je v odločbi navedel, da bo organ prve stopnje moral posamezne razloge za prepoved konkretizirati in jih določiti do te mere, da se bodo dali preizkusiti, pri čemer morajo navedbe (tudi predlagatelja prepovedi) temeljiti na dokazih (21. člen obrazložitve sodbe), in sicer, da bo moral med drugim konkretizirati, katere so različne skupine ljudi v Sloveniji, pri katerih bi naj prišlo do zelo odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in je zato povzročilo javno nasprotovanje (14. točka obrazložitve sodbe), kateri skupini udeležencev v tujini prodanih vstopnic (28) je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na prireditvi, prav tako mora pojasniti, na podlagi česa temelji ocena, da organizator kljub natančni specifikaciji prodanih kart ne bo imel kontrole nad skupinami ljudi, katerim naj bi bile vstopnice prodane (15. točka obrazložitve sodbe) in se opredeliti, zakaj je kljub dopisu ODT MB, št. Ktr/278/2017/SL/kš z dne 16. 5. 2017, ocenil, da so podani razlogi za prepoved prireditve (16. točka obrazložitve sodbe). Nadalje je organ prve stopnje seznanil, da bo moral predlagatelja prepovedi prireditve (PP MBI) pozvati, da svoje trditve glede prepovedi koncerta Thompsona v drugih državah izkaže s kakršnokoli odločbo teh držav (Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške ali BiH), iz katere bi izhajalo, da so uradni organi navedenih držav Thompsonov koncert prepovedali zaradi poveličevanja ustaštva (tudi z uporabo ikonografije in podobnih simbolov), ki je na podlagi 297. člena KZ-1 nedopustno in kaznivo dejanje, ali z odločbo o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgrelih javnega miru (22. in 23. točka obrazložitve sodbe) in da razloge za prepoved dodatno utemelji z objektivnimi dokazi ter da na podlagi zbranih dejstev in dokazov presodi, ali so bili ob podanem predlogu za prepoved koncerta s strani predlagatelja (PP MBI) dejansko podani zadostni in argumentirani dokazi, da je organizator (Milan Trol s.p.) organiziral koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj (24. točka obrazložitve sodbe).

Organ prve stopnje je v ponovljenem postopku predlagatelja prepovedi (PP MBI) pozval, da skladno s sodbo upravnega sodišča in odločbo Ministrstva za notranje zadeve določi in konkretizira razloge in podlago za prepoved prireditve, pri čemer morajo navedbe temeljiti na dokazih, da predloži konkretne dokaze, da pevec Thompson poveličuje ustaštvo in ima radikalen odnos do Srbov in da na njegovih koncertih le-to poveličuje tudi publika ter na kakšen način se to izraža na prireditvah, da predloži objektivne dokaze in odločbe tujih držav, iz katerih bi izhajalo, da so upravni organi Thompsonov koncert prepovedali zaradi poveličevanja ustaštva, izvrševanja kaznivih dejanj ali izgrediv javnega reda in miru, da se opredeli, ali je predlog za prepoved vložila zaradi morebitnih nasprotnikov koncerta

ali zaradi namena organizatorja, da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja ali zaradi namena pevcu, da bo na koncertu pozival k izvrševanju kaznivih dejanj, da konkretizira in izkaže razlog, na podlagi katerega bo mogoče ugotoviti namen organizatorja koncerta, da je koncert organiziral z namenom izvrševanja posameznih kaznivih dejanj na koncertu ali z namenom vzpodbujanja h kaznivim dejanjem ali h kršitvi javnega reda in miru na koncertu, da opredeli in konkretizira, ali bi se organizator moral zavedati, da lahko zaradi prireditve nastane prepovedana posledica (npr. povečevanje ustaštva), da konkretizira, katere so različne skupine v Slovenji, pri katerih naj bi prišlo do odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in bi zato povzročilo javno nasprotovanje, da pojasni in konkretizira, na kakšni podlagi organizator klub specifikaciji kart ne bi imel kontrole nad skupinami ljudmi, katerim naj bi bile vstopnice prodane in na podlagi česa ocenjuje, da kupci kart simpatizirajo z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov ter zakaj ocenjuje, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki.

PP MBI je v postavljenem roku dopolnila predlog za prepoved (dokument PP MBI, št. 215-145/2017/107 z dne 6. 2. 2020). Utemeljitev predlagatelja, posamezna dokazila in dejstva, ki jih je posredovala PP MBI, so obširno opisana in povzeta v izpodbijani odločbi organa prve stopnje, in se nanje organ druge stopnje v celoti sklicuje, v tej odločbi pa povzema zgolj njihove zaključke, posamično pa zgolj nekatera izmed njih, in sicer: PP MBI je v dopolnitvi predloga za prepoved navedla zgodovinska dejstva osamosvojitve Republike Hrvaške, ki si jih je pridobila s strani Muzeja narodne osvoboditve Maribor (zgodovinska dejstva glede delovanja ustaškega gibanja, fašistične ustaške države NDH, današnje uporabe ustaških simbolov, seznam taborišč in žrtev ustašev iz SV Slovenije), na podlagi katerih bi lahko razumeli simboliko izražanja glasbenika Marka Perkovića Thompsona na njegovih koncertih, povzela sodno prakso Republike Hrvaške glede pozdrava »Za dom spremni« in (kazniva) dejanja, ki jih pevec in publika izvajajo na njegovih koncertih ter na tej osnovi utemeljila, da je organizator Milan Trol s. p. z namenom doseganja dobička, v Mariboru, ki je narodno mešano okolje, organiziral koncert Marka Perkovića Thompsona, ki je bil a priori obsojen na zgražanje in veliko verjetno ogrožanje javne varnosti. PP MBI je nadalje navedla, da je organizator prireditve vedel, kdo je in kaj predstavlja pevec, da le-ta povečuje ustaštvo s simboliko, ki jo izraža tako v pesmih kot tudi na družbenih omrežjih v javnem ter zasebnem življenju oziroma da je pevec »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma, da pa je kot podjetnik vseeno izključno sledil le ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel nastop navedenega pevcu, in da je zato privolil v nastanek morebitne nedovoljene posledice, saj ni imel nobenega jamstva, da bo kot organizator imel popolni nadzor nad izvajalcem v smislu, da bi ne izpadel kot »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma na sami javni prireditvi. Prav tako je PP MBI navedla, da je mogoče pričakovati, da organizator na prireditvi ne bo imel popolnega nadzora nad izvajanjem pesmi in vzklikov z ustaško vsebino, kar pomeni, da ne bi mogel preprečiti izvrševanja kaznivih dejanj, zaradi nastopa Marka Perkovića Thompsona pa bi bile prizadete tudi človekove pravice ter človekovo dostojanstvo, in sicer predvsem pri etičnih skupnostih, ki živijo v Mariboru in Sloveniji (etični skupnosti Srbov, Romov in Judov), kar je utemeljil z javnimi objavami o nasprotovanju koncerta ter razgovori s ~~Marko Perković Thompsonom~~. Po preprčanju PP MBI bi odobritev nastopa in izvedba koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki posebej in predstavlja povečevanje totalitarnega režima (ustaštva), resno ogrozila javno varnost, ki med drugim jamči tudi varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin in kamor sodi tudi človekovo dostojanstvo, ki je neposredno utemeljeno že v 1. členu Ustave Republike Slovenije in ki je temeljna vrednota, ki prežema ves pravni red Republike Slovenije. Na podlagi testa sorazmernosti med pravico do združevanja in izražanja, ki jo zagotavlja 42. člen Ustave Republike Slovenije ter osebnega dostojanstva, ki bi bilo kršeno z izvedbo navedene prireditve, če bi na njej prišlo do izražanja in povečevanja ustaških simbolov, ki so v pravnem redu Republike Hrvaške, Republike Slovenije in Evropske unije izražena kot zakonsko nelegalna početja, je PP MBI ugotovila, da je poseg v pravico do javnega zbiranja in prepoved organiziranja navedene prireditve legitimna, stvarno upravičena in dopusten ter nujen ukrep, še posebej zaradi dejstva, da se je Milan Trol s.p. kot organizator moral zavedati, kdo je Marko Perković Thompson, kakšen simbol in ikona koga je, prav tako bi se moral zavedati, da lahko zaradi izvedbe prireditve nastane prepovedana posledica, kot je povečevanje ustaštva kot totalitarnega režima in izvrševanje kaznivih dejanj, pa je le-ta zaradi ekonomske koristi kljub temu pristal oziroma privolil v te škodljive posledice in v tveganje, da se bodo na prireditvi izvrševala kazniva dejanja, pri čemer so lahko storilci kaznivih dejanj nastopajoči pevec, kar je izkazano z njegovimi preteklimi ravnanji, zvestimi obiskovalci njegovih koncertov ter simpatizerji in zagovorniki proustaške ali nacionalistične ideologije, ki je uperjena zoper Srbe, Jude in Rome, kršitve pa bi lahko nastale tako z nastopom kot tudi s simboliko in izražanjem udeležencev koncerta. Omenjene etične skupine so preko svojih interesnih združenj podale javno in nedvoumno odklonilno mnenje do izvedbe prireditve, pri čemer so izpostavile grožnje, ki jo predstavlja nastop Marka Perkovića Thompsona za kratenje njihovega človeškega dostojanstva. PP MBI je

navedla, da si država in njeni organi oblasti prizadevajo, da je javna varnost v družbi zagotovljena, oziroma da je kršenje omejeno na najmanjšo možno mero, še predvsem, v primerih, ko imajo konkretne podatke in izkazano utemeljeno verjetnost izvrševanja kaznivih dejanj in ko je podana sorazmernost omejevanja določenih pravic zaradi interesa in zaščite drugih.

Organ prve stopnje je po prejemu dopolnitve predloga za prepoved s strani PP MBI sklical ustno obravnavo, na katero je poleg organizatorja in PP MBI povabil tudi

ter , ki je bil v čas predvidene prireditve . Organizator prireditve se ustne obravnave ni udeležil, je pa poslal pisno opredelitev glede dopolnjenega predloga in dokazil PP MBI, in sicer je navedel, da je preučil dokaze (na več kot 500 straneh), ki jih je posredovala PP MBI in ugotovil, da je PP MBI dokazala le, da je ustaštvo zločin, čemur tudi sam ne nasprotuje in kar med strankama ni sporno ter da navedeno niti ni vprašanje konkretnega postopka, zato so navedeni dokazi nepotrebni, da pa PP MBI ni dokazala tistega, kar bi na podlagi sope upravnega sodišča, odločbe Ministrstva za notranje zadeve in poziva upravne enote morala. Nadalje je navedel, da niti po slovenskem pravu niti po pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe iz preteklosti (kot primer je navedel nogometno tekmo, na kateri bi igralec, sodnik ali gledalec storil dejanje, ki je prepovedano, vendar pa navedeno dejanje ne bi moglo biti razlog za preventivno prepoved neke druge nogometne tekme v prihodnosti), da preventivna sankcija po slovenskem pravu in pravu ESČP ni dovoljena in krši pravico do zbiranja vsem sodelujočim in je kot taka nesorazmerna. Prav tako je navedel, da PP MBI ni z ničemer dokazala, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli v tujini (kljub stošnam koncertov) kršil pravila ali napotke organizatorja ali oblasti in zatrdil, da je v zadnjih letih vedno spoštoval napotke oblasti in organizatorjev. Prav tako ni dokazala, da bi organizator ali izvajalec navedla, da bosta na prireditvi nosila majico s kakršnokoli ikonografijo, ali da bo izvajalec pel pesmi ali vzklikal vzklike, ki bi kogarkoli užalili ali bili sporni, niti ni z ničemer dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira prireditev z namenom izvajanja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj, v zvezi s čemer je poudaril, da organizator v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih še nikoli ni bil obsojen, prav tako pa PP MBI ni navedla niti dokazala, katerim kupcem (28), ki so karte kupili v tujini, je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj, niti ni pojasnila, na podlagi česa temelji ocena, da predlagatelj ne bo imel kontrole nad ljudmi, ki so jim bile vstopnice prodane. Vsi ostali vabljeni, razen predstavnika , in predstavnika , so

se ustne obravnave udeležili, in kot priče nasprotovale izvedbi koncerta, na katerem bi nastopil Thompson in njemu podobni izvajalci, ki povečujejo sovraštvo, nasilje in pozivajo k mednarodnim obračunom. Izpostavljeno je bilo, da na tovrstne koncerte hodijo istomišljeniki, da njegove pesmi razen nacionalizma nimajo nikakršno umetniško vrednost, z izvedbo koncerta pa bi bilo kršeno njihovo človeško dostojanstvo in da so v namen protesta na dan izvedbe koncerta nameravali izvesti protest, katerega bi se udeležila srbska društva, romska skupnosti in židovska društva, ki bi bila z izvedbo koncerta ponižana, pomoč pri organizaciji protestov pa so ponudila tudi srbska kulturna društva iz Avstrije. Prav tako so menili, da je takšna prireditev v nasprotju z ustavnimi temelji in načeli slovenske države in pomeni varnostno tveganje, saj pesmi avtorja povečujejo ustaški režim, pevec pa že s samo pojavo predstavlja simbol človeka, ki podpira fašistične ideje in širi sovraštvo in nestrpnost med ljudmi, širši javnosti pa je znan po podpiranju sovražnosti zoper druge nacionalnosti, izvedba koncerta pa bi čustveno vznemirila tudi državljane Slovenije, ki so doživeli nasilje 2. svetovne vojne in njihove potomce do te mere, da bi obstajalo varnostno tveganje in tudi protest zoper prireditev.

v času izvedbe prireditve je kot priča navedel, da je prejel več apelov s strani občanov, naj preprečijo izvedbo koncerta. Organ prve stopnje je na podlagi dopolnitve predloga in dokazov, ki jih je predložila PP MBI ter izvedene ustne obravnave, dne 4. 5. 2020, izdal izpodbijano odločbo, s katero je predlogu PP MBI za prepoved prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona« za dne 17. 5. 2017, v Festivalni dvorani Lent ugodil in prireditev prepovedal.

Organ druge stopnje je po preučitvi prijave javne prireditve, predloga PP MBI in k predlogu priloženih listin za prepoved javne prireditve, odločbe organa prve stopnje z dne 17. 5. 2017, s katero je ugodil predlogu PP MBI in prireditev prepovedal ter odločbe organa II. stopnje z dne 22. 5. 2017, ki je navedeno odločitev organa prve stopnje potrdil, predvsem pa sodbe Upravnega sodišča RS, št. II U 320/2017 z dne 21. 6. 2019, ter listin in dokazil, ki jih je organ prve stopnje pridobil v ponovljenem postopku ter izvedene ustne obravnave ugotovil, da je organ prve stopnje v ponovljenem postopku zmožno ugotovil dejstva, na katere je oprl odločitev, oziroma da dejstva in dokazi, na katere je oprl odločitev, neposredno ne izkazujejo namena organizatorja koncerta (Milana Troja s.p.), da je javno

priveditev »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, želel organizirati z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, niti ni izkazal, da je prepoved priveditve sorazmeren ukrep iz razloga varnosti države in javne varnosti.

Organ druge stopnje se sicer v celoti strinja s predlagateljem prepovedi (PP MBI) in organom prve stopnje, da je kakršnokoli povečevanje ustaštva (z besedili pesmi, oblačili, simboli, mimiko ipd.) kaznivo dejanje in da so tovrstna dejanja na javni prireditvi nedopustna in prepovedana, čemur pritrjuje tudi organizator priveditve, vendar pa je dejstvo, da je Upravno sodišče Republike Slovenije v sodbi, s katero je zadevo vrnilo v ponovni postopek, izrecno navedlo, da zgolj verjetnost, da se bodo na prireditvi izvrševala kazniva dejanja, ne da bi le-ta bila konkretizirana in dokazana, ne morejo dokazati namena organizatorja, da je priveditev organiziral z namenom, da bi se na njej izvrševala navedena kazniva dejanja oziroma da se bi pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. V 15. točki obrazložitve sodbe je upravno sodišče v zvezi s tem navedlo, da je iz spisovnega gradiva organa prve stopnje razvidno, da je organizator s tem, ko je pravočasno prijavil priveditev, predložil načrt varovanja za javno prireditev, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva na prireditvi in s tem, ko je dodatno sklenil pogodbo s policijo o dodatnem varovanju ter ko je z javno objavo obvestil obiskovalce koncerta, da bo vstop kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi in znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije, storil vse, kar je potrebno, da bi se preprečilo vsakršno povzročanje nasilja na prireditvi, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj. Izrecno je poudarilo, da organ prve stopnje ni pojasnil in konkretiziral, na kakšni podlagi je ocenil, da je organizator kljub temu imel namen organizirati priveditev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Organ druge stopnje ugotavlja, da tudi v ponovljenem postopku niti predlagatelj prepovedi (PP MBI) niti organ prve stopnje nista priložila konkretnih dokazil, ki bi oporekale s prijavo izkazanemu namenu organizatorja, da stori vse, da prepreči nedovoljena ravnanja na prireditvi. Iz listin, ki jih je predlagatelj priložil k predlogu za prepoved (v prvotnem in ponovljenem postopku) je namreč razvidno, da je le-ta namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, utemeljeval s tem, da bi se kot organizator javnih prireditev moral zavedati, kdo je pevec in do kakšnih dejanj je že prišlo na prireditvah (povečevanje ustaštva), navedeno pa dokazoval s članki in fotografijami s koncertov (priložena v spisu), na katerih je pevec nastopal, in da je kljub temu, zaradi ekonomskega dobička, želel izvesti koncert. Organ druge stopnje je v odločbi, št. 2151-1/2017/ 8 (1324-05) z dne 22. 5. 2017, zatrjeval in utemeljeval, da se je organizator zavedal oziroma bi se moral zavedati, da bi na prireditvi lahko prišlo do izvrševanja kaznivih dejanj, in sicer tako s strani pevca kot tudi udeležencev oziroma do prepovedanih posledic (vzklikanje ustaških pozdravov, simboli na oblačilih, pesmi z neprimerno vsebino ipd.), tudi iz razloga, ker je v prijavi priveditve naštel vrsto ukrepov, ki bi jih zagotovil na prireditvi in s katerimi bi navedena dejanja preprečil, vendar pa je dejstvo, da je Upravno sodišče RS (v nasprotju z ugotovitvijo organa prve stopnje in druge stopnje) v 23. točki obrazložitve sodbe izrecno navedlo, da dodatne ukrepe organizatorja ni mogoče šteti v škodo organizatorju, temveč kvečjemu izkazujejo njegovo skrbnost, da bi kakršenkoli poskus vzbujanja nestrpnosti ali izvajanja kaznivih dejanj preprečil že ob vstopu posameznih obiskovalcev na koncert. Prav tako je navedlo, da bi moral biti namen organizatorja, da je želel organizirati javno prireditev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja, izkazan z dokazi, saj utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma, da se bo z njimi vzpodbujalo k izvajanju kaznivih dejanj, kar je zatrjeval tudi organ prve in druge stopnje v predhodnem postopku, na podlagi 22. točke obrazložitve sodbe ne ustreza konkretizaciji zakonske diktije prvega odstavka 6. člena ZJZ. Iz sodbe upravnega sodišča izhaja, da je prvi odstavek 6. člena ZJZ podlaga za prepoved priveditve le v primeru, če bi organizator imel namen organizirati priveditev, na kateri bi se izvajala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ki so prepovedana. Zakonska diktija navedenega člena jasno določa, da mora biti pri organiziranju priveditev izkazan namen organizirati priveditev, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenje javnega reda oziroma oviranje javnega prometa (22. točka obrazložitve sodbe). Organ druge stopnje je glede na navedeno in na napek Upravnega sodišča RS, navedenega v 26. točki obrazložitve sodbe, da je v ponovljenem postopku na podlagi dokaznega gradiva, ki ga je v predlogu za prepoved navedla oziroma priložila PP MBI, potrebno ugotoviti, ali je bil namen organizatorja (Milana Trola s. p.), da organizira javno prireditev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se na njej pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, pri čemer je ugotovitve in utemeljitve potrebno opreti na objektivne dokaze (odločbe pristojnih organov, pravna podlaga v zakonu itd.) in ne le na časopisne članke, televizijske prispevke in komuniciranja po spletnih portalih,

ugotovil, da niti predlagatelj prepovedi niti organ prve stopnje v ponovljenem postopku z ničemer nista izkazala oziroma dokazala niti dodatno utemeljeno pojasnila, da je imel organizator namen organizirati prireditev, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa kot to opredeljuje prvi odstavek 6. člena ZJZ (14. točka obrazložitve sodbe). Predlagatelj prepovedi je sicer v dopolnitvi predloga pomembno poudaril, da bi se organizator kot oseba, ki se ukvarja z organiziranjem javnih prireditev, moral zavedati, kdo je pevec Marko Perković Thompson (da je le-ta znan po slavljenju in povelečevanju ustaštva) in da bi organizator moral vedeti, kaj počne pevec na svojih koncertih (da ustaško simboliko izraža tako v pesmih kot na družbenih omrežjih in v javnem in zasebnem življenju), pa je kot organizator kljub temu sledil izključno ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel nastop Marka Perkovića Thomsona, in tako privoili v nastanek morebitne nedovoljene posledice. Vendar pa organ druge stopnje navedena zatrjevanja, glede na vsebino obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ne more šteti kot utemeljen in dokazan argument predlagatelja prepovedi prireditve, na podlagi katerega bi lahko dokazal, da je organizator organiziral prireditev z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Kot je razvidno iz obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS je pojem namena iz ZJZ mogoče tolmačiti s kazenskopравниim pojmovanjem naklepa, ki je izkazan ne le z zavestjo, ampak tudi voljo, iz spisovnega gradiva pa izhaja, da je organizator prireditve storil vse, kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj preprečilo. Poleg tega je upravno sodišče v sodbi izrecno navedlo, da ni mogoče prepovedati prireditve zgolj na podlagi pojasnila in mnenja predlagatelja, da je bil namen organizatorja organizirati javno prireditev, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja, ne da bi bil takšen namen organizatorja konkretiziran in dokazan, oziroma ne da bi bilo dokazano, da se je organizator zavedal, da lahko nastane prepovedana posledica, pa je kljub temu privoili, da posledica nastane in kljub ukrepom, ki jih je nameraval zagotoviti organizator in to ob delstvu, da je organizator v prijavi prireditve navedel ukrepe, s katerimi bi kot organizator preprečeval ravnanja, ki so prepovedana, in sicer tako s strani pevca, ki je predložil seznam pesmi, kot tudi s strani udeležencev prireditve. V zvezi z dodatno utemeljitvijo predlagatelja in organa prve stopnje, da je prepovedan namen organizatorja izkazan s tem, da je le-ta sledil zgolj ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesla izvedba koncerta, kljub temu, da bi se moral zavedati posledic, ki bi z izvedbo prireditve lahko nastale, pa organ druge stopnje pojasnjuje, da pravico organizatorja, da organizira javno prireditev, ne moremo gledati zgolj z ekonomskega vidika, ki naj bi ga le-ta imel z organizacijo javne prireditve, saj je pravica do svobode zbiranja ena izmed temeljnih človekovih pravic, določena v 11. členu Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP), ki je povzeta tudi v 42. členu Ustave RS in v ZJZ, ki konkretnije ureja pravico do zbiranja na javnih shodih in javnih prireditvah. Upravno sodišče je v zvezi z uresničevanjem navedene pravice med drugim navedlo, da je dolžnost države, da pri javnih zbiranjih in shodih zagotovi uživanje svoboščin oziroma da gre za kršitev uživanja svoboščin, če država za to ne poskrbi, pri čemer se je navezalo na sodbo ESČP v zadevi Baczkowski in ostali proti Poljski (18. točka obrazložitve sodbe). V zvezi s tem je dodatno navedlo, da mora biti poseg v demokratični družbi, kadar gre za prepoved prireditve ali shoda, ustrezno obrazložen in utemeljen, pri čemer je treba poseben pomen pripisati pluralizmu in strpnosti ter da demokracija ne pomeni vedno, da mora v družbi prevladati mnenje večine, zato je dolžnost države, da zagotovi učinkovito uživanje svoboščin, vključujoč svobodo zbiranja in združevanja iz 11. člena EKČP. Ob upoštevanju navedenega ter listin in dokazov (med drugimi tudi izjav prič), ki jih je predlagatelj postopka priložil k predlogu za prepoved, organ druge stopnje ugotavlja, da namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, razen sklicevanja na njegovo ekonomsko korist zaradi izvedbe koncerta in pričakovanega zavedanja organizatorja, ni izkazan. Organ druge stopnje navedeno utemeljuje tudi z ugotovitvami upravnega sodišča, da se je organizator sicer zavedal, da na prireditvi lahko pride do izvajanja kaznivih dejanj, in da je zato v prijavi predvidel zadostne ukrepe, s katerimi bi le to preprečil (pregled obiskovalcev, prepoved nošenja simbolov in znakov, predviden seznam pesmi ipd.). Organ druge stopnje pa dodatno pojasnjuje, da je organizator javne prireditve na podlagi ZJZ, poleg tega, da je dolžan v prijavi prireditve izkazati, da bo zagotovil ustrezne ukrepe za zagotovitev reda na prireditvi, tudi na sami prireditvi dolžan zagotoviti, da prireditev poteka v skladu z napovedanim programom in da se izvajajo vsi ukrepi navedeni v prijavi, prav tako je dolžan sodelovati s policijo in upoštevati morebitne predlagane ukrepe policije za zagotovitev reda na prireditvi, nadalje ima pravico prekiniti ali zaključiti prireditev ter izključiti udeležence, ki motijo red ter razpustiti prireditev, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani po določbi prvega odstavka 6. člena ZJZ. Policija pa ima na podlagi ZJZ dolžnost, da zagotovi, da prireditev, ki je organizirana v skladu z določbami ZJZ, ne bo motena ali ovirana, v primeru, da se na prireditvi izvajajo nameni, ki so prepovedani, pa ima pravico, da prireditev razpusti. Glede na navedeno in na dokazila, ki jih je priložil predlagatelj prepovedi, nakazuje, da namen organizatorja, da je prireditev organiziral z

namenom, da bi se na njej izvajala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenje javnega reda oziroma oviranje javnega prometa kot to opredeljuje prvi odstavek 6. člena ZJZ, ni izkazan in da so s strani države predpisani zadostni ukrepi, da bi se tovrstna dejanja, če bi se na sami prireditvi dejansko udeležila, lahko bila preprečena in sankcionirana. Organ druge stopnje v zvezi s tem tudi ne more prezreti dejstva, da se v ponovljenem postopku niti predlagatelj predloga za prepoved niti organ prve stopnje, kljub sodbi upravnega sodišča in poziva organa druge stopnje, nista opredelila do dopisa ODT MB, št. Ktr/278/2017/SL/kš z dne 16. 5. 2017, iz katerega je razvidno, da je policija že mesec dni pred nameravanim koncertom ugotovila, da zoper organizatorja niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma da pri organizatorju ni podan utemeljen sum očitane javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu KZ-1.

Glede strukture udeležencev, ki naj bi se udeležili prireditve, se organ druge stopnje strinja z ugotovitvijo predlagatelja predloga za prepoved in organom prve stopnje, da je personalizacija kart predpisana zgolj za športne prireditve in da zato organizator ne bo imel pregleda nad strukturo udeležencev prireditve in nad kategorijami obiskovalcev in da zato tudi ne bo mogel zagotoviti, da se prireditve ne bi udeležili tudi obiskovalci, ki simpatizirajo z ustaštvom, vendar pa je po mnenju upravnega sodišča organizator z ukrepi, ki jih je predvidel v prijavi javne prireditve storil vse, da bi preprečil vstop na prireditveni prostor udeležencem, ki bi že na zunaj kazali, da simpatizirajo z ustaštvom (objava obvestila obiskovalcem koncerta, da bo vstop obiskovalcev kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, razni sporni napisi, znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije) in da je prav tako z ukrepi, ki jih je predvidel na samem prireditvenem prostoru (zadostno št. varnostnikov, vnaprej pripravljen izbor pesmi ipd.), storil vse, da bi kot organizator preprečil morebitno izvajanje kaznivih dejanj na sami prireditvi, in sicer tako s strani pevca kot s strani publike na sami prireditvi. Organ druge stopnje ugotavlja, danih predlagatelj prepovedi niti organ prve stopnje v ponovljenem postopku nista dokazala nasprotno, temveč sta ponovno zgolj zatrjevala, da organizator nima pregleda nad udeleženci, ni pa dokazano, kateri skupini obiskovalcev v tujini prodanih vstopnic je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na sodišču (15. člen obrazložitve sodbe). V zvezi s tem ne gre prezreti niti dejstva, da je iz sodb ESČP, ki jih je v sodbi povzelo upravno sodišče, med drugim razvidno, da potencialna propaganda neke ideologije ne more biti edini razlog za omejitev pravice zbiranja in da nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov, sicer lahko privede do nelagodja med žrtvami in svojci teh režimov, da pa takšna čustva, čeprav so razumljiva, ne morejo sama po sebi omejevati svobode iz EKČP, ter da morajo biti sankcije, ki jih izvede država, kljub temu sorazmerne z zastavljenim zakonitim ciljem.

Na podlagi navedenega organ druge stopnje tudi ne more slediti argumentom predlagatelja prepovedi in organu prve stopnje, da je prireditev potrebno prepovedati iz razloga, ker nastop Marka Perkoviča Thomasona žali človeško dostojanstvo (kot eno najpomembnejših temeljnih vrednot slovenskega pravnega reda), žrtve ustaškega sistema in njihovih svojcev (.....) ter (.....). Organ druge stopnje se je po prejemu pritožbe seznanil z argumenti in navedbami (.....), pridobljenih s strani predlagatelja prepovedi in dodatno podanih na ustni obravnavi pri organu prve stopnje in razume njihovo stisko, pri čemer pa ugotavlja, pa zgolj navedeni argumenti, skladno s sodno prakso ESČP in sodbo upravnega sodišča, ne morejo biti dovolj sorazmeren razlog, da bi se omejila oziroma prepovedala temeljna svoboda iz EKČP. Upravno sodišče je v 21. točki obrazložitve sodbe sicer navedlo, da nobena človekova pravica, tudi pravica do zbiranja ali organiziranja koncertov, ni absolutna, saj so le-te po Ustavi Republike Slovenije in EKČP omejene tudi s pravicami drugih in v primerih, ko to določata Ustava Republike Slovenije in EKČP, vendar pa mora država pred dokončno odločitvijo opraviti presojo po načelu sorazmernosti med prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih takšna prireditev imela, saj gre pri odločanju o omejevanju svobodnega združevanja ali prepovedi izvedbe neke javne prireditve za izredno občutljivo poseganje v temeljne svoboščine, ki jih je mogoče upravičiti le z varstvom svobodne demokratične družbe kot celote. V primeru, da se država odloči za omejitev ali prepoved prireditve, pa mora organ, ki odloča, iskati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva, ter teže posega (omejevanja), pri odločanju pa je naloga organov, da skušajo najti ustrezno ravnovesje z upoštevanjem načela sorazmernosti, pri čemer morajo biti razlogi, zaradi katerih država prepove neko prireditev, konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti, navedbe organov pa morajo temeljiti na dokazih. Organ druge stopnje v zvezi s tem ugotavlja, da tudi v ponovljenem postopku ni izkazano, da je bil namen organizatorja, da bi na prireditvi pevec ali publika izvrševali kazniva dejanja ali pozivali k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma da je bil namen organizatorja, da bi

se na prireditvi žalilo človekovo dostojanstvo ranljivih skupin – žrtv ustaškega sistema in njihovih svojcev, saj je organizator po mnenju upravnega sodišča predvidel zadostne ukrepe, da do navedenih ravnanj na prireditvi ne bi prišlo. V primeru, če bi do navedenih kršitev na sami prireditvi kljub ukrepom organizatorja dejansko prišlo, pa je policija na podlagi prve allneje drugega odstavka 22. člena ZJZ dolžna zahtevati od vodje prireditve, da prireditev razpusti, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani po določbi prvega odstavka 6. člena ZJZ, na podlagi tretjega odstavka istega člena pa prireditev razpusti, če vodja zahteve policije ne upošteva. Zato organ druge stopnje kljub navedbam predstavnikov skupin, ki so bile žrtve ustaštva, da bi bilo s koncertom, na katerem bi nastopil Marko Perković Thomson, prizadeto njihovo človekovo dostojanstvo, ne more slediti predlagatelju prepovedi, da so navedbe teh skupin že zadosten in sorazmeren razlog za prepoved prireditve, sploh glede na dejstvo, da je upravno sodišče ugotovilo, da je organizator z ukrepi, ki jih je predvidel, želel preprečiti tovrstna kazniva dejanja in ob dejstvu, da drugih dokazov predlagatelj prepovedi v ponovljenem postopku ni predložil.

Organ druge stopnje je skladno s 24. in 26. točko obrazložitve sodbe upravnega sodišča, v kateri je navedlo, da ima država pravico prepovedati koncert zaradi povečanega varnostnega tveganja in varnostnih razlogov, če so le-ti bili podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi in omejitev ali prepoved napovedanega koncerta oziroma da ima država pravico izvedbo koncerta v določenem delu (posamezno pesem) omejiti ali pa ga v celoti prepovedati, če zato obstajajo razlogi varnosti države in/ali ljudi, da pa ne more prepovedati iz razloga namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja koncerta, če za to ni neposrednih dokazov, ugotavljal tudi, ali bi bilo prireditev potrebno prepovedati na podlagi varnostnih razlogov. V zvezi s tem je ugotavljal, ali je prepoved prireditve nujna za dosego cilja (javna varnost), pri čemer je upošteval sodbo upravnega sodišča, dokaze (vključno z izjavami prič), ki jih je predložil predlagatelj prepovedi (PP MBI) v konkretnem upravnem postopku (tako v prvem kot tudi v ponovljenem) ter ugotovitve organa prve stopnje, ki je v ponovljenem postopku v zvezi s tem opravil test sorazmernosti in na podlagi katerega je ugotovil, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le s prepovedjo koncerta lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj in motenje javnega reda na koncertu s povečevanjem ustaštva (z zastavami, oblačili, transparenti, ustaškimi pozdravi, besedili pesmi) tako s strani pevca kot tudi publike in prepreči morebiten odziv prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno reagirali na organiziran koncert. Organ druge stopnje poudarja, da je potrebno, če se država odloči za omejitev ali prepoved prireditve, na podlagi 21. točke obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS izkazati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva ter teža posega (omejevanja), pri čemer je poseg dopusten samo toliko, da se doseže cilj, razlogi, zaradi katerih država prepove neko prireditev, morajo biti konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti, navedbe organov pa morajo temeljiti na dokazih. Po preučitvi izpodbljane odločbe, listin zadeve in testa sorazmernosti, organ druge stopnje ugotavlja, da predlagatelj prepovedi (PP MBI) z izjavami prič in drugimi argumenti ni izkazal, da bi prireditev bilo potrebno prepovedati zaradi varnostnih razlogov, in da tudi s testom sorazmernosti, ki ga je opravil organ prve stopnje, ni izkazano, da je prepoved koncerta primeren oziroma sorazmeren ukrep, s katerim bi zavarovali žrtve pred groblim posegom v njihove pravice in človekovo dostojanstvo. V primeru posega v svobodo zbiranja in združevanja v luči preprečitve kršitve 11. člena ESČP mora namreč poseg v svoboščino zadostiti trem kriterijem: poseg v svoboščino mora biti predpisan z zakonom, poseg mora zasledovati enega izmed naštetih ciljev (državna ali javna varnost, preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, varovanje zdravja in morale ter varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi) in poseg mora biti nujen v demokratični družbi za dosego teh ciljev (19. točka obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS). Tudi iz obrazložitve sodbe upravnega sodišča je razvidno, da mora biti poseg v človekovo svoboščino sorazmeren z zastavljenim ciljem, vsakršne izjeme pa se morajo tolmачiti ozko, zato potencialna propaganda neke ideologije po stališču ESČP ne more biti edini razlog za omejitev ter da nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov sicer lahko privede do nelagodij med žrtvami in svojci, da pa takšna čustva ne morejo omejevati svoboščin iz EKČP. Organ druge stopnje ugotavlja, da je že organizator prireditve s prijavo in predvidenimi ukrepi, ki jih je nameraval zagotoviti izkazal, da bo storil vse kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru, oziroma izvrševanja kaznivih dejanj preprečilo, saj je uredil dodatno varovanje, z javno objavo pa obiskovalce koncerta obveščal, da bo vstop kontroliran ter da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov (razni sporni napisi, znaki na oblačilih), ki bi lahko

potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Zato organ druge stopnje ne more slediti ugotovitvam organa prve stopnje glede opravljenega testa sorazmernosti, saj meni da z njim ni utemeljeno izkazano, da je prepoved prireditve primeren ukrep - tovrstna dejanja, s katerimi bi pevec ali udeleženci eventualno lahko povečevali ustaštvo, in s tem posegli v človekovo dostojanstvo, bi namreč lahko preprečili z blažjimi posegi, kot npr. dosledno izvajanje predvidenih ukrepov organizatorja že ob vstopu na prireditveni prostor, upoštevanje ukrepov organizatorja na sami prireditvi ter doslednim izvajanjem in upoštevanjem določil ZJZ glede poteka in izvedbe prireditve (prekinitev prireditve, razpustitev ipd.). Organ druge stopnje pojasnjuje, da je na podlagi strogega testa sorazmernosti, ki ga je izvedel organ prve stopnje, poseg v ustavno določeno pravico dopusten šele, če prestane vse vidike testa. Organ druge stopnje ugotavlja, da je organ prve stopnje na podlagi testa sorazmernosti ugotovil, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, iz razloga, ker se le s prepovedjo koncerta lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanje k izvrševanju kaznivih ravnanj in motenje javnega reda na koncertu, s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, ustaških pozdravov, z besedili pesmi, ki pozivajo k fizičnemu obračunavanju s Srbi, s strani pevca ali publike in morebitnemu odzivu prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno odreagirale na organiziran koncert Marka Perkovića Thompsona v Mariboru, kar bi posledično lahko privedlo do motenja javnega reda, vendar pa je po . mnenju organa druge stopnje usklajevanje zaščite med seboj nasprotujočih si interesov in pravic različnih skupin, ki predpostavlja poseganje v ustavno zagotovljene pravice, mogoče doseči z blažjim posegom od prepovedi prireditve. Koncert bi se namreč lahko organiziral ob strogih varnostnih ukrepih, nekatere izmed njih je predvidel že organizator (kontrola in pregled ob ob vstopu na prireditveni prostor, strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, ki bi vzbujali nestrpnost (razni spomi napisi, znaki na oblačilih, , sovražni govor ali razne provokacije), prav tako je zagotovil varnostno službo, s policijo pa je sklenil pogodbo o dodatnem varovanju, prav tako so v ZJZ določeni vzvodi, s katerimi lahko organizator ali policija prepreči kazniva dejanja na sami javni prireditvi (prekinitev, razpust) V zvezi s trditvijo, da noben varnostni ukrep ne more preprečiti proustaških izpadov samega izvajalca ali publike (s čimer je človeško dostojanstvo žrtev že prizadeto) pa organ druge stopnje pojasnjuje, da je javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti inkriminirano v 297. členu KZ-1. Iz navedenega izhaja, da prvi vidik testa sorazmernosti (vprašanje ali je poseg nujen v smislu, da cilja ni mogoče doseči brez posega oziroma da cilja ni mogoče doseči s kakšnim drugim in blažjim posegom) ni prestal presoje, saj je mogoče z blažjim posegom doseči cilj, tudi zagotavljanje človekovega dostojanstva kot temeljne pravice pravnega reda. V zvezi s tem ne gre spregledati sodbe ESČP na katero se je sklicevalo tudi upravno sodišče v 18. točki obrazložitve sodbe in po kateri je dolžnost države, da na javnih zbiranjih zagotovi uživanje svoboščin, pri čemer gre za kršitev 11. člena EKČP, če država za to ne poskrbi in po kateri je prepoved prireditve v demokratični družbi sicer dovoljena, če je ustrezno obrazložena in utemeljena. Sodišče ESČP je v zvezi s tem dodatno poudarilo, da je v demokratični družbi poseben pomen treba pripisati pluralizmu in strpnosti ter da demokracije ne pomeni vedno, da mora v družbi prevladati mnenje večine, zato ima država dolžnost zagotoviti učinkovito uživanje svoboščin, vključujoč svobodo zbiranja in združevanja iz 11. člena EKČP.

V zvezi z dokazili, ki jih je predlagatelj prepovedi koncerta priložil kot dokazilo, da se na koncertih Thompsona izvršujejo dejanja s katerimi se povečuje ustaštvo pa organ druge stopnje pojasnjuje, da je iz obrazložitve sodbe sodišča (17. točka) razvidno, da prepovedi javnih prireditev in/ali zborovanj ni mogoče sprejeti na podlagi časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ter komunikacij po spletnih portalih, saj to niso objektivni dokazi, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v uradnem postopku. Organ druge stopnje ugotavlja, da so predlogu za prepoved sicer predložene časopisne objave glede številčnih koncertov pevca Thompsona in (nedopustnih) ravnanj, ki so se na njegovih koncertih dogajala, vendar pa predlagatelj prepovedi koncerta, v skladu z 22. točko obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ni predložil uradnih dokazil, kot so odločbe uradnih organov o prepovedi koncerta zaradi povečevanja ustaštva, zato na podlagi navedenega ugotavlja, da zgolj odvzem dovoljenja za koncert v Švici, ki nakazuje, da je bilo le to odvzeto zaradi pričakovanega povečevanja ustaštva na navedeni prireditvi, ni zadosten razlog, ki bi opravičeval prepoved prireditve oziroma posega v temeljne svoboščine iz 11. člena EKČP. Organ druge stopnje pojasnjuje, da je predlagatelj prepovedi (PP MBI) v ponovljenem postopku k predlogu za prepoved namreč priložil poročila Interpola, pri čemer je iz poročila Interpola Švice razvidno, da je bilo dovoljenje za izvedbo koncerta Thompsona odvzeto zaradi preprečitve, da bi se hrvaška diaspora v Švici radikalizirala z udeležbo na njegovih koncertih in ker je poleg tega obstajala nevarnost, da bi srbski in bosanski državljani v Švici lahko nasilno reagirali

na vsebino njegovih koncertov in vedenje ultranacionalističnih oboževalcev, zaradi česar bi bil moten javni red v Švici. Iz drugih podatkov Interpola pa je razvidno, da je bil v Avstriji koncert Thompsona v športni dvorani v Zgornji Avstriji s sklepom lokalne skupnosti prepovedan, ker oblast ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, pri čemer ni konkretizirano iz kakšnega razloga ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, iz poročila Interpola Nemčije pa ne izhaja, da bi bil koncert pevca Thompsona kadarkoli prepovedan. Prav tako je tudi organ prve stopnje v izpodbijani odločbi navedel, da je bil leta 2017 sprožen prekrškovni postopek zoper Marka Perkoviča Thompsona zaradi vzklikanja ustaških parol in da je bila izdana oprostilna sodba in da zato ni mogoče predložiti sodbe, s katero bi se lahko izkazalo, da je pevec kdaj v preteklosti bil kaznovan zaradi vzklikanja ustaških parol oziroma nošenja ustaških simbolov. Na podlagi navedenega organ druge stopnje ugotavlja, da zgolj odvzem dovoljenja za koncert v Švici, ki nakazuje, da je bilo le-to odvzeto zaradi pričakovanega poveličevanja ustaštva na navedeni prireditvi, ni zadosten razlog, ki bi opravičeval prepoved prireditve. Prav tako pa tudi morebitne napovedane protidemonstracije, ki so jih na podlagi izjave prič v času izvedbe prireditve nameravale organizirati prizadete skupine, na podlagi sodbe ESČP, ki je povzeta v 21. členu obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ne morejo biti utemeljen razlog, da bi prireditev lahko prepovedali.

Organ druge stopnje ponovno poudarja, da pritruje predlagatelju prepovedi koncerta Thompsona in organu prve stopnje, da je poveličevanje ustaštva kaznivo dejanje in da so kakršnakoli dejanja kogarkoli, ki bi le to poveličevalo nedopustno, s čimer se strinja tudi pritožnik. Prav tako organ druge stopnje razume čustva žrtev ustaškega režima in njihovih svojcev, vendar pa je ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, s katero je le-to ugodilo tožbi Milana Trola s. p., ob upoštevanju veljavne zakonodaje ter dokazil, predlogu predlagatelja ni mogel slediti zaradi zgoraj navedenih argumentov.

V zvezi s pritožnikovimi navedbami glede prekratkega roka, ki ga ima na voljo za pritožbo zoper obsežno odločbo organa prve stopnje ter da je rok naložen v časih, ko ni upravičen kratek rok, nezakonit in protustaven, pri čemer gre za kršitev pravice do pravnega sredstva, pravice do pritožbe, enakosti orožij, načela pravne države in kršitev načel upravnega postopka ter da je kratek tridnevni rok tudi nesorazmeren, saj ne sledi nobenemu legitimnemu cilju, poleg tega pa je izpodbijana odločba nezakonita tudi iz razloga ker v IV. točki izreka odločbe opredeljuje zadevo kot nujno, kar naj bi bilo v neskladju z ZZUSUDJZ, je organ druge stopnje ugotovil, da predmetna zadeva dejansko ni zadeva, ki bi bila na podlagi ZZUSUDJZ nujna, prav tako je ugotovil, da navedena točka izreka na podlagi 213. člena in 6. člena ZZUSUDJZ ne sodi v izrek odločbe. Na podlagi 213. člena ZUP se namreč v izreku odločbe odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih stranke, v skladu z zakonom se lahko določijo tudi pogoji ali nalogi, povezani z odločitvijo organa o predmetu postopka, če se z odločbo naloži kakšno dejanje, se v izreku določi tudi, v katerem roku ga je treba opraviti, potrebno je navesti, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, kadar je le-to predpisano, prav tako pa se v izreku odloči tudi o tem, ali so nastali stroški postopka. Na podlagi navedenega je torej IV. točka izreka odločbe, s katero je organ prve stopnje odločil, da se tek rokov v predmetni zadevi na podlagi ZZUSUDJZ ne prekine, v neskladju z določbo 213. člena ZUP, saj ta navedba ne sodi med sestavine izreka odločbe, prav tako je v neskladju z ZZUSUDJZ. Navedeni zakon je namreč v času trajanja epidemije COVID-19, z namenom, da bi se preprečilo širjenje virusne okužbe COVID-19 ter varovalo zdravje in življenje ljudi v času epidemije, določal tudi začasne ukrepe v zvezi z upravnimi zadevami, in sicer je v 6. členu določal, da roki v upravnih postopkih tečejo samo v posamičnih upravnih zadevah, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javni red in mir, za javno varnost, za premoženje večje vrednosti, če je od odločitve v zadevi odvisno preživljanje stranke, če je od odločitve odvisno uveljavljanje drugih pravic ali če je to nujno za učinkovito izvajanje oblasti za preprečitev širjenja virusa. Prav tako je navedeni zakon izrecno določal, da se stranko v odločbi, sklepu ali drugem dokumentu, s katerim se določi rok, opozori o teku roka (ali roki tečejo ali ne), ne pa tudi, da je opozorilo potrebno navesti v izrek upravnega akta, s katerim se prvenstveno odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih stranke. Na podlagi navedenega organ druge stopnje meni, da bi organ prve stopnje stranko upravnega postopka glede teka roka po ZZUSUDJZ lahko seznanil v drugih delih odločbe ali s posebnim dopisom, priloženim k odločbi, nikakor pa navedena seznanitev ne sodi v izrek odločbe. Glede na navedeno in dejstvo, da je organ prve stopnje z izpodbijano odločbo odločil o predlogu za prepoved javne prireditve, ki naj bi se izvedla v letu 2017 in katere pritožnik ni nameraval izvesti v »aktuelnem« času, ko je veljal ZZUSUDJZ, je organ druge stopnje že po prejemu pritožbe pritožnika z dopisom, št. 2151-1/2017/34 (1324-05) s 13. 5. 2020, seznanil, da v konkretnem primeru dejansko ne gre za nujno zadevo na podlagi tretjega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ in da lahko pritožbo vloži (oziroma že vloženo pritožbo dopolni) v roku, določenem v drugem odstavku 6. člena

ZZUSUDJZ, na podlagi katerega začnejo roki v nenujnih zadevah teči osmi dan od dneva prenehanja ukrepov v skladu z 2. členom ZZUSUDJZ, ali pa organ druge stopnje obvesti, da pritožbe ne bo spremenil ali dopolnil.

Glede navedbe organa prve stopnje, ki se je v obrazložitvi izpodbjane odločbe kot pojasnilo k IV. točki izreka skliceval tudi na usmeritve Ministrstva za notranje zadeve za uporabo ZZUSUDJZ na področju upravnih notranjih zadev in migracij št. 219-69/2020/3 (13) z dne 27.3.2020, iz katerih izhaja, da je postopek za prepoved javnega zbiranja nujni upravni postopek, zaradi česar se tek rokov ne prekine, pa organ druge stopnje dodatno oziroma ponovno pojasnjuje, da je navedeno pojasnilo veljalo za odločanje o »aktualnih« zadevah, če bi organizator želel organizirati javno zbiranje v času veljavnosti ZZUSUDJZ, ko je bilo zbiranje ljudi zaradi preprečitve širjenja nalezljive bolezni COVID-19, s posebnimi predpisi prepovedano oziroma omejeno in ko bi tudi organ prve stopnje moral odločati in odločiti o prepovedi vročiti v rokih, določenih v 21. členu, kar je izrecno navedeno tudi v navedenih usmeritvah. Dejstvo je, da v konkretni zadevi ni šlo za »aktualno« prireditve, prav tako tudi organ prve stopnje izpodbjane odločbe ni izdal niti vročil v roku kot ga določa 21. člen ZJZ (in usmeritve) - odločbo o prepovedi zbiranja je organizatorju (aktualnega) javnega zbiranja potrebno vročiti brez odlašanja, najkasneje pa dva dni pred dnevom oziroma prireditve, česar v konkretni zadevi ni bilo, zato sklicevanje na usmeritve za delo Ministrstva za notranje zadeve št. 219-69/2020/3 (13) z dne 27.3.2020 ni relevantno, saj se usmeritve nanašajo le na javne prireditve, za katere se lahko uveljavijo roki iz 21. člena ZJZ.

Ker je organ druge stopnje ob reševanju pritožbe Milana Trola s. p. zoper odločbo organa prve stopnje, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, ugotovil, da je organ prve stopnje v ponovljenem postopku zmotno ugotovil dejstva in dokaze, na katere je oprl odločitev, oziroma da dejstva in dokazi, na katere je oprl odločitev, neposredno ne izkazujejo namena organizatorja koncerta (Milana Trola s. p.), da je javno prireditve »Koncert hrvaškega pevcu Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, želel organizirati z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, je skladno s prvim odstavkom 252.člena, ki določa, da če organ prve stopnje ob ponovnem odločanju ne sledi opozorilu o potrebi dopolnitvi postopka in ne ravna v skladu z odločbo organa druge stopnje, ta ob ponovni obravnavi pritožbe sam reši zadevo, odločil tako, kot je razvidno iz 1. točke izreka te odločbe.

Ker organ druge stopnje iz zgoraj navedenih razlogov ni mogel slediti predlogu Policijske postaje Maribor za prepoved javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« za dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne v Festivalni dvorani Lent Maribor, je v 2. točki izreka te določbe odločil, da se postopek za prepoved ustavi in da se prijava javne prireditve vrne Policijski postaji Maribor.

Pritožnik je v pritožbi zahteval vračilo vseh stroškov in upravne takse, vendar je organ druge stopnje ugotovil, da pritožniku stroški, ki so opredeljeni v prvem odstavku 113. člena ZUP (potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, pravno zastopanje, oglase, prihod, izgubo dohodka, strokovno pomoč, odškodnina za škodo, ki nastane pri ogledu ipd.), niso nastali, zato je organ druge stopnje odločil ko t izhaja iz 3. točke izreka te odločbe. O vračilu upravne takse pa bo odločeno s posebnim sklepom v skladu z Zakonom o upravnih taksah.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba, jpa dovoljen upravni spor. Tožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, Zunanji oddelek v Mariboru, ulica Škofa Maksimilijana Držičnika 6, Maribor. Tožba se vloži pri pristojnemu sodišču neposredno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je potrebno priložiti po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

Postopek vodila:
Alenka Komljanec
višja svetovalka I

Kristina Magajna Miklavc
sekretarka

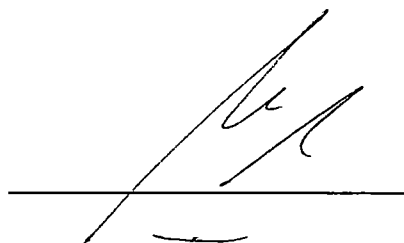

Poslati:

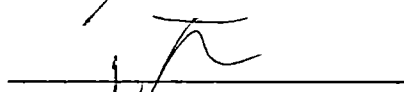
- **Upravni enoti Mañbor, s spisom zadeve in dvema izvodoma odločb, od katerih se ena vroči Milanu Troju s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj.**

Podpisi poslank in poslancev:

Matjaž NEMEC

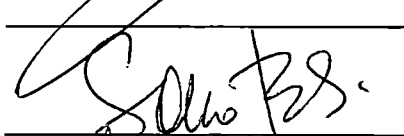
Dr. Franc TRČEK

Matjaž HAN

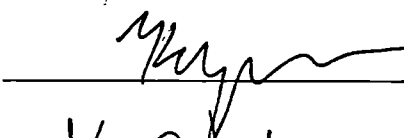
Predrag BAKOVIĆ

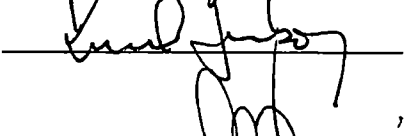
Samo BEVK

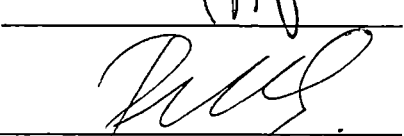
mag. Meira HOT

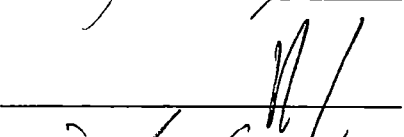
mag. Marko KOPRIVC

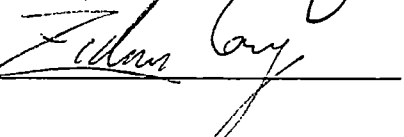
Soniboj KNEŽAK

mag. Bojana MURŠIČ

Jani PREDNIK

mag. Dejan ŽIDAN

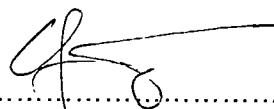
Gregor ŽIDAN

Ime in priimek

Podpis

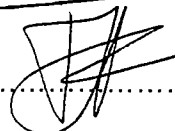
Brane Golubović

Marjan Šarec

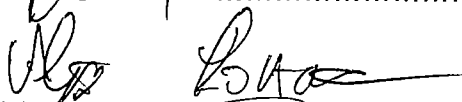
Tina Heferle

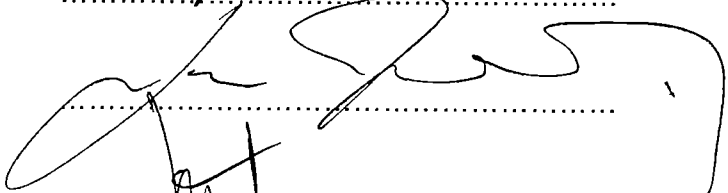
Jerca Korče

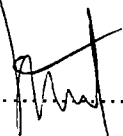
Aljaž Kovačič

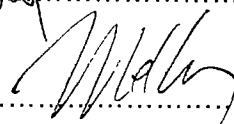
Nik Prebil

Jože Lenart

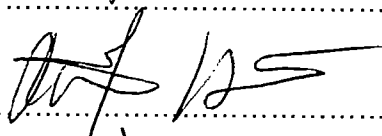
Rudi Medved

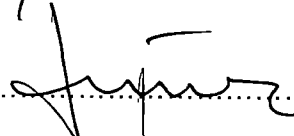
Edvard Paulič

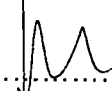
Robert Pavšič

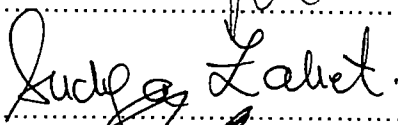
Igor Peček

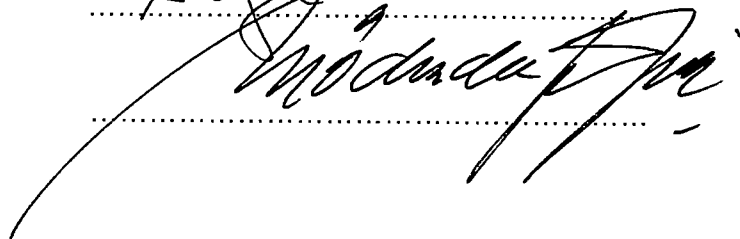
Lidija Divjak Mirnik

Andreja Zabret

Jani Möderndorfer

Ime in priimek	Podpis
Dr. Matej T. Vatovec	
Luka Mesec	
Violeta Tomić	
Miha Kordiš	
Nataša Sukič	
Boštjan Koražija	
Željko Cigler	
Primož Siter	

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV

Maša Kociper _____

Vojko Starovič _____

Franc Kramar _____

Andrej Rajh _____

Marko Bandelli _____